

Martini Crusij

GRAMMATICÆ GRÆCÆ QUUM LATINA CONGRUENTIS

Pars Prima.

Pro incipientibus, & ALTERA pro adultioribus, continens Etymologiam & Prosodiam.

Accesserunt Regulæ utiles & perspicuæ de Tonis & Contractionibus.

GORLICII
Iohannes Rhamba excudebat,
Cum privilegio S. Cæs. Majestatis,
ANNO clɔ Iɔ ic.

ILLUSTRISSIMIS PRINCIPIBUS,

EBERHARDO ET LUDOVICO, fratribus germanis, Ducibus Virtebergicis & Tecciis, Comitibus Mompeligardi, Dominis suis clementissimis

Martinus Crusius

S. P. D.

SI magnificienda est lingua Latina, vt certè est: non minor debetur honor Græcæ, sed potius multò maior. Hæc enim antiquitate superat. Hæc olim non intra Achaiam Peloponnesumq; tantum, vt Latina intra exiguos Italiæ fines, manſit: sed in multas alias terras, præsertim in spacioſos Asiæ campos sese diffu-

dit, Hæc Romanis ita familiaris fuit, ut hodie Italica aut Gallica Germanis. Hujus non modò veteres Imperatores Rom. periti fuerunt: sed eam quoq; Germanus Imperator tenuit, Carolus Magnus: beneficio ejus, de manibus hostium evasit Otho Secundus. Hanc M. Cato in senectute avidissimè didicisse legitur. Hanc Cicero eò superiorem Latinâ agnovit: quò magis Latinam eloquentiam, tùm in forensi dicendi, tùm in Philosophico disputandi genere, cum Græca exæquare contendit. Hac omnes Philosophiæ partes exactè tractatæ, inde manarunt ad Latinos. Quam rem si Cicero, aut quisquam alius dissimulare, aut diffiteri voluisset (quod eorum tamen nemo fecit) nomina ipsarum reclamarent artium

um, quæ sunt Græca. In hac multi extant insignes Historici, clarissimi Oratores, Medici eximii, admirabiles Philosophi, nec etiam nihil in Iurisprudentia. In hanc primùm Vetus Testamentum ex Hebræo conversum fuit: hac fœderis Novi doctrina exposita continetur: in hac multi nobiles Theologi. Hanc cum amplius septingentos annos Italiæ incognitam, ante annos centum sexaginta quatuor ibi Chrysoloras iterum excitasset: Gaza Argyropylus, Calcocondyles, Lascaris, & pauci alij ex miserandis Græciæ ruinis reliqui propagassent: homines docti cupidè arripuissent, Capnio in Germaniam attulisset: ibi omnes artes ac disciplinæ ex densissima caligine in meridianam lucem emersérunt: ibi doctrina veræ religionis,

sapientiæq; Divinæ, à morte revixit. Vt iam meritò plurimùm, secundùm Deum, huic lingvæ debeamus: eiq́ue obstricti memoria simus beneficiorum sempiterna. Ea enim barbarie expulsa, eruditionem substituit: ea, stolidis superstitionibus & impiis opinionibus sublatis veram notitiam DEI reddidit, viamq; ad cœlum patefecit: cùm quidem summa antea ignorantia fuisset; &, ut dici solet, ἄλλη θύρα ἀντ' ἄλλης ἐδείχθη, alia ianua monstrata pro alia. Parum igitur prudentes qui eam contemnunt, & grati parum. Nec minus in vitio illi, qui putant, quia tot præclara ex Græco extent versa, ideò non amplius opus esse studio Græco. At nondum omnia sunt versa. At etiamsi essent, interpretes sæpe hallucinantur: aut

obscurè ambiguéve loquuntur; aut propriam significationem verborum non exprimunt. Est etiam in multis, Græca inimitabilis ad exprimendum vis, nedum elegantia. Itaq; inter conversionem vel optimam, & Græca; tantum discrimen est: quantum inter hominem solertissimè depictum, & hominem vivum. Profectò ad exemplar recurrere semper præstat: præsertim doctori Sacrarum literarum, & principi propugnatori. Vox enim vel vna malè intellecta, graves errores parere potest. Sed vt maximè conversiones omnibus essent numeris absolutæ, eoq́ue nomine Græcæ literæ supevacaneæ: tamen ideò earum studio renunciare, parùm foret æquum; cùm, quicquid salutare, quicquid

liberis hominibus dignum habemus, id propè omne Græcis acceptum referre debeamus. Perinde enim id fuerit, ac si quis censeret, sexagenarios, qui nihil amplius ad Rempublicam afferrent, de ponte deijciendos esse. At sine Græca, ne Latinæ quidem lingvæ integra noticia puritasq; constare potest. Scribendum Christus cum aspiratione: quia χριστός. Pronunciandum Iacobus penultima producta: quia ἰάκωβος. Genitivi Aeneidos & Androgeo, sine Græca doctrina non intelliguntur. Cõstructionis hujus apud Silium, sine Græcis reddi ratio non potest: Consul non desinit iræ, ὁ ὑπατος οὐ λήγει χόλου. Sicut apud Horatium: Desine quærelarum, παῦε θρήνων. Vnde liquet, si nulla alia de causa, saltem propter Latina rectiùs discenda, lin-

lingvam Græcam non modò esse retinendam, sed etiam habendam in precio. Vt interim de singulari ejus pulchritudine, & mirabili copia nihil dicam. Quapropter laudabiliter illi omnes faciunt, qui eam promovent, quacunq; ratione possunt. Hanc igitur cùm & ego semper coluerim: & cuipiam studiosæ juventuti,, propter causas, quas breviter attigi, valdè honestas & graves, quàm commendatissimam esse: cumq; eandem inter alia quoq; in hac celebri Academia vestra; illustrissimi Princeps, doceam: ideò collationem ejus cum Latina accuratiorem nunc, quàm antè unquam, pro tenuitate mea faciendam duxi. Ipsius ergò jam partem primam, simplicia præceptionum initia continentem, Celsitudini ve-

ſtræ do: demiſsè orans, ut eam (cùm propter inſtitutam comparationem, à Latinis ſeparari Græca nequeant) pari cum prioribus benignitate accipiatis: nobiliſsimamque literaturam Græcam omni tempore vobis habeatis commendatam. Valete. Datum Tybingæ, 5. Idus Auguſti. 1562.

AD

AD SCHOLÆ GORLICENSIS alumnos.

GRaia libe, haud ſtudio parcens generoſa iuventa,
Sub ſignis noſtræ caſtra ſecuta ſcholæ;
Nam ſine Graiorum lingvæ uſu, divite cenſu,
Ingenii nullas docta parabis opes.
Principiò ſacra divini myſteria verbi
Panniculis prehendens continet illa ſuis:
Illabens docuit ſuperûm de ſedibus aura
Biſſenûm ut viſa eſt lingva biſulca virûm.
Cornigeri quâ conticuit dein pagina vatis
Nobilis Argivis incipit hiſtoria.
Huic ſeſe debent naſcentia germina terræ,
Et pellens morbos ſe medicina graves.
Hæc terram menſa, hæc diſtinxit ſydera cœlo.
Et totum Sophies una recondit opus.
Diſce hanc quiſquis aves animos effere per artes,
Dumq; potes flores carpere, carpe manu.
Qui remoram dicunt curſus inhibere volantes,
Tenta Noto mediis vela tenere vadis:
Aut nimium ſapiunt, aut ſi fas dicere, Lydi
Auriculas illis denſa mitella premit.

Ioachimus Meiſterus.

IACO-

IACOBVS HERTELIVS AD MART. CRVSIVM AMICVM suum.

AVtor quis novus iste? quod volumen?
Autor CRVSIVS, *artibus iuventam*
Informare bonis bonus magister;
Seu mireris docentis os disertum:
Seu spectes monumenta literarum.
Culti non tenuem ingenij laborem.
Is præcepta dedit prius latina:
Nunc linguæ documenta fert Achivæ;
O quanto studio, labore quanto,
Quanta industria & eruditione?
Verè nomine dignus est Magistri:
Cui nihil gratius est, magisq; charum,
Quàm semper studijs favere honestis:
Quàm semper tenere pios iuventæ
Conatus vigili juvare cura:
Hoc MARTINE *sequens facis decenter:*
Quod fidum decet, & facis, Magistrum.
Sic gratus ducibus tuis manebis:
Doctorum venerabitur virorum
Cœtus ingenii tui labores.
Nec quisquam (nisi quem pudebit esse
Gratum, quemq; iuvabit esse ἄμουσον)
Debere tibi gratias negabit.

IOH.

IOH. OPORINUS LECTORI.

CEcropiam qui sic optat perdiscere linguam,
Ne queat Ausoniis reddere Græca modis:
Ista legat, studio quæ scripsit CRVSIVS *acri:*
CRVSIVS Aonij gloria summa chori.
Sunt etenim pueris aptissima scripta tenellis:
Sunt & quæ senibus commoda ferre queant.
Quisquis es ergò, cui Martinus prodierit unquam,
Sis felix, CRVSI, *dic, venerande diu.*

CÆLIVS SECVNDVS CVRIO, Lectoribus humanissimis S. D.

QUod in sacrificiis iteratis vetere canere solebant, SECUNDA MELIORA: idem nos quoq; de MARTINI Crusii Grammaticis institutionibus verè dicere possumus. Nam cùm antea sic Grammatica hæc elementa tradidisset, ut in puerili arte nihil desiderari posse videretur: sive numerum præceptorum spectes, sive in ipsis præceptis notationes atq; observationes, sive exemplorum commoditatem, sive ordinem

nem requireres: nunc tanta facta est accessio, ut, unde hæc copia manâri sis miraturus. Verùm non est hoc in Crusio nostro mirum, qui ingenii divite vena præditus, & Græcarum literarum cognitione ita instructus est, ut omnia Græcæ lingvæ mysteria, omnes arculas, omnia myrothecia evolvisse videatur. Accedit his ardens quoddam juvandi studium, quo maximè DEUM homines possunt imitari, atq; ad eum quàm proximè accedere: quo fit, ut noctes atque dies cogitet, si qua ratione queat ſtertentes & laborem fugitantes, discendi facilitate propositâ, ad pulcherrimæ lingvæ amorem excitare, atq; allicere. Quanto autem sit ad lingvas percipiendas & tradendas acumine CRVSIVS: non in Latina modò, & Græca vidimus, verùm etiam in Gallica & Italica accepimus. Nam Italicam ita tenet, cùm tamen Italiam adierit nunquam: ut non solùm populi communem loquendi morem, verùm etiam elegantium lepôres teneat: id quod non solùm ab Iulio Cæsare Pascali, viro nobiliſſimo, atque præter

ter cætera, lingvæ nostræ politioris, quam Tuscanam vocant, scientissimo, audivimus. Vixerunt enim Argentorati simul conjunctissimè: quo tempore ab hoc CRVSIVS in ea amicè & diligenter exercebatur. Quamobrem, elegantissimi juvenes, si priores illas nostri Crusij Institutiones inchoatas modò, tàm avidè accepistis: nihil dubito, quin hasce perfectas atq; absolutas avidissimè sitis accepturi: & viro eruditissimo, qui non sibi, sed vobis vigilat, & tales suscipit labores, grati futuri. Quod si feceritis, eum sponte currentem ad alia vobis elaboranda magis magisque incitabitis. Nos quidem hæc pauca, tum rei ipsius dignitate, tum vestra causa, tum Crusij viri humanissimi, mihiq; amicissimi, merito adducti præfari voluimus. Valete: ac, quod Horatius monet,

——*Vos exemplaria Græca*
Nocturna versate manu, versate diurna.

Basiliæ: Cal. Martij.

GVIL.

GVILIELMVS XYLANDER AUGUSTANUS, LITERARUM bonarum Studiosis S.

QVi vobis promptè lingvæ præcepta Latinæ
Optima, perspicua cum brevitate dedit:
Romaniq; usum sermonis tradidit omnem,
Oraq; eo solers imbuit, atq; stylum:
Attica nunc sidus docet idem verba magister,
Et Graium magni nominis eloquium.
Hoc sine ad ingenuas frustra aspiraveris artes:
Et cœptum optato fine carebit opus.
Cecropidûm iguaro ratio tibi (crede) sonorum
Encyclopædiæ nulla parabit opes,
Hos igitur vigili cura studioq; libellos
Versare, & cupida discere mente decet.
Præceptore etenim nulli parcente labori,
Augeat ut quovis commoda vestra modo:
Nonne sit hæc vobis bona neglexisse pudori,
Atq; operam tanti destituisse viri?

MAR-

MARTINI CRUSII GRAMMATICÆ GRÆCÆ CUM LATINA CONGRUENTIS.

Pars Prima.

DE ORTHOGRAPHÍA.

Circa quid versatur Orthographia?

Circa literas.

Quot sunt Literæ Græcorum?

Vigintiquatuor.

Nomen.		Figura.	Potestas.
Alpha	α	A	*a*
Bita	βϐ	B	*b* ſ potiùs,
Gamma	γ	Γ	*g* ſ *quàm u.*
Delta	δ	Δ	*d*
Epsilon	ε	E	*e breve.*
Zita	ζϛ	Z	*z*
Ita	η	H	*i* ſ *vel potiùs*
Thita	ϑθ	Θ	*th* ſ *e longum.*
Jota	ι	I	*i*
Kappa	κ	K	*c*
Lambda	λ	Λ	*l*
My	μ	M	*m*
Ny	ν	N	*n*
Xi	ξ	Ξ	*x*

Omi-

Nomen.	Figura.		Potestas.
Omicron	ο	Ο	*o*
Pi	ϖ π	Π	*p*
Rho	ρ	Ρ	*r*
Sigma	σ ς	Σ	*s*
Tau	τ	Τ	*t*
Ypsilon	υ	Υ	*y*
Phi	φ	Φ	*ph*
Chi	χ	Χ	*ch*
Psi	ψ	Ψ	*ps*
Omega	ω	Ω	*O magnum.*

Quotuplices sunt Literæ?

Duplices: Vocales & Consonantes.

Quot sunt Vocales?

Septem: α, ε, η, ι, υ, ο, ω.

Quotuplices?

Triplices: Longæ, Breves, Ancipites.

Dic Longas, η ω

Dic Breves, ε ο

Dic Ancipites, α ι υ.

Ex conjunctione Vocalium quid fit?

Diphthongus.

Quot sunt Diphthongi?

Duodecim.

Quomodo dividuntur?

Sex sunt propriæ, sex improprie.

Die

Dic proprias?

αι αυ ει ευ οι υι.

ᾳ ᾱυ ῑ ευ ῑ υ.

Dic Improprias?

ᾳ ῃ ῳ } *cum Jota subscripto* *a i o*

υι *yi*

ηυ *if*

ωυ *of*

Quot sunt Consonantes?

Reliquæ Literæ omnes.

Quomodo dividuntur?

In mutas & Semivocales.

Quot sunt Mutæ?

Novem: ϖ, κ, τ, β, γ, δ, φ, χ, ϑ.

Quomodo dividuntur?

In Tenues, Medias, & Aspiratas.

Da Tenues, ϖ κ τ

Da Medias, β γ δ

Da Aspiratas, φ χ ϑ.

Quot sunt Semivocales?

Octo: λ, μ, ν, ϱ, σ, ζ, ξ, ψ.

Quomodo dividuntur?

In Liquidas & Duplices?

Quot sunt Liquidæ?

Quatuor, λ, μ, ν, ϱ.

Quot sunt Duplices?

Tres. ζ ξ ψ.

ζ, ξ, ψ *valet* δσ, *vel* σδ. κσ. πσ.

Dic aliquot Regulas de pronunciatione quarundam literarum.

1. Γ *ante* γ, ξ, χ *legitur ut* N: *ut*, ἄγγελος *angelus*, λύγξ, *lynx*, ἄγχω, *ancho*.

2. Γ *ante* κ *legitur ut* N, *ipsum verò* κ *ut* G: *ut*, πέφαγκα, *pephanga*.

3. N *ante* β, μ, π, *legitur ut* M: τὸν βίον, *tom bion*: τὼ μερίδα, *tim merida*: τὸν πόθον, *tom bothon per B*.

4. Π *post* M *legitur ut* B: *ut*, πέμπω, *pembo*. *Et post* N *in duabus dictionibus ut*, τὸν πόθον, *tom bothon*.

5. Τ *post* N *legitur ut* D: *ut*, πάντα, *panda*.

DE PROSODIA.

Circa quid versatur Prosodia?

Circa syllabas.

Quot accidunt Syllabis?

Quatuor. Quæ?

Quantitas, Tonus, Spiritus, & Passio.

Quotu-

Quotuplex est Syllaba Quantitate?

Triplex: longa - ut, τύπτω.

Brevis υ *ut*, λόγος.

Anceps, id est, quæ modò longa, modò brevis esse potest: ut prima in ἱερός.

Quot sunt Toni?

Tres: Acutus, ´ *ut*, θεός.

Gravis, ` *ut* θεὸς παλῃ.

Circumflexus, ~ *ut* ποιῶ.

Quot Spiritus?

Duo: Asper, vel densus ῾ : *ut* ἅιμα.

Tenuis, vel lenis ᾽ : *ut*, ἄελος.

Quot Passiones?

Tres. Apostrophus, ut πάντ᾽ ἔλεγον, *pro* πάντα ἔλεγον.

Hyphen ⸗ , *ut*, ὅ π, *pro* ὅτι, *quot vel quia.*

Hypodiastole, ut, ὅ, τι, *pro* ὅτι, *quodcunq;*.

DE ETYMOLOGIA.

Quid continet Etymologia?

Dictiones, vel partes Orationis.

Quot sunt partes orationis?

Octo: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum,

bum, Participium, Adverbium, Præpositio, Conjunctio.

Quomodo dividuntur?

In Declinabiles & Indeclinabiles.

Quot sunt Declinabiles?

Quinq, Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum & Participium.

Quot Indeclinabiles?

Tres: Adverbium, Præpositio, & Conjunctio.

Ubi est Interjectio?

Numeratur inter Adverbia.

DE ARTICULO.

Quot sunt Articuli?

Duo: Præpositivus, ὁ: Postpositivus, ὅς.

Quot accidunt Articulo?

Quinq: Genus, Numerus, Figura, Casus, & Declinatio.

Quot sunt Genera Articulorum?

Tres: Masculinum, Fœmininum, & Neutrum.

Quot sunt Numeri in singulis Partibus orationis Declinabilibus?

Tres: Singularis, Dualis & Pluralis.

Quid

Quid est Dualis numerus?

Qui duas res significat: ut, τὼ, hi duo, ὼ, qui duo.

Quot sunt Figuræ?

Duæ: Simplex, ut, ὁ: Composita, ut ὅδε, hic.

Quot sunt Casus apud Græcos?

Quinq: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accusativus & Vocativus.

Habet ne Articulus etiam Vocativum?

In Articulo præpositivo, loco Vocativi utimur Adverbio vocandi.

An non habent Græci Ablativum?

Non habent: ideò Ablativus dicitur Latinus Casus.

Declina Præpositivum Articulum.

		Masc.	Fœm.	Neut.
S.	N.	hic ὁ	hæc ἡ	hoc τὸ
	G.	τοῦ	τῆς	τοῦ
	D.	τῷ	τῇ	τῷ
	A.	τὸν	τὴν	τὸ
	V.	ὦ in omni Genere.		
D.	N. & A.	τὼ	τὰ	τὼ
	G. & D.	τοῖν	ταῖν	τοῖν
	V.	ὦ		

P.	N.	οἱ	αἱ	τὰ
	G.	τῶν, *in omni Genere.*		
	D.	τοῖς	ταῖς	τοῖς
	A.	τοὺς	τὰς	τὰ
	V.	ὦ		

Declina Postpositivum.

		Masc.	Fœm.	Neut.
S.	N.	ὅς q	ἥ quæ	ὅ quod.
	G.	οὗ	ἧς	οὗ
	D.	ᾧ	ᾗ	ᾧ
	A.	ὅν	ἣν	ὅ
D. N. & A.		ὦ	ἄ	ὦ
	G. & D.	οἷν	αἷν	οἷν
P.	N.	οἵ	αἵ	ἅ
	G.	ὧν *in omni Genere.*		
	D.	οἷς	αἷς	οἷς
	A.	οὕς	ἅς	ἅ.

DE NOMINE.

Quot sunt Declinationes Nominum?

Decem.

Quotuplices?

Duplices: Simplices & Contractæ.

Quot sunt Simplices?

Quinq; priores.

Quotu-

Quotuplices?

Duplices: Isosyllabæ & Perittosyllabæ.

Quid sunt Isosyllabæ?

In quibus Obliqui non excedunt Nominativum numero Syllabarum: ut, ὁ Αἰνείας, τοῦ Αἰνείαο, τῷ Αἰνείᾳ

Quæ sunt tales?

Quatuor priores.

Quid est Perittosyllaba?

In qua Obliqui excedunt Nominativum numero syllabarum: ut, τὸ πρᾶγμα, τοῦ πράγματος, τῷ πράγματι.

Quæ est talis?

Quinta.

DE PRIMA SIMPLICIUM DECLINATIONE.

Prima Declinatio quot habet Terminationes?

Duas: ΑΣ *&* ΗΣ. *Ei respondet prima Latinorum Declinatio.*

Cujus Generis sunt Nomina Primæ Declinationis?

Generis Masculini: ut, ὁ Αἰνείας, *hic Aeneas:* ὁ Χρύσης, *hic Chryses:* ὁ λατρὴς, *hic latro.*

Declina αἰνείας.

S.	N.	ὁ αἰνείας hic Aeneas.
	G.	τοῦ αἰνείου
	D.	τῷ αἰνείᾳ
	A.	τὸν αἰνείαν
	V.	ὦ αἰνεία.
D.	N. & A.	τὼ αἰνείᾳ.
	G. & D.	τοῖν αἰνείαιν
	V.	ὦ αἰνείᾳ.
P.	N.	οἱ αἰνείαι
	G.	τῶν αἰνείων
	D.	τοῖς αἰνείαις
	A.	τὰς αἰνείας
	V.	ὦ αἰνείαι.

Declina χρύσης.

S.	N.	ὁ χρύσης hic Crises.
	G.	τοῦ χρύσου
	D.	τῷ χρύσῃ
	A.	τὸν χρύσην
	V.	ὦ χρύσῃ.
D.	N. & A.	τὼ χρύσᾱ
	G. & D.	τοῖν χρύσαιν
	V.	ὦ χρύσᾱ.
P.	N.	οἱ χρύσαι
	G.	τῶν χρυσῶν

D. τοῖς

D.		τοῖς χρύσαις
A.		τὰς χρύσᾱς
V.		ὦ χρύσαι.

Declina ὁ λῃστής.

S.	N.	ὁ λῃστής hic latro (n)
	G.	τοῦ λῃστοῦ
	D.	τῷ λῃστῇ
	A.	τὸν λῃστήν
	V.	ὦ λῃστά.
D.	N. & A.	τὼ λῃστά
	G. & D.	τοῖν λῃστοῖν
	V.	ὦ λῃστά.
P.	N.	οἱ λῃσταί
	G.	τῶν λῃστῶν
	D.	τοῖς λῃσταῖς
	A.	τοὺς λῃστάς
	V.	ὦ λῃσταί.

DE SECVNDA DECLINATIONE.

Secunda Declinatio quot habet Literas terminales?

Duas; A & H. *Huic quoq; prima Latinorum Declinatio respondet.*

Cujus Generis sunt Nomina Secundæ Declinationis?

Omnia

Omnia generis Fœminini: ut, ἡ μοῦσα, hæc Musa: ἡ τιμὴ, hic honor.

Declina μοῦσα.

S.	N.	ἡ μοῦσα hæc musa.
	G.	τῆς μούσης
	D.	τῇ μούσῃ
	A.	τὴν μοῦσαν
	V.	ὦ μοῦσα.
D. N. & A.		τὰ μούσα
	G. & D.	τοῖν μούσαιν
	V.	ὦ μούσα.
P.	N.	αἱ μοῦσαι
	G.	τῶν μουσῶν
	D.	ταῖς μούσαις
	A.	τὰς μούσας
	V.	ὦ μοῦσαι.

Declina τιμή.

S.	N.	ἡ τιμὴ hic honor.
	G.	τῆς τιμῆς
	D.	τῇ τιμῇ
	A.	τὴν τιμὴν
	V.	ὦ τιμή.
D. N. & A.		τὰ τιμὰ
	G. & D.	τοῖν τιμαῖν
	V.	ὦ τιμὰ.

P.	N.	αἱ τιμαὶ
	G.	τῶν τιμῶν
	D.	ταῖς τιμαῖς
	A.	τὰς τιμὰς
	V.	ὦ τιμαὶ.

Declina ἱστορία.

S.	N.	ἡ ἱστορία, hæc historia.
	G.	τῆς ἱστορίας
	D.	τῇ ἱστορίᾳ
	A.	τὴν ἱστορίαν
	V.	ὦ ἱστορία.
D. N. & A.		τὰ ἱστορίᾳ
	G. & D.	τοῖν ἱστορίαιν
	V.	ὦ ἱστορίᾳ.
P.	N.	αἱ ἱστορίαι
	G.	τῶν ἱστοριῶν.
	D.	ταῖς ἱστορίαις
	A.	τὰς ἱστορίας
	V.	ὦ ἱστορίαι.

Cur in Singulari numero sic declinas ἱστορία?

Nomina desinentia in α purum, & in δα, θα, ρα, retinent α in toto Singulari numero.

Quid est α purum?

Quod ante se habet vocalem, vel diphthongum.

DE TERTIA DECLINATIONE.

Quot sunt Terminationes tertiæ Declinationis?

Duæ: ΟΣ & ΟΝ. *Ei secunda Latinorum Declinatio consonat.*

Cujus Generis sunt Nomina hujus Declinationis?

In ος *vel Masculini generis sunt, ut* ὁ λόγος, *hic sermo: vel Fœminini, ut,* ἡ ὁδός, *hæc via: vel Communis, ut,* ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος, *hic & hæc homo.*

In ον *sunt Generis Neutri, ut,* τὸ ξύλον, *hoc lignum.*

Declina ὁ λόγος.

S.	N.	ὁ λόγος
	G.	τοῦ λόγου
	D.	τῷ λόγῳ.
	A.	τὸν λόγον
	V.	ὦ λόγε
D. N. & A.		τὼ λόγω
	G. & D.	τοῖν λόγοιν.
	V.	ὦ λόγω.
P.	N.	οἱ λόγοι
	G.	τῶν λόγων
	D.	τοῖς λόγοις.

	A.	τὰς λόγους
	V.	ὦ λόγοι.

Declina ἡ ὁδός.

S.	N.	ἡ ὁδός
	G.	τῆς ὁδοῦ
	D.	τῇ ὁδῷ
	A.	τὴν ὁδόν
	V.	ὦ ὁδέ.
D. N. & A.		τὰ ὁδώ
	G. & D.	ταῖν ὁδοῖν
	V.	ὦ ὁδώ.
P.	N.	αἱ ὁδοί
	G.	τῶν ὁδῶν
	D.	ταῖς ὁδοῖς
	A.	τὰς ὁδούς
	V.	ὦ ὁδοί.

Declina ἄνθρωπος.

P.	N.	ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος
	G.	τοῦ καὶ τῆς ἀνθρώπου
	D.	τῷ καὶ τῇ ἀνθρώπῳ
	A.	τὸν καὶ τὴν ἄνθρωπον
	V.	ὦ ἄνθρωπε.
D. N. & A.		τὼ καὶ τὰ ἀνθρώπω
	G. & D.	τοῖν καὶ ταῖν ἀνθρώποιν
	V.	ὦ ἀνθρώπω.

P.	N.	οἱ καὶ αἱ ἄνθρωποι
	G.	τῶν ἀνθρώπων
	D.	τοῖς καὶ ταῖς ἀνθρώποις
	A.	τὰς καὶ τοὺς ἀνθρώπους
	V.	ὦ ἄνθρωποι.

Declina ξύλον.

S.	N.	τὸ ξύλον hoc lignum.
	G.	τοῦ ξύλου
	D.	τῷ ξύλῳ
	A.	τὸ ξύλον
	V.	ὦ ξύλον
D.N. & A.		τὼ ξύλω
G. & D.		τοῖν ξύλοιν
	V.	ὦ ξύλω.
P.	N.	τὰ ξύλα
	G.	τῶν ξύλων
	D.	τοῖς ξύλοις
	A.	τὰ ξύλα
	V.	ὦ ξύλα.

Declina εἴδωλον.

S.	N.	τὸ εἴδωλον, hoc idolum.
	G.	τοῦ εἰδώλου
	D.	τῷ εἰδώλῳ
	A.	τὸ εἴδωλον
	V.	ὦ εἴδωλον.

D.N.

D. N. & A.		τὼ εἰδώλοιν
G. & D.		τοῖν εἰδώλοιν
	V.	ὦ εἰδώλω.
P.	N.	τὰ εἴδωλα
	G.	τῶν εἰδώλων
	D.	τοῖς εἰδώλοις
	A.	τὰ εἴδωλα
	V.	ὦ εἴδωλα.

DE QVARTA DECLINATIONE.

Qualis est quarta Declinatio?

Attica.

Quot habet terminationes?

Duas: ΩΣ & ΩΝ, Hinc aliqua Latini in secunda Declinatione sunt mutuati.

Cujus Generis?

In ως vel Masculini Generis sunt, ut ὁ ἀνδρόγεως, hic Androgeos: vel Fœminini, ut, ἡ ἄλως, hæc area: vel Communis, ut ὁ καὶ ἡ ἄγεως: hic & hæc fertilis.

In ων sunt Generis Neutri: ut, τὸ ἄγεων, hoc fertile.

Declina ἀνδρόγεως.

S.	N.	ὁ ἀνδρόγεως hic androgeos.

WBP Opole

	G.	τοῦ ἀνδρόγεω
	D.	τῷ ἀνδρόγεῳ
	A.	τὸν ἀνδρόγεων
	V.	ἀνδρόγεως.
D. N. & A.		τὼ ἀνδρόγεω
	G. & D.	τοῖν ἀνδρόγεων
	V.	ὦ ἀνδρόγεω.
P.	N.	οἱ ἀνδρόγεω
	G.	τῶν ἀνδρόγεων
	D.	τοῖς ἀνδρόγεως.
	A.	τοὺς ἀνδρόγεως
	V.	ὦ ἀνδρόγεω.

Declina ἄλως.

S.	N.	ἡ ἄλως bis alla.
	G.	τῆς ἄλω
	D.	τῇ ἄλῳ
	A.	τὴν ἄλων
	V.	ὦ ἄλως.
D. N. & A.		τὰ ἄλω
	G. & D.	ταῖν ἄλῳν
	V.	ὦ ἄλω.
P.	N.	αἱ ἄλῳ
	G.	τῶν ἄλων
	D.	ταῖς ἄλως
	A.	τὰς ἄλως
	V.	ὦ ἄλῳ.

[Decli-

Declina εὖγεως, in omni genere.

S.	N.	ὁ καὶ ἡ εὔγεως, καὶ τὸ εὔγεων. bis alla
	G.	τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ εὔγεω. feztilis, alior
	D.	τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ εὔγεῳ
	A.	τὸν καὶ τὴν καὶ τὸ εὔγεων fertile.
	V.	ὦ εὔγεως, καὶ εὔγεων.
D. N. & A.		τὼ καὶ τὰ ᾗ τὼ εὔγεω
	G. & D.	τοῖν καὶ ταῖν καὶ τοῖν εὔγεῳν
	V.	ὦ εὔγεω.
P.	N.	οἱ καὶ αἱ εὔγεῳ, καὶ τὰ εὔγεω
		sine Iota subscripto.
	G.	τῶν εὔγεων
	D.	τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς εὔγεως
	A.	τοὺς ᾗ τὰς εὔγεως, ᾗ τὰ εὔγεω
	V.	ὦ εὔγεω & in Neutro ὦ εὔγεω
		sine Iota subscripto.

DE QVINTA DECLINATIONE.

Quinta Declinatio quot habet literas terminales?

Novem:

4. *Vocales.* { A, I, Υ, Ω } *Respondent tertiæ Decli.*

5. Consonantes { N, P, Σ, Ξ, Ψ } natio Latinorum.

Cujus Generis sunt Nomina hujus Declinationis?

In quinta Declinatione omnia Genera inveniuntur.

Declina τὸ πρᾶγμα.

S.	N.	τὸ πρᾶγμα, *res vel negotium*
	G.	τοῦ πράγματος.
	D.	τῷ πράγματι
	A.	τὸ πρᾶγμα
	V.	ὦ πρᾶγμα.
D.	N. & A.	τὼ πράγματε
	G. & D.	τοῖν πραγμάτοιν
	V.	ὦ πράγματε.
P.	N.	τὰ πράγματα
	G.	τῶν πραγμάτων
	D.	τοῖς πράγμασι
	A.	τὰ πράγματα
	V.	ὦ πράγματα.

Declina μέλι.

S.	N.	τὸ μέλι, *hoc mel*
	G.	τοῦ μέλιτος.
	D.	τῷ μέλιτι
	A.	τὸ μέλι
	V.	ὦ μέλι.

Declina γόνυ.

S.	N.	τὸ γόνυ, *hoc genu.*
	G.	τοῦ γόνυος.
	D.	τῷ γόνυϊ
	A.	τὸ γόνυ
	V.	ὦ γόνυ.
D.	N. & A.	τὼ γόνυε
	G. & D.	τοῖν γονύοιν
	V.	ὦ γόνυε.
P.	N.	τὰ γόνυα
	G.	τῶν γονύων
	D.	τοῖς γόνυσι
	A.	τὰ γόνυα
	V.	ὦ γόνυα.

Declina ἕλλω.

S.	N.	ὁ ἕλλω, *hic Graecus.*
	G.	τοῦ ἕλλωος.
	D.	τῷ ἕλλωι
	A.	τὸν ἕλλωα
	V.	ὦ ἕλλω.
D.	N. & A.	τὼ ἕλλωε

	G. & D.	τῖν ἐλλιώοιν
	V.	ὦ ἔλλιπε.
P.	N.	οἱ ἔλλιπες
	G.	τῶν ἐλλιώων
	D.	τοῖς ἔλλησι.
	A.	τὰς ἐλλιώνας
	V.	ὦ ἔλλιποες.

Declina σωτῆρ.

S.	N.	ὁ σωτῆρ, *soter, servator.*
	G.	τοῦ σωτῆρος
	D.	τῷ σωτῆρι
	A.	τὸν σωτῆρα
	V.	ὦ σῶτερ.
D. N. & A.		τὼ σωτῆρε
	G. & D.	τοῖν σωτόροιν
	V.	ὦ σωτῆρε.
P.	N.	οἱ σωτῆρες
	G.	τῶν σωτήρων
	D.	τοῖς σωτῆρσι
	A.	τὰς σωτῆρας
	V.	ὦ σωτῆρες.

Declina λαμπάς.

S.	N.	ἡ λαμπάς, *hæc lampas.*
	G.	τῆς λαμπάδος
	D.	τῇ λαμπάδι

A. τὴν

	A.	τὴν λαμπάδα
	V.	ὦ λαμπάς.
D. N. & A.		τὰ λαμπάδε.
	G. & D.	ταῖν λαμπάδοιν
	V.	ὦ λαμπάδε.
P.	N.	αἱ λαμπάδες
	G.	τῶν λαμπάδων
	D.	ταῖς λαμπάσι
	A.	τὰς λαμπάδας
	V.	ὦ λαμπάδες.

Declina θώραξ.

S.	N.	ὁ θώραξ, *hic thorax.*
	G.	τοῦ θώρακος
	D.	τῷ θώρακι
	A.	τὸν θώρακα
	V.	ὦ θώραξ.
D. N. & A.		τὼ θώρακε
	G. & D.	τοῖν θωράκοιν
	V.	ὦ θώρακε.
P.	N.	οἱ θώρακες
	G.	τῶν θωράκων
	D.	τοῖς θώραξι
	A.	τοὺς θώρακας
	V.	ὦ θώρακες.

Declina ὦψ.

S.	N.	ὁ ὤψ, *hic oculus, vel vultus.*
	G.	τοῦ ὠπός
	D.	τῷ ὠπί
	A.	τὸν ὦπα
	V.	ὦ ὤψ.
D.	N. & A.	τὼ ὦπε
	G. & D.	τοῖν ὠποῖν
	V.	ὦ ὦπε.
P.	N.	οἱ ὦπες
	G.	τῶν ὠπῶν
	D.	τοῖς ὠψί
	A.	τοὺς ὦπας
	V.	ὦ ὦπες.

COMPARATIONES
quorundam Adjectivorum.

1.	Σοφὸς	σοφώτερος	σοφώτατος.
	Sapiens,	*Sapientior,*	*Sapientissimus.*
	σοφὴ	σοφωτέρα	σοφωτάτη.
	σοφὸν	σοφώτερον	σοφώτατον.
2.	Μέλας, *niger,*	μελαίτερος,	μελαίτατος.
	μέλαινα	μελαιτέρα	μελαιτάτη.
	μέλαν	μελαίτερον	μελαίταλον.
3.	χαρίεις, *gratiosus,*	χαριέστερος,	χαριέσταλος.
	χαρίεσσα	χαριεστέρα	χαριεστάτη.
	χαρίεν	χαριέστερον	χαριέσταλον.

4. Ἀλη-

4.	Ἀληθὴς, *verus,*	ἀληθέστερος	ἀληθέστατος.
	ἀληθὴς	ἀληθεστέρα	ἀληθεστάτη.
	ἀληθὲς	ἀληθέστερον	ἀληθέστατον.
5.	Εὐρὺς, *latus,*	εὐρύτερος	εὐρύτατος.
	εὐρεῖα	εὐρυτέρα	εὐρυτάτη.
	εὐρὺ	εὐρύτερον	εὐρύτατον.
6.	Σώφρων, *temperans.*	σωφρονέστερος,	σωφρονέστατος.
	σώφρων	σωφρονεστέρα	σωφρονεστάτη.
	σῶφρον	σωφρονέστερον	σωφρονέσταλον.
7.	ἁπλοῦς, *simplex,*	ἁπλούστερος,	ἁπλούστατος.
	ἁπλῆ	ἁπλουστέρα	ἁπλουστάτη.
	ἁπλοῦν	ἁπλούστερον	ἁπλούστατον.

DE PRONOMINE.

Declina ἐγώ.

S.	N.	ἐγὼ, *Ego.*
	G.	ἐμοῦ, *& per Aphæsin* μοῦ
	D.	ἐμοί, μοὶ
	A.	ἐμὲ, μὲ.
D.	N. & A.	νῶϊ, νώ.
	G. & D.	νῷν, νῷν.
P.	N.	ἡμεῖς, *per η* νοῦς
	G.	ἡμῶν

6 s D. ἡ-

D. ἡμῖν nobis
A. ἡμᾶς. Nos.

Declina σύ.

S. N. σύ, tu.
G. σοῦ tui
D. σοῖ tibi
A. σέ. te
D. N. & A. σφῶϊ, σφώ
G. & D. σφῶϊν, σφῶν.
P. N. ὑμεῖς per υ vos
G. ὑμῶν vestri
D. ὑμῖν vobis
V. ὑμᾶς. vos

Declina ἕ.

S. G. ἕ, sui: ab ὃς ille.
D. οἱ sibi
A. ἕ. se
D. N. & A. σφωέ, σφέ.
G. & D. σφῶϊν, σφίν.
P. N. σφεῖς
G. σφῶν sui
D. σφίσι sibi
A. σφᾶς, se

De

DE VERBO.

Quot sunt Tempora Verborum?

Novem: Praesens, praeteritum imperfectum, praeteritum perfectum, praeteritum plusquamperfectum, Aoristus vel indefinitum primum, Aoristus vel indefinitum secundum, Futurum primum, Futurum secundum, & paulò post futurum.

Quot sunt Conjugationes?

Tredecim.

Quomodo dividuntur?

In sex Barytonas, tres Circumflexas, & quatuor Conjugationes Verborum in μι.

DE CONIVGATIONIBUS BARYTONIS.

Quánam re distinguuntur inter se Barytonæ Conjugationes?

Literis Characteristicis, id est, figurativis.

Quid est Litera Characteristica?

Est Littera proximè præcedens terminationem ω, α, αι aut ομαι: ut, λέγω, λέξω, λελεχα, λέγομαι.

Quotuplices sunt Characteristicæ Literæ?

Triplices: Præsentis, Futuri, & prateriti.

Dic

Dic Characteristicas primæ Conjugationis?

Præsentis sunt β, π, φ, πτ: *ut*, λείβω, *stillo*, τρέπω, *verto*, γράφω, *scribo*, τύπτω, *verbero*.

Futuri est ψ: *ut*, λείψω, *stillabo*, τρέψω, *vertam*, γράψω, *scribam*, τύψω, *verberabo*.

Præteriti, φ: *ut*, λέλειφα, *stillavi*, τέτρεφα, *verti*, γέγραφα, *scripsi*, τέτυφα, *verberavi*.

Dic Characteristicas Secundæ.

Præsentis, γ, κ, χ, σσ: *ut*, λέγω, *dico*, πλέκω, *plico*, βρέχω, *rigo*, τίσσω, *pario*.

Futuri, ξ: *ut*, λέξω, πλέξω, βρέξω, τέξω.

Præteriti, χ: *ut*, λέλεχα, πέπλεχα, βέβρεχα, τέτοχα.

Dic Tertiæ.

Præsentis, δ, τ, θ: *ut*, ᾄδω, *cano*, ἀνύτω, *perficio*, πλήθω, *impleo*.

Futuri, σ: *ut*, ᾄσω, ἀνύσω, πλήσω.

Præteriti, κ: *ut*, ἦσα, ἤνυκα, πεπλήκα.

Dic Characteristicas literas quartæ Conjugationis.

Præsentis, ζ, ττ, σσ, *ut*. φράζω, *dico*, ὀρύττω, *vel Att.* ὀρύσσω, *fodio*.

Futuri, σ *vel* ξ: *ut*, φράσω, ὀρύξω.

Præteriti κ, *vel* χ: *ut*, πέφρακα, ὤρυχα.

Dic

Dic quintæ Conjugationis?

Præsentis, λ, μ, ν, ρ: *ut*, ψάλλω, *cano*, νέμω, *pasco vel distribuo*, κρίνω, *judico*, σπείρω, *semino*.

Futuri eadem: *ut*, ψαλῶ, νεμῶ, κρινῶ, σπερῶ.

Præteriti, κ: *ut*, ἔψαλκα, νενέμηκα, κέκρικα, ἔσπαρκα.

Dic Characteristicas sextæ.

Præsentis, ω *purum*: *id est*, *quod ante se habet Vocalem aut Diphthongum*: *ut*, γελάω, *rideo*, τελέω *finio*, ᾄδω, *ferio*, ἱππεύω, *equito*.

Futuri σ: *ut*, γελάσω, τελέσω, ᾄσω, ἱππεύσω.

Præteriti κ: *ut*, γεγέλακα, τετέλεκα, πέπαικα, ἱππεύκα.

Τύπτω cujus Conjugationis?

Prima Verborum Barytonorum.

Quare?

Quia ejus Characteristica in Præsenti est πτ.

Conjuga τύπτω?

In Indicativo modo, tempore Præsenti.

S.	τύπτω, *verbero*,	τύπτεις τύπτει.
	τύπτετον,	τύπτετον.

P. τύ-

P. τύπτομεν, τύπτετε, τύπτουσι.

Præterito imperfecto.

S. ἔτυπτον, *verberabam*, ἔτυπτες, ἔτυπτε.
D. ἐτύπτετον, ἐτυπτέτην.
P. ἐτύπτομεν, ἐτύπτετε, ἔτυπτον.

Præterito perfecto.

S. τέτυφα, *verberavi*, τέτυφας, τέτυφε.
D. τετύφατον, τετύφατον.
P. τετύφαμεν, τετύφατε, τετύφασι.

Præterito pluſquamperfecto.

S. ἐτετύφειν, *verberaveram*, ἐτετύφεις, ἐτετύφει.
D. ἐτετύφειτον, ἐτετυφείτην.
P. ἐτετύφειμεν, ἐτετύφειτε, ἐτετύφεισαν.

Aoriſto primo.

S. ἔτυψα, *verberavi*, ἔτυψας, ἔτυψε.
D. ἐτύψατον, ἐτυψάτην.
P. ἐτύψαμεν, ἐτύψατε, ἔτυψαν.

Aoriſto ſecundo.

S. ἔτυπον, *idem*, ἔτυπες, ἔτυπε.
D. ἐτύπετον, ἐτυπέτην.
P. ἐτύπομεν, ἐτύπετε, ἔτυπον.

Futuro primo.

S. τύψω, *verberabo*, τύψεις, τύψει.
D. τύψετον, τύψετον.

P. τύ-

P. τύψομεν, τύψετε, τύψουσι.

Futuro ſecundo.

S. τυπῶ, *idem*, τυπεῖς, τυπεῖ.
D. τυπεῖτον, τυπεῖτον.
P. τυπεῦμεν, τυπεῖτε, τυποῦσι.

Imperativo modo, tempore Præſenti, ad ſecundam & tertiam Perſonam.

S. τύπτε, *verbera*, τυπτέτω.
D. τύπτετον, τυπτέτων.
P. τύπτετε, τυπτέτωσαν.

Præterito Perfecto.

S. τέτυφε, τετυφέτω.
verberaveris, aut verbera.
D. τετύφετον, τετυφέτων.
P. τετύφετε, τετυφέτωσαν.

Aoriſto primo.

S. τύψον, τυψάτω.
verberato.
D. τύψατον τυψάτων.
P. τύψατε, τυψάτωσαν.

Aoriſto ſecundo.

S. τύπε, *idem*. τυπέτω.
D. τύπετον, τυπέτων.
P. τύπετε, τυπέτωσαν.

Opta-

Optativo modo tempore Præsenti, & Præterito imperfecto.

S. τύπτοιμι, τύπτοις, τύπτοι.
utinam verberarem.
D. τύπτοιτον, τυπτοίτην.
P. τύπτοιμεν, τύπτοιτε, τύπτοιεν.

Præterito perfecto & plusquamperfecto.

S. τετύφοιμι, τετύφοις, τετύφοι.
utinam verberavissem.
D. τετύφοιτον, τετυφοίτην.
P. τετύφοιμεν, τετύφοιτε, τετύφοιεν.

Aoristo primo.

S. τύψαιμι, τύψαις, τύψαι.
utinam verberem.
D. τύψαιτον, τυψαίτην.
P. τύψαιμεν, τύψαιτε, τύψαιεν.

Aoristo secundo.

S. τύποιμι *idem*, τύποις, τύποι.
D. τύποιτον, τυποίτην.
P. τύποιμεν, τύποιτε, τύποιεν.

Futuro primo.

S. τύψοιμι, τύψοις, τύψοι,
utinam verberem.
D. τύψοιτον, τυψοίτην.
P. τύψοιμεν, τύψοιτε, τύψοιεν.

Futuro

Futuro secundo.

S. τυποῖμι, *idem*, τυποῖς, τυποῖ.
D. τυποῖτον, τυποίτην.
P. τυποῖμεν, τυποῖτε, τυποῖεν.

Conjunctivo modo tempore præsenti & Præterito imperfecto.

S. ἐὰν τύπτω, τύπτῃς, τύπτῃ.
si verberem, vel verberarem.
D. ἐὰν τύπτητον, τύπτητον.
P. ἐὰν τύπτωμεν, τύπτητε, τύπτωσι.

Præterito perfecto & Plusquamperfecto.

S. ἐὰν τετύφω, τετύφῃς, τετύφῃ.
si verberaverim, vel verberavissem.
D. ἐὰν τετύφητον, τετύφητον.
P. ἐὰν τετύφωμεν, τετύφητε, τετύφωσι.

Aoristo primo.

S. ἐὰν τύψω, τύψῃς, τύψῃ.
si verberavero.
D. ἐὰν τύψητον, τύψητον.
P. ἐὰν τύψωμεν, τύψητε, τύψωσι.

Aoristo secundo.

S. ἐὰν τύπω, *idem*, τύπῃς, τύπῃ.
D. ἐὰν τύπητον, τύπητον.
P. ἐὰν τύπωμεν, τύπητε, τύπωσι.

Infinitivo modo, sine numeris & personis, tempore præsenti & Præterito imperfecto.

τύπτειν, *verberare.*

Præterito perfecto & Plusquamperfecto.

τετυφέναι, *verberasse.*

Aoristo primo.

τύψαι, *verberare, vel verberavisse.*

Aoristo secundo.

τυπεῖν, *idem.*

Futuro primo.

τύψειν, *verberatum ire, vel verberaturum esse.*

Futuro secundo.

τυπεῖν, *idem.*

PARTICIPIA AB HOC Verbo Activo.

Præsens & Præteritum imperfectum.

ὁ τύπτων, *verberans,*	ἡ τύπτουσα.
ἡ τύπτουσα,	τῆς τυπτούσης.
τὸ τύπτον,	ἡ τύπτοντα.

Præteritum perfectum & plusquamperfectum.

ὁ τετυφὼς,	τὼ τετυφότε.
qui verberavit, vel verberaverat.	
ὁ τετυφυῖα,	τῆς τετυφυίας.
τὸ τετυφὸς,	ἡ τετυφότα.

Aori-

Aoristus primus?

ὁ τύψας, *qui verberavit,*	ἡ τύψαντα.
ἡ τύψασα,	τῆς τυψάσης.
τὸ τύψαν,	ἡ τύψαντα.

Aoristus secundus.

ὁ τυπὼν, *idem,*	ἡ τυπόντα.
ἡ τυποῦσα,	τῆς τυπούσης.
τὸ τυπὸν,	ἡ τυπόντα.

Futurum primum.

ὁ τύψων, *verberaturus,*	ἡ τύψοντα.
ἡ τύψουσα,	τῆς τυψούσης.
τὸ τύψον,	ἡ τύψοντα.

Futurum secundum.

ὁ τυπῶν, *idem,*	ἡ τυποῦντα.
ἡ τυποῦσα,	τῆς τυποῦσης.
τὸ τυποῦν,	ἡ τυποῦντα.

FORMATIO TEMPORVM in Verbo Activo.

Quæ Tempora à quibus formantur?

Cognata ferè à cognatis.

Quæ sunt cognata Tempora?

Quæ eandem habent Characteristicam.

Quæ habent eandem Characteristicam?

1. τύπτω,	ἔτυπτον.
2. τέτυφα,	ἐτετύφειν.

3. ἔτυψα, τύψω.
4. ἔτυπον, τυπῶ, &c.

PRAETERITUM IMPERFECTUM.

Unde & quomodo formatur Præteritum imperfectum?

A Præsenti: ω mutando in ον, & ab initio Augmento præponendo: ut, τύπτω, ἔτυπτον.

Quotuplex est Augmentum?

Duplex: Syllabicum & Temporale.

Quid est Augmentum Syllabicum.

Cùm verbum crescit numero syllabarum: ut hoc loco proponitur ε.

Quæ verba habent Syllabicum Augmentum?

Ea, quæ à Consonante incipiunt: ut, τύπτω, ἔτυπτον: γράφω, ἔγραφον.

Quid est Augmentum Temporale?

Cùm Verbum augetur tempore: id est, mutatione Vocalis brevis in longam, aut alicujus Diphthongi in aliam Diphthongum.

Quæ habent Temporale Augmentum?

Ea, quæ incipiunt à Vocali aut Diphthongo mutabili.

Quot sunt Vocales mutabiles?

Tres. A, E, & O.

A &

A & E *mutantur in* η, O *in* ω: *ut,*

ἀκούω, *audio* ἤκουον.
ἐλεέω, *misereor*, ἠλέεον.
ὀνομάζω, *nomino*, ὠνόμαζον.

Quot sunt Immutabiles Vocales?

Quatuor: H, I, Y, & Ω: *ut,*

ἠχέω, *sono*, ἤχεον.
ἱππεύω, *equito*, ἱππεύον.
ὑβρίζω, *injuriâ afficio*, ὕβριζον.
ὠθέω, *trudo*, ὤθεον.

Quot sunt Diphthongi Mutabiles?

Tres: AI, AY, & OI.

Quomodo mutantur?

AI *mutatur in* η, AY *in* ηυ, OI *in* ω: *ut,*

αἴρω, *tollo*, ἦρον.
αὐλέω, *tibia cano*, ἤυλεον.
οἰκέω, *habito*, ὤκεον.

Quot sunt Immutabiles Diphthongi?

Tres: EI, EY, & OY, *ut,*

εἴκω, *cedo*, εἶκον.
εὕδω, *dormio*, εὗδον.
οὐτάζω, *vulnero*, οὔταζον.

PRÆTERITUM PERFECTUM.

Unde & quomodo formatur Præteritum perfectum?

A Futuro, ω mutando in α: pro Characteristica Futuri, Characteristica Præteriti sumenda, & augmento præponendo: ut,

τύπτω, τύψω, τέτυφα.

Dic regulas de Augmento Præteriti perfecti.

PRIMA.

Verba à Vocali aut Diphthongo incipientia, habent idem Augmentum in Præterito imperfecto & perfecto: ut,

ἀκούω,	ἤκουον,	ἤκουκα.
ἐλεέω,	ἠλέουν,	ἠλέηκα.
αἴρω,	ἦρον,	ἦρκα.
αὐλέω,	ἤυλεον,	ἤυληκα.

SECUNDA.

Verba à Consonante simplici incipientia, adsciscunt ad ε primam Consonantem Præsentis: ut,

τύπτω,	ἔτυπτον,	τέτυφα.
λέγω,	ἔλεγον,	λέλεχα.

TERTIA.

Verba à duabus Consonantibus, præsertim Duplici, incipientia, habent idem Augmentum in Præterito Imperfecto & Perfecto: ut,

στέλλω, *mitto*,	ἔστελλον,	ἔσταλκα.
ψάλλω, *cano*,	ἔψαλλον,	ἔψαλκα.

Quid excipitur?

Muta cum Liquida: ut,

τρέφω, *alo*,	ἔτρεφον,	τέτροφα.
πταίω, *ago*,	ἔπταιον,	πέπταικα.

QVARTA.

Verba ab aspirata Muta incipientia, repetunt in Præterito perfecto ejus Tenuem: ut,

θύω, *sacrifico*,	ἔθυον,	τέθυκα.
φαίνω, *ostendo*,	ἔφαινον,	πέφαγκα.
φράζω,	ἔφραζον,	πέφραγκα.
ξύω, *ungo*,	ἔξυον,	κέξυκα.

Qualis est penultima Præteriti perfecti activi?

Eadem, quæ Futuri primi: ut,

τρέπω,	τρέψω,	τέτροφα.
λύω, *solvo*,	λύσω,	λέλυκα.

Quæ excipiuntur?

Dissyllaba in λω, νω, & ρω, quintæ Conjugationis, mutant ε penultimum Futuri in Perfecto in α: ut,

στέλλω,	στελῶ,	ἔσταλκα.
τείνω, *tendo*,	τενῶ,	τέτακα.
σπείρω,	σπερῶ,	ἔσπαρκα.

Semperne pro Characteristica Futuri Characteristica Præteriti sumitur?

Non semper.

Prima Regula.

In quinta conjugatione λ & ρ manent in Perfecto ante κα: μ etiam assumit η: ut,

στέλλω,	στελῶ,	ἔσταλκα.
σπείρω,	σπερῶ,	ἔσπαρκα.
νέμω,	νεμῶ,	νενέμηκα.
τέμνω, *scindo*,	τεμῶ,	τετέμηκα.

Secunda.

In dissyllabis quidem in αινω, ινω, υνω, ν tollitur: sed in reliquis locum habens ante κα, vertitur in γ: ut,

τείνω,	τενῶ,	τέτακα.
κρίνω,	κρινῶ,	κέκρικα.
θύω, *propero*,	θυσῶ,	τέθυκα.
φαίνω,	φανῶ,	πέφαγκα.
μολύνω, *inquino*,	μολυνῶ,	μεμόλυγκα.

Plusquamperfectum.

Unde & quomodo formatur Plusquamperfectum?

A Perfecto, α in ειν mutando, & si Perfectum incipiat à Consonante, aliud ε assumendo: ut,

τέτυφα, ἐτετύφειν.

Aori-

Aoristus Primus.

Unde & quomodo formatur Aoristus primus.

A Futuro primo: ω in α mutando, & Augmento Imperfecti præponendo.

Quanta debet esse penultima primi Aoristi?

Longa.

Quomodo ea, si brevis sit, producitur?

Prima Regula.

A Futuri mutandum est in η, si in præsenti simplex α fuerit: ut,

ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα.

Secunda.

Si in Præsenti fuerit αι: tum α Futuri communiter retinetur, Atticè in η mutatur: ut, μιαίνω, *polluo*, μιανῶ, ἐμίανα, ἐμίανα.

Tertia.

Ex ε Futuri facienda est diphthongus, adjecto Jota: ut

στέλλω, στελῶ, ἔστειλα.

Aoristus Secundus.

Unde & quomodo formatur Aoristus secundus?

A præterito imperfecto, Characteristica ejus retinenda, penultima verò corripienda:
ut, λείβω, ἔλειβον, ἔλιβον.

Cur?

Quia penultima Aoristi secundi debet esse brevis.

Quomodo ea, si longa sit, corripitur?

PRIMA REGULA.

H & Ω mutantur in α: ut,

λήβω, *capio,*	ἔληβον,	ἔλαβον.
πρώγω, *edo,*	ἔπρωγον,	ἔπραγον.

SECUNDA.

In Diphthongis ει & ου prior Vocalis abjicitur: ut,

λείπω, *linquo,*	ἔλειπον,	ἔλιπον.
φεύγω, *fugio,*	ἔφευγον,	ἔφυγον.

Quid excipitur?

Dissyllaba quintæ Conjugationis pro ει accipiunt α: trisyllaba verò abjiciunt jota: ut,

σπείρω, *semino,*	ἔσπειρον,	ἔσπαρον.
ἐγείρω, *excito,*	ἤγειρον,	ἤγερον.

TERTIA.

In Diphthongis αι, αω, & εω, posterior Vocalis abjicitur: ut,

καίω, *uro,*	ἔκαιον,	ἔκαον.
πταίω,		

πταίω, *sedo,*	ἔπταιον,	ἔπτον.
ἀκέω, *audio,*	ἤκεον,	ἤκουον.

An non in quibusdam mutatur Characteristica?

Mutatur, penultimæ corripiendæ causâ.

PRIMA REGULA.

Verba quartæ Conjugationis, quorum Futurum in ξω desinit: habent in Aoristo secundo γ: quorum Futurum desinit in σω, habent δ: ut,

πραθῶ,	πράξω,	ἔπραγον.
φράζω,	φράσω,	ἔφραδον.

SECUNDA.

Verba, quæ habent κ, π, ω, aut μ ante ω, priorem literam retinent, posteriorem abjiciunt: ut,

τίκτω,	ἔτεκον.
κάμνω,	ἔκαμον.
τύπτω,	ἔτυπον.
ψάλλω,	ἔψαλον.

Quid postremò de Aoristo secundo observandum?

Dissyllaba, quæ liquidam habent ante aut post ε, mutant ε in α: ut,

πλέκω, *plico,*	ἔπλακον.

τρέπω,

τρέπω, ἔτραπον.
σκλω, ἔσκαλον.
τεμνω, ἔταμον, & ἔτεμον.

Futurum Primum.

Unde & quomodo formatur Futurum primum?

A Præsenti, Characteristicam præsentis in Characteristicam Futuri mutando: ut, τύπτω, τύψω.

Dic Futurum primum Verborum σέλλω, τείνω, σπείρω.

σελῶ. τενῶ, σπερῶ.

Quare?

Verba quintæ Conjugationis, quia penultimam Futuri corripiunt, ideò posteriorem Consonantium, aut Vocalium è Diphthongo abjiciunt: ω item circumflectunt.

Quomodo in Futuro habent ποιέω facio, & βοάω clamo?

ποιήσω, βοήσω.

Quare?

Verba in εω & αω, assumto σ, mutant ε & α in Futuro plerunq; in η.

Futurum Secundum.

Unde & quomodo formatur secundum Futurum?

Ab

Ab Aoristo secundo: ον in ω circumflexum mutando, & Augmento abjiciendo: ut, ἔτυπον, τυπῶ.

Reliqui Modi.

Unde formantur Tempora reliquorum Modorum?

A Temporibus Indicativi Modi: & quidem ab ijsdem.

Quomodo augentur?

Præteritum Perfectum ubiq; retinet Augmentum: Aoristi verò extra Indicativum id abjiciunt.

Unde τύπτε?

A τύπτω, *ω in ε mutando.*

Unde τέτυφε?

A τέτυφα, *α in ε mutando.*

Unde τύψω?

Ab ἔτυψα: *α in ον mutando, & Augmento abjiciendo.*

Unde τύπτε?

Ab ἔτυπον, *ον in ε mutando, & Augmento abjiciendo.*

τέτυμμαι unde?

A τύπτω, *ω in ομαι mutando.*

τετύφθαι unde?

A τέτυφα, *α in ομαι mutando.*

τύψαι-

τύψαιμι unde?

Ab ἔτυψα, α in αμι mutando, & Augmento abjiciendo.

τύποιμι unde?

Ab ἔτυπον: ον in οιμι mutando, & Augmento abjiciendo.

τύψοιμι unde?

A τύψω: ω in οιμι mutando.

τυποῖμι unde?

A τυπῶ: ῶ circumflexum in οῖμι circumflexum mutando.

Unde ἐὰν τύπω?

Simile est hoc Tempus præsenti Indicativo: nisi quòd hic breves Vocales, ut & in reliquo hoc modo, mutantur in suas longas.

Unde ἐὰν τετύφω?

A τέτυφα: α in ω mutando, & penultima acuenda.

Unde ἐὰν τύψω?

Ab ἔτυψα: α in ω mutando, & Augmento abjiciendo.

Unde ἐὰν τύπω?

Ab ἔτυπον: ον in ω mutando, & Augmento abjiciendo.

τύπτειν unde?

A τύπτω: ω in ειν mutando.

τετυφέναι unde?

A τέτυφα: α in ναι mutando, & penultima acuenda.

τύψαι unde?

Ab ἔτυψα: ad α addendo Jota, & Augmentum abjiciendo.

τυπεῖν unde?

Ab ἔτυπον: ον in εῖν circumflexum mutando, & Augmento abjiciendo.

τύψειν unde?

A τύψω: ω in ειν mutando.

τυπτεῖν unde?

A τυπτῶ: ῶ circumflexum in εῖν circumflexum mutando.

Unde τύπτων?

A τύπτω, ν addendo.

Unde τετυφώς?

A τέτυφα: α in ως acutum mutando.

Unde τύψας?

Ab ἔτυψα: addendo σ, & Augmento abjiciendo.

Unde τυπών?

Ab ἔτυπον: ον in ων acutum mutando, & Augmento abjiciendo.

Unde τύψων?

A τύψω: ν addendo.

Unde τυπῶν?

A τυπῶ, ν *addendo.*

PASSIVVM.

Conjuga τύπτομαι Passivum.

In Indicativo modo, tempore Præsenti.

S. τύπτομαι, *verberor,*	τύπτῃ,	τύπτεται.
D. τυπτόμεθον,	τύπτεσθον,	τύπτεσθον.
P. τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται.

Præterito Imperfecto.

S. ἐτυπτόμην, *verberabar,*	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο.
D. ἐτυπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον,	ἐτυπτέσθην.
P. ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

Præterito perfecto.

S. τέτυμμαι,	τέτυψαι,	τέτυπται.
verberatus sum vel fui.		
D. τετύμμεθον,	τέτυφθον,	τέτυφθον.
P. τετύμμεθα,	τέτυφθε,	τετυμμένοι εἰσί.

Præterito Plusquamperfecto.

S. ἐπτύμμην,	ἐτέτυψο,	ἐτέτυπτο.
verberatus eram vel fueram.		
D. ἐπτύμμεθον,	ἐτέτυφθον,	ἐπτύφθην.
P. ἐτετύμμεθα,	ἐτέτυφθε,	πεπυμμένοι ἦσαν.

Aoristo primo.

S. ἐτύφθην,	ἐτύφθης,	ἐτύφθη.
verberatus sum vel fui.		
D.	ἐτύφθητον,	ἐτυφθήτην.

P. ἐτύφθημεν, ἐτύφθητε, ἐτύφθησαν.

Aoristo secundo.

S. ἐτύπην, *idem,*	ἐτύπης,	ἐτύπη.
D.	ἐτυπήτην,	ἐτυπήτην.
P. ἐτύπημεν,	ἐτύπητε,	ἐτύπησαν.

Futuro primo.

S. τυφθήσομαι,	τυφθήσῃ,	τυφθήσεται.
verberabor.		
D. τυφθησόμεθον,	τυφθήσεσθον,	τυφθήσεσθον.
P. τυφθησόμεθα,	τυφθήσεσθε,	τυφθήσονται.

Futuro secundo.

S. τυπήσομαι, *idem,*	τυπήσῃ,	τυπήσεται.
D. τυπησόμεθον,	τυπήσεσθον,	τυπήσεσθον.
P. τυπησόμεθα,	τυπήσεσθε,	τυπήσονται.

Paulò pòst Futuro.

S. τετύψομαι,	τετύψῃ,	τετύψεται.
mox, certò verberabor.		
D. τετυψόμεθον,	τετύψεσθον,	τετύψεσθον.
P. τετυψόμεθα,	τετύψεσθε,	τετύψονται.

Imperativo modo, tempore Præsenti, ad secundam & tertiam Personam.

S.	τύπτου, *verberare,*	τυπτέσθω.
D.	τύπτεσθον,	τυπτέσθων.
P.	τύπτεσθε,	τυπτέσθωσαν.

Præterito perfecto.

S. τέτυφο, τετύφθω.
verberatus sis vel fueris: aut verberare.
D. τέτυφθον, τετύφθων.
P. τέτυφθε, τετύφθωσαν.

Aoristo primo.

S. τύφθηθι, *idem*, τυφθήτω.
D. τύφθητον, τυφθήτων.
P. τύφθητε, τυφθήτωσαν.

Aoristo secundo.

S. τύπηθι, *idem*, τυπήτω.
D. τύπητον, τυπήτων.
P. τύπητε, τυπήτωσαν.

Optativo modo, tempore Præsenti, & Præterito imperfecto.

S. οίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
utinam verberarer.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Præterito perfecto & plusquamperfecto.

S. τετυμμένος, εἴην, εἴης, εἴη.
utinam verberatus esse vel fuissem.
D. τετυμμένω, εἴητον, εἰήτην.
P. τετυμμένοι, εἴημεν, εἴητε, εἴησαν *vel* εἶεν.

Aoristo primo.

S. τυφθείην, τυφθείης, τυφθείη.
utinam verberer.

D. τυφθείητον, τυφθείτην.
P. τυφθείημεν, τυφθείητε, τυφθείησαν. *vel* τυφθεῖεν.

Aoristo secundo.

S. τυπείην, *idem*, τυπείης, τυπείη.
D. τυπείητον, τυπείτην.
P. τυπείημεν, τυπείητε, τυπείησαν. *vel* τυπεῖεν.

Futuro primo.

S. τυφθησοίμην, τυφθησοιο, τυφθήσοιτο.
utinam verberer.
D. τυφθησοίμεθον, τυφθήσοισθον, τυφθησοίσθην.
P. τυφθησοίμεθα, τυφθήσοισθε, τυφθήσοιντο.

Futuro secundo.

S. τυπησοίμην, *idem*, τυπήσοιο, τυπήσοιτο.
D. τυπησοίμεθον, τυπήσοισθον, τυπησοίσθην.
P. τυπησοίμεθα, τυπήσοισθε, τυπήσοιντο.

Paulò pòst Futuro.

S. τετυψοίμην, τετύψοιο, τετύψοιτο.
utinam mox ceriò verberer.
D. τετυψοίμεθον, τετύψοισθον, τετυψοίσθην.
P. τετυψοίμεθα, τετύψοισθε, τετύψοιντο.

Conjunctivo modo, tempore Præsenti, & Præterito imperfecto.

S. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτῃ.
si vreberer, vel verberarer.
D. ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
P. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Præterito perfecto & pluſquam-perfecto.

S. ἐὰν τετυμμένος, ὦ, ἦς, ἦ.
ſi verberatus ſim, vel fuerim: aut verberatus eſſem, vel fuiſſem.
D. ἐὰν τετυμμένω, ἦτον, ἦτον.
P. ἐὰν τετυμμένοι, ὦμεν, ἦτε, ὦσι.

Aoriſto primo.

S. ἐὰν τυφθῶ, τυφθῇς, τυφθῇ.
verberatus ero vel fuero.
D. ἐὰν τυφθῆτον, τυφθῆτον.
P. ἐὰν τυφθῶμεν, τυφθῆτε, τυφθῶσι.

Aoriſto ſecundo.

S. ἐὰν τυπῶ, *idem*, τυπῇς, τυπῇ.
D. ἐὰν τυπῆτον, τυπῆτον.
P. ἐὰν τυπῶμεν, τυπῆτε, τυπῶσι.

Infinitivo modo, ſine numeris & perſonis, tempore præſenti, & Præterito imperfecto.

τύπτεσθαι, *verberari.*

Præterito perfecto & pluſquamperfecto.

τετύφθαι, *verberatum eſſe vel fuiſſe.*

Aoriſto primo.

τυφθῆ-

τυφθῶναι, *verberari, aut verberatum eſſe vel fuiſſe.*

Aoriſto ſecundo.

τυπῆναι, *idem.*

Futuro primo.

τυφθήσεσθαι, *verberatum iri.*

Futuro ſecundo.

τυπήσεσθαι, *idem.*

Paulò pòſt Futuro.

πλύψεσθαι, *mox, certò verberatum iri.*

PARTICIPIA AB HOC Verbo Passivo.

Præſens & Præteritum imperfectum.

ὁ τυπτόμενος, τοῦ τυπτομένου.
qui verberatur, vel verberabatur.
ἡ τυπτομένη, τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον, τοῦ τυπτομένου.

Præteritum perfectum & pluſquamperfectum.

ὁ τετυμμένος, *verberatus*, τοῦ τετυμμένου.
ἡ τετυμμένη, τῆς τετυμμένης.
τὸ τετυμμένον, τοῦ τετυμμένου.

Aoriſtus primus.

ὁ τυφθεὶς, *verberatus*, τοῦ τυφθέντος.
ἡ τυφθεῖσα, τῆς τυφθείσης.
τὸ τυφθέν, τοῦ τυφθέντος.

Aoristus secundus.

ὁ τυπεὶς, *idem*, τοῦ τυπέντος.
ἡ τυπεῖσα, τῆς τυπείσης.
τὸ τυπέν, τοῦ τυπέντος.

Futurum primum.

ὁ τυφθησόμενος, τοῦ τυφθησομένου.
verberandus.
ἡ τυφθησομένη, τῆς τυφθησομένης.
τὸ τυφθησόμενον, τοῦ τυφθησομένου.

Futurum secundum.

ὁ τυπησόμενος, *idem*, τοῦ τυπησομένου.
ἡ τυπησομένη, τῆς τυπησομένης.
τὸ τυπησόμενον, τοῦ τυπησομένου.

Paulò post Futurum.

ὁ τελυψόμενος, τοῦ τελυψομένου.
mox certò verberandus.
ἡ τελυψομένη, τῆς τελυψομένης.
τὸ τελυψόμενον, τοῦ τελυψομένου.

FORMATIO PRÆCIPUORUM temporum in verbo Passivo.

PRÆSENS.

Unde & quomodo formatur τύπτομαι?

Ab Activo τύπτω, ω in ομαι mutando.

PRAE-

PRAETERITUM IMPERFECTUM.

Unde & quomodo ἐτυπτόμην?

A præsenti τύπτομαι: αι mutando in ην, & ab initio Augmento præponendo.

Quæ est ratio Augmentorum in Verbis Passivis?

Eadem est ratio Augmentorum in Verbis Passivis & mediis, quæ in Activis.

PRÆTERITI PERFECTI prima persona.

τέτυμμαι unde formatur?

Prima persona Præteriti perfecti Passivi formatur a prima persona Perfecti Activi.

Quomodo?

Extrema syllaba in μαι mutanda: cui syllabæ plerunq; aliqua Litera præponitur.

Quæ Litera in prima Conjugatione ipsi μαι præponitur?

μι: ui, τέτυφα, τέτυμμαι.

Quæ in Secunda?

γ: ui, λέλεχα, λέλεγμαι.

Quæ in Tertia?

π: ui, πέπληκα, πέπλημαι.

Quæ in Quarta?

σ, *si Futurum Activum desinit in* σω: *ut*,

φεύσω, πέφευκα, πέφευσμαι.

γ, *si Futurum Activum desinit in* ξω: *ut*,

πράξω, πέπραχα, πέπραγμαι.

Quæ in Quinta?

In Quinta κα *mutatur simpliciter in* μαι: *sed* ν *præcedens* κ, *vertitur in* μ *ante* μαι: *ut*,

ἔψαλκα,	ἔψαλμαι. *cano*
νενέμηκα,	νενέμημαι. *distribuo*
κέκεκα,	κέκεμαι. *judico*
ἔσπαρκα,	ἔσπαρμαι. *semino*
πέφαγκα,	πέφαμμαι. *ostendo*

Quæ Litera præponitur syllabæ μαι in Sexta Conjugatione?

σ, *si penultima* Præteriti Activi *est brevis*: *ut*, τέλεκα, τέλεσμαι. *finio*

Nihil præponitur, si penultima Præteriti *Activi est longa*: *ut*, πεποίηκα, πεποίημαι. *facio*.

SECUNDA.

τέτυψαι, unde & quomodo formatur?

Secunda persona Præteriti perfecti Passivi *formatur à prima: sed loco aliarum Consonantium habet Characteristicam Futuri Activi ante* αι: *ideo desinit in* σαι *vel implicitum, vel expressum*: *ut*,

1. τύπτω

1. τύπτω,	τέτυψαι.
2. λέξω,	λέλεξαι.
3. πλήσω,	πέπλησαι.
4. φεύσω,	πέφευσαι.
5. πράξω,	πέπραξαι.
6. τελέσω,	τετέλεσαι.
ποιήσω,	πεποίησαι.

Quid fit in quinta Conjugatione?

Mau primæ Personæ *mutatur in secundæ Personæ simpliciter in* σαι: *sed* μ *præcedens* μαι *vertitur in* ν *ante* σαι: *ut*,

ἔψαλμαι,	ἔψαλσαι.
νενέμημαι,	νενέμησαι.
κέκεμαι,	κέκεισαι.
ἔσπαρμαι,	ἔσπαρσαι.
πέφαμμαι,	πέφασαι.

TERTIA.

τέτυπται, unde & quomodo formatur?

Tertia persona Præteriti perfecti Passivi *formatur à secunda, extrema Syllaba in* σαι *mutanda*: *cui Syllabæ plerunq; aliqua litera præponitur.*

Quæ Litera in prima Conjugatione soli ται præponitur?

π: *ut*, τέτυπται.

Quæ in Secunda?

κ: ut, λέλεκ).

Quæ in Tertia?

σ: ut, πέπομφε.

Quæ in Quarta?

σ, si *Futurum Activum desinit in* σω: ut, πέφεφγε.

κ, si *Futurum Activum desinit in* ξω: ut, πέπεμκ).

Quæ in Quinta?

Σαι *secunda Personæ mutatur in tertiæ Personæ simpliciter in* ται: ut,

ἔψαλσαι,	ἔψαλται.
μενέμησαι,	μενέμηται.
κέκελσαι,	κέκελται.
ἔσταρσαι,	ἔσταρται.
πέφασαι,	πέφανται.

Quæ Litera præponitur syllabæ ται in Sexta Conjugatione?

Σ, *quando prima Personæ habet* σ: ut,

τέτελεσμαι,	τετέλεσται.

Nihil præponitur, quando primæ Personæ nihil præponitur: ut,

πεποίημαι,	πεποίη).

SECUNDA ET TERTIA DUALIS.

Unde

Unde & quomodo formatur τέτυφθον?

Secunda & tertia Dualis formatur à Tertia singulari: αι in ον, *& Tenuibus in suas Aspiratas mutandis: interponendo item* σ, *si tertia Singularis desinat in* ται *purum*: ut,

τέτυπται,	τέτυφθον.
λέλεκται,	τέλεχθον.
πέπλησαι.	πέπληθον.
πέφεασαι,	πέφεασθον.
πέπεακ),	πέπεαχθον.
ἔψαλ),	ἔψαλθον.
μενέμηται,	μενέμησθον.
πεποίηται,	πεποίησθον.

TERTIA PLURALIS.

Unde & quomodo formatur τετυμμένοι εἰσί?

Tertia pluralis perfecti Passivi formatur à Tertia Singulari: ponendo ν *ante* ται *purum. Si verò* ται *non fuerit purum, tum Tertiam Pluralem circamloquimur Participio Præteriti temporis cum verbo Substantivo*: ut,

μενέμηται,	μενεμέναι, & μενεμημένοι εἰσί.
πεποίηται,	πεποίωται.
τέτυπται,	τετυμμένοι εἰσί.

PLUS-

PLUSQVAMPERFECTUM.

ἐτετύμμην unde & quomodo?

A τέτυμμαι: *αι in ην mutando, & ε ab initio assumendo.*

AORISTUS PRIMUS.

ἐτετύφθην unde & quomodo?

Aoristus primus Passivus formatur à tertia persona Singulari Perfecti Passivi, αι in ην, & Tenuibus in suas Aspiratas mutandis: Augmento item Imperfecti retinendo: ut,

τετυπται,	ἐτύφθην.
ἔσταρται,	ἐστάρθην.

AORISTUS SECUNDUS.

Unde & quomodo formatur ἐτύπην?

Ab Aoristo secundo Activo mutando ον in ην: ut,

ἔτυπον,	ἐτύπην.
ἔσταρον,	ἐστάρην.

FUTURUM PRIMUM.

Unde & quomodo τυφθήσομαι?

Ab Aoristo primo Passivo: pro ν ponendo σομαι, Augmento abjecto: ut,

ἐτύφθην,	τυφθήσομαι.
ἐστάρθην,	σταρθήσομαι.

Futu-

FUTURUM SECUNDUM.

Unde & quomodo τυπήσομαι?

Ab Aoristo secundo Passivo: pro ν ponendo σομαι, Augmento abjiciendo: ut,

ἐτύπην,	τυπήσομαι.
ἐσταρην,	σταρήσομαι.

PAULÒ PÒST FUTURUM.

Unde & quomodo τετύψομαι formatur?

Paulò pòst Futurum formatur à secunda persona Singulari Praeteriti perfecti, posito ομ ante αι: & retinet Augmentum in omnibus Modis. ut,

τέτυψαι,	τετύψομαι.
ἔσταρσαι,	ἐστάρσομαι.

RELIQVI MODI.

τύπτω unde?

A τύπτομαι, ομαι *in* ω *mutando.*

τέτυψω unde?

Secunda persona Perfecti Imperativi fit à secunda plusquamperfecti Indicativi: ε abjecto, si ultra Augmentum Perfecti adsit: ut,

ἐτέτυψο,	τέτυψο.
ἔσταρσο,	ἔστάρσο.

τετύφθω unde?

Tertia Persona perfecti Imperativi fit à tertia

tertia Pluſquamperfecti Indicativi: ν in ω & Tenuibus in ſuas Aſpiratas mutandis interponendo item σ, ſi illa tertia deſinat in π purum: ut,

ἐτέτυπτο,	τέτυφθω.
ἔαπτο,	ἔαφθω.
ἐνενέμητο,	νενέμηθω.
ἐπεποίητο,	πεποιῆθω.

Unde τύφθητι?

Ab ἐτύφθην: ν *in* π *per* τ *mutando, & Augmento abjiciendo.*

Unde τύπηθι?

Ab ἐτύπην, ν *in* θ. *per* δ *mutando, & Augmento abjiciendo.*

τυπτοίμην unde?

A τύπτομαι, ομαι *in* οίμην *mutando.*

τυφθείην unde?

Ab ἐτύφθην, *ante* ιν *ponendo* ει, *& Augmentum abjiciendo.*

Unde τυφθητοίμην?

A τυφθήτομαι, ομαι *in* οίμην *mutando.*

ἐὰν τυφθῶ unde?

Ab ἐτύφθην: ην *in* ῶ *circumflexum mutando, & Augmento abjiciendo.*

MEDIVM.

Conju-

Conjuga τύπτομαι Medium.

In Indicativo modo, tempore Preſenti.

S.	τύπτομαι,	τύπτῃ,	τύπτεται.
	verbero, vel verberor.		
D.	τυπτόμεθον,	τύπτεσθον,	τύπτεσθον.
P.	τυπτόμεθα,	τύπτεσθε,	τύπτονται.

Præterito imperfecto.

S.	ἐτυπτόμην,	ἐτύπτου,	ἐτύπτετο.
	verberabam, vel verberabar.		
D.	ἐτυπτόμεθον,	ἐτύπτεσθον.	ἐτυπτέσθην.
P.	ἐτυπτόμεθα,	ἐτύπτεσθε,	ἐτύπτοντο.

Præterito perfecto.

S.	τέτυμμαι,	τέτυψαι,	τέτυπται.
	verberavi, aut verberatus ſum vel fui.		
D.		τέτυπτον,	τέτυπτον,
P.	τέτυμμεν,	τέτυπτε,	τέτυπται.

Præterito pluſquamperfecto.

S.	ἐτετύπτην,	ἐτέτυπτο,	ἐτέτυπτο.
	verberaveram, aut verberatus eram vel fueram.		
D.		ἐτέτυπτον,	ἐτετύπτην.
P.	ἐτέτυμμεν,	ἐτέτυπτε,	ἐτέτυπτο.

Aoriſto primo.

S.	ἐτυψάμην,	ἐτύψω,	ἐτύψατο.
	verberavi aut verberatus ſum vel fui.		
D.	ἐτυψ		

D. ἐτυψάμεθον, ἐτύψασθον, ἐτυψάσθην.
P. ἐτυψάμεθα, ἐτύψασθε, ἐτύψαντο.

Aoristo secundo.

S. ἐτυπόμην, *idem*, ἐτύπην, ἐτύπεν.
D. ἐτυπόμεθον, ἐτύπεσθον, ἐτυπέσθην.
P. ἐτυπόμεθα, ἐτύπεσθε, ἐτύποντο.

Futuro primo.

S. τύψομαι, τύψῃ, τύψεται.
verberabo, vel verberabor.
D. τυψόμεθον, τύψεσθον, τύψεσθον.
P. τυψόμεθα, τύψεσθε, τύψονται.

Futuro secundo.

S. τυπῶμαι, *idem*, τυπῇ, τυπεῖται.
D. τυπώμεθον, τυπεῖσθον, τυπεῖσθον.
P. τυπώμεθα, τυπεῖσθε, τυπῶνται.

Imperativo modo, tempore Præsenti, ad secundam & tertiam Personam.

S. τύπε, τυπέσθω.
verbera, vel verberare.
D. τύπεσθον, τυπέσθων.
P. τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Præterito perfecto.

S. τέτυπε, τετύπετω.
verberaveris, aut verberatus sis vel fueris.
D. τετύπετον, τετύπετων.
P. τετύπετε, τετύπετωσαν.

Aori-

Aoristo primo.

S. τύψαι, τυψάσθω.
verberato, vel verberator.
D. τύψασθον, τυψάσθων.
P. τύψασθε, τυψάσθωσαν.

Aoristo secundo.

S. τυπῶ, *idem*, τυπέσθω.
D. τύπεσθον, τυπέσθων.
P. τύπεσθε, τυπέσθωσαν.

Optivo modo, tempore præsenti, & Præterito imperfecto.

S. τυπτοίμην, τύπτοιο, τύπτοιτο.
utinam verberarem, vel verberarer.
D. τυπτοίμεθον, τύπτοισθον, τυπτοίσθην.
P. τυπτοίμεθα, τύπτοισθε, τύπτοιντο.

Præterito perfecto & Plusquamperfecto.

S. τετύποιμι, τετύποις, τετύποι.
utinam verberavissem, aut verberatus essem vel fuissem.
D. τετύποιτον, τετυποίτην.
P. τετύποιμεν, τετύποιτε, τετύποιεν.

Aoristo primo.

S. τυψαίμην, τύψαιο, τύψαιτο.
utinam verberem, aut verberer.
D. τυψαίμεθον, τύψαισθον, τυψαίσθην.
P. τυψαίμεθα, τύψαισθε, τύψαιντο.

Aoristo secundo.

S. τυποίμι, idem, τύποιο, τύποιτο.
D. τυποίμεθον, τύποιθον, τυποίθην.
P. τυποίμεθα, τύποιθε, τύποιντο.

Futuro primo.

S. τυψοίμι, τύψοιο, τύψοιτο.
utinam verberem, aut verberer.
D. τυψοίμεθον, τύψοιθον, τυψοίθην.
P. τυψοίμεθα, τύψοιθε, τύψοιντο.

Futuro secundo.

S. τυποίμι, idem, τυποῖο, τυποῖτο.
D. τυποίμεθον, τυποῖθον, τυποίθην.
P. τυποίμεθα, τυποῖθε, τυποῖντο.

Conjunctivo modo, tempore Præsenti, & Præterito imperfecto.

S. ἐὰν τύπτωμαι, τύπτῃ, τύπτῃ.
si verberem vel verberer, verberarem, vel verberarer.
D. ἐὰν τυπτώμεθον, τύπτησθον, τύπτησθον.
P. ἐὰν τυπτώμεθα, τύπτησθε, τύπτωνται.

Præterito perfecto & plusquamperfecto.

S. ἐὰν τετύπω, τετύπῃς, τετύπῃ.
si verberaverim, aut verberatus sim vel fuerim: verberavissem, aut verberatus essem vel fuissem.
D. ἐὰν τετύπητον, τετύπητον.
P. ἐὰν

P. ἐὰν τετύπωμεν, τετύπητε, τετύπωσι.

Aoristo primo.

S. ἐὰν τύψωμαι, τύψῃ, τύψῃ.
si verberavero, aut verberatus ero vel fuero.
D. ἐὰν τυψώμεθον, τύψησθον, τύψησθον.
P. ἐὰν τυψώμεθα, τύψησθε, τύψωνται.

Aoristo secundo.

S. ἐὰν τύπωμαι, idem, τύπῃ, τύπῃ.
D. ἐὰν τυπώμεθον, τύπησθον, τύπησθον.
P. ἐὰν τυπώμεθα, τύπησθε, τύπωνται.

Infinitivo modo, sine numeris & personis, tempore præsenti, & Præterito imperfecto:

τύπτεσθαι, *verberare vel verberari.*

Præterito perfecto & Plusquamperfecto.

τετυπέναι, *verberavisse, aut verberatum esse vel fuisse.*

Aoristo primo.

τύψασθαι, *verberare, aut verberari: verberavisse, aut verberatum esse vel fuisse.*

Aoristo secundo.

τυπέσθαι, idem.

Futuro primo.

τύψεσθαι, *verberatum ire, vel verberatum esse, aut verberatum iri.*

Futuro secundo.

τυπῆσθαι, *idem.*

PARTICIPIA AB HOC VERBO MEDIO.

Præsens & Præteritum imperfectum.

ὁ τυπτόμενος,	τοῦ τυπτομένου.
qui verberat, aut verberatur: verberabat, aut verberabatur.	
ἡ τυπτομένη,	τῆς τυπτομένης.
τὸ τυπτόμενον,	τοῦ τυπτομένου.

Præteritum perfectum & pluſquamperfectum.

ὁ τετυπώς,	τοῦ τετυπότος.
qui verberavit, aut verberatus eſt vel fuit: verberaverat, aut verberatus erat vel fuerat.	
ἡ τετυπυῖα,	τῆς τετυπυίας.
τὸ τετυπός,	τοῦ τετυπότος.

Aoriſtus primus.

ὁ τυψάμενος,	τοῦ τυψαμένου.
qui verberavit, aut verberatus eſt vel fuit.	
ἡ τυψαμένη,	τῆς τυψαμένης.
τὸ τυψάμενον,	τοῦ τυψαμένου.

Aoriſtus ſecundus.

ὁ τυπόμενος, *idem,*	τοῦ τυπομένου.

ἡ τυ-

ἡ τυπομένη,	τῆς τυπομένης.
τὸ τυπόμενον,	τοῦ τυπομένου.

Futurum primum.

ὁ τυψόμενος,	τοῦ τυψομένου.
verberaturus aut verberandus.	
ἡ τυψομένη,	τῆς τυψομένης.
τὸ τυψόμενον,	τοῦ τυψομένου.

Futurum ſecundum.

ὁ τυπήσμενος, *idem,*	τοῦ τυπησμένου.
ἡ τυπησμένη,	τῆς τυπησμένης.
τὸ τυπήσμενον,	τοῦ τυπησμένου.

FORMATIO TEMPORVM quorundam in verbo Medio:

Quid eſt Verbum Medium?

Quod promiſcuè aliàs Activè, aliàs Paſſivè ſignificat. ſicut apud Latinos Verba Communia: ut, βιάζομαί σε, violo te: βιάζομαι ὑπό σου, violor a te.

PRÆSENS ET PRÆTERITUM IMPERFECTUM.

Unde & quomodo formatur Medium τύπτομαι & ἐτυπτόμην?

Præſens & præteritum imperfectum Medium, voce prorſus idem eſt cum Verbo Paſſivo.

PRAETERITUM PERFECTUM.

τέτυπα unde & quomodo?

Præteritum perfectum Medium formatur à Præterito perfecto Activo: pro Characteristica Perfecti Activi, sumenda Characteristica Aoristi secundi: ut,

τέτυφα,	ἔτυπον,	τέτυπα.
πέφευγα,	ἔφυγον,	πέφυγα.
πέπραχα,	ἔπραγον,	πέπραγα.

Qualis est Penultima Præteriti perfecti Medij?

Eadem, quæ Præteriti perfecti Activi.

Quid excipitur?

Dissyllabi Futuri penultimum ε mutatur in ο, ει verò in οι: ut,

λέξω,	λέλοχα.
πορῶ,	πέπορα.
λείψω,	λέλοιπα.

πείθω, *persuadeo*, πείσω, πέποιθα.

PLUSQUAMPERFECTUM.

ἐτετύπειν unde & quomodo?

A τέτυπα, *α in ειν mutando, & ε ab initio assumendo.*

AORISTUS PRIMUS.

Unde & quomodo formatur ἐτυψάμην?

Ab

Ab Aoristo primo Activo, α in άμην vertendo: ut,

ἔτυψα,	ἐτυψάμην.

AORISTUS SECUNDUS.

ἐτυπόμην unde & quomodo?

Ab Aoristo secundo Activo, ον in όμην vertendo. ut,

ἔτυπον,	ἐτυπόμην.

FUTURUM PRIMUM.

τύψομαι unde & quomodo?

A Futuro primo Activo, ω in ομαι mutando: ut,

τύψω,	τύψομαι.

Quid hîc observandum?

In quinta Conjugatione Futurum primum circumflectitur: γελῶ, γελᾶμαι.

FUTURUM SECUNDUM.

τυπεῖμαι unde & quomodo?

A Futuro secundo Activo: ῶ circumflexum in ᾶμαι circumflexum mutando: ut,

τυπῶ, τυπᾶμαι. γαλῶ, γαλᾶμαι.

RELIQUI MODI.

Unde τύψαι?

Ab ἐτυψάμην: *άμην in αι mutando, & Augmento abjiciendo.*

τυτᾶ unde?

Ab ἐντυπόμην: ὁμὴν in ᾶ circumflexum mutando, & augmento abjiciendo.

Unde τυφάνω?

Ab ἐντυφάνω: ι ad penultimam addendo, & augmento abjiciendo.

DE ADVERBIO.

Da Significationes Adverbiorum?

Loci: ut, ἐνταῦθα, hîc, δεῦρο, huc, ἐντεῦθεν, hinc.

Temporis: ut, σήμερον, hodiè, χθὲς, heri, αὔριον, cras.

Numeri: ut, ἅπαξ, semel, δὶς, bis, τρὶς, ter.

Negandi: ut, ἐ, non, οὐδὲ, neq, οὐδαμῶς, nequaquam.

Affirmandi: ut, ναὶ, ita, πάνυ, omnino.

Demonstrandi: ut, ἰδὲ, ecce, &c.

DE PRÆPOSITIONE.

Quot sunt Præpositiones?

Octodecim.

Quomodo dividuntur?

In Monosyllabas & Dissyllabas.

Quot

Quot sunt Monosyllabæ?

Sex: ἐν, in.

εἰς vel ἐς, in, ad.

ἐκ vel ἐξ, ex.

πρὸ, ante vel pro.

πρὸς, à, ad, apud, contra.

σὺν, cum.

Quot sunt Dissyllabæ?

Duodecim:

ἀνὰ, per.

κατὰ, contra, de, secundum.

διὰ, per, propter.

μετὰ, cum, post.

παρὰ, à, apud, ad, præter, propter.

ἀντὶ pro.

ἐπὶ, in, propter, post, super, ad.

περὶ, de, pro, circa, propè.

ἀμφὶ, idem significat quod περὶ.

ἀπὸ, à vel ab.

ὑπὸ, à, sub.

ὑπὲρ, pro, de, supra, ultra.

DE CONIVNCTIONE.

Da Potestates Conjunctionum?

Copulativæ: ut, καὶ *&, que.*

Disjunctivæ: ut, ἤ *aut* εἴτε, *sive.*

Adversativæ: ut, καὶ τοι, *atqui,* εἰκὴ, *etsi,* καίπερ, *quamvis,* ὅμως, *tamen.*

Causales: ut, γὰρ, *enim,* ὅτι, *quòd,* διότι, *propterea quòd,* ἵνα, *ut,* εἰ, *si,* ἐπειδὴ, *postquam.*

Ratiocinativæ: ut, ἄν, *ergo,* τοίνυν, *itaque,* μεταξὺ, *igitur, &c.*

EXAMEN ETYMOLOGIÆ.

ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἔχει ζωὴν αἰώνιον.

Credens in Filium Dei, habet vitam æternam, Joan. 3.

ὁ quæ pars? Est Articulus. Qualis Articulus? Præpositivus. Declina in Masculino Genere, ὁ, τοῦ, τῷ, τὸν, *&c. Declina in Fœminino,* ἡ, τῆς, τῇ, τὴν, *&c. Declina simul in omnibus tribus Generibus,* ὁ, ἡ, τὸ. τοῦ, τῆς, τοῦ. τῷ, τῇ, τῷ. τὸν, τὴν, τὸ, *&c. Quid significat* ὁ, ἡ, τὸ? *Idem quod Germanis,* Der/ die/das.

Πιστεύων *quæ pars? Est Participium. Cujus vocis? Activæ. Cujus Temporis? Præsentis. A quo verbo?* Πιστεύω, *credo. Cujus Conjugationis? Sextæ Barytonorum. Quare? Quia ejus Characteristica in Præsenti est* ω *purum. Quomodo habet in Futuro?* πιστεύσω. *In Præterito?* πεπίστευκα. *Cur sic auges? Verba à Consonante simplici incipientia, adsciscunt ad primam Consonantem præsentis. Conjuga in Aoristo primo Indicativo,* ἐπίστευσα, ας, ε. ἐπιστεύσατον, άτην, ἐπιστεύσαμεν, ατε, αν. *In Aoristo primo Imperativo.* πίστευσον, πιστευσάτω, πιστεύσατον, άτων. πιστεύσατε, άτωσαν. *In Aoristo primo Optativo,* πιστεύσαιμι, σαις, σαι, *&c. In Aoristo primo Subjunctivo,* ἐὰν πιστεύσω, πιστεύσῃς, πιστεύσῃ, *&c. In Aoristo primo Infinitivo,* πιστεύσαι. *In Aoristo primo Participij,* ὁ πιστεύσας, ἡ πιστεύσασα, τὸ πιστεύσαν. *Quomodo habet in Præterito Passivo?* πεπίστευμαι, πεπίστευσαι, πεπίστευται *&c. Cur non* πεπίστευτμαι? *In sexta Conjugatione nihil præponitur, si penultima Præteriti Activi est longa. Estnè penultima Præteriti Activi longa? Est. Quare? Quia habet Diphthongũ &. Quanta est Diphthõgus? Longa: In Aoristo primo Passivo,* ἐπιστεύθην. *In Imperativo Aoristo primo,* πιστεύθητι, ήτω. *In Optativo,* πιστευθείην. *In Subjunctivo,* ἐὰν πιστευ-

πιστεύθῶ, ῆς, ῆ. *In Infinitivo*, πιστευθῆναι. *In Aoristo primo participij*, ὁ πιστευθεὶς, ἡ πιστευθεῖσα, τὸ πιστευθέν. *In Aoristo primo Medio.* πιστεύσάμενος, σω, σασα, &c. *Cujus Declinationis* ὁ πιστεύων? *Quintæ simplicium.* πιστεύω. *Move.* ὁ πιστεύων, ἡ πιστεύουσα, τὸ πιστεύον. *Declinationis* ἡ πιστεύουσα? *Quinta simplicium.* τὸ πιστεύον? *Secundæ simplicium. Declina* ὁ πιστεύων. *S. N.* ὁ πιστεύων, *G.* τοῦ πιστεύοντος, *D.* τῷ πιστεύοντι, *A.* τὸν πιστεύοντα, &c. *Declina* ἡ πιστεύουσα. *S. N.* ἡ πιστεύουσα, *G.* τῆς πιστευούσης, *D.* τῇ πιστευούσῃ, *A.* πιστεύουσαν, &c. *Declina omnia tria Genera conjunctè. S. N.* ὁ πιστεύων, ἡ πιστεύουσα, τὸ πιστεύον, *G.* τοῦ πιστεύοντος, τῆς πιστευούσης, τοῦ πιστεύοντος. *D.* τῷ πιστεύοντι, τῇ πιστευούσῃ, τῷ πιστεύοντι. *A.* τὸν πιστεύοντα, τὴν πιστεύουσαν, τὸ πιστεύον, &c.

Εἰς *quæ pars? Præpositio*

τὸν υἱὸν, *quæ pars? Nomen. Cujus Casus? Accusativi singularis. A quo Nominativo?* ὁ υἱὸς *filius. Cujus Declinationis? Tertiæ simplicium. Declina. S. N.* ὁ υἱὸς, *G.* τοῦ υἱοῦ. *D.* τῷ υἱῷ. *A.* τὸν υἱὸν, &c.

Τοῦ θεοῦ, *cujus Casus? Genitivi singularis.*

A quo

A quo Nominativo? ὁ θεὸς, *Deus. Cujus Declinationis? Tertiæ simplicium.*

Ἔχει *quæ pars? Verbum. Cujus Modi? Indicativi. Cujus temporis? præsentis. Numeri? Singularis. Personæ? Tertiæ. A quo verbo?* ἔχω, *habeo. Cujus Conjugationis? secundæ Barytonorum. Quæ est secunda Barytonorum Conjugatio? Cujus Characteristica in præsenti est* γ, κ, χ, κτ: *Futuri* ξ: *Præteriti* χ.

Ζωὴν *quæ pars? Nomen. A quo Nominativo?* ἡ ζωὴ, *vita. Cujus Declinationis? Secundæ simplicium. Declina. S. N.* ἡ ζωὴ. *G.* τῆς ζωῆς. *D.* τῇ ζωῇ. *A.* τὴν ζωὴν. *V.* ὦ ζωὴ.

Αἰώνιον *quæ pars? Nomen. A quo Nominativo?* αἰώνιος, *æternus, æterna. Cujus Declinationis? Tertiæ simplicium. Declina simul* ζωὴ αἰώνιος. *S. N.* ζωὴ αἰώνιος. *G.* ζωῆς αἰωνίου. *D* ζωῇ αἰωνίῳ. *A.* ζωὴν αἰώνιον. *V.* ὦ ζωὴ αἰώνιε.

QVÆDAM BREVES; ac simplices alios compellandi formulæ.

Ἀποστολος οἶκοι μένω, *care? publico. Zonar. tomo 1.*

ἐντυχάνειν τινὶ, *continere aliquem.*

ἔντυ-

ἔντευξις, *congressus.*

ἀπαντᾶν, *obviam fieri.*

ἀπάντησις, *occursus.*

ἀγροικιζεσθαι, *esse moribus agrestibus.*

Φιλοπροσηγορ, *libenter salutans.*

ἔυπροσηγορ, *comis in salutando.*

προσειπεῖν, προσαγορεύειν, *alloqui, appellare, compellare.*

ἀντιπροσειπεῖν, ἀντιπροσαγορεύειν, *vicissim appellare.*

προσηγορία, προσαγόρευσις, *compellatio.*

ἀσπάζεσθαι, *salutare.*

ἀντασπάζεσθαι, *reddere salutem, gratias agere.*

ἀσπασμὸς *salutatio.*

εἰ μή τι σοὶ ἀλλοφερές ἔρχει: *si nihil tuare fert, veni. Plato Euthydemo.*

εὐπροσίτος, εὐεντευκτος, *facilis aditu.*

δυσπροσόδος, δυσξύμβολος, *ad quem non facilis aditus est.*

Salutandi.

A. ἀγαθῇ σοι τῇ δὲ ἡμέρᾳ, *scil.* εὔχομαι: *precor tibi bonum hunc diem. Plato in Jone dicit.* τὸν Ἴωνα χαίρειν, *scil.* κελεύω.

B. σοὶ χαίρειν, *tibi gratias.*

A. χαῖρε Φίλε, *salve amice.*

B. νὴ καὶ σύ γε ὦ ποθεινότατε, *& tu desiderium meum.*

A. χαῖρε ἄνερ *Salve vir*

- λογιώτατε *doctissime.*
- φρονιμώτατε, *prudentissime.*
- σοφώτατε *sapientissime.*
- πολυλιμητε, τιμιώτατε, *honore dignissime.*
- θεοφιλέστατε *religiosissime.*
- σεβάσμιε, *venerande.*

B. καὶ σύ γε ὦ *& tu*

χαῖρε, *salve.*

A. χαίρετε, ὅσοι πάρεστε: *salvete, quotquot adestis.*

B. νὴ καὶ ὑμᾶς γε, *& vos. Plato,* καὶ μὲν καὶ ὑμεῖς.

A. εὖ πράξειας τῆδε ἑσπέρᾳ, *benè tibi sit hac vespera.*

B. Θεῷ χάρις, *Deo gratia.*

BENE PRECANDI CONVIVIS.

χαίρετε, ξυδειπνοῦντες, *prandentes.*

Salvete, ξυδειπνοῦντες, *cœnantes.*

εὐημερεῖτε συμποσιάζοντες *feliciter convivemini.*

Sternutanti.

σώζου, *serveris,*

Θεὸς

Θεὸς σωζέτω σε, *Deus te servet.*

Propinanti.

πῖνε ἐπ' ἀγαθῷ, *bibe prosperè.*

δέχομαι ἀτμένως, *accipio libenter.*

ἔγκιρνα, ὡς ἴω: *infunde, ut eam. Eustath. Iliad. 2.*

Quidpiam auspicanti.

πιθέη σοι κατὰ νόον τὸ ἐγχειρηθέν: *eveniat ex sententia, quod instituisti.*

Iter facienti.

ἀγαθῇ τύχῃ, Glück zu. *Plato Critone.*

ὁδοιπόρει καὶ ἐπανέρχου ἀγαθῇ τύχῃ: *proficiscere, ac redi feliciter.*

εὐτυχοίης τῇδε ὁδῷ, *fortunâ secundâ utaris hoc itinere.*

Ægrotanti.

Θεός σε ὑγιᾶ καὶ ἐρρωμένον ἡμῖν ἀποκαθιστάτω: *Deus te incolumem nobis, & valentem restituat.*

ἀπαλλαγείης τῆς νόσου, καὶ ζώης ὅτι μήκιστον: *libereris hoc morbo, & diutissimè vivas.*

Novo ineunte anno.

Διάγοις εὐτυχῶς (vel κατ' εὐχὴν) τὸ ἔτος τοῦτο: *transigas feliciter hunc annum.*

REDU-

REDUCES AUT ADVENIENTES EXCIPIENDI.

σωήδομαί σοι καλῶς ἐπαιελθόντι, *gratulor tibi bonum reditum.*

χαίρω, ὅτι καλῶς ἥκεδήμηκας: *gaudeo te prosperè advenisse.*

εὐτυχὴς ἡμῖν ἵκοιο, *prosper adveneris.*

εἰς καλὸν παρεφάνης, *opportunè venisti: gratus est mihi adventus tuus.*

εἰς κάλλιστον ἥκεις, *peropportunè venis. Plato in Theage & Euthydemo.*

τοῦ ἕνεκα τηνικάδε ἀφίκεσαι: *quâ de causâ huc venisti? Idem in Protagora.*

Ad Præceptorem.

αἰδέσιμε διδάσκαλε, δέομαί σου διατρίβην ἐμοί, *Colende Præceptor, peto, ut mihi permittas*

- ἀπιέναι οἴκαδε, *ire domum.*
- ἐξελθεῖν ἀποσκάζεσθαι τὰ ἀναγκαῖα, *exire removendi oneris causa.*
- λαλεῖν γερμανιστί, *loqui Germanicè.*
- ἐξιέναι ὠνεῖσθαι, *exire emendi*
- χάρτου papyrum. (tum.
- μέλαν atramentum.
- καλάμους pennas.

Valedicendi.

Α. ἔρρωσο, *vale.*

Β. καὶ σὺ, *& tu.*

Α. εὐτυχεῖτε, *valete.*

Β. σὺν Θεῷ, *Deo juvante.*

Α. ἡσυχίαν ἄγησαι, ταύτῃ τῇ νυκτὶ, *quietâ ut aris hac nocte.*

Β. καὶ σὺ ἡσυχιωτάτη, *& tu quietissimâ.*

Ἔχειν, εἰδέναι, μεμνῆσθαι τινι χάριν, *habere alicui gratiam.*

ὁμολογεῖν τινι χάριν, *agere alicui gratias.*

PARTES RELIGIONIS CHRISTIANÆ.

ΒΑΠΤΙΣΜΑ.

Ματθαίᾳ τελωνείῳ κεφαλαίῳ. Ἰησοῦς ἐλάλησε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, λέγων· Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Πορευθέντες οὖν, μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος· διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν.

Καὶ Μάρκῳ τελωνείῳ. Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει· ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς, σωθήσεται· ὁ δὲ ἀπιστήσας, κατακριθήσεται.

ΣΥΜ-

ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.

α. Πιστεύω εἰς Θεὸν πατέρα παντοκράτορα ποιητὴν τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς.

β. Καὶ εἰς Ἰησοῦν Χριστὸν, υἱὸν αὐτοῦ μονογενῆ, κύριον ἡμῶν· συλληφθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου· τεχθέντα ἐκ Μαρίας τῆς παρθένου, παθόντα ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου· σταυρωθέντα, θανόντα, καὶ ταφέντα, κατελθόντα εἰς ᾅδου, τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, ἀνελθόντα εἰς οὐρανὸς, καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν πατρὸς παντοκράτορος, ὅθεν ἐλεύσεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

γ. Πιστεύω εἰς Πνεῦμα ἅγιον, ἁγίαν ἐκκλησίαν καθολικὴν, ἁγίων κοινωνίαν, ἁμαρτιῶν ἄφεσιν, σαρκὸς ἀνάστασιν, καὶ ζωὴν αἰώνιον, Ἀμήν.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΚΥ-

ριακὴ, Ματθ. ϛ. λεκ. ια.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

α. Ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου.

β. Ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου.

γ. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.

δ. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον.

ε. Καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν.

ε. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν.

ζ. Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, εἰς τοὺς αἰῶνας, Ἀμήν.

ΑΙ ΔΕΚΑ ΕΝΤΟ-

λαι, Ἐξόδ. κ.

Ἐγώ εἰμι κύριος ὁ Θεός σου.

α. Οὐκ ἔσονταί σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ.

β. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ Θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ.

γ. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν Σαββάτων, ἁγιάζειν αὐτήν.

δ. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς ὁ Θεός σου δίδωσί σοι.

ε. Οὐ φονεύσεις.

ς. Οὐ μοιχεύσεις.

ζ. Οὐ κλέψεις.

η. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ.

θ. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὸ γυναικὸς τοῦ πλησίον σου.

ι. Οὐκ ἐπιθυμήσεις τῆς οἰκίας τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ ὅσα ἐστὶν αὐτοῦ.

ΔΕΙΠΝΟΝ ΚΥΡΙΑΚΟΝ

Ματθ. κ ς. Μαρ. ιδ. Λυκ. κβ. καὶ α. Κορίνθ. ια.

Ὁ Κύριος

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ᾗ παρεδίδοτο καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ συνεδείπνει, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ ἔδωκεν αὐτοῖς, καὶ εἶπε· Λάβετε, φάγετε τοῦτό ἐστι τὸ σῶμά μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον, τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

Καὶ λαβὼν τὸ ποτήριον μετὰ τὸ δειπνῆσαι, καὶ εὐχαριστήσας ἔδωκεν αὐτοῖς, λέγων· Πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες. τοῦτο γάρ ἐστι τὸ αἷμά μου, τὸ τῆς καινῆς διαθήκης, τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. τοῦτο ποιεῖτε, ὁσάκις ἂν πίνητε, εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

ΚΛΕΙΣ ΤΗΣ ΒΑΣΙ-

λείας τῶν οὐρανῶν.

Λυκᾶ δεκάτῳ λέγει χριστὸς πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ, ὃς πρὸς τὸ κηρύξαι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ ἀπέστειλεν. Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει. καὶ ὁ ἀθετῶν ὑμᾶς, ἐμὲ ἀθετεῖ· ὁ δὲ ἐμὲ ἀθετῶν, ἀθετεῖ τὸν ἀποστείλαντά με.

Καὶ Ματθαίου δεκάτῳ ἕκτῳ. Δώσω σοὶ τὰς κλεῖς τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν. Καὶ ὃ ἐὰν δήσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ ὃ ἐὰν λύσῃς ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Καὶ Ἰωάννου εἰκοστῷ. Λάβετε πνεῦμα ἅγιον. ἄν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς· ἄν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται.

PRECATIONES QVÆDAM.

Εὐλογία τροφῆς.

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὃς βόσκῃς με ἀπὸ νεότητός μου· ὃς παρέχῃς βρῶσιν πάσῃ τῇ σαρκί. Πλῆσον εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς τὰς καρδίας ἡμῶν. ἵνα λιπαρῶς, ὃ ἱκανόν ἐστιν, ἔχοντες, περισσεύσωμεν εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν, ἐν χριστῷ Ἰησοῦ κυρίῳ ἡμῶν· μεθ' οὗ σοὶ δόξα, τιμὴ, καὶ κράτος σὺν τῷ ἁγίῳ πνεύματι, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Benedictio cibi.

Benedictus Deus, qui pascis me à juventute mea: qui prebes cibum omni carni. Reple lætitiâ & gaudio corda nostra, ut affatim quod satis est habentes, abundemus in omne opus bonum, in CHRISTO IESU *Domino nostro: cum quo tibi gloria, honor, & imperium, cum sancto Spiritu, in secula seculorum, Amen.*

Χριστὲ Θεὸς, σῶν σὺ λόγῳ βρῶσίν τε ποσίν τε
Δούλων ὅσιος ἀεὶ ζῶς βασιλεύς τε μάκεις.

Ad Verbum.

Christe Deus tuorum benedic ciboq; potionique
Servorum: qui semper vivis, Rexq; manes.

Versus.

Hunc potum atq; cibum fac nobis Christe salubrem.
Omni qui vivis tempore, Rexq; manes.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ ΥΠΕΡ ΤΡΟΦΗΣ.

Δόξα σοὶ κύριε, δόξα σοὶ ἅγιε, δόξα σοὶ βασιλεῦ

λεῦ ὅτι ἔδωκας ἡμῖν τὰ βρώματα. Πλήρωσον ἡμᾶς χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης ἐν πνεύματι ἁγίῳ· ἵνα εὑρεθῶμεν ἐνώπιόν σου εὐπρόσδεκτοι, χωρὶς αἰσχύνης· ὅτε ἀποδώσεις ἑκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, Ἀμήν.

Gratiarum actio pro cibo.

Gloria tibi Domine, gloria tibi sancte, gloria tibi Rex: quoniam dedisti nobis escas. Reple nos gaudio & lætitia in Spiritu S. ut inveniamur eorum te accepti, sine turpitudine: quando reddes unicuiq; secundum opera sua, Amen.

Σοὶ χάριτας δώρων ἔχομεν σῶν εἵνεκα χρηστῶν,
Χριστὲ μεσίτα Θεοῦ ἀνθρωπείου τε γένους.

Ad Verbum.

Tibi gratiam munerum habemus tuorum causa bonorum,
Christe Mediator Dei humaniq; generis.

Versus.

Laus tibi pro meritis, pro dono gloria latis,
Christe salus hominum, deliciæq; DEI:

PRECATIO CRUSII GENERALIS pro omnibus Christianis.

Κύριε Θεὸς, ποιητὰ τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς, πάτερ οἰκτίρμον, καὶ παντοκράτωρ, δὸς ἡμῖν, τοῖς τε τὸ εὐαγγέλιον διδάσκουσι, καὶ τοῖς νέοις, καὶ τοῖς ἐν οἰκονομίᾳ ὦσι, καὶ ἀπλῶς ἁπλῶς τοῖς ἐν τῷ λαῷ σου πεπιεχομένοις πᾶσι, τὸ ἅγιόν σου πνεῦμα· ὅπως γινώσκωμέν σε τὸν μόνον ἀληθινὸν Θεὸν, καὶ ὃν ἀπέστειλας Ἰησοῦν χριστὸν· ἵνα εἰς αὐτὸν τὸ

τὸ κοινὸν διαχρίζῃσι καὶ τοῖς παιδεύσι τὸ μόνον σωτῆριον, τὴν δόξαν αὐτοῦ μόνον ζητοῦντες, ἐν αὐτῷ μετὰ πάσης παῤῥησίας ὁμολογοῦντες: τὸν σατανᾶν, τὸν κόσμον, τὴν ἡμῶν σάρκα νικήσαντες, τύχωμέν ποτε εὐπροσδέκτοι σοὶ ἐν ἐρανοῖς αἰωνίου ζωῆς, ἧς χαρᾶς μή ποτε τελεσθησομένης: διὰ αὐτοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ σου υἱοῦ Ιησοῦ χριστοῦ, τοῦ μόνου σωτῆρος καὶ κυρίου ἡμῶν, Αμὴν.

Domine Deus, opifex cœli & terræ, pater misericors, & perbone: da nobis, & Evangelium docentibus & rempublicam tractantibus, & erudientibus juventutem, & in œconomia constitutis, deniq; in populo tuo comprehensis omnibus, sanctum tuum spiritum: ut cognoscamus te solum verum Deum, & quem misisti Iesum Christum: ut in ipsum solum, credentes, gloriam ejus solius quærentes, cum omni fiducia confitentes: Satana, Mundo, & nostra carne victis: consequamur aliquando accepti tibi in cœlis æternam vitam, & gaudium nunquam finiendum: per eundem dilectum tuum Filium IESUM CHRISTUM solum Servatorem & Dominum nostrum, Amen.

FINIS PRIMÆ PARTIS.

MARTINI CRUSII GRAMMATICÆ GRÆCÆ CUM LATINA CONGRUENTIS,

Pars Altera.

IN ASM SCHOLÆ CORICENSIS.

CUM PRIVILEGIO CÆS. MAIESTAT.

ANNO

M. D. IC.

ILLVSTRISSIMIS PRINCIPIBVS, EBERHARDO ET LUDOVICO, Fratribus Germanis, Ducibus Virtebergicis & Tecciis, Comitibus Mompeligardi, Dominis suis clementissimis.

Martinus Crusius S. P. D.

ETIAM PUER ITA AMANS Græciæ fui, ut sicut natio illa in Turcicam servitutem redacta est: ita quoq; linguæ metuerem interitum. Quapropter non secus in eam discendam mihi incumbendum putabam, quàm si quid aliquando opis ad conservationem ejus à me afferendum esset. Verùm solicitudine ea opus non fuit. Multi enim ingenio & doctrinâ præstantes viri, eruditis suis scriptis (quæ res mihi tum ignota erat) eam divino Typographiæ beneficio, hactenus non modò prosperè conservarunt, sed miris etiam dilatarunt modis. Itaque Græcia verè (ut quondam Argyropylus dixit) Alpes transvolavit. Quod eò Reipub. melius, & mihi optatius

tius accidit: quò minus illa, si laboraret, ab imbecillo ingenio meo adjuvari posset. Nihilominus tamen etiam hoc parvum, quod mihi Deus concessit, cum bonæ spei adolescentibus communicare libenter volui: eò quòd, ut μανθάνειν ἀνεπιφθόνως, ingenuè discere: ita etiam διδάσκειν ἀνεπιφθόνως, docere candidè, Divus Basilius jubeat. Id ego cùm diligenter in priorib. Grammaticæ partibus observavi: tùm in hac altera Græca (quæ eam ob causam etiam magis excrevit) multò feci diligentiùs: præsertim in Syntaxi. Ibi enim multa, longa observatione deprehensa, posui: quæ alij, cùm melius tractare potuissent, gravioribus impediti studijs omiserunt. Non pauca aliter tradidi: quod ἐκ τοῦ κινεῖν τὰ καθεστῶτα τόλμης πλείονσιν γίνεσθαι τῶν τεχνῶν, dicat Isocrates: Subindè audendo aliquid, noviq; tentando, artium fieri incrementa. Exempla longiora posui, quòd & res tota sic clarior futura esset: & quòd illa aut bellam historiam, aut sententiam notabilem, aut aliqua selecta verba continerent. Scholia denique adjeci passim: ut omnia sint faciliora intellectu. Ita etiam pars altera Græca expedita est: quæ utinam tàm grata & utilis

lecturis sit, quàm mihi fuit operosa. Jam cùm ad optatum propositi mei finem pervenerim: unum hoc restat, illustrissimi principes, (quod, quâ debeo, observantiâ precor) ut hanc utriusq; linguæ cõpositionem, Celsitudo vestra non alio nomine benevolentiâ prosequatur, quàm juventutis causa. Nam tametsi pro vobis illa non indigetis: nec ea κτῆμά τι ἐς ἀεὶ est (ut Thucydides suum opus vocat) possessio perpetuò eidem homini in manibus habenda: tamen adolescentibus bonis profuturam confido. His autem, quia magna Reipub. Christianæ pars sunt, consulere, quocunque fiat modo: ut cum vera pietate, & bonis moribus, liberalem eruditionem conjungant (cujus principia hoc genus literarum continet, quæ ipsa etiam pietatis & omnis honestatis conservandæ sunt) cùm ad officium omnium, tàm in primis ordinis vestri pertinet. Quamdiu enim hæc studia favori Principum commendata erunt: tàm diu sincera Religio manebit, libertas durabit, probati mores colentur, Magistratui debita tribuetur reverentia: cùm quidem ea omnia ad pravas cupiditates hominum domandas, & licentiam comprimendam freni instar habeant. Hæc

cùm pro singulari prudentia sua, illustrissimus vester parens, Dominus meus clementissimus, intelligat: ad pia & honesta studia (ut πατὴρ τεκτικὸς καὶ ἥμερος μετάστης, mitis pater, & clemens Princeps) liberaliter per ditionem suam fovenda, nihil sibi reliqui facit. Hujus vos exemplum concordibus animis, & conjunctione semper fraterna, strenuè imitari decet. Qui ut Ecclesiæ & Reipublicæ Christianæ diu incolumis, prosperitateq; in omnibus consilijs & actionibus utatur: cujus etiam eximias virtutes, ut vos ad publicam utilitatem suo tempore feliciter repræsentetis: proindeq; immortalem & in hac, & in altera vita, gloriam comparetis: Deum benignissimum Patrem, per dilectum ipsius Filium JESUM CHRISTUM *unicum conservatorem nostrum, ex toto pectore oro. Benè valeat Celsitudo vestra: meq; sibi clementer commendatum habere dignetur. Datum Tybingæ, 17. Calend. Septembris Anno 1562.*

RESPON-

RESPONSIO AD QVAESTIONEM: QVIS HODIE VSVS SIT STVDIORVM Græcę linguæ in Germania.

ANNO CHRISTI 1453. EXPVGNATÂ à Turcis urbe Constantinopolitana, quæ multis seculis præcipua fuit Ecclesiæ sedes, & arx omniũ doctrinarũ, exules Græci Episcopi, Patriarchæ, Cardinales, Imperatorijs familijs nati viri, Præcepta Græcę linguæ in Italia & Sicilia, scholastico more conscripserunt, & voce viva discẽtibus autores Græcos enarrarunt. Hi viri generis nobilitate spectatissimi, non tantùm Græcarum literarum studia, sed etiam veteris in sermone latino puritatis, quæ cum imperio prorsus conciderat, desiderium, & in Italia, vbi vox eorum audiebatur, & in Gallia, Germania, vicinisq; regnis, quocunq; nominis eorum fama perveniisset, puerilibus illis operarum Grammaticarum laboribus, revocarunt, excitarunt, instaurarunt. Aperuerat tum Hercules dux Ferrariæ exulibus Græcis asylũ atque receptum: vbi quidquid posteritati reliquum est hodiè literarum Græcarum, cõservatum, indeq; in reliquam Europam sparsam fuit. Properarunt ad audiẽdos hos viros è Germania ingeniosissimi quiq; & doctissimi: cupiditate inspiciendi fontes Græcos accensi. Fuit ex

corum numero Joannes Regiomontanus: qui legatum ad Fridericum Imp. Cardinalem, Bessarionem Græcum, Vienna Austriaca Ferrariam secutus, tantam annuo spacio Græcæ linguæ cognitionem sibi paravit, ut & versus Græcos scriberet, & Græcorum in mathematis errores ex fontibus Græcis Romæ confutaret, regumq; ac Pontificum Romanorum oculos in se converteret. Eadem de causa Rodolphus Agricola, relicta frequentissima Parisiorum Academia, in barbaris versionibus Aristotelis, sine notitia Græcæ linguæ, infeliciter herente, Ferrariam profectus tantos subitò fecit in Græca lingua progressus: ut cum Guarino, soluta oratione, cum Strozis carmine, cum Gaza in Philosophia contenderet: & quod Germanis semper difficilimum fuit, Italis in Græcorum & Latinorum autorum enarratione admirationem moveret. Hic cum Græcorum literis & colloquiis satis edoctus, in patriamq; reversus, primus emendare genus sermonis in scholis cœpisset: ac Latinæ & Græcæ linguæ studia accendisset: melioremque docendi discendique rationem usu Dialecticæ monstrasset: ejusq; vestigia cõfestim secuti essent, magnus ille Capnio, magnus Erasmus, magnus Melanchthon, Græcarum literarum longè studiosissimi: tanto linguæ Græcæ studio Germania, ceu incẽdio correpta, flagrare cœpit:

vt senes eam cum admiratione & stupore audirent: juniores summa alacritate in ea discenda elaborarent. Neq; verò inanem operam impendebant. Ejusmodi enim repentè omnium artium & studiorum lumen effulsit: ut scholæ ceu nova luce de cœlo perfusæ videntur. Hic confestim sacrarũ literarum patuerunt fontes; historiarum ac ipsius mundi exordia aperta sunt monumenta: certa monarchiarum deprehensa series: quæ Græcis notissima quõdam, nostris tum temporibus miraculi loco habita est. Quanta cum admiratione homo Germanus audiebat Græcos non è plebe, sed doctissimos & clarissimos quosque: Herodotum historiæ parentem, Thucydidem consiliorum publicorum moderatorem, Xenophontem ipsius humanitatis autorem, Demosthenem, Isocratem, eloquentiæ humanæ principes, totius naturæ rerum in scriptis Platonis & Aristotelis vocem, multorum seculorum barbarie antea depravatam, varias omnium in vita eventuum in Poëtis imagines & picturas. Ac ne singulos recenseam: universa Græcorum, Philosophorum, Theologorum, Oratorum eloquentia & sapientia, sedibus suis per barbaros & blasphemos Turcos pulsa, visa tum est per Italiam in Galliam & Germaniam demigrasse, ibiq; domicilium Musarum constituisse.

Qui ergo è docentibus quærunt, quis

hodie usus Græcæ sit linguæ in Germania: hi scisciatari videntur: quem è clarissima omnium disciplinarum luce fructum Germania acceperit: cum manifestissimum sit, non minus Græcæ linguæ beneficio Græciam hac ætate in Germaniam translatam: quàm olim cum imperio Græco Philosophiæ possessionem à Romanis acceptam. Hæc qui negant, Græcasq; literas exilio mulctandas censent: illi artes omnes, quæ nobis divinarum humanarumque rerum lumen accenderunt, longum valere, solumque vertere jubent: nihilque aliud, quàm Turci blasphemi faciunt: qui omnia Ecclesiarum, scholarum legum, judiciorum domicilia solo æquarunt: & doctos viros armis ac crudelitate tyrannica profligarunt.

Solvit quidem Germania annis superioribus Græciæ nutriculæ suæ χρεωπίστεια: quando ei scriptorum Græcorum fecit copiam: è quibus Græci hodiè, non minus quàm nostræ scholæ puritatem antiquæ linguæ discunt: id quod in Chio insula, à barbaris nondum vastata, & Atho monte, monasterijs abundante, frequentibus fieri scholis affirmatur. Hoc verè est ἀντιπελαργεῖν, & Attica lege nutricationis præmia Græciæ matri omnium artium reddere.

Sed cùm indies tantorum bonorum cura elangueſcat: ardorq; linguæ Græcæ in scholis

is nostris paulatim deflagret: metuendum est, ne cum lingua eadem bona amittamus: & ne paulo post (ut nunc quidem res Sarmaticæ feruntur) in ipsa Græcia de linguæ Græcæ contemptu causa sit dicenda Germanis, eorumque vicinis: apud quos ideò fortasis conservari hactenus eius linguæ notitiam Deus voluit: ut è posteris esset, qui Græcos barbarica servitute oppressos, suo tempore iterum de Christo docere possent, quod quidem sine pœnis gravissimis & mutationibus tristissimis nemo futurum speret. Notum est jactatum doctorum sermonibus vaticinium: Turcos anno sexcentesimo in Italia & Germania dominaturos. Quod etsi vulgus de imperij tantùm oppressione accipiat: tamen nemo ignorat, ignavos scholasticos in Germania nihilo meliores esse Turcis: qui artibus & linguis bellum faciunt: Turcisq; Christi servatoris, literarum, legumque honestarum hostibus strenuè in vastando orbe Christiano operam navant.

Sed abrumpo molestas has querelas: quas nobis in limine libri huius desidia discentium extorsit: cum potius de præsenti editione nos purgare maluissemus. Nã cum Schola Gorlicensis annos iam penè viginti methodo hac Græcæ linguæ de consilio clarissimi viri Dn. Ioach. Camerarij, cuius memoria sit ἐν εὐλογίαις, vsa esset: qui judicium, consilium

silium, dexteritatem, perspicuitatem autoris, unus optimè intellexit, diu multumque cogitavimus: quibus verbis autori de Schola nostra tot annos præclarè merito, publica Scholæ voce gratias ageremus: nosq; de possessione operarum ejus, præsentisq; editionis distractione jure quodam τῆς παραγραφῆς, seu præscriptionis purgaremus. Sed ab hac studii, voluntatisq; nostræ significatione ii nos abduxerunt: quibus justa de usu Græcæ linguæ oratio fuit opponenda, Autori cum amicis, qui hanc editionem sæpè exoptarunt, aliâs, ut spero, satisfaciemus. Gorlicii Calend. April. Anno M. D. LXXVII.

Laurentius Ludovicus Leobergensis.

MAR-

MARTINI CRVSII GRAMMATICÆ GRÆCÆ ET CUM LATINA CONGRVENTIS.

Pars Altera.

DE ORTHOGRAPHIA.

Circa quid versatur Orthographia?

Circa literas, περὶ γράμματα ἢ στοιχεῖα.

Vocantur propriè γράμματα, cum scribuntur: στοιχεῖα elementa, cùm leguntur.

Quot sunt Literæ Græcorum?

Viginti quatuor.

Nomen.	Figura.		Potestas.
Alpha	α	Α	*a*
Bita	β ϐ	Β	*b potius, v quàm, u.*
Gamma	γ	Γ	*g*
Delta	δ	Δ	*d*
Epsilon	ε	Ε	*e breve.*
Zita	ζ ζ	Ζ	*z*
Ita	η	Η	*i vel potius e longum.*
Thita	ϑ θ	Θ	*th*
Jota	ι	Ι	*i*
Kappa	κ	Κ	*c*
Lambda	λ	Λ	*l*

My

Nomen.	Figura.		Potestas.
My	μ	M	m
Ny	νρ	N	n
Xi	ξ	Ξ	x
Omicron	ο	O	o parvum.
Pi	ϖ π	Π	p
Rho	ϱ	P	r
Sigma	σ ς	Σ	s
Tau	τ	T	t
Ypsilon	υ	Υ	y
Phi	φ	Φ	ph
Chi	χ	X	ch
Psi	ψ	Ψ	ps
Omega	ω	Ω	o magnum.

Binterdum sic scriptum invenitur ναβυλὼν, *pro* βαβυλὼν, αντιβολεῖν, *pro* ἀντιβολεῖν.

Υ sonat ut u Gallicum, τύλη, *Tullus: apud nos* führen, *quod alij efferunt* fieren.

Quotuplices sunt Literæ?

Duplices: Vocales & Consonantes, γράμματα φωνήεντα, καὶ σύμφωνα.

DE VOCALIBUS.

Quot sunt Vocales?

Septem, α, ε, η, ι, υ, ο, ω.

Quotuplices?

Tripli-

Triplices: Longæ, Breves, Ancipites: φωνήεντα μακρὰ, βραχέα, καὶ δίχρονα.

Dic Longas, η ω

Dic Breves, ε ο

Dic Ancipites, α ι υ.

Secundò, quomodo dividuntur Vocales?

In Mutabiles & Immutabiles: φωνήεντα μεταβολικὰ καὶ ἀμετάβολα.

Quot sunt Vocales Mutabiles?

Tres, α, ε, & ο.

Quare dicuntur Mutabiles?

Quia in præteritis & Aoristis verborum mutantur.

Quomodo mutantur?

Α & ε *mutantur in* η, ο *in* ω.

Quot sunt Immutabiles Vocales?

Quatuor: η, ι, υ, & ω.

Quare sic dicuntur?

Quia in Præteritis & Aoristis Verborum non mutantur.

Quæ est tertia divisio Vocalium?

Vocales quædam dicuntur Prepositivæ, quædam Subjunctivæ: φωνήεντα, προτακτικὰ καὶ μεταλαμβανικά.

Quot

Quot sunt Præpositivæ?

α, ε, η, ο, ω.

Quare dicuntur Præpositivæ?

Quia in Diphthongorum constitutione priore loco ponuntur.

Quot sunt Postpositivæ?

ι, & υ.

Quare sic dicuntur?

Quia in Diphthongorum constitutione posteriore loco ponuntur.

Fitne Iota interdum Consonans?

Non: sed manet Vocalis. Illud verò Sibyllinum non facilè imitandum,

Ιεδαίων μακάρων θεῖον γένος ἐρανιώνων,
Judæorum beatorum divinum genus cœlestium.

DE DIPHTHONGIS.

Ex conjunctione Vocalium quid fit?

Diphthongus.

Quot sunt Diphthongi?

Duodecim.

Quomodo dividuntur?

Sex sunt propriæ, sex impropriæ: δίφθογγοι κυρίως, καὶ δίφθογγοι καταχρηστικῶς.

Dic proprias.

αι, αυ,

αι, αυ, ει, ευ, οι, ου,
α, au, i, eu, i, u,

Quare dicuntur Propriæ?

Quia ad naturalem pronunciationem apud veteres requirebantur: qui eas aliter, quàm nos efferebant.

Dic improprias?

ᾳ	*cum jota subscripto,* ἀνεκφωνήτως, *ut, Eust. ad Iliad. 2. pag. 265. ait.*	a
ῃ		i
ῳ		o
υι		γι
ηυ		if
ωυ		of. *Ionum est.*

Quare dicuntur impropriæ?

Quia partim ut simplex vocalis sonant, partim malè sonant: & ferè ex propriis oriuntur.

Quomodo oriuntur ex propriis?

ᾳ ex αει: ut, βοάει, βοᾷ.
ῃ ex αι: ut, αἴρω, ἦρον.
ῳ ex οι: ut, οἰκέω, ᾤκεον.
ηυ ex αυ: ut, αὐλέω, ἤυλεον.
ωυ ex αυ ut, αὐλὸς, ὠυλός.

Quotuplices sunt propriæ Diphthongi?

Duplices: Mutabiles & Immutabiles:

διφθογγοι μεταβολικαὶ καὶ ἀμετάβολοι.

Quot sunt Diphthongi mutabiles?

Tres: αι, αυ, & οι.

Quare dicuntur Mutabiles?

Quia in Præteritis & Aoristis Verborum mutantur.

Quomodo mutantur?

Ai *mutatur in* η, αυ *in* ηυ, οι *in* ω.

Quot sunt immutabiles Diphthongi?

Tres: ει, ου, & ου.

Quare sic dicuntur?

Quia in præteritis & Aoristis Verborum non mutantur.

Quotuplices sunt impropriæ Diphthongi?

Duplices: *Sono carentes, & Malè sonantes*: διφθογγοι ἄφωνοι, καὶ κακόφωνοι.

Dic τὰς ἀφώνους.

α, η, ω.

Etiamnè veteres subscribebant Iota?

Veteres ad latus adscribebant sic: Αι, Ηι, Ωι.

Cur solet Iota subscribi, cùm tamen non legatur?

Maximè subscribitur ad indicandum rudibus

dibus Diphthongorum mutationes, præsertim in contractionibus: & ad similes Casus discernendos: ut, οἰκέω, ὤκεον: βοᾷ, βοᾷ: τῷ λόγῳ *in Singulari*: τὼ λόγω, *in Duali.*

Dic τὰς κακοφώνους διφθόγγους.

υι, ηυ, ωυ.

Sempernè manent Diphthongi?

Aliquando duobus punctis suprapositis dissolvuntur in duas syllabas: *ut*, παΐς, ἄϋπνος.

DE CONSONANTIBUS.

Quot sunt Consonantes?

Reliquæ literæ omnes.

Quomodo dividuntur?

In Mutas & Semivocales: σύμφωνα ἄφωνα, καὶ ἡμίφωνα.

Quot sunt Mutæ?

Novem: π, κ, τ, β, γ, δ, φ, χ, θ.

Quomodo dividuntur?

In Tenues, Medias, & Aspiratas: ἄφωνα ψιλὰ, μέσα, καὶ δασέα.

Da Tenues	π,	κ,	τ.
Da Medias	β,	γ,	δ.
Da Aspiratas	φ,	χ,	θ.

Quot sunt Semivocales?

Octo: λ, μ, ν, ρ, σ, ζ, ξ, ψ.

Quomodo dividuntur?

In Liquidas & duplices: ἡμίφωνα ὑγρὰ, καὶ διπλᾶ.

Quot sunt Liquidæ?

Quatuor: λ, μ, ν, ρ.

Quomodo aliter dicuntur?

Immutabiles, ἀμετάβολα.

Quare?

Quia in Futuro quintæ conjugationis non mutantur: *ut*, ψάλλω, ψαλῶ: νέμω, νεμῶ.

Quot sunt duplices?

Tres: ζ, ξ, ψ.

ζ, ξ, ψ } *valet* { δσ, *vel* σδ. κσ. πσ.

Cujusmodi Semivocalis est σ;

Nec Liquida, nec Duplex: *sed sui cujusdam juris, ideo* ἄσημον *&* μοναδικὸν *dicitur.*

DE PRONUNCIATIONE QUARUNDAM LITERARUM.

Dic aliquot regulas de pronunciatione quarundam literarum.

1. Γ *ante* γ, ξ, χ, *legitur, ut* N: *ut*, ἄγγελος, *angelus*: λύγξ, *lynx*: ἄγχω, *ancho.*

2. Γ *ante* κ, *legitur ut* N, *ipsum verò* κ *ut* G: *ut* φάγκα, *pephanga. Sic* τὸν κύκλον, *ton gyrion*: *efferuntur* ἀμέσως καὶ ἀδιαστάτως, *id est, simul, ut una dictio sine temporis intervallo.*

3. N *ante* β, μ, π, *legitur ut* M: *ut*, τὸν βίον, *tom vion*: τὼ μερίδα, *tim merida*: τὸν πόθον, *tom bothon per* B.

4. Π *post* M *legitur ut* B: πέμπω, *bembo. Et post* N *in duabus dictionibus*: *ut* τὸν πόθον, *tom bothon.*

5. Τ *post* N *legitur ut D*: *ut*, πάντα, *panda*: τὸν τάνταλον, *ton Dandalon.*

DE MUTATIONE LITERARUM.

Mutanturné Literæ aliæ in alias?

Mutantur, sed cognatæ in cognatas.

Quæ sunt Cognatæ?

1. *Vocales*: *ut*, ἄγω, ἦγον: ἐθίω, ἤθιον: ὀνομάζω, ὠνόμαζον.

2. *Diphthongi*: *ut*, αἴρω, ἦρον: αὐλέω, ηὔλεον: οἴομαι, ὠόμην.

3. *Consonantes.*

Quot sunt Consonantes?

1. Mutæ & Duplices.

β, π, φ, πῆ, ψ: *ut*, τρίβω, τρίψω, τέτριφα: τρέπω, τρέψω, τέτροφα: τύπτω, τύψω, τέτυφα.

γ, κ, χ, κῆ, ξ, & σσ, *vel* ττ, *item* ξ: *ut* λέγω, λέξω, λέλεχα: πλέκω, πλέξω, πέπλεχα: τίκτω, τέξω, τέτεχα: πράσσω, *vel* πράττω, πραξω, πέπραχα: παίζω, παίξω, πέπαιχα.

δ, τ, θ, σ, ζ, & σσ *vel* ττ, *item* κ: *ut* ἄδω, ἆσω, ἦκα: ἀνύτω, ἀνύσω, ἤνυκα: πείθω, πείσω, πέπεικα: φράζω *vel* φράσδω, φράσω, πέφρακα: πλάσσω *vel* πλάττω, πλάσω, πέπλακα.

Non geminatur aspirata: ut, κάτθανον, *non* κάθθανον. *Eustath. Iliad. 12. pag. 900.*

2. Liquidæ.

λ, μ, ν, ρ: *ut*, συλλαμβάνω, *à* σὺ & λαμβάνω: συμμένω, *à* σὺ & μένω: συῤῥέω, *à* σύ & ῥέω: σύστιτος, *à* σὺ & στῖτος.

Quomodo mutatur N ante Mutas?

1. N *ante* β, π, φ, & ψ, *mutatur in* M: *ut*, συμβάλλω, συμπεραίνω, σύμφημι, σύμψυχος.

2. N *ante* γ, κ, χ, *mutatur in* γ: *ut*, συγγράφω, συγκρίνω, συγχέω. *Sic ante* ξ *est* γ *prov: ut*, ἐλέγξω.

Abjicitur né aliquando N?

Abjicitur: ut, συζάω, *à* σὺν & ζάω: συστρωζω, *à* σὺν & στρωζω: συσέλλω, *à* σὺν & στέλλω.

Quomodo apud Latinos quædam Literæ aut Diphthongi mutantur?

H *vertitur in* E *longum: ut*, Πριαμήιος, *Priameius.*

Ει *in* E *vel* I *longum: ut* ἀχίλλευς, *Achillêus*: Δαρεῖος, *Darius.*

Οι *in* æ: *ut*, Πρόϊτος, *Prætus.*

DE PROSODIA.

Circa quid versatur Prosodia?

Circa Syllabas. περὶ συλλαβάς.

Quot accidunt Syllabis?

Quatuor.

Quæ?

Quantitas, Tonus, Spiritus, & Passio: ποσότης, τόνος, πνεῦμα, καὶ πάθος.

DE QUANTITATE.

Quotuplex est Syllaba Quantitate?

Triplex: Longa, macra — ut, τύ — πω.

Brevis, βραχεῖα, ˘, *ut* λόγος.

Anceps, δίχρονος, *id est, quæ modò longa, modò brevis esse potest: ut prima in* ἱερός.

Quot modis cognoscitur longa Syllaba?

Præcipuè quatuor modis:

1. *Vocali longa: ut* ἠρῶ.
2. *Diphthongo: ut* αἰνέας.
3. *Positione: ut* ἄρξω, φλέψ.
4. *Contractione: ut*, τὰς πόλιας, πόλις: ἐδόαες, ἐδόας.

Quomodo brevis Syllaba cognoscitur.

Brevi vocali: ut, ἔλεος.

Quomodo cognoscitur Quantitas in Ancipitibus Vocalibus?

Maximè autoritate Poëtarum: ut, κιχάνω *producit* α, *quod in* ἀρετῶ, κακὸς *&* βραδὺς *corripitur, sicut Homericus versus ostendit:*

ἐκ ἀρετᾶ κακὰ ἔργα, κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν:
Non felix dolus: assequitur quoque tardior acrem.

DE TONIS.

Quot sunt Toni?

Tres:

Tres: Acutus: ut, θεός: συλλαβὴ ὀξεῖα.
Gravis: ut, θεὸς, πολὺς: βαρεῖα.
Circumflexus: ut, ποιῶ: περισπωμένη.

Quot sedes habet Acutus?

Tres; Ultimam, τὸν τελευτῶσαν, *ut* θεός: *Penultimam*, τὸν παραληγόμενον, *ut* λόγος: *Antepenultimam*, τὸν πρὸ παραληγόντος, τὸν τρίτον ἀπὸ τέλους: *ut*, ἄνθρωπος.

Ubi habet locum Gravis?

In omni Syllaba, quæ nec acuitur, nec circumflectitur: ut, ἄνθρωπος *primam habet acutam, cæteras graves.*

Quot sedes habet Circumflexus?

Duas; Ultimam, ut ποιῶ: *Penultimam, ut* ποιοῦμεν. *Excipe* τοῖσδεσιν. *Eustath. Iliad. 10. pag. 818.*

Quomodo distinguuntur Toni?

Acutus & Circumflexus vocantur Principales: Gravis minus principalis.

Quare dicuntur illi Principales?

Quia Syllabis inscribuntur: ut θεός, ποιῶ.

Cur hic minus Principalis?

Quia solùm intelligitur in Syllabis: ut φιλοσοφία.

Non etiam scribitur?

Non, nisi aliquando in ultima syllaba, loco Acuti, in contextu orationis (ἐν τῇ συνεπείᾳ. Eustath. Iliad. 1. pag. 81.) cohærentiæ causa: ut: ὅτως ἠγάπησεν ὁ θεὸς τὸν κόσμον, ὥστε τὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἔδωκεν. τίς interrogativum semper Acutum retinet.

DE SPIRITIBUS.

Quot sunt Spiritus?

Duo: Asper, vel Densus ῾ ut, αἷμα, hæma: συλλαβὴ δασεῖα.

Tenuis, vel Lenis ᾽ ut, ἄεισμα, aristos: ψιλή.

Quæ Literæ notantur Spiritibus?

Vocales & Diphthongi ab initio Dictionum: ut, ἅγιος, αὔριον.

Nullane Consonans?

Nulla, præter ρ: quia olim pro Vocali habebatur. Scholiastes Hephestionis.

Quomodo notatur Spiritu?

1. ρ ab initio dictionis, ut & υ, asperum spiritum habet: ut ῥήτωρ, Rhetor, ὕλας, Hylas.

2. Duorum ρρ in medio dictionis prius tenui, posterius aspero spiritu notatur: ut πύῤῥος, Pyrrhus.

Non

Non etiam in medio dictionis Vocalis Spiritum habet?

Non. præterquam Atticè in ταῶς, pavo, & ἰχθυήρης, aptus ad pisces. Fortasse, apud veteres significavit aspirationem: idcò & Romani ante nomina aspirata ponere H consueverunt. Vide Athenæum lib. 9. cap. 19. Alij acuunt ταὼς.

DE PASSIONIBUS.

Quot sunt Passiones.

Tres: ἀπόστροφος, aversio.

ὑφὲν, subunio, ⌒ vel ⌣.

ὑποδιαστολὴ, subdistinctio.

Quid est Apostrophus?

Nota rejectæ Vocalis aut Diphthongi, ob sequentem Vocalem.

Quæ Vocales rejiciuntur?

E & o, item α & ι correptæ: ut, φέρ' εἰπέ, (σωαλεκτικῶς, Eustath. Iliad. 9. pag. 783.) pro φέρε εἰπέ: ἀπ' αὐτοῦ, pro ἀπὸ αὐτοῦ: ἀλλ' ἴθι, pro ἀλλὰ ἴθι: ἀντ' ἐμοῦ, pro ἀντὶ ἐμοῦ, Μὴ τὰ σ' ἐκφλαύω κακά: ne tua patefaciam mala, pro τὰ σά. Sophocl. Oedipo Tyranno.

Quæ Diphthongi?

Ai &

Αι & οι : *ut*, βέλομ' ἐγὼ, *pro* βέλομαι ἐγὼ : οἶμ' ἐγὼ, *pro* οἶμαι ἐγὼ.

ψυχὴν τ' ἄριστοι, κ' δόξαν ἐκπεπρεπεῖς : *Animo fortissimi, & nobilitate conspicui. Aeschylus in Persis, Pro* κὴν δόξαν.

ταῦτα συναλλιμμένως ἔχει : *Eustath. Iliad. 2. pag. 211.*

Rarò verò aliquid longum decidit : ut, τρόφ' ἐν μεγάρῳ, *educatus est in domo, Iliad. 2.* διὸς ἐστὶ, *serenitas est. Anacreon. 15. Ode.* ἀπ' ὠρανοῦ, αἰθέρ' διὰ μέσου : *de cœlo, athera per medium. Sappho. Pro,* τρόφη ἐν μεγάρῳ, διὸς ἐστὶν, ἀπ' ὠρανοῦ. *Si modò loca non sunt mendosa.*

Nullanè hic mutatur Litera ?

Si post Apostrophum sequitur Vocalis aut Diphthongus aspirata, tum præcedentis dictionis Tenuis vel una, vel duæ, mutantur in suas aspiratas : quod etiam in compositione observatur : ut, ἄφ' ἕ *pro* ἀπὸ ἕ : νύχθ' ὅλην *pro* νύκτα ὅλην : ἀφαιρέομαι, *ab* ἀπὸ & αἱρέομαι.

Rejiciturnè ultima tantùm per Apostrophum ?

Rejicitur nonnunquam post longam etiam

jam Vocalis brevis incipiens dictionem, ut,
Εὐ δὴ δικαιοσύνη συλλήβδην πᾶσ' ἀρετὴ ἐστι :
Justitiâ virtus omnis complexa tenetur. Pro πᾶσα ἀρετή ἐστι.

Καὶ τάδ' ἔτις ἄλλος ἦν
ἢ γὼ 'μαυτῷ τασδ' ἀρὰς ὁ προσθεὶς.
Atq; nemo alius fuit,
Sed ipse mihi execrationem hanc intuli. Sophocl. in Tyranno. Pro, ἢ ἐγὼ δὴ ἐμαυτῷ.

Utring; serviens Apostrophus. χρὴ ταῦτα *pro* χρῆναι ἔσται, *opus erit. Soph. in Oedip. Coloneo.*

Ubi præterea Apostrophò utimur ?

In contractione duarum dictionum in unam, ut, τἀγαθὸν : *pro* τὸ ἀγαθὸν : τοὔπίταγμα, *pro* τὸ ἐπίταγμα : θοιμάτιον, *pro* τὸ ἱμάτιον. τἀνδρὸς, τἀνδρὶ : *pro* τοῦ ἀνδρὸς, τῷ ἀνδρὶ : *apud Sophocl.* ἐγῷμι, *pro* ἐγὼ οἶμαι. *Plato Eutyphrone.*

Germani quoq; Apostropho uti possemus : ut, g'sagt, pro gesagt : gib mir's, pro mir es. Scheva, id est, E celeriter raptum Hebraicũ.

Quid est Hyphen ?

Syllabarum, quæ conjunctæ esse debebant, contrahendarũ nota : ut, ὅ—⏑—τι, *pro* ὅτι, *quod vel quia. Heri semper* —⏑— *lenitas, id est,*

id est, perpetua lenitas, apud Terent. Das vmbher —⏑— stehend Volck.

Quid Hypodiastole?

Syllabarum, quæ disjunctæ esse debebant, separandarum nota: & sæpe differentiæ causa (περὶς ἀντιδιαστολὴν) *ponitur: nt, ὅ τι, pro ὅτι, quodcunq;* ὥμπε, ἤπιον: *ne legatur,* ὥεμπεν ἤπιον. *Eustath. Iliad. 9. pag. 762.*

Non, ulli pij miseri: ne inter pronunciandum audiatur, nonnulli, Sålb/ warm: *ne pronunciari putetur,* Sålb arm.

Εὐρυκρείων *pronunciatur* σωθέτας, *vel* ὑφ' ἓν: Δρὺ κρείων *verò,* Δαλελυμένως, *vel* ἓν σωζθέτῳ, *Eustath. Iliad. 1. pag. 57. & Iliad. 2. pag. 250.*

DE ETYMOLOGIA.

Quid continet Etymologia?

Dictiones vel Partes orationis: λέξις, ἢ μέρη λόγου.

Quot sunt Partes orationis?

Octo: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, Participium, Adverbium, Præpositio & Conjunctio: ἄρθρον, ὄνομα, ἀντωνυμία, ῥῆμα, μετοχὴ, ἀπόῤῥημα, πρόθεσις, σύνδεσμος.

Quo-

Quomodo dividuntur?

In Declinabiles & Indeclinabiles.

Quot sunt Declinabiles?

Quinq;: Articulus, Nomen, Pronomen, Verbum, & Participium.

Quot Indeclinabiles?

Tres: Adverbium, Præpositio, & Conjunctio.

Ubi est Interjectio?

Numeratur inter Adverbia.

DE ARTICULO.

Quot sunt Articuli?

Duo: Præpositivus, προτακτικὸς, ὁ: *Postpositivus,* ὑποτακτικὸς, ὁς. *Hic &* ἀναφορικὸς, *id est, Relativus dici potest.*

Quot accidunt Articulo?

Quinq;: Genus, Numerus, Figura, Casus, & Declinatio.: γένος, ἀριθμὸς, σχῆμα, πτῶσις, καὶ κλίσις. *Accidentia,* τὰ παρεπόμενα. *id est, juxta sequentia, comitantia.*

Quot sunt genera Articulorum?

Tria: Masculinum, Fœmininum, & Neutrum, ἀρσενικὸν, θηλυκὸν, καὶ οὐδέτερον.

Quot sunt Numeri in singulis Partibus orationis Declinabilibus?

Tres

Tres: Singularis, Dualis, & Pluralis: ἑνικὸς, δυικὸς, καὶ πληθυντικὸς.

Quid eſt ſingularis numerus?

Qui unam rem ſignificat: ut ὁ, *hic,* ὅς, *qui.*

Quid Dualis?

Qui duas res ſignificat: ut, τὼ, *hi duo:* ἅ, *qui duo.*

Ἀδελφός. Ἐλθόντε φυγάδε νυκτὸς εἰς ἐμὰς πύλας.

Θησεύς. Τίς ἧλθε, εἰπέ. Δύο γὰρ ἐξαυδᾷς ἅμα.

Ἀδ. τυδεὺς μάχλῳ ξυνῆψε, Πολυνείκης θ' ἅμα.

Adr. Cum veniſſent duo exules noctu ad meam portam.

Theſ. Quis uterq;? Dic. duo enim profers ſimul.

Adr. Tydeus & Polynices, pugnam commiſerunt inter ſe. Eurip. Supplicibus.

Interdum τὲ δύο *additur: ut,* δυοῖν αἰτίαιν κεχρημένω. *Ariſtot. Metaphyſ. lib. 1. cap. 6.* δυοῖν βακτηρίαιν χρῆσθαι. Auff zweyē krücken gehen. *Lyſias,* πρὸς τὴν εἰσαγγελίαν.

Quid Pluralis?

Qui plures res ſignificat: ut, οἱ, *hi plures:* οἱ, *qui plures.*

Duo

Duo non ſunt multa, ſed tria. Euſtath. Iliad. 14. pag. 982.

Quot ſunt Figuræ?

Duæ: Simplex, ἁπλῆ, *ut,* ὁ: *Compoſita,* συνθετος, *ut,* ὅδε *hic.*

Quot ſunt Caſus apud Græcos?

Quinq;: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accuſativus & Vocativus. Πτῶσις ὀνομαστικὴ *vel* εὐθεῖα, γενικὴ, δοτικὴ, αἰτιατικὴ καὶ κλητικὴ.

Nominativus eſt mētrę reliquorum caſuum, Euſtath Iliad. 1. pag. 113.

Habetné etiam Articulus Vocativum?

In Articulo præpoſitivo loco Vocativi utimur Adverbio vocandi ὦ.

An non habent Græci Ablativum?

Non habent: ideò Ablativus dicitur Latinus Caſus.

Declina Præpoſitivum Articulum?

		Maſcul.	*Fœmin.*	*Neut.*
S.	*N.*	ὁ	ἡ	τὸ
	G.	τοῦ	τῆς	τοῦ
	D.	τῷ	τῇ	τῷ
	A.	τὸν	τὴν	τὸ
	V	ὦ, *in omni genere.*		

D	N. & A.	τὼ	τὰ	τὼ
	G. & D.	τοῖν	ταῖν	τοῖν
	V.	ὦ		
P.	N.	οἱ	αἱ	τὰ
	G.	τῶν, *in omni genere*.		
	D.	τοῖς	ταῖς	τοῖς
	A.	τοὺς	τὰς	τὰ
	V.	ὦ		

Declina Postpositivum ?

		Mascul.	*Fœmin.*	*Neut.*
S.	N.	ὁς	ἡ	ὁ
	G.	οὗ	ἧς	οὗ
	D.	ᾧ	ᾗ	ᾧ
	A.	ὁν	ἣν	ὁ
D.	N. & A.	ὼ	ὰ	ὼ
	G. & D.	οἷν	αἷν	οἷν
P.	N.	οἱ	αἱ	ἁ, & ἅττα, *quæ*
	G.	ὧν, *in omni genere*.		
	D.	οἷς	αἷς	οἷς
	A.	οὓς	ἃς	ἃ

Declina Compositum ὅδε.

		Mascul.	*Fœmin.*	*Neut.*
S.	N.	ὅδε	ἥδε	τόδε
	G.	τοῦδε	τῆσδε	τοῦδε
	D.	τῷδε	τῇδε	τῷδε

A. τόν-

	A.	τόνδε	τήνδε	τόδε
D.	N. & A.	τώδε	τάδε	τώδε
	G. & D.	τοῖνδε	ταῖνδε	τοῖνδε
P.	N	οἵδε	αἵδε	τάδε
	G.	τῶνδε		
	D.	τοῖσδε	ταῖσδε	τοῖσδε
	A.	τούσδε	τάσδε	τάδε

Declina ὅγε.

ὅγε, *hic quidem*	ἥγε	τόγε	
τοῦγε	τῆσγε	τοῦγε, &c.	

Declina Compositum ὅστις.

ὅστις, *quicunq.*	ἥτις	ὅ, τι		
G.	οὑτινος	ἧστινος	οὑτινος	
D.	ὥτινι	ἧτινι	ὥτινι	
A.	ὅντινα	ἥντινα	ὅ, τι	

Cur ista sic declinas ?

Ex Recto & Syllabicâ adjectione composita, solùm declinantur in Recto.

Declina ὅσις.

		Mascul.	*Fœmin.*	*Neut.*
S.	N	ὅσις *quicunq.*	ἥτις	ὅ, τι
	G.	οὑτινος	ἧστινος	οὑτινος
	D.	ὥτινι	ἧτινι	ὥτινι
	A.	ὅντινα	ἥντινα	ὅ, τι

D. N. & A.	ὅτινε	ἅτινα	ὅτινε
G. & D.	ὁτινοιν	ἁτινοιν	ὁτινοιν.
P. N.	ὅτινες	ἅτινες	ἅτινα
G.	ὁτινων, *per omnia genera.*		
D.	ὁτισι	ἁτισι	ὁτισι
A.	ὅτινας	ἅτινας	ἅτινα.

Cur hoc sic declinas?

Composita ex duobus rectis utriny, declinantur.

Unde componitur?

Ab ὃς qui: & τις infinito, aliquis.

Quis est usus Articuli?

1. *Genera, Numeros, Casus Nominum discernit: ut,* ἡ κέλευθος, *hæc via:* τὰς πόλεις, *has civitates.*

2. *Partes vel membra orationis conjungit: ut,* αὐτὸς ἐστιν ὁ ὀπίσω μου ἐρχόμενος, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν: Er ist/der nach mir kömt/ welcher vor mir gewest ist.

Quomodo differunt inter se hæc tria?

ἀνὴρ, ὁ ἀνὴρ, ἅτις ὁ ἀνὴρ.

ἀνὴρ, ein Mann/ ἀορίστως, *id est, infinitè dicitur de viro incerto, & quocunq,* Ein/ *aliquis, Gravi Tono celeriter profertur:* Ein *verò, unus, circumflectitur.*

ὁ ἀνὴρ,

ὁ ἀνὴρ, der Mann/ ὡρισμένως, *id est, definitè, Articulus aliquid certi, etsi non præsens significat. Ibi* ὁ der/ *Gravi Tono celeriter pronunciatur.*

ἅτις ὁ ἀνὴρ, der Mann/ περὶ παρόντος, *de præsenti. Pronomen propriè aliquid præsens, non modò certum, significat: Ibi* ὁ, der/ *Circumflexo tardè profertur.*

DE NOMINE.

Nomini quot accidunt?

Septem. Qualitas, Species, Genus, Numerus, Figura, Casus & Declinatio: ποιότης, εἶδος, γένος, ἀριθμὸς. σχῆμα, πτῶσις, καὶ κλίσις.

DE QUALITATE.

Nomen quotuplex est Qualitate?

Duplex: Proprium, κύριον: *ut,* αἰνείας, *Aeneas. Appellativum,* προσηγορικὸν: *ut,* ὁδὸς, σοφὸς.

Quotuplex Appellativum?

Duplex: Substantivum, οὐσιαστικὸν, *ut,* πόλις: *Adjectivum,* ἐπίθετον, *ut,* ἀγαθὸς.

Secundò quotuplex Nomen Qualitate?

Duplex: ἀνάλογον, *id est, regulare, ut*, λόγος, τύπος, ἀνώμαλον, *id est, irregulare, ut*, τὸ μέλι, ὁ δεσμὸς, τὰ δεσμὰ: τὸ ἄλφα, ὁ γέλως, ὁ γέλως, *vel* γέλωτος.

DE SPECIE.

Species Nominum quotuplex est?

Duplex: Primitiva, πρωτότυπος, πρωτόθετος, *ut*, ξύλον, *lignum*: *Derivativa*, παράγωγος, *ut*, ξύλινος, *ligneus*.

Quotuplex est Derivativa Species?

Sextuplex: Comparativa & Superlativa, συγκριτικὴ καὶ ὑπερθετικὴ: *ut*, δυνατὸς *potens*, δυνατώτερος, δυνατώτατος.

Possessiva & Gentilis, κτητικὴ καὶ ἐθνική: *ut*, ἑκτόρεος, *Hectoreus, ab* Ἕκτωρ: Ἀθηναῖος, *Atheniensis, ab* Ἀθῆναι.

Diminutiva: ὑποκοριστικὴ: *ut*, πατέριον, *paterculus, a* πατήρ.

Denominativa, παρώνυμος: *ut*, χρηστότης, *bonitas, a* χρηστὸς, *bonus*.

Verbalis, ῥηματικὴ: *ut*, τάξις, *ordo, a* τάσσω, *ordino*.

Patronymica, πατρωνυμικὴ: *ut*, Πριαμίδης, *Priamides*, Ἰλιὰς. *De quibus omnibus infrà.*

DE GENERE.

Quot

Quot sunt Genera Nominum?

Septem: *Masculinum*, ἀρσενικὸν: *ut*, ὁ λόγος.

Fœmininum, θηλυκὸν: *ut*, ἡ τιμή.

Neutrum, οὐδέτερον: *ut*, τὸ ξύλον.

Commune, κοινὸν: *ut*, ὁ καὶ ἡ ἄνθρωπος.

Omne, πᾶν: *ut*, ὁ, ἡ, τὸ μακαρ.

Promiscuum, ἐπίκοινον: *ut*, ὁ ἀετὸς *aquila*: ἡ χελιδὼν, *hirundo*.

Dubium, ἀμφίδοξον: *ut*, ὁ *vel* ἡ αἰθὴρ: ὁ *vel* τὸ ἔλος, τὸ κατὰ τὸ γῶς διφορούμενον, *vel* ἑκατέρως λεγόμενον. *Eustath. Iliad. 1. pag. 73.*

Quid comprehenditur sub Genere?

Motio.

Qualia Nomina moventur?

Adjectiva & Substantiva.

Quot sunt terminationes Adjectivorum, quæ moventur?

Duodecim: ας, ης, ις, υς, εις, ος, ως, ως, ων, ων, αρ & αξ.

Quotuplex est motio Adjectivorum?

Triplex. Quædam moventur per tria Genera & per tres terminationes: ut sunt desinentia in ας, υς, εις, ος & ως.

Quædam per tria Genera, & per duas terminationes: ut sunt in ης, ις, ως, ων, & ων.

Quædam per tria Genera, & per unam terminationem: ut in αρ *&* αξ.

Quomodo moventur in ος?

1. *In* ος *purum, aut* ρος, *faciunt Fœminina in* α. *Neutra in* ον: *ut,*

ἅγιος *sanctus,* ἁγία, ἅγιον.
καθαρὸς *purus,* καθαρὰ, καθαρόν.

Excipe, ὄγδοος *octavus,* ὀγδόη, ὄγδοον.

2. *In* ος *non purum, nec in* ρος, *faciunt Fœminina in* η, *Neutra in* ον, *ut,*

σοφὸς σοφὴ, σοφόν.

Excipe, ἄλλος, ἄλλη, ἄλλο.

Sic Pronomen ὅστος, αὕτη, τοῦτο.

3. *Composita in* ος *sunt generis Communis: sic etiam multa simplicia, maximè derivata & pura, more Attico: ut,*

ὁ καὶ ἡ ἔνδοξος, *gloriosus, a,* τὸ ἔνδοξον.
ἠλέκτρα τηλικοῦτος, *Electra virgo id ætatis, pro* τηλικαύτη, *apud Sophoclem.*

ὁ καὶ ἡ αἰώνιος, *æternus, a,* τὸ αἰώνιον. *Ab* αἰὼν, *ævum.* αἰθαλωτὸς πάτρα, *exusta patria, pro* αἰθαλωτὴ, *apud Lycoph.* *Ab* αἰθαλῶν *cumburere.* δυστωότατος *miserrima, pro* δυστωοτάτη. *Eurip. Supplicibus. Homerus tamen* ἀθάνατη, *pro* ἡ ἀθάνατος. *Sic Strabo lib. ult.* Ἅπασα μὲν ὁδοῖς κατατέτμηται ἱππηλάταις καὶ ἁρματηλάταις, δυσὶ δὲ πλατυτάταις. *Cùm tota (Ægyptus) viis, per quas equites & currus transeant, tùm duabus latissimis intersecta est. Pro* ἱππηλάτοις καὶ ἁρματηλάτοις.

Quomodo moventur in ας?

In ας *faciunt Fœminina in* αινα, *Neutra in* αν: *ut,* τάλας *miser,* τάλαινα, τάλαν.

Excipe:

1. μέγας *magnus,* μεγάλη, μέγα.
2. πᾶς *cum compositis,* πᾶσα, πᾶν: ἅπας, σύμπας, ασα, αν. *Sic* τύψας, ασα, αν.
3. ας, *quod Patronymici Fœm. formam habet, apud Poëtas omni generi attribuitur: ut,* ὁ μονὰς, *id est* μεμονομένος.

Μονάδα δὲ Ξέρξῃ ἔρημόν φασιν ἐκ πολλῶν μέτα, *desolatum autem Xerxem & destitutum perhibent, non cum multis. Æschyl. Persis.* ἡ ἐρημὰς, *id est,* ἔρημος.

ἐρημάδος ἀστὸς ἐρίπνις, *solitariæ civis rupis. Nonnus de Baptista.*

Sic χώρα πεδιὰς κατάρρυτος, *regio campestris irrigua. Diodorus libro tertio.* τὸ δρομὰς, *id est,* δρομαῖον.

ὀρεία ποτὲ δρομάδι κώλῳ μάτηρ θεῶν ἐσύθη ἀν' ὑλαίαν ἀπήν.

Montana quondam veloci pede mater Deûm concitata cucurrit per sylvosos saltus. Euripid. in Helena.

Quomodo moventur in υς?

In υς *faciunt Fœminina in* εια, *Neutra in* υ: *ut*, γλυκὺς, *dulcis.* γλυκεῖα. γλυκύ.

Excipe:

1. πολὺς *multus.* πολλὴ. πόλυ. *Herod. tamen lib. 6.* πόλιες πολέες, *civitates multæ, pro* πολλαί. *Ergo* πολύς *commune.*

2. *Composita communia: ut*, ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, καὶ τὸ ἄδακρυ.

Quomodo moventur in εις?

In εις *faciunt Fœminina in* εσσα, *Neutra in* εν: *ut* ἠνεμόεις *vento expositus, altus,* ἠνεμόεσσα, ἠνεμόεν, *Iliad. tamen 2. Eustat. pag. 174.* πύλος ἠμαθόεις, *&* ὑλήεις ζάκυνθος, *pro* ἠμαθόεσσα, ὑλήεσσα.

Quomodo moventur in ως?

In ως *faciunt Fœminina in* η, *Neutra in* ων: *ut*, ἀπλόος, ἀπλῆ, ἀπλόον.

Excipe:

1. ἀργυρόος *argenteus*, ἀργυρέα, ἀργυρέον.

2. *Composita Communia: ut*, ὁ καὶ ἡ εὔνως, *benevolus, a:* τὸ εὔνων. ὁ καὶ ἡ πολύπους, *multipes*, τὸ πολύπουν.

Quomodo moventur in υς?

In ης *Adjectiva communia sunt, & formant Neutra in* ες: *ut* ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς, *verus, a:* τὸ ἀληθὲς, *verum.* γυμνὴς, ῆτος *etiam Adjectivè ponitur: ut*, γυμνῆτα βίον δι' αἰῶνος ἔχοντες, *nudam vitam perpetuò degentes. Diodor. lib. 3. de Aethiopibus.*

Quomodo in ις?

In ις *Communia sunt, & formant Neutra in* ι: *ut*, ὁ καὶ ἡ φιλόπατρις, *amans patriæ*, τὸ φιλόπατρι.

λάτρις ὅμιλος, *servilis turma, servorum turba:* θεσπὶς βουλὴ, *divinum consilium: Adjectivè in Paraphrasi Nonni.*

Quomodo in ως?

In ως *Communia sunt, & formant Neutra in* ων: *ut*, ὁ καὶ ἡ εὔγεως, *fertilis:* τὸ εὔγεων.

ἡ ἀνδροβρὼς γνάθος, *maxilla homines devorans. Eurip. in Cyclope.*

Quomodo in ως?

In ως *Communia sunt, & formant Neutra in* ον:

in εν: *ut*, ὁ καὶ ἡ τέρλω, *tener*, τὸ τέρεν.

Invenitur etiam Fœmininum τέρενα, εἴ μοι γένοιτο παρθένος καλή τε καὶ τέρενα: *utinam mihi contingeret virgo pulchra & tenera. Hipponax.*

Quomodo in ων?

In ων *Communia sunt, & formant Neutra in* ον: *ut* ὁ καὶ ἡ δύδαίμων, *felix*: τὸ δύδαιμον. *Sic* ὁ καὶ ἡ γλυκίων, *dulcior*: τὸ γλύκιον. φωνὴ ἴδμων, *vox prudens*.

Ἄκων verò (*invitus*) *facit* ἄκουσα, τὸ ἄκον.

Quomodo moventur Adjectiva in ας & αξ.

In αρ *&* αξ *sunt generis Omnis: ut*

ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ μάκαρ, *beatus*.

ὁ καὶ ἡ καὶ τὸ ἅρπαξ, *rapax*.

Non etiam aliæ terminationes ponuntur Adjectivè?

Ponuntur apud Poëtas: ut φονὰς χείρ, *interfectrix manus, pro* φονικὴ· *Euripides Iphigenia Taurica.*

δίζυξ μῦθος, *duplex sermo. Nonnus.*

διορρὼξ ἁρμὸς, *perrupta compages. Euripides Iphigenia Taurica.*

πενθητὴς πόλις, *lugubris civitas. Æschyl. Persis.*

σημάντωρ φωνὴ, *significatrix vox. Nonnus.*

μάρτυρ φωνὴ, *testificans vox. Idem.*

Move aliqua Substantiva?

ἄναξ *dominus*,	ἄνασσα *domina*.
δεσπότης *herus*,	δεσπότις & δέσποινα, *hera*.
βασιλεὺς *rex*,	βασίλισσα *regina*.
θὴς *mercenarius*,	θῆσσα *mercenaria*.
λέων *leo*,	λέαινα *leæna*.
θεράπων *famulus*,	θεράπαινα *famula*.
σύμμαχος *socius*,	συμμαχὶς *socia*.

Adjectivè, συμμαχὶς πόλις *fœderata civitas*.

Quot modis cognoscuntur Genera Nominum apud Græcos?

Tribus modis.

1. *Significatione: ut*,

ὁ Ἄδραστος, *hic Adrastus: nomen viri*.

ἡ ὀλυμπιὰς, *hæc Olympias: nomen fœminæ, &c.*

2. *Terminatione Declinationum: ut, In* ας *primæ declinationis Simplicium, sunt generis Masculini: ut*, ὁ τελμίας. *Omnia nomina secundæ Simplicium sunt generis Fœminini: ut*: ἡ δόξα, ἡ δέσις.

3. *Articulorum adjunctione, & autoritate: ut*, ἀπολλύμαι ὑπὸ τῶν ὠδίνων, καὶ μὲ τὸν ἐγκεφαλον ἀναστρέφει: *Pereo doloribus, qui*

WBP

qui meum cerebrum evertunt. Lucianus, ἠώδιν, ὁ ἐγκέφαλος. εἷς οἰωνὸς ἄριστος, ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης : *Unum augurium optimum, pugnare pro patria. Homerus 12. Iliad.* ὁ οἰωνός.

DE FIGURA.

Quot sunt Figuræ?

Tres: Simplex, ἁπλῆ: *ut,* νῆς, *mens.*

Composita, συνθετος: *ut,* ἄνους, *amens.*

Decomposita, ἀποσυνθετος: *ut,* ἄνοια, *amentia.*

DE DECLINATIONE.

Quot sunt Declinationes?

Decem.

Quotuplices?

Duplices: Simplices & Contractæ, ἁπλαῖ καὶ συνῃρημέναι.

Quæ sunt Simplices?

Quinq; priores.

Quæ sunt Contractæ?

Quinq; posteriores.

DE SIMPLICIBUS DECLINATIONIBUS.

Quotuplices sunt simplices Declinationes?

Duplices: ἰσοσύλλαβοι καὶ περισσοσύλλαβοι.

Quid sunt ἰσοσύλλαβοι?

In quibus obliqui non excedunt Nominativum numero Syllabarum: ut, ὁ αἰνείας, τοῦ αἰνείαο, τῷ αἰνείᾳ. *Recti dicuntur* πλάγιοι θέσεως: *Obliqui verò* πλάγιοι πλαγίως.

Quæ sunt ἰσοσύλλαβοι?

Quatuor priores.

Quid sunt περισσοσύλλαβοι?

In qua obliqui excedunt Nominativum numero Syllabarum: ut, τὸ πρᾶγμα, τοῦ πράγματος, τῷ πράγματι.

Quæ est talis?

Quinta.

Quomodo dividuntur αἱ ἰσοσύλλαβοι?

Tres priores sunt communes: Quarta est Attica.

Quot sunt proprietates loquendi apud Græcos?

Quinq; potissimùm.

Quæ?

1. *Attica omnium optima, quâ Athenienses usi fuerunt: ut Demosthenes, Isocrates, Xenophon, Plato, Aristophanes.*

2. *Ad hac est Jonica, quâ Herodotus & Hippocrates utuntur, & Homerus maximè.*

3. Aeo-

3. Aeolica, quâ homines Aeolidis regionis in minori Asia usi sunt, & Sappho Lesbia.

4. Dorica, quâ Siculi, & Rhodij, & Lacones utebantur: ut Theocritus, item Pindarus Thebanus.

5. Communis, quâ utebantur omnes.

Quomodo dicitur proprietas loquendi?

Ἰδίωμα, *vel* ἰδίωμα. *Apud Lactantium genus sermonis vocatur,* σὲς *inquit, non* θεὸς: *& consilium non* βελὼ, *sed* βυλὼ, *appellabant Aeolico genere sermonis. Itaq; Sibyllam dictam esse quasi* θεοβυλὼ *lib. 1. de falsa Relig. cap. sexto, ex M. Varrone.*

DE PRIMA DECLINATIONE SIMPLICIUM.

Prima Declinatio quot habet terminationes?

Duas: ας *&* ης.

Cujus generis sunt Nomina primæ Declinationis?

Generis Masculini: ut, ὁ ταμίας, *hic quæstor:* ὁ ποιητὴς, *hic Poëta:* ὁ λῃστὴς, *hic latro,* πατροφόντης *Fœmininè usurpatur à Sophocle in Trachinijs:* παρεμιησω τῆς πατροφόντε

φόντε μητρός; *mentionem injecisti matris, quæ patrem occidit.*

Declina ὁ ταμίας.

S.	N.	ὁ ταμίας ἡ ταμὶς adolescens.
	G.	τοῦ ταμίου
	D.	τῷ ταμίᾳ
	A.	τὸν ταμίαν
	V.	ὦ ταμία.
D.	N. & A.	τὼ ταμία
	G. & D.	τοῖν ταμίαιν
	V.	ὦ ταμία.
P.	N.	οἱ ταμίαι
	G.	τῶν ταμιῶν
	D.	τοῖς ταμίαις
	A.	τὰς ταμίας
	V.	ὦ ταμίαι.

Cur Dativus τῷ ταμίᾳ habet Iota subscriptum.

Dativus singularis in omnibus Parisyllabicis declinationibus habet Iota subscriptum.

Declina ὁ θωμᾶς.

S.	N.	ὁ θωμᾶς, *hic Thomas.*
	G.	τοῦ θωμᾶ
	D.	τῷ θωμᾶ
	A.	τὸν θωμᾶν

V. ὦ θωμᾶ.

Cur hoc sic declinas?

Quædam in as primæ Declinationis, præsertim Propria, retinent α in toto singulari Numero: ut, Θωμᾶς, Λευκᾶς, Πυθαγόρας, λάας, *lapis*, πατραλοίας, *parricida. Polysyllaba in δας: ut*, σεῖδας, σεῖδα: λεωνίδας, λεωνίδα. *Iliad. 4. Eustath. 445.* ὁ Ἀχίλλας

Declina ὁ ἀγχίσης.

S.	*N.*	ὁ ἀγχίσης, *hic Achises.*
	G.	τοῦ ἀγχίσου τοῦ ναύλιτις nauli
	D.	τῷ ἀγχίσῃ ὁ σύκλις κύκλῳ
	A.	τὸν ἀγχίσην ὁ πολίτης civis
	V.	ὦ ἀγχίσῃ. ὁ πολίτης civis

Declina ποιητής.

S.	*N.*	ὁ ποιητής ὁ ἀγαθὸς ἀνήρ
	G.	τοῦ ποιητοῦ ὁ δίκαιος δίκης idem
	D.	τῷ ποιητῇ
	A.	τὸν ποιητήν
	V.	ὦ ποιητά.
D. N. & A.		τὼ ποιητά
G. & D.		τοῖν ποιηταῖν
V.		ὦ ποιητά.
P.	*N.*	οἱ ποιηταί
	G.	τῶν ποιητῶν

D. τοῖς

D. τοῖς ποιηταῖς

A. τὺς ποιητάς

V. ὦ ποιηταί.

Quare ἀγχίσης habet in Vocativo Singulari ἀγχίση, & ποιητὴς, ποιητά?

In ης Propria formant Vocativum singularem in η: Appellativa in α. Lucianus tamen ὦ Φιλίας, λογχάτης, ὦ λογχάτα, *Longates. Et Iliad. 2.* θερσῖτ' ἀκριτόμυθε: ὦ θερσῖτα, θερσίτης.

Patronymica etiam faciunt in η: ut Iliad. π. versu 607. δῖε μενοιτιάδη.

Quomodo desinit Vocativus Singularis Atticè?

Vocativus singularis Atticus in omni Declinatione similis est Nominativo.

DE SECUNDA DECLINATIONE SIMPLICIUM.

Secunda Declinatio quot habet Literas finales?

Duas: α & η.

Cujus Generis sunt Nomina secundæ Declinationis?

Omnia Generis Fœminini: ut, ἡ μέλισσα, *hæc apis*: ἡ ἀρετὴ, *hæc virtus.*

Declina μέλισσα.

S.	N.	ἡ μέλισσα
	G.	τῆς μελίσσης
	D.	τῇ μελίσσῃ
	A.	τὴν μέλισσαν
	V.	ὦ μέλισσα.
D. N. & A.		τὰ μέλισσα.
	G. & D.	τοῖν μελίσσαιν
	V.	ὦ μέλισσα.
P.	N.	αἱ μέλισσαι
	G.	τῶν μελισσῶν
	D.	ταῖς μελίσσαις
	A.	τὰς μελίσσας
	V.	ὦ μέλισσαι.

Declina δρετή.

S.	N.	ἡ δρετή.
	G.	τῆς δρετῆς
	D.	τῇ δρετῇ
	A.	τὴν δρετὴν
	V.	ὦ δρετή.
D. N. & A.		τὰ δρετά
	G. & D.	τοῖν δρετοῖν
	V.	ὦ δρετά
P.	N.	αἱ δρεταὶ
	G.	τῶν δρετῶν

	D.	ταῖς δρεταῖς
	A.	τὰς δρετάς
	V.	ὦ δρεταί.

Declina γέφυρα.

S.	N.	ἡ γέφυρα, *pons*,
	G.	τῆς γεφύρας
	D.	τῇ γεφύρᾳ
	A.	τὴν γέφυραν
	V.	ὦ γέφυρα.
D. N. & A.		τὰ γεφύρα
	G. & D.	τοῖν γεφύραιν
	V.	ὦ γέφυρα.
P.	N.	αἱ γέφυραι
	G.	τῶν γεφυρῶν
	D.	ταῖς γεφύραις
	A.	τὰς γεφύρας
	V.	ὦ γέφυραι.

Cur in singulari Numero sic declinas γέφυρα?

Nomina desinentia in α purum, & in δα, θα, ρα, retinent α in toto singulari Numero. Sic μνᾶ, id est, mina, τῆς μνᾶς: à μνάα, per contractionem.

Quid est α purum?

Quod ante se habet Vocalem vel Diphthongum.

Dorica mutatio η in α ut ἀγιρὰ, ἀγερὰ, agera. τὰ ἀγερᾶν.

DE TERTIA DECLINATIONE SIMPLICIUM.

Quot sunt terminationes tertiæ Declinationis?

Duæ: os & ον.

Cujus Generis sunt Nomina hujus Declinationis?

In os vel Masculini Generis sunt: ut, ὁ ἄγγελος, *hic nuncius: vel Fœminini, ut,* ἡ νῆσος, *hæc insula: vel Communis: ut,* ὁ καὶ ἡ ἄδικος, *hic injustus, hæc injusta.*

In ον sunt generis Neutri: ut, τὸ εὐαγγέλιον, *hoc Evangelium:* τὸ λευκὸν, *hoc album.*

Declina ἄγγελος.

S.	*N.*	ὁ ἄγγελος	ὁ δῆμος populus.
	G.	τοῦ ἀγγέλου	ὁ τόπος locus.
	D.	τῷ ἀγγέλῳ	ὁ χρόνος tempus
	A.	τὸν ἄγγελον	ὁ ἔπαινος laus.
	V.	ὦ ἄγγελε.	ὁ καιρὸς occasio tempus
D. N. & A.		τὼ ἀγγέλω	ὁ πόνος labor.
	G. & D.	τοῖν ἀγγέλοιν	ὁ κίνδυνος periculum
	V.	ὦ ἀγγέλω	ὁ φθόνος invidia.
P.	*N.*	οἱ ἄγγελοι	ὁ πόλεμος bellum
	G.	τῶν ἀγγέλων	ὁ κόσμος mundus
	D.	τοῖς ἀγγέλοις	ὁ νόμος lex.

varietas quorundam casuum ab hac Declinatione.

Genitivus singularis Ionice οιο. ut γοιο. Dorice inω. ut λογω. Genitivus & Nativum Pluralem faciunt in οιν ut τοῖν λόγοιν.

A.	τὲς ἀγγέλες	
V.	ὦ ἄγγελοι.	

Cur in Vocativo Singulari ὦ ἄγγελε?

Nomina in os tertiæ Declinationis formant Vocativum singularem in ε.

Nomina viæ Fœminina sunt: ut, ἡ ὁδὸς, οἶμος, κέλευθος, ἀτραπὸς, ἀταπτὸς, τρίβος.

Declina νῆσος.

S.	*N.*	ἡ νῆσος	ἡ ψυχὴ anima.
	G.	τῆς νήσου	ἡ ὁδὸς via.
	D.	τῇ νήσῳ	ἡ περίοδος ambitus.
	A.	τὴν νῆσον	ἡ σύνοδος conventus
	V.	ὦ νῆσε.	ἡ νόσος morbus.
D. N. & A.		τὰ νήσω	ἡ διάμετρος diameter.
	G. & D.	ταῖν νήσοιν	
	V.	ὦ νήσω.	
P.	*N.*	αἱ νῆσοι	
	G.	τῶν νήσων	
	D.	ταῖς νήσοις	
	A.	τὰς νήσους	
	V.	ὦ νῆσοι.	

Declina ἄδικος.

S.	*N.*	ὁ καὶ ἡ ἄδικος	φιλόσοφος amator sapientiæ
	G.	τοῦ καὶ τῆς ἀδίκου	ἄτιμος infamis.
	D.	τῷ καὶ τῇ ἀδίκῳ	ἀντίδικος adversarius.
			σύμμαχος socius.
			ψυχὴ anima.
			αὐτὸς ipse.
			ἑαυτοῦ sibi.

In quibusdam neutris in ον desinentibus ι subscribitur: ut τοῦ ψυχοῦ τῷ ψυχῷ τὸν ψυχὸν. In Attice vero illud reciditur. Sic etiam Aristotelem & alios ταυτοῦ idem: pro τοῦ αὐτοῦ ἕκαστος. & apud Aristophanem τῶδε pro τῷδε.

	A.	τὸν καὶ τὴν ἄδικον
	V.	ὦ ἄδικε.
D. N. & A.		τὼ καὶ τὰ ἀδίκω
	G. & D.	τοῖν καὶ ταῖν ἀδίκοιν
	V.	ὦ ἀδίκω
P.	*N.*	οἱ καὶ αἱ ἄδικοι
	G.	τῶν ἀδίκων
	D.	τοῖς καὶ ταῖς ἀδίκοις
	A.	τοὺς καὶ τὰς ἀδίκους
	V.	ὦ ἄδικοι.

Declina εὐαγγέλιον.

S.	*N.*	τὸ εὐαγγέλιον	τὸ ὠὸν ovum
	G.	τοῦ εὐαγγελίου	τὸ ἐντόσον animal
	D.	τῷ εὐαγγελίῳ	τὸ κρεῖττον caput
	A.	τὸ εὐαγγέλιον	τὸ εἰκὸς vere
	V.	ὦ εὐαγγέλιον.	τὸ ἀλίον navis
D. N. & A.		τὼ εὐαγγελίω	τὸ κῶλον membr.
	G. & D.	τοῖν εὐαγγελίοιν	τὸ μεῖζον mensura
	V.	ὦ εὐαγγελίω.	τὸ ἧσσον opus.
P.	*N.*	τὰ εὐαγγέλια	
	G.	τῶν εὐαγγελίων	
	D.	τοῖς εὐαγγελίοις	
	A.	τὰ εὐαγγέλια	
	V.	ὦ εὐαγγέλια.	

Dativus pluralis Attice & Ionice assumit jota, ut τοῖς λόγοιϐι, θεοῖϐι.
Accusativus pluralis Doricè finit in ως pro ους sic Ho. ce in οις ϝοι.

Dic

Dic regulam generalem de Neutris cujuscunq; Declinationis in ον.

Nomina Neutrius Generis habent tres similes Casus, in omni Numero, Nominativum, Accusativum, Vocativum: & in Plurali semper α.

Desinuntnè omnia Neutra hujus Declinationis in ον?

Ἄλλο in ο desinit, ut & Pronomina, αὐτό, τοῦτο, ἐκεῖνο. Sic τοιοῦτο, τοσοῦτο, τηλικοῦτο: quæ tamen interdum ν habent.

DE QVARTA DECLINATIONE SIMPLICIUM.

Qualis est quarta Declinatio?

Attica.

Quot habet terminationes?

Duas: ως & ων.

Cujus Generis?

In ως vel Masculini Generis sunt, ut ὁ νεὼς, hoc templum: vel Fœmimni, ἡ ἠὼς, hæc aurora: vel Communis, ut ὁ καὶ ἡ ἀνάπλεως, hic plenus, hæc plena. Vnum neutrum est, τὸ ἀνάπλεως, hoc debitum.

In ων sunt Generis Neutri: ut, τὸ ἀνάπλεων, hoc plenum.

Unde nascuntur Nomina hujus Declinationis?

Ex tertiâ simplicium.

Quomodo?

1. *O mutatur in ω.*
2. *Penultima longa in Puris vertitur in ε.*
3. *Iota, ſi cubi reperitur, ſubſcribitur: υ verò abjicitur: ut,* ὁ ναὸς, τοῦ ναοῦ: ὁ νεὼς, τοῦ νεῶ, τῷ νεῷ.

Quomodo definunt hîc Casus?

Definunt omnes in ω: Addendo Articuli Masculini Consonantem ὑς, in quibus ille Articulus in Consonantem definit.

Quæ est exceptio?

Quinque Accusativi non habent ν: ἄθως, ἄθω: ἔως, ἐω: κέως, κέω: κῶς, κῶ: λαγὼς, λαγῶ.

Quomodo definit Vocativus?

Similis est Nominativo: ut, ὁ νεὼς, ὦ νεώς.

Declina νεώς.

S.	N.	ὁ νεώς	ὁ ἀγέως mûlg.
	G.	τοῦ νεῶ	ὁ τάως papo.
	D.	τῷ νεῷ	ὁ λάϐας lapûs
	A.	τὸν νεών	ὁ λεως lapídg.
	V.	ὦ νεώς.	
D. N. & A.		τὼ νεώ	

G. &

	G. & D.	τοῖν νεῶν
	V.	ὦ νεώ.
P.	N.	οἱ νεῶ
	G.	τῶν νεῶν
	D.	τοῖς νεῷς
	A.	τοὺς νεώς
	V.	ὦ νεώ.

Declina ἡ ἔως. ἡ ἅλως, area.

S.	N.	ἡς ἔως
	G.	τῆς ἔω
	D.	τῇ ἔω
	A.	τὴν ἔω
	V.	ὦ ἔως.

Declina ἀνάπλεως. εὐσέως fertilis.

S.	N.	ὁ ϗ ἡ ἀνάπλεως, ϗ τὸ ἀνάπλεων
	G.	ϑ ϗ τῆς ϗ ϑ ἀνάπλεω
	D.	τῷ ϗ τῇ ϗ τῷ ἀνάπλεῳ
	A.	τὸν ϗ τὴν ϗ τὸ ἀνάπλεων
	V.	ὦ ἀνάπλεως ϗ ἀνάπλεων.
D. N. & A.		τὼ ϗ τὰ ϗ τὼ ἀνάπλεω
	G. & D.	τοῖν ϗ τοῖν ϗ τοῖν ἀνάπλεων
	V.	ὦ ἀνάπλεω.
P.	N.	οἱ ϗ αἱ ἀνάπλεω, ϗ τὰ ἀνάπλεω, *ſine Iota ſubſcripto.*

G. τῶν

τὸ εὐγεων gen. tile.
τὸ ἀνώγεων cenaculum.
τὸ βατύχεων promontorium
τὸ χρεων debitum.

G.	τῶν ἀνάπλεων	
D.	τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς ἀνάπλεως	
A.	τὸς καὶ τὰς ἀνάπλεως, καὶ τὰ ἀνάπλεω.	
V.	ὦ ἀνάπλεω, & in Neutro ὦ ἀνάπλεω, sine Iota subscripto.	

DE QVINTA DECLINATIONE SIMPLICIUM.

Quinta Declinatio quot habet Literas finales?

Novem { 4. Vocales { A. I. Υ. Ω. ; 5. Consonantes { N. P. Σ. Ξ. Ψ. }

Cujus Generis sunt Nomina hujus Declinationis?

In quinta Declinatione omnia Genera inveniuntur.

Declina τὸ ποίημα.

S.	N.	τὸ ποίημα, *hoc Poëma.*
	G.	τοῦ ποιήματος

	G.	τοῦ ποιήματος	τὸ βῆμα tribunal.
	D.	τῷ ποιήματι	τὸ γράμμα, litera.
	A.	τὸ ποίημα	τὸ δόγμα, opinio.
	V.	ὦ ποίημα.	τὸ ῥῆμα, verbum.
D. N. & A.		τὼ ποιήματε	τὸ ὄνομα, nomen.
	G. & D.	τοῖν ποιημάτοιν	τὸ ἀξίωμα, dignitas.
	V.	ὦ ποιήματε.	
P.	N.	τὰ ποιήματα	
	G.	τῶν ποιημάτων	
	D.	τοῖς ποιήμασι	
	A.	τὰ ποιήματα.	
	V.	ὦ ποιήματα.	

Declina τὸ φιλόπατρι.

S.	N.	τὸ φιλόπατρι, *hoc amans patria.*	
	G.	τοῦ φιλοπάτριδος	
	D.	τῷ φιλοπάτριδι	τὸ μέλι mel.
	A.	τὸ φιλόπατρι	τὰ σίνηπι sinapi.
	V.	ὦ φιλόπατρι.	τὸ εὐχάρι gratiosum.
D. N. & A.		τὼ φιλοπάτριδε	
	G. & D.	τοῖν φιλοπατρίδοιν	
	V.	ὦ φιλοπάτριδε.	
P.	N.	τὰ φιλοπάτριδα	
	G.	τῶν φιλοπατρίδων	
	D.	τοῖς φιλοπάτρισι	
	A.	τὰ φιλοπάτριδα	

V. ὦ Φιλοπάτριδα.

Declina τὸ ἄστυ.

S. N. τὸ ἄστυ, urbs. τὸ γόνυ genu.
G. τοῦ ἄστεος. τοῦ δόρυ hasta.
D. τῷ ἄστει τῷ βοῦ bov.
A. τὸ ἄστυ
V. ὦ ἄστυ.
D.N. & A. τὼ ἄστεε
G. & D. τοῖν ἀστέοιν
V. ὦ ἄστεε.
P. N. τὰ ἄστεα
G. τῶν ἀστέων
D. τοῖς ἄστεσι
A. τὰ ἄστεα
V. ὦ ἄστεα.

Declina ὁ ἢ ἡ μείζων, ἢ τὸ μεῖζον.

S. N. ὁ ἢ ἡ μείζων, ἢ τὸ μεῖζον, hic & hæc major, & hoc majus.
G. τοῦ καὶ τῆς ἢ τοῦ μείζονος.
D. τῷ καὶ τῇ ἢ τῷ μείζονι
A. τὸν ἢ τὴν μείζονα, ἢ τὸ μεῖζον
V. ὦ μείζων καὶ μεῖζον.
D.N. & A. τὼ καὶ τὰ ἢ τὼ μείζονε
G. & D. τοῖν ἢ ταῖν ἢ τοῖν μείζοιν
V. ὦ μείζονε.

P.N.

P. N. οἱ ἢ αἱ μείζονες, καὶ τὰ μείζονα
G. τῶν μειζόνων
D. τοῖς καὶ ταῖς καὶ τοῖς μείζοσι
A. τοὺς ἢ τὰς μείζονας, ἢ τὰ μείζονα
V. ὦ μείζονες, ἢ ὦ μείζονα.

Declina ῥήτωρ.

S. N. ὁ ῥήτωρ, hic Rhetor.
G. τοῦ ῥήτορος
D. τῷ ῥήτορι
A. τὸν ῥήτορα
V. ὦ ῥήτωρ.
D.N. & A. τὼ ῥήτορε
G. & D. τοῖν ῥητόροιν
V. ὦ ῥήτορε.
P. N. οἱ ῥήτορες
G. τῶν ῥητόρων
D. τοῖς ῥήτορσι
A. τοὺς ῥήτορας
V. ὦ ῥήτορες.

Declina ἑσθής.

S. N. ἡ ἑσθής, hæc vestis.
G. τῆς ἑσθῆτος
D. τῇ ἑσθῆτι
A. τὴν ἑσθῆτα
V. ὦ ἑσθής.

D.N.

D. N. & A.		τὰ ἐσθῆτε
G. & D.		τοῖν ἐσθήτοιν
V.		ὦ ἐσθῆτε.
P.	N.	αἱ ἐσθῆτες
	G.	τῶν ἐσθήτων
	D.	ταῖς ἐσθῆσι
	A.	τὰς ἐσθῆτας
	V.	ὦ ἐσθῆτες.

Declina κύλιξ.

S.	N.	ἡ κύλιξ, *calix.*
	G.	τῆς κύλικος
	D.	τῇ κύλικι
	A.	τὴν κύλικα
	V.	ὦ κύλιξ.
D. N. & A.		τὰ κύλικε
G. & D.		τοῖν κυλίκοιν
V.		ὦ κύλικε.
P.	N.	αἱ κύλικες
	G.	τῶν κυλίκων
	D.	ταῖς κύλιξι
	A.	τὰς κύλικας
	V.	ὦ κύλικες.

Declina φλέψ.

S.	N.	ἡ φλέψ, *haec vena.*
	G.	τῆς φλεβός

D. τῇ

	D.	τῇ φλεβὶ
	A.	τὴν φλέβα
	V.	ὦ φλέψ
D. N. & A.		τὰ φλεβε
G. & D.		τοῖν φλεβοῖν
V.		ὦ φλέβε
P.	N.	αἱ φλέφες
	G.	τῶν φλεβῶν
	D.	ταῖς φλεψί
	A.	τὰς φλέβας
	V.	ὦ φλέβες

DE GENITIVO SINGULARI.

A.

Quomodo declinantur Nomina in α?

1. *Per* τος: *ut*, τὸ δρᾶμα, τος δράματος.
2. *Nomina literarum sunt ἄκλιτα: ut*, τὸ ἄλφα, βῆτα, γάμμα.

I.

Quomodo declinantut in ι?

1. *Per* ιτος: *ut*, τὸ μέλι, μέλιτος: τὸ ἔχαρι, τος ἐχάριτος, *sicut*, ὁ ἢ ἔχαρις.
2. *Per* ιδος: *ut*, τὸ φιλόπατρι, τος φιλοπάτριδος, *sicut*, ὁ ἢ φιλόπατρις.
3. *Per* ινος: *ut* τί, *quid*, τίνος: τί, *aliquid*,

τινὸς: *communia sunt*, τίς, *quis*, τὶς *aliquis*,

4. *Per* ι, *quæ sunt secundæ Contractorum*: *ut*, τὸ σίνηπι, τοῦ σινήπι.

Υ.

Quomodo declinantur Nomina in υ?

1. *Per* ε. *cùm habent penultimam longam*: *ut*, τὸ πῶυ, τοῦ πώε. *Sic Adjectiva Neutra*: *ut* τὸ ἡδὺ, τοῦ ἡδέ: τὸ γλυκὺ, τοῦ γλυκέ.

2. *Per* υ, *si habeant penultimam brevem*: *ut*, τὸ δόρυ, τοῦ δόρι.

Cujus Generis sunt Nomina in *a*, *ι*, & *υ*?

Omnia generis Neutri.

Ω.

Quomodo declinantur in ω?

Per ο, *& pertinent ad Quartam Contractorum*: *ut*, ἡ λητὼ, *Latona, mater Apollinis & Dianæ*, τὴ λητόος.

AN.

Quomodo declinantur in αν?

1. *Per* αν; *ut*, ὁ πᾶν, τοῦ πανός: τὸ μέλαν, τοῦ μέλανος, *sicut* ὁ μέλας.

2. *Per* αντ: *ut*, τὸ πᾶν, τοῦ παντὸς, *sicut* ὁ πας: ὁ πᾶς: *& Participia* τὸ τύψαν, τοῦ τύψαντος, *sicut* ὁ τύψας.

EN.

Quomodo declinantur in εν?

1. *Per* εν: *ut*, τὸ τέρεν, τοῦ τέρενος *sicut* ὁ τέρην.

2. *Per* εντ: *ut* τὸ χαρίεν, τοῦ χαρίεντος, *sicut* ὁ χαρίεις: τὸ τυφθὲν, τοῦ τυφθεντος, *sicut* ὁ τυφθεὶς.

HN.

Quomodo declinantur Nomina in ων?

1. *Per* ων: *ut* ὁ ἕλλων, τοῦ ἕλλωνος.

2. *Per* εν: *ut*, ὁ τέρων, τοῦ τέρενος: ὁ αὐχὴν, τοῦ αὐχένος: ὁ λιμὴν, τοῦ λιμένος. ὁ ποιμὴν τοῦ ποιμένος: ἡ φρὴν τοῦ φρενός.

IN & YN.

Quomodo declinantur in ις & υς?

Assumunt ος: *ut* ὁ δελφὶν, τοῦ δελφῖνος: ἡ σαλαμὶν, τῆς σαλαμῖνος: ὁ Φόρκυς, τοῦ Φόρκυος. *Præter* τὸ ζεῦγυς, τοῦ ζεύγυος, *sicut* ὁ ζεῦγος.

ON.

Quomodo declinantur in ον?

1. *Per* εν: *ut*, τὸ εὔδαιμον, τοῦ εὐδαίμονος, *felix, beatus*,

μον, *sicut*, ὁ καὶ ἡ δαίμων : τὸ βέλτιον, & βελτίον, *sicut* ὁ καὶ ἡ βελτίων. *melior*

2. *Per* οντ : *ut*, τὸ τύπτον, & τύπτοντ, *sicut* ὁ τύπτων. *verberans*

Ω N.

Quomodo declinantur Nomina in ων?

1. *Per* ων, *ferè primitiva* : *ut*, ὁ κλὼν & κλωνὸς : ὁ αἰὼν & αἰῶν : ὁ μωρίων, & μωρίων : ὁ ἀπόλλων, & ἀπόλλων : ὁ ἔιρων, & ἔιρων : ὁ ὠνητείων, & ὠνητείων : ἡ μηκὼν, τῆς μηκωνος : ἡ σιδὼν, τ σιδῶν.

2. *Per* ον, *fere derivata, Communia Comparativa, Verbalia*: *ut*, ὁ καὶ ἡ δαίμων, & καὶ τ δαίμον : ὁ καὶ ἡ βελτίων, & καὶ τ βελτίον : ὁ νοημων, & νοημον : ὁ πειων, & πειον : ἡ εἰκὼν, τῆς εἰκόνος : ἡ χθὼν, τ χθονὸς. (*Ideò Melanchthonis benultima brevi.*) ἡ καρχηδὼν, τ καρχηδόνος : ἡ ηιων, τ ηιόνος.

3. *Per* ωντ : *ut*, ὁ ξενοφὼν, & ξενοφῶντ : ὁ καὶ τ βοῶν, & βοῶντ : τυφὼν & ταων, *per* ῶν *Iliad. 2. Eustath. 346.*

4. *Per* ουτ : *ut*, γέρων, & γέροντ : ὁ δράκων, & δράκοντ : ὁ λέων, & λέοντ : ὁ τύπτων & τύπτοντ. *verberans.*

5. *Per* ωντ : *ut*, ὁ τυπτὼν, & τυπτῶντ.

ΟΥΝ.

ΟΥΝ.

Quomodo declinantur in ων?

1. *Per* οδ : *ut*, τὸ δίπων, & δίποδ, *sicut* ὁ καὶ ἡ δίπους. *bipes*

2. *Per* ῶντ : *ut*, τὸ τυπτῶν, & τυπτῶντ, *sicut*, ὁ τυπτῶν. *verberatorium.*

AP.

Quomodo declinantur Nomina in αρ?

1. *Per* αρ : : *ut*, μάκαρ, μάκαρ : τὸ νέκταρ, & νέκταρ : τὸ ἔαρ, & ἔαρ. *ver.*

2. *Per* ατ : *ut*, τὸ δέλεαρ, & δέλεατ : τὸ ἦμαρ, & ἦματ : τὸ ἦπαρ, & ἦπατ.

3. ἡ δάμαρ, τῆς δάμαρτ, ἁ δάμαρς. *uxor.*

HP.

Quomodo declinantur in ηρ?

1. *Per* ηρ, *Verbalia præsertim, & Barytona, id est, Gravem tonum in ultimâ habentia* : *ut*, ὁ σωτὴρ, & σωτῆρ : ὁ ἰᾶτηρ, & ἰατῆρ : ὁ σὴρ, & σηρὸς : ἡ κὴρ, τ κηρὸς : τὸ κὴρ, & κηρὸς, *contractum à* κέαρ.

2. *Per* ερ, *ubi in multis sit* συγκοπὴ : *ut*, ὁ ἀὴρ, & ἀέρ : ὁ αἰθὴρ, & αἰθέρ : ὁ πατὴρ, & πατέρ & πατρὸς : ἡ μητὴρ, τῆς μητέρ & μητρὸς : θυγάτηρ, τ θυγατερ & θυγατρὸς :

γαστὸς: ἡ γαστὴρ, τῆς γαστέρος & γαστρὸς. At ὁ ἀνὴρ, τοῦ ἀνέρος & ἀνδρός.

ΤΡ ΕΙΡ & ΟΡ.

Quomodo declinantur Nomina in υς, ις, & ος?

Assumunt ος: *ut*, ὁ καὶ ἡ μάρτυρ, τοῦ καὶ τῆς μάρτυρος; τὸ πῦρ, τοῦ πυρὸς: ὁ φθεὶρ, τοῦ φθέρος: ἡ χεὶρ, τῆς χερὸς, & *Poëticè* χερὸς: τὸ ἄορ, τοῦ ἄορος τὸ ἦτορ, τοῦ ἤτορος.

Ω Ρ.

Quomodo declinantur in ωρ?

1. *Per* ωρος, *Primitiva maximè*: *ut*, ὁ ἰχὼρ, τοῦ ἰχῶρος: ὁ φὼρ, τοῦ φωρὸς; τὸ ἑλὼρ, τοῦ ἑλωρος: τὸ τέκμωρ, τέκμωρος.

2. *Per* ορος, *Derivata, Verbalia, Composita & Propria*; *ut*, ὁ ῥήτωρ, τοῦ ῥήτορος: μεγαλήτωρ, τοῦ μεγαλήτορος: ὁ ἐκὼρ, τοῦ ἐκόρος.

3. *Anomala sunt*: τὸ ὕδωρ, τοῦ ὕδατος: τὸ σκὼρ, τοῦ σκατός.

Α Σ.

Quomodo declinantur desinentia in ας?

1. *Per* αδος *Fœminina*: *ut*, ἡ μονὰς, τῆς μονάδος: ἡ λαμπὰς, τῆς λαμπάδος: *sic* ὁ & ἡ φυγὰς, τοῦ καὶ τῆς φυγάδος.

2. *Per*

2. *Per* ατος, *Neutra*: *ut* τὸ γῆρας, τοῦ γήρατος: τὸ κέρας, τοῦ κέρατος. *Pertinent ad quintam Contractorum.*

3. *Per* ανος *hæc duo Adjectiva*: ὁ μέλας, τοῦ μέλανος: ὁ τάλας, τοῦ τάλανος, & *cap. 8. Josephi de Maccabæis* τάλαντος.

4. *Per* αις, *maximè Masculina*: *ut*, ὁ γίγας, τοῦ γίγαντος: ὁ πᾶς, τοῦ παντὸς: ὁ τύψας, τοῦ τύψαντος: ὁ ἱμὰς, τοῦ ἱμάντος: ἡ ἀκρόγας, ἀκρόγαντος: ἡ τάρας, τοῦ τάραντος.

Ε Σ.

Quomodo declinantur in ες?

Per εος: *ut* τὸ ἀληθὲς, τοῦ ἀληθέος, *sicut* ὁ καὶ ἡ ἀληθὴς. *Pertinent ad primam Contractorum.*

Η Σ.

Quomodo declinantur in ης?

1. *Per* εος, *quæ sunt primæ Contractorum*: *ut* ὁ δημοσθένης, τοῦ δημοσθένεος: ὁ ἡρακλὴς, τοῦ ἡρακλέος: ἡ τριὴρης, τῆς τριήρεος: ὁ καὶ ἡ εὐσεβὴς, τοῦ καὶ τῆς εὐσεβέος.

2. *Per* ητος: *ut*, ὁ λέβης, τοῦ λέβητος: ἡ ἐλπὶς, τῆς ἐλπίδος: ἡ φιλότης, τῆς φιλότητος.

3. *Per* εντος: *ut*, ὁ ἀλὴς, τοῦ ἀλέντος: ὁ κλήμης, τοῦ κλήμεντος.

4. *Per* ιῶτος, *abeuntes*: *ut*, ὁ πρὴς, τοῦ πριῶ-

τος: ὁ δαφνῆς, ἡ δαφνεῶτος: ἀ τιμήεις, δαφνήεις.

5. *Per* ῆ: *ut*, ὁ ποδῆς, ἡ ποδῆ.

ΙΣ.

Quomodo declinantur Nomina in ις?

1. *Per* ιος, *quæ sunt secundæ Contractorum: ut*, ὁ ὄφις, ἡ ὄφιος: ἡ θλίψις, τῆς θλίψιος: ὄϊς, ὄϊος: *vel* οἶς, οἰός.

2. *Per* ιδος: *ut*, ὁ πάεις, ἡ πάειδος: ἡ κρηπὶς, τῆς κρηπίδος: ὁ καὶ ἡ ἄπολις, ἡ καὶ τῆς ἀπόλιδος: θέμις, δος, τος, ος.

3. *Per* ιβος: *ut*, ὁ καὶ ἡ ὄρνις, ἡ ἐκ τοῦ ὄρνιβος.

4. *Per* ιτος: *ut*, ἡ χάεις, τῆς χάειτος.

5. τίς, *quis*, τίνος: τὶς, *aliquis*, *vel quidam*, τινὸς. *Utrunq; est Generis Communis.*

Declina τίς Interrogativum?

S.	*N.*	τὶς, *in Neutro* τί.
	G.	τίνος
	D.	τίνι
	A.	τίνα, *in Neutro* τὶ
D.	*N. & A.*	τίνε
	G. & D.	τίνοιν.
P.	*N.*	τίνες *in Neutro* τίνα
	G.	τίνων

D. τί-

	D.	τίσι
	A.	τίνας, *in Neutro* τίνα.

Habet semper Acutum in priore syllabâ.

Declina Infinitum τὶς.

S.	*N.*	τὶς τὶ
	G.	τινὸς
	D.	τινὶ
	A.	τινὰ, τὶ.
D. N. & A.		τινὲ
	G. & D.	τινοῖν
P.	*N.*	τινὲς τινὰ & ἄττα
	G.	τινῶν
	D.	τισὶ
	A.	τινὰς, τινὰ.

Habet semper Gravem in fine, & est Encliticum: ut, ἄνθρωπός τις καὶ ἔβαινεν. *Additur etiã definitis: ut*, τρία δέ τινα χρὴ ἔχειν τοῦτ μέλλοντας ἄρχειν: *Tria debent habere ij, qui imperaturi sunt. Aristot. Politic. lib. 5. cap. 9.*

ΥΣ.

Quomodo declinantur in υς?

1. *Per* εος *Adjectivè: ut*, ὁ ὀξὺς, ἡ ὀξέος: ὁ ἡδὺς, ἡ ἡδέος.

2. *Per* εως *Attice: ut*, ὁ πῆχυς, ἡ πήχεως: ὁ πρέσβυς, ἡ πρέσβεως.

3. *Per* υς, *Substantiva pleraq.*: *ut*, ὁ μῦς, τοῦ μυός: ὁ ἰχθῦς, τοῦ ἰχθύος: ἡ χέλυς, τῆς χέλυος: ἡ πίτυς, τῆς πίτυος.

4. *Per* υδ: *ut* ἡ χλαμὺς, τῆς χλαμύδος: ὁ καὶ ἡ νέηλυς, τοῦ καὶ τῆς νεήλυδος.

5. *Per* υδ: *ut*. ἡ κόρυς, τῆς κόρυδος.

6. *Per* ωτ, *Participia*: *ut*, ὁ ζωγιὺς, τοῦ ζωγνώτος.

7. ὁ διὸς, τοῦ διὸς, τῷ διΐ, τὸν διὰ.

ΟΣ.

Quomodo declinantur in ος?

1. *Per* ε, *quæ sunt primæ Contractorum*: *ut*, τὸ μῆκος τοῦ μήκεος.

2. *Per* οντ, *Participia*: *ut*, τὸ πτυφὸς, τοῦ πτυφόντος.

ΩΣ.

Quomodo declinantur desinentia in ως?

1. *Per* ω: *ut*, ὁ ἥρως, τοῦ ἥρω: ὁ τρὼς, τοῦ τρωός.

2. *Per* ο, *quæ sunt quartæ Contractorum*: *ut*, ἡ αἰδὼς, τῆ αἰδόος: ἡ ἠὼς, τῆ ἠόος.

3. *Per* ωτ: *ut*, ὁ γέλως, τοῦ γέλωτος: τὸ φῶς, τοῦ φωτὸς, ἀ φάος.

4. *Per* οτ, *Participia*: *ut*, ὁ τετυφὼς, τοῦ τετυ-

πτυφότος. *Sed Iliad. 2.* πτεριγῶτας, *pro* πτερυγότας, *à* πτεριγὼς, *quod est à* πτερίζω.

Quomodo declinantur in αως?

S. *N.* ἡ ναὺς, & νηῦς, *Ionicè.*
G. τῆς νεὸς, νηὸς, & νεὼς, *Atticè.*
D. τῇ νηΐ, νηΐ
A. τὴν ναῦν, νῆα
V. ὦ ναῦ, ναῦς, νηῦς.
D. N. & A. τὼ νᾶε, νῆε
G. & D. ταῖν ναοῖν, νηοῖν
V. ὦ νᾶε, νῆε
P. *N.* αἱ νᾶες, νῆες, νέες.
G. τῶν ναῶν, νηῶν, νεῶν
D. ταῖς ναυσὶ, νηυσὶ, νήεσσι.
A. τὰς νῆας, νέας, ναῦς, νηῦς.
V. ὦ νᾶες, νῆες, νέες.

Sic ἡ γραῦς, γρηῦς, γρηΐς.

ΑΙΣ.

Quomodo declinantur in αις?

1. ἡ δαΐς, τῆς δαΐτος: τὸ σαῖς, τοῦ σαϊτός.

2. ὁ καὶ ἡ παῖς, τοῦ καὶ τῆς παιδὸς. *Sic compo-sita*, ἄπαις, εὔπαις, καλλίπαις.

ΕΙΣ.

Quomodo declinantur Nomina in εις?

1. *Per*

1. *Per* ειδ: *ut*, κλεὶς, τῆς κλῄδος, τῇ κλῇδι, τὼ κλῃδε & κλῆε. *Plurali* κλεῖδες & κλεῖς.

2. *Per* εν *ut*, ὁ κλεὶς, & κλενὸς: ὁ ἕς, & ἑνὸς: μηδεὶς, μηδενός.

3. *Per* εντ *ut*, ὁ σπεύδς, & σπεύδεντ: ὁ χαρίδς, & χαρίεντ: ὁ τυφθεὶς, & τυφθέντ.

ΕΥΣ.

Quomodo declinantur in ευς?

Per ε, *& sunt tertiæ contractorum: ut*, ὁ γραμματεύς, & γραμματέ.

ΟΥΣ.

Quomodo declinantur in ους?

1. *Per* ο: *ut*, ὁ καὶ ἡ βοῦς, & καὶ τῆς βοός; ὁ νοῦς, & νοός.

2. *Per* οδ: *ut*, πούς, & ποδὸς: δίπους, δίποδ.

3. *Per* ωδ: *ut*, τὸ οὖς, & ὠτὸς.

4. *Per* ουντ: *ut*, ὁ ὀδὼς, & ὀδόντ: ὁ διδοὺς, & διδόντ.

5. *Per* οῦντ, *Contracta*: *ut*, ὁ σημοῦς, & σημοῦντ.

ΛΣ. ΝΣ. ΡΣ.

Quomodo declinantur desinentia in λς, νς, ρς?

1. ὁ ἅλς, & ἁλὸς, *sal*: ἡ ἅλς, & ἁλὸς, *mare*

2. ὁ τίελνς, & τίελνθ.

3. ὁμάκαρς, & μάκαρτ: ἡ δάμαρς, τῆς δάμαρτ.

Ξ.

Quomodo declinantur in ξ?

1. *Per* γ: *ut*, ἅρπαξ, ἅρπαγ: οἰστροπλὴξ, οἰστροπλῆγ, ὁ τετὶξ, τέτιγ: ἡ μάστιξ, μάστιγ: ἡ σὺξ, συγὸς: ἡ φλὶξ, φλογὸς: κυαμοτρώξ, κυαμοτρώγ: ἡ αἴξ, αἰγὸς: ἡ μήνιγξ, μηνίγγ: ὁ φάρυγξ, φάρυγγ.

2. *Per* κ: *ut*, ὁ κόραξ, κόρακ: ἡ κλίμαξ, κλίμακ: ὁ μύρμηξ, μύρμηκ: ἡ ἀλώπηξ, ἀλώπεκ, *per* ε: ὁ πέρδιξ, πέρδικ: ὁ κήρυξ, κήρυκ: ὁ πῶξ, πῶκὸς: ἡ γλαῦξ, γλαυκὸς: ἡ γυνὰξ, *pro quo* γυνὴ, γυναικὸς: ἡ πτοῖξ, πτοικὸς: ἡ σάρξ, σαρκὸς.

3. *Per* χ: *ut*, ἡ θρὶξ, θριχὸς: ὁ ὄνυξ, ὄνυχ.

4. *Per* κτ: *ut*, ὁ ἄναξ, ἄνακτ: ἡ νὺξ, νυκτὸς.

Ψ.

Quomodo declinantur Nomina in ψ?

1. *Per* β: *ut*, ὁ ἀραψ, ἄραβ: ἡ φλὲψ, φλεβὸς: ὁ λίψ, λιβὸς. ἡ χερνιψ, χέρνιβ.

2. *Per*

2. *Per* ϖ ☉ : *ut*, ὁ κύκλω ψ, κύκλωϖ ☉.
3. *Per* φ ☉ : *ut*, ἡ κίνυ ψ, κίνυφ ☉.

DE ACCUSATIVO SINGULARI.

Quomodo desinit Accusativus Singularis?

In α, *ut*, τὸν ῥήτορα: *& in* ν, *ut*, τὸν ὄφιν.

Quæ habent N?

PRIMA REGULA.

Nomina in ις *&* υς, *quorum Genitivus exit in* ος *purum, faciunt Accusativum, per* ν: *ut*, ἡ πόλις, τῆς πόλι ☉, τὴν πόλιν: ὁ βότρυς, τοῦ βότρυ ☉, τὸν βότρυν: ὁ δρύς, τοῦ δρύ ☉, τὸν δρυν́. *Poëtica sunt* βότρυα *&* δρύα.

SECUNDA.

Barytona in ις *&* υς, *quorum Genitivus exit in* ος *non purum, faciunt Accusativum per* α *&* ν: *ut*, ἡ ἔρις, τῆς ἔριδ ☉, τὴν ἔριδα *&* ἔριν: ἡ χάρις, τῆς χάριτ ☉, τὴν χάριν, *&* l. 1. *Diodori*, χάριτα: ὁ νήλυς, τοῦ νήλυδ ☉, τὸν νήλυδα, *&* νήλυν.

Quid vocas Barytona?

Gravem tonum in ultima habentia.

TER-

TERTIA.

Nomina in ωρ *&* ϱς *faciunt Accusativum per* ν: *ut*, ἡ ναῦς, τὴν ναῦν: ὁ καὶ ἡ βοῦς, τὸν καὶ τὴν βοῦν. *rarò* τὸν βοᾶ.

Quomodo habet in Accusativo Sing. πατὴρ & μήτηρ?

Tantum πατέρα *&* μητέρα.

DE VOCATIVO SINGULARI.

Quomodo desinit Vocativus Singularis?

Similis est Nominativo: ut ὁ λιμήν, ὦ λιμήν: ἡ λαμπάς, ὦ λαμπάς.

Quæ excipiuntur?

PRIMA REGULA.

Desinentia in immutabilem Barytona, faciunt Vocativum, abjecta ferè ος *Genitivi: ut*, ὁ τέρμων, ὦ τέρμον: ἡ μήτηρ, ὦ μῆτερ: ὁ ἕκτωρ, ὦ ἕκτορ.

Quid huc pertinet?

Acuta quatuor: ὁ ἀνήρ, δαήρ, πατήρ. σωτήρ: ὦ ἄνερ, δᾶερ, πάτερ, σῶτερ, *rejecto tono in penultimam.*

Quid excipitur?

Πίηρ,

Πίηρ, πίερ☉, ὦ πίηρ: Ἀπόλλων, ωνος, ὦ Ἄπολλον: ὁ ποσειδῶν, ῶνος, ὦ πόσειδον.

SECUNDA.

Declinata per ντ, *non contracta, faciunt Vocativum, abjecta* τος *Genitivi: ut*, ὁ λέων, τοῦ λέοντος, ὦ λέον: ὁ αἴας, τοῦ αἴαντος, ὦ αἶας: ὁ χαρίεις, τοῦ χαρίεντος, ὦ χαρίεν ἢ ὦ χαρίεις.

Quid huc pertinet?

ἄναξ, ὦ ἄνα.

Quid excipitur?

1. *Masculina in* μας: *ut*, πολυδάμας, τοῦ πολυδάμαντος, ὦ πολυδάμα: ἀκάμας, τοῦ ἀκάμαντος, ὦ ἀκάμα.
2. ὁ ὀδάς, τοῦ ὀδόντος, ὦ ὀδάς.

TERTIA.

Barytona in ις *&* υς, *item in* ευς *Adjectiva trium terminationum, & desinentia in Diphthongum, praesertim* ους *&* ας, *abjiciunt literam* σ *in Vocativo: ut*, πόλις, ὦ πόλι: γλαυκῶπις, ὦ γλαυκῶπι: βότρυς, ὦ βότρυ: ἡδύς, ὦ ἡδύ: βασιλεύς, ὦ βασιλεῦ: βᾶς ὦ βᾶ: σιμᾶς, ὦ σιμᾶ: πᾶς, ὦ πᾶ: χαρίεις, ὦ χαρίεις.

Quid excipitur?

ὁ πᾶς, ὦ πᾶς: ἡ δαΐς, ὦ δαΐς.

QUARTA.

Nomina in ης, *Primae Contractorum, faciunt Vocativum per* ες: *ut*, δημοσθένης, ὦ δημόσθενες: ἀληθὴς, ὦ ἀληθές.

QUINTA.

Feminina in ω *aut* ως, *Quartae Contractorum, faciunt Vocativum per* οι: *ut* ἡ πειθὼ, ὦ πειθοῖ: ἡ αἰδὼς, αἰδοῖ.

DE DATIVO PLURALI.

Unde formatur Dativus Pluralis?

A Dativo Singulari, posito σ *ante* ι, *& rejectis literis*, δ, τ, θ, ν: *ut*, ἄσσι, ἄσι: σωτῆρι, σωτῆρσι: λαμπάδι, λαμπάσι: λέξηντι, λέξησι: ὄρνιθι, ὄρνισι: ἔλλωνι, ἔλλησι.

Quanta est ejus penultima?

Tanta, quanta Dativi Singularis.

Quid hic observandum?

Declinata per ντ, *ex Vocali brevi Diphthongum faciunt: aut positione productâ Ancipitem, reddunt naturâ longam: ut*, λέοντι, λέουσι: χαρίεντι, χαρίεισι: τιθέντι, τιθεῖσι: ἄιαντι, αἴασι.

Quot exceptiones habet illa Dativi Pluralis formatio?

Duas.

PRIMA.

Desinentia in σ, præcedente Diphthongo, & in ξ atq; ψ, solum adjiciunt ι ad Nominativum Singularem: ut, ναῦς, ναυσὶ: βασιλεύς, βασιλεῦσι: βοῦς, βουσὶ: θώραξ, θώραξι, ἄλαψ, ἄλαψι: *præter* δῦς, δύσι, ὧς, ὥσι.

SECUNDA.

Nomina in ηρ *passa Syncopen, faciunt Dativum Pluralem in* ασι: *ut,* πατήρ, πατρός, πατράσι: μήτηρ, μητράσι: θυγάτηρ, θυγατράσι: ἀνὴρ, ἀνδράσι. *Sic* ἡάσι *pro* ἡεῦσιν, *ab* ἡεύς, *Iliad. 5.*

DE CONTRACTIS DECLINATIONIBUS.

Unde nascuntur Declinationes Contractæ?

Ex quinta Simplicium.

Cur dicuntur Contractæ

Quia in eis ex duabus Syllabis fit una.

Quot modis?

Duobus: vel συναιρέσει *vel* κράσει.

Quid

Quid est συναίρεσις?

Duarum Vocalium servatarum in Diphthongum contractio: ut τείχεϊ, τείχῃ.

Quid κράσις?

Duarum Syllabarum contractio, in quibus mutatio fit Vocalium: ut τείχεος, τείχους: τείχεα, τείχη.

DE PRIMA DECLINATIONE CONTRACTORUM.

Prima Declinatio Contractorum quot habet terminationes?

Tres: ης, ες, *&* ος.

Cujus Generis?

In ης *sunt Generis vel Masculini: ut* ὁ δημοσθένης, *hic Demosthenes: vel Fœminini: ut,* ἡ τριήρης, *hæc triremis: vel Communis: ut,* ὁ καὶ ἡ εὐσεβής, *pius, pia.*

In ες *&* ος *sunt Generis Neutri: ut* τὸ εὐσεβές, *pium,* τὸ τεῖχος, *murus.*

Quomodo sunt hîc, & in quibusdam alibi Contractiones?

1. εο, *contrahitur in* ου.
2. ει *in* ει *Diphthongum.*

3. εα contrahitur in { η, in Accusativo Singulari & Neutris Pluralibus. / ει, in Accusativo Pluruli in ας desinente. }

4. εε contrahitur in { η, in Duali. / ει, in Plurali. }

5. Si post ε sequitur longa Vocalis, aut Diphthongus: tum in eandem fit contractio.

Quot ergo sunt Contractiones in primâ Declinatione?

Quinque: α, ει, η, οι, ω.

Declina δημοσθένης.

S. N. ὁ δημοσθένης. Non contrahitur: quia hîc nulla est concursio Vocalium.
G. τοῦ δημοσθένους, νους
D. τῷ δημόσθενεῖ, νϊ
A. τὸν δημοσθένεα, νη
V. ὦ δημοσθένες.
D. N. & A. τὼ δημόσθενεε, νη
G. & D. τοῖν δημοσθενέοιν, νοῖν
V. ὦ δημοσθένεε, νη
P. N. οἱ δημοσθένεες, νεις
G. τῶν δημοσθενέων, νῶν
D. τοῖς δημοσθένεσι

A. τὰς

A. τὰς δημοσθένεας, νεις
V. ὦ δημοσθένεες, νεις

Declina τριήρης

S. N. ἡ τριήρης
G. τῆς τριήρους, ρος
D. τῇ τριήρει, ρϊ
A. τὴν τριήρεα, ρη
V. ὦ τριήρες.
D. N. A. & V. τὰ τριήρεε, ρη
G. & D. τοῖν τριηρέοιν, ροῖν
V. ὦ τριήρεε, ρη.
P. N. αἱ τριήρεες, ρεις
G. τῶν τριηρέων, ρῶν
D. ταῖς τριήρεσι
A. τὰς τριήρεας, ρεις
V. ὦ τριήρεες, ρεις

Declina ἀσεβὴς & ἀσεβὲς.

S. N. ὁ καὶ ἡ ἀσεβὴς, καὶ τὸ ἀσεβὲς
G. τοῦ καὶ τῆς καὶ τοῦ ἀσεβέος, βῆς
D. τῷ καὶ τῇ καὶ τῷ ἀσεβεῖ, βεῖ
A. τὸν καὶ τὴν ἀσεβέα, βῆ, καὶ τὸ ἀσεβές
V. ὦ ἀσεβές.
D. N. & A. τὼ καὶ τὰ καὶ τὼ ἀσεβέε, βῆ
G. & D. τοῖν καὶ ταῖν & τοῖν εὐσεβέοιν, βοῖν
V. ὦ εὐσεβέε, βῆ.

P.	N.	οἱ καὶ αἱ ἀσεβέες, ἐῆς: καὶ τὰ ἀσεβέα, ἑῆ.
	G.	τῶν ἀσεβέων, ἑῶν.
	D.	τοῖς ἀσεβέσι
	A.	τὰς καὶ τὰ ἀσεβέας, ἐῆς: καὶ τὰ ἀσεβέα, ἑῆ
	V.	ὦ ἀσεβέες, ἐῆς· & ὦ ἀσεβέα, ἑῆ.

Quomodo habet ὑγιὴς in Accusativo Singulari?

ὑγιέα & per contractionem ὑγιῆ, vel ὑγιᾶ.

Quare ὑγιᾶ?

Accusativus Singularis contrahitur etiam in α, si Nominativus desinat in ης purũ.

Declina τεῖχος.

S.	N.	ὁ τεῖχος.
	G.	τοῦ τείχεος, τείχους
	D.	τῷ τείχεϊ, τείχϊ
	A.	τὸ τεῖχος.
	V.	ὦ τεῖχος.
D. N. & A.		τὼ τείχεε, τείχη
G. & D.		τοῖν τείχεοιν, τείχοῖν
V.		ὦ τείχεε, τείχη
P.	N.	τὰ τείχεα, τείχη
	G.	τῶν τειχέων, τειχῶν
	D.	τοῖς τείχεσι

A. τὰ

A.	τὰ τείχεα, τείχη
V.	ὦ τείχεα, τείχη

DE SECUNDA DECLINATIONE CONTRACTORUM.

Secunda Contractorum quot habet terminationes?

Duas ις & ι.

Cujus Generis?

In ις sunt Generis vel Masculini, ut, ὁ ὄφις, serpens, vel Fœminini: ut ἡ πόλις, civitas.

In ι sunt Generis Neutri: ut, τὸ σίνηπι, sinapi.

Quotuplex est hæc Declinatio?

Duplex: Communis, per ι: quæ & contrahitur in η. Ionica, per ε: ubi contractio fit in ει & η, ad modum Primæ Declinationis.

Quot ergo sunt hîc contractiones?

Tres: ι, ϊ, & η.

Quot Casus contrahuntur?

Quatuor: In Declinatione Communi, Dativus Singularis: Nominativus, Accusavus, & Vocativus Pluralis. In Ionicâ, etiam Nominativa terminnatio Dualis.

Declina ὄφις.

S.	N.	ὁ ὄφις
	G.	τοῦ ὄφι☉ *Communiter*: ὄφε☉ *Ionicè*: ὄφιος *Atticè*.
	D.	τῷ ὄφιϊ, ὄφι: ὄφεϊ, *Ionicè*: ὄφῑ
	A.	τὸν ὄφιν (*Atticè*
	V.	ὦ ὄφι
D.N.& A.		τὼ ὄφιε, ὄφεε, ὄφη
	G. & D.	τοῖν ὀφίοιν, ὀφέοιν, ὄφεων
	V.	ὦ ὄφιε, ὄφεε, ὄφη
P.	N.	οἱ ὄφιες, ὄφις: ὄφεες, ὄφεις
	G.	τῶν ὀφίων, ὀφέων, ὄφεων
	D.	τοῖς ὄφισι, ὄφεσι
	A.	τὲς ὄφιας, ὄφις· ὄφεας, ὄφεις
	V.	ὦ ὄφιες, ὄφις: ὄφεες, ὄφῑς.

Declina πόλις.

S.	N.	ἡ πόλις
	G.	τῆς πόλι☉, πόλε☉, πόλεως
	D.	τῇ πόλιϊ, πόλεϊ, πόλῑ
	A.	τὴν πόλιν
	V.	ὦ πόλι
D.N.& A.		τὼ πόλιε, πόλεε, πόλη
	G. & D.	ταῖν πολίοιν, πολέοιν, πόλεων
	V.	ὦ πόλιε, πόλεε, πόλη.
P.	N.	αἱ πόλιες, πόλις: πόλεες, πόλῑς
	G.	τῶν πολίων, πολέων, πόλεων

	D.	ταῖς πόλισι, πόλεσι
	A.	τὰς πόλιας, πόλις: πόλεας, πόλεις (λεις
	V.	ὦ πόλιες, πόλις: ὦ πόλεες, πό-

Declina σίνηπι.

S.	N.	τὸ σίνηπι
	G.	τοῦ σινήπι☉, πε☉, πεως
	D.	τῷ σινήπιϊ, πι: σινήπεϊ, πῑ
	A.	τὸ σίνηπι
	V.	ὦ σίνηπι.
D.N. A. & V.		τὼ σινήπιε, πεε, πη
	G. & D.	τοῖν σινηπίοιν, πέοιν, πέων
	V.	ὦ σινήπιε, πεε, πη
P.	N.	τὰ σινήπια, πι: σινήπεα, πη
	G.	τῶν σινηπίων, πέων, πεων
	D.	τοῖς σινήπισι, πεσι
	A.	τὰ σινήπια, πι: σινήπεα, πη
	V.	ὦ σινήπια, πι: σινήπεα, πη.

De Tertia Declinatione Contractorum.

Quot sunt terminationes Tertiæ Contractorum?

Una, ευς.

Cujus Generis?

Masculini: ut, ὁ βασιλεὺς.

Quot Casus in hac Declinatione contrahuntur?

Quatuor: Dativus Singularis: Nominativus, Accusativus, & Vocativus Dualis, ac Pluralis.

Quot sunt in ea contractiones?

Duæ: α & η, secundùm rationem Primæ Declinationis.

Declina βασιλῶς.

S.	N.	ὁ βασιλῶς
	G.	τοῦ βασιλέως *Communiter*, βασιλέως *Atticè*: βασιλῆος *Ionicè*
	D.	τῷ βασιλεῖ, βασιλέϊ, βασιλῆϊ
	A.	τὸν βασιλέα, βασιλῆα
	V.	ὦ βασιλέες, λῆ, λῆς
D.	N. & A.	τὼ βασιλέε, βασιλῆ, βασιλῆε
	G. & D.	τοῖν βασιλέοιν, βασιλήοιν
	V.	ὦ βασιλέε, λῆ, λῆε.
P.	N.	οἱ βασιλέες, βασιλεῖς, βασιλῆς, *Atticè*, βασιλῆες
	G.	τῶν βασιλέων, βασιλῆων
	D.	τοῖς βασιλεῦσι, βασιλῆσι. *Herodot. lib. 6.*
	A.	τὲς βασιλέας, βασιλεῖς, λῆας
	V.	ὦ βασιλέες, λεῖς, λῆες.

Non

Non contrahitur Genitivus Singularis?

Non, nisi ε purum ante ως inveniatur: ut, πειραιεὺς, πειραιέως, πειραιῶς.

Non etiam Accusativus Singularis?

Non, nisi veniat à Genitivo in ως contracto. Tunc enim contrahitur in α: ut, πειραιέα, πειραιᾶ. *Sic Accusativus Plur.* Δωριᾶς, *lib. 1. Thucyd. pro* Δωριέας. *Lycophron etiam contracto* φονῆ *utitur, pro* φονέα, *percussorem. Alijs Apocope videtur. pro* φωνῆα.

DE QUARTA DECLINATIONE CONTRACTORUM.

Quot sunt terminationes Quartæ Contractorum.

Duæ, ω *&* ως.

Cujus Generis sunt?

Fœminini: ut, ἡ λητὼ, ἡ αἰδὼς.

Quomodo declinantur Nomina hujus Declinationis?

In Singulari sequuntur formam Quintæ Simplicium: in Duali verò & Plurali formam Tertiæ Simplicium.

Quot Casus hîc contrahuntur?

Tres:

Tres: Genitivus, Dativus, & Accusativus Singularis.

Quot sunt Contractiones?

Tres: ε ex οο, οι Diphthongus ex ο & ι, ω ex εα.

Declina λητώ.

S.	N.	ἡ λητώ
	G.	τῆς λητόος, λητῦς. *Diod. lib. 5. à σαρδὼ Sardinia, Genitivum facit* σαρδῶος, *tanquam à* σαρδὼν.
	D.	τῇ λητοῖ, λητοῖ
	A.	τὴν λητόα, λητῶ, *Ionicè* λητῦν
	V.	ὦ λητοῖ
D. N. & A.		τὰ λητώ
G. & D.		τοῖν λητοῖν
	V.	ὦ λητώ
P.	N.	οἱ λητοῖ
	G.	τῶν λητῶν
	D.	τοῖς λητοῖς
	A.	τοὺς λητῦς
	V.	ὦ λητοί

Declina αἰδώς.

S.	N.	ἡ αἰδώς
	G.	τῆς αἰδόος, αἰδῦς
	D.	τῇ αἰδοῖ, αἰδοῖ
	A.	τὴν αἰδόα, αἰδῶ
	V.	ὦ αἰδοῖ.
D. N. & A.		τὰ αἰδώ
G. & D.		τοῖν αἰδοῖν
	V.	ὦ αἰδώ,
P.	N.	οἱ αἰδοί
	G.	τῶν αἰδῶν
	D.	τοῖς αἰδοῖς
	A.	τοὺς αἰδῦς
	V.	ὦ αἰδοί.

De Quinta Declinatione Contractorum.

Quot sunt terminationes Quintæ Contractorum.

Duæ: ως purum, & εως.

Cujus Generis?

Neutri: ut, τὸ κρέας, *caro:* τὸ κέρας, *cornu.*

Quando fit Contractio in hac Declinatione?

Non priùs, quàm τ *elidatur.*

Quot sunt hic Contractiones?

Quatuor: α, ᾳ, ω, ῳ.

Quomodo fiunt?

1. *Si post* α *sequitur* ο *aut* ω, *contractio fit in* ω.

2. Si

2. *Si post α sequitur aliqua alia Vocalis, non ο aut ω, contractio sit in α.*

3. *Iota, sicubi reperitur, subscribitur.*

Declina κρέας.

S.	N.	τὸ κρέας
	G.	τοῦ κρέατος *Commniter*, κρέως *Ionicè* κρέως *Atticè*.
	D.	τῷ κρέατι, κρέᾳ, κρέϊ.
	A.	τὸ κρέας
	V.	ὦ κρέας
D.	N. & A.	τὼ κρέατε, κρέᾱ, κρέα
	G. & D.	τοῖν κρεάτοιν, κρεάοιν κρεῶν
	V.	ὦ κρέατε, κρέᾱ, κρέα.
P.	N.	τὰ κρέατα κρέαα, κρέα
	G.	τῶν κρεάτων, κρεάων, κρεῶν
	D.	τοῖς κρέασι
	A.	τὰ κρέατα κρέαα, κρέα
	V.	ὦ κρέατα, κρέαα, κρέα.

Declina κέρας

S.	N.	τὸ κέρας
	G.	τοῦ κέρατος, κέραος, κέρως.
	D.	τῷ κέρατι, κέρᾳ. κέρᾳ
	A.	τὸ κέρας
	V.	ὦ κέρας
D.	N. & A.	τὼ κέρατε, κέρᾱ, κέρᾳ.

G. &

	G. & D.	τοῖν κεράτοιν, κεράοιν, κερῷν
	V.	ὦ κέρατε, κέρᾱ, κέρα,
P.	N.	τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ.
	G.	τῶν κεράτων, κεράων, κερῶν
	D.	τοῖς κέρασι
	A.	τὰ κέρατα, κέραα, κέρᾳ
	V.	ὦ κέρατα, κέραα, κέρα.

DE ALIIS QUIBUSDAM NOMINIBUS, QUÆ CONTRAHUNTUR?

Suntne alia etiam Nomina, quæ contractionem patiuntur?

Sunt.

In quot Casibus contrahuntur?

Vel in omnibus, vel in paucis. Itaq; vocantur ὁλοπαθῆ, *&* ὀλιγοπαθῆ.

ΤΑ ΟΛΟΠΑΘΗ.

Quæ sunt ὁλοπαθῆ?

Νόος, πλόος, ῥόος, ἀπλόος, χρύσεος, πλακόεις, εσσα, εσσον, ἄν.

S.	N.	ὁ νόος, νοῦς
	G.	τοῦ νόου, νοῦ
	D.	τῷ νόῳ, νῷ
	A.	τὸν νόον, νοῦν
	V.	ὦ νόε νοῦ.

D. N.

D. N. & A.		τὼ νόω, νώ
G. & D.		τοῖν νόοιν, νοῖν
V.		ὦ νόω, νώ.
P.	N.	οἱ νόοι, νοῖ
	G.	τῶν νόων, νῶν
	D.	τοῖς νόοις. νοῖς
	A.	τὺς νόυς, νῦς
	V.	ὦ νόοι, νοῖ,
S.	N.	ἡ ἀπλόη, ἁπλῆ
	G.	τῆς ἁπλόης, ἁπλῆς
	D.	τῇ ἁπλόῃ ἁπλῇ
	A.	τὴὼ ἁπλόην, ἁπλῆν
	V.	ὦ ἁπλόη, ἁπλῆ.
D. N. & A.		τὼ ἁπλόα, ἁπλᾶ
G. & D.		ταῖν ἁπλόαιν, ἁπλαῖν
V.		ὦ ἁπλόα, ἁπλᾶ
P.	N.	αἱ ἁπλόαι, ἁπλαῖ
	G.	τῶν ἁπλόων, ἁπλῶν
	D.	ταῖς ἁπλόαις, ἁπλαῖς
	A.	τὰς ἁπλόας, ἁπλᾶς
	V.	ὦ ἁπλόαι, ἁπλαῖ.
S.	N.	τὸ ὀστέον, ὀστοῦν
	G.	τοῦ ὀστέυ, ὀστοῦ
	D.	τῷ ὀστέῳ ὀστῷ
	A.	τὸ ὀστέον, ὀστοῦν

V. ὦ

V.		ὦ ὀστέον, ὀστοῦν.
D. N. & A.		τὼ ὀστέω, ὀστὼ
G. & D.		τοῖν ὀστέοιν, ὀστοῖν
V.		ὦ ὀστέω, ὀστώ.
P.	N.	τὰ ὀστέα, ὀστᾶ
	G.	τῶν ὀστέων, ὀστῶν
	D.	τοῖς ὀστέοις, ὀστοῖς
	A.	τὰ ὀστέα, ὀστᾶ
	V.	ὦ ὀστέα, ὀστᾶ.
S.	N.	ὁ πλακόεις, κοῦς
	G.	τοῦ πλακόεντος, κοῦντος
	D.	τῷ πλακόεντι, κοῦντι
	A.	τὸν πλακόεντα, κοῦντα
	V.	ὦ πλακόεν, κοῦ.
D. N. & A.		τὼ πλακόεντε, κοῦντε
G. & D.		τοῖν πλακοέντοιν, κοῦντοιν
V.		ὦ πλακόεντε, κοῦντες.
P.	N.	οἱ πλακόεντες, κοῦντες
	G.	τῶν πλακοέντων, κοῦντων
	D.	τοῖς πλακόεσι, κοῦσι
	A.	τοὺς πλακόεντας, κοῦντας
	V.	ὦ πλακόεντες, κοῦντες.

ΤΑ ΟΛΙΓΟΠΑΘΗ.

Quæ Nomina sunt ὀλιγοπαθῆ?

1. *Adjectiva acuta in υς contrahuntur*

G *in ᾶ,*

in ει in Dativo Singulari: Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali: ut, ὁ ἡδὺς, τῷ ἡδεῖ, τὼ ἡδεῖ: ἡδεῖ: οἱ ἡδεῖς, τοῦ ἡδέος, ὦ ἡδεῖς: ἡδεῖς. *Sed* τὸ ἡδύ, *solùm in Dativo Singulari.* τῷ ἡδεῖ, ἡδεῖ. *Sic* ὁ ἥμισυς, τὸ ἥμισυ.

2. *Substantiva in υς, declinata per υος, contrahuntur in υς in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali: ut,* ὁ βότρυς, τοῦ βότρυος: οἱ βότρυες, τοὺς βότρυας, ὦ βότρυες, βότρυς. ὁ ἰχθὺς, τοῦ ἰχθύος: οἱ ἰχθύες, τὰς ἰχθύας, ὦ ἰχθύες, ἰχθῦς. Ἐλεννῶ *pro* ἐλεννύων. *Eurip. Troadibus:* ὡς μίαν τριῶν ἐλεννῶ τῆσδὲ μ' ἐξάξων χθονὸς: *tanquam unam trium Erinnyum ex hac me educturus terrâ.*

3. *Comparativa in ων Communia, contrahuntur v elisò, in Accusativo Singulari in ω: in Nominativo verò, Accusativo, & Vocativo plurali in ους: ut,* ὁ κρείσσων, τὸν κρείττω μείζονα, μείζω: οἱ κρείσσονες, τοὺς κρείττους, τὰς μείζονας, ὦ μείζονες, μείζους. *Sed* τὸ μεῖζον, *in Nominativo, Accusativo & Vocativo plurali, in ω contrahitur: ut,* τὰ κρείττω μείζονα, μείζω.

4. ὁ βοῦς, *contrahitur in Nominativo, Accusativo, & Vocativo plurali in ους: ut,* οἱ βόες, τοὺς βόας, ὦ βόες, βοῦς. Ἄστη *pro* ἄστει. *Eurip. Supplicibus:* ἄστη φυλάσσεθ' ὕστυχοι μεθ' ἡσύχων: *urbes tuemini pacem inter vos colentes.*

DE ANOMALIS.

Quot sunt Anomalorum formæ?

Quatuor.

Quæ?

Quædam sunt Anomala Numeri, quædam Generibus, quædam Casibus, quædam Declinationibus.

ANOMALA SEV DEFECTIVA NUMERO.

1. *Singularia tantùm:* ὁ ἀὴρ, aër: ἡ γῆ, terra: τὸ πῦρ, ignis. *Diodorus tamen lib. 3. Genitivo* ἀέρων *utitur: & Plato in Phædone Accusativo* ἀέρας. *Et in Scholijs in Promethea Aeschyli Dativus* γᾶις *invenitur.*

2. *Pluralia tantùm:* οἱ Φίλιπποι, *Philippi urbs:* αἱ Ἀθῆναι, *Athenæ:* τὰ γενέθλια, *natalitia. Huc pertinent, quæ præmium significant: ut,* μαίωτρα, *merces obstetrici data:* μιώυτρα, *vel* μιώυτρον, *præmium iudicij:* σῶτρα *vel* σωτήρια, *merces conservationis:* χαριστήρια, & χαριστήριοι λόγοι, *gratiæ pro beneficijs:*

ficijs: Διαβατήρια θύσιν, *pro transitu sacrificare*: Εὐαγγέλιον & Εὐαγγελία, *bonus nuncius, & præmium bona nũcianti datum. Item artium nomina: ut*, σοφὸς τὰ ἱππικὰ, τὰ ἀκροατικὰ, *apud Platonem.*

ANOMALA GENERIBUS.

1. *Quædam sunt in Singulari Numero Generis Masculini, in Plurali Generis Neutri: ut*, ὁ δεσμὸς, τὰ δεσμὰ: ὁ ζυγὸς, τὰ ζυγὰ.

2. *Quædam in Singulari Generis Fœminini, in Plurali Generis Neutri: ut*, ἡ δίφρος, τὰ δίφρα: ἡ κέλευθος, τὰ κέλευθα.

3. *Hæc Fœminina fiunt more Attico in Duali Nominativo & Accusativo Masculina: ut*, ἡ γυνὴ, ὁδὸς, πόλις, χεὶρ: τὼ γυναῖκε, ὁδὼ, πόλιε, χεῖρε.

4. *Quædam sunt Anomala motione: ut*, ἀθηναῖος *dicitur vir: sed* ἀθηναία γυνὴ *non dicitur, verùm* ἀττικὴ & ἀστὴ. Et ἀνδρεῖος *dicitur vir, mulier verò* ἀνδρικὴ, *non* ἀνδρεία. *Iliad. 1. Eustath. 84.*

ANOMALA SEV DEFECTIVA CASIBUS.

1. *Quæ-*

1. *Quædam prorsus non variantur: ut*, τὸ ἄλφα, τὸ βῆτα, πένης.

Eustath. tamen Iliad. 12. pag. 896. ἡ κωμῳδία μετὰ τὴν ἄρεσιν τῆς χρήσεως & ταύτῃ & σ' ὑπισημαίνεται χαίρειν ἀπαλλαγεῖσα τῶν σιγμάτων ἐλπίδα.

2. *Quædam solùm habent unum Casum: ut*, ὦ τᾶν *in Vocativis: etsi id ab* ἕλης *deducunt.*

3. *Quædam duos: ut*, ἄμφω, ἀμφοῖν.

4. *Quædam plures Casus habent: ut*, ὁ ἡσσᾶς, τὸν ἡσσᾶν, *in reliquis Casibus* ἡσσᾶ.

Quid huc pertinet?

Interrogativa, Universalia, Particularia, Relativa, Vocativo carent: ut, τίς, ἅδεις: τὶς, οἵος.

Cur τίς?

Quia Vocativus dirigitur ad personam præsentem, aut notam. Interrogativa autem ajunt de absentibus, aut ignotis. Eadem ratio de ἄλλος *& similibus est.*

ANOMALA DECLINATIONE, SEU HETEROCLITA.

Quotuplicia sunt Heteroclita?

Duplicia: vel unius in Nominativo terminationis, vel diversæ.

Da Heteroclita unius terminationis.

1. ὁ δάρης, ἔος δάρεϊ & δάρητος.

2. ὁ νᾶς, ἔος νᾶϊ & νεός: δίπυς, δίπυϊ, & δίποδος.

3. ὁ μίνως, ἔος μίνῳ & μίνωος.

4. ὁ πάρις, ἔος πάριδος & πάριος: χάρων, ωνος, & οντος.

5. τὸ γόυ, ἔος γόνυος, & Metathesi, γνιὸς: δόρυ, δόρυος, & δορός.

6. τὸ γάλα, ἔος γάλακτος: ab inusitato γάλαξ.

ἡ γυνὴ, γυναικὸς, γυναικὶ, γυναῖκα, ὦ γύναι: τὼ γυναῖκε, γυναικοῖν: αἱ γυναῖκες, γυναικῶν, γυναιξὶ, γυναῖκας: ab inusitato γύναιξ.

Μέγας & πολὺς mutuantur in quovis Genere & Numero suos obliquos ab inusitatis μεγάλος & πολλὸς, praeter Accusativum Masculinum & Neutrum: ut ἔος μεγάλε, τῷ μεγάλῳ, τὸν μέγαν: τὼ μεγάλω, τοῖν μεγάλοιν, &c. ἡ μεγάλη, τᾶς μεγάλης, τῇ μεγάλῃ, τὼ μεγάλᾳ: τὰ μεγάλα, ταῖν μεγάλαιν, &c. τὸ μέγα, ἔος μεγάλου, τῷ μεγάλῳ, τὸ μέγα, &c. ἔος πολλέ, τῷ πολλῷ τὸν πολλὼ: τὼ πολλὼ, τοῖν πολλοῖν, &c. ἡ πολλὰ, τᾶς πολλᾶς, τᾷ πολλᾷ, τὼ πολλὰ: τὰ πολλὰ, ταῖν πολλαῖν, &c.

τὸ πο-

τὸ πολὺ, ἔος πολλέ, τῷ πολλῷ, τὸ πολὺ, &c.

7. Syncopen patiuntur, ὁ χὴ ἡ κύων, ἔος χὸς τῆς κυνὸς: χεὶρ, in Duali Genitivo χεροῖν tantùm in Dativo plurali χερσὶ tantùm.

8. ὁ ζεύς, ἔος ζηνὸς & διὸς, τῷ ζηνὶ, & δεῖ, τὸ ζῆνα & δία, ὦ ζεῦ.

9. ὁ ἑπαέτης, εος: οἱ ἑπαέται, τοῦ ἑπαέτα: pro ἑπαέτεες, ἑπαέτεας, εας.

10. ἡ ἀλκὴ, τῇ ἀλκὶ, pro ἀλκῇ: τὸ ἄστρον, τῖς ἄστρατι, pro ἄστροις, μεταπλασμὸς Poëticus.

Da Heteroclita diversæ terminationis.

1. ὁ μωσῦς vel μωϋσῆς, ἔος: ὁ μωσεὺς vel μωϋσεὺς, ἑος.

2. ὁ οἰδίπυς οἰδίποδος: ὁ οἰδιπόδης, οἰδιπόδα.

3. ἡ ὀρόφη, ης: ὁ ὄροφος, α.

4. μακαρ, ος: μάκαρες, τος: μακάρεος, α: ὁ μάρτυρ, ος: ὁ μάρτυρες, α: τὸ δάκρυ, ος: τὸ δάκρυον, α.

5. ὁ ὗς, ἔος: ὑῖς, ὑΐος & ὑός: ὁ ὑεὺς, ὑέος.

6. ὁ δεῖπος, α: τὸ δεῖπνον, α.

7. ἡ ἀκτὶν & ἀκτὶς, ἀκτῖνος: ὁ φόρκυς & φόρκυν, φόρκυνος.

δ. τὸ γόνυ, υος: τὸ γόνας, ατος: τὸ δόρυ, υος: τὸ δόρας, ατος: τὸ δόρος, εος: τὸ ὕδωρ, ατος: τὸ ὕδος, εος.

DE SPECIEBUS NOMINUM DERIVATIVORUM.

COMPARATIVA ET SUPERLATIVA.

Quot sunt Gradus Comparationis?

Tres: Positivus, Comparativus, & Superlativus: θετικὸς, συγκριτικὸς, καὶ ὑπερθετικὸς.

Quotuplex est Comparatio?

Duplex: Regularis & Irregularis, ἀνάλογος καὶ ἀνώμαλος.

DE COMPARATIONE REGULARI.

Quid est Comparatio Regularis?

Quæ tantùm in Nominibus, & quidem Adjectivis, fit: & fit ritè, terminatq; Comparativum in τερος, *& Superlativum in* τατος.

Quot sunt terminationes Adjectivorum, quæ regulariter comparantur?

Octo: ας, ης, υς, εις, ος, ξ, ων, *&* ρ.

Quomodo comparantur in ος?

Σ *mutatur in* τερος *&* τατος, ο *vel retento, vel mutato.*

Quando retinetur aut mutatur ο?

Si penultima Positivi est longa, retinetur ο *in Comparativo & Superlativo: si brevis: mutatur in* ω: *ut,*

λευκὸς, *albus,*	λευκότερος,	λευκότατος.
λευκὴ,	λευκοτέρα,	λευκοτάτη.
λευκὸν,	λευκότερον,	λευκότατον.
ἅγιος,	ἁγιώτερος,	ἁγιώτατος.
ἁγία,	ἁγιωτέρα,	ἁγιωτάτη.
ἅγιον,	ἁγιώτερον,	ἁγιώτατον.

Quid excipitur?

Retinent quædam ο, *etsi penultima sit brevis: ut,*

κενὸς, *vacuus,*	κενότερος,	κενότατος.
στενὸς, *angustus,*	στενότερος,	στενότατος.

Quomodo comparantur in ης?

Additur ad Masculinum Positivum τερος *&* τατος, *Jota exciso: ut,*

χαρίεις,	χαριέστερος,	χαριέστατος.
χαρίεσσα,	χαριεστέρα,	χαριεστάτη.
χαρίεν,	χαριέστερον,	χαριέστατον.

Quomodo in υς comparantur?

Additur ad Masculinum Positivum τερος *&* τατος : *ut*,

εὔνους,	εὐνούστερος,	εὐνούστατος.
εὔνους,	εὐνούστερα,	εὐνούστατη.
εὔνουν,	εὐνούστερον,	εὐνούστατον.

Quomodo in ων comparantur?

Additur εστερος *&* εσταλος *ad Positivum Neutrum: ut*,

εὐδαίμων,	εὐδαιμονέστερος,	εὐδαιμονέσταλος.
εὐδαίμων,	εὐδαιμονεστέρα,	εὐδαιμονεστάτη.
εὔδαιμον,	εὐδαιμονέστερον,	εὐδαιμονέσταλον.

Quomodo comparantur Adjectiva in ας, ης, υς, & ες?

Additur τερος *&* ταλος *ad Positivum Neutrum: ut*,

μέλας,	μελάντερος,	μελάνταλος.
μελαινα,	μελαντέρα,	μελανταλάτη.
μέλαν,	μελαντέρον,	μελανταλον.
σαφὴς, *manifestus*,	σαφέστερος,	σαφέσταλος.
σαφὴς,	σαφεστέρα,	σαφεστάτη.
σαφὲς,	σαφεστερον	σαφεστάτον.
ἰθὺς,	ἰθύτερος,	ἰθύταλος.
ἰθεῖα,	ἰθυτέρα,	ἰθυτάτη.
ἰθὺ,	ἰθύτερον,	ἰθύτατον.
μάκαρ,	μακάρταλος,	*Musæus enim* μακαρεστάτη.

DE COMPARATIONE IRREGULARI.

Quid est Irregularis comparatio?

Quæ non tantùm in Nominibus Adjectivis, sed etiam in alijs fit, nec fit ritè, & Comparativum ac Superlativum sæpè aliter, quàm in τερος *&* ταλος *terminat.*

Quotuplex ea est?

Sextuplex.

Scilicet.

1. *Fit in Nominibus Adjectivis: ut*,

ἀγαθὸς *bonus*	ἀμείνων,	ἀριστος.
	ἀρείων,	
	βελτίων,	βέλτιστος.
	κρείττων,	κράτιστος.
	λωίων,	λῶστος.
κακὸς *malus*	κακίων,	κάκιστος.
	χείρων,	χείριστος.
	χαλεπώτερος,	
	χερειων.	
	χερειότερος.	

καλὸς, *pulcher*; καλλίων, κάλλιστος.

Thucyd. Comparat. καλλιώτερον, *l. 4. utitur.*

αἰσχρὸς, *turpis*,	αἰσχίων,	αἴσχιστος.
ἐχθρὸς, *inimicus*,	ἐχθίων,	ἔχθιστος.

Et ἐχθρότερος, τατος: apud Demosth.

φίλος, amicus, φίλτερος, φίλτατος per Syncopen, pro φιλώτερος, φιλώτατος.

ῥᾴδιος facilis, ῥᾴων, ῥᾷστος, & apud Herod. ὠδὶ πολιτείας ῥᾳδιέστερος. Habet Iota subscriptum, quia Ionicè dicitur ῥηΐδιος, à ῥαΐδιος.

ἀνιηρὸς, molestus, ἀνιηρέστερος, ἀνιηρέστατος: Et ἀνιηρότερος, ότατος.

λάλος, loquax, λαλίστερος, λαλίστατος.

ἴδιος, proprius, ἰδιαίτερος, ἰδιαίτατος.

ἥσυχος, ἡσυχαίτερος, ἡσυχαίτατος. Atticè pro ώτερος, ώτατος.

Sic ab ἴσος, æqualis, ἰσαίτερος: à σχολαῖος tardus, σχολαίτερος.

μικρὸς, parvus, { μικρότερος, μικρότατος. ἐλάττων, ἐλάχιστος, à quo ἥττων, Epheſ. 3. ἐλαχιστότερος. μείων, μεῖστος.

τὰ μελεϊστὶ τμηθέντα μισύλλοντες, τατέστιν, εἰς μεῖστα, ὅ ἐστι, σμικρότατα, κόπτοντες. Iliad. 1. Euſtath. 134.

μέγας, μείζων, μέγιστος, Æſchyl. in Perſis, μάσσων pro μείζων, Ioan. epiſt. 3. μειζότερος.

πολὺς, πλείων, πλεῖστος.

ὀλί-

ὀλίγος, paucus,		ὀλίγιστος.
γλυκὺς,	γλυκύτερος,	τατος.
	γλυκίων,	ιστος.
ἡδὺς, jucundus,	ἡδύτερος,	τατος.
	ἡδίων,	ιστος.
ὠκὺς, celer,	ὠκύτερος,	τατος.
	ὠκίων,	ιστος.
βαθὺς, pro-fundus.	βαθύτερος,	βαθύτατος.
	βαθίων,	βάθιστος.
βραδὺς tardus	βραδύτερος,	βραδύτατος.
	βραδίων,	βράδιστος.
	βράσσων,	βάρδιστος, Poët.
βραχὺς, brevis,	βραχύτερος,	τατος.
	βραχίων,	ιστος.
	βράσσων.	
παχὺς, crassus	παχύτερος,	τατος.
	παχίων,	ιστος.
	πάσσων.	
παχὺς, cele.	παχύτερος,	τατος.
	παχίων,	ιστος.
	πάσσων, & πάττων Atticè: per θ, ad differentiam τ πάσσων, τάττων.	

2. Fit in Nominibus Subſtantivis: ut κερδος, lucrum, κερδίων, utilior, aut aſtutior, κέρδιστος.

κῦδος,

κῦδος, decus, κυδίων, illustrior, κύδιστος. ῥῖγος, frigus, ῥιγίων, horridior, ῥίγιστος. ab ἄρκυς, rete, ἐρκύστατος, insidiosissimus, à τόλμα, audacia, τολμίστατος, audacissimus, apud Sophoclem. Sic ab oculus, Plautus fecit oculissimus.

3. In Pronomine: ut, αὐτὸς, ipse, αὐτότατος, ipsissimus.

4. In verbis: ut,

βάλλω, jacio, βέλτερος, βέλτατος, βέλτιστος.

φέρω, fero, φέρτερος, φέρτατος, φέρτιστος.

5. In Participijs: ut,

ἐῤῥωμένος, robustus, ἐῤῥωμενέστερος, ἐῤῥωμενέστατος.

6. In Adverbijs: ut,

ἄνω supra,	ἀνώτερος,	ἀνώτατος.
κάτω infrà	κατώτερος,	κατώτατος.
πόῤῥω longè	πορρώτερος,	πορρώτατος.
ἐγγὺς propè,	ἐγγύτερος. ἐγγίων,	ἐγγύτατος. ἔγγιστος.
ἔξω extra,	ἐξώτερος,	ἐξώτατος.
ὀπίσω post,	ὀπίστερος,	ὀπίσατος.
πάρος prius,	πάροιτερος,	πάροιτατος.
πάλαι dudum,	παλαίτερος,	παλαίτατος.

7. In

7. In præpositionibus: ut,

ὑπὲρ supra ὑπέρτερος, ὑπέρτατος.

πρὸ ante, πρότερος, prior, πρότατος. primus & πρῶτος, τ eliso, & duabus vocalibus in ω contractis.

POSSESSIVA ET GENTILIA.

Dic terminationes Possessivorum & Gentilium.

1. αιος: ut, Ἀθλωάδαιος: Ρωμαῖος, Romanus.

2. ειος & εος per Syncopen: ut, Ἀχίλλειος, Achilleus: ἀνθρώπειος, humanus: Ἑκτόρεος.

3. δις: ut, Θεσσαλονικεύς, Thessalonicensis.

4. ιος: ut, Βυζάντιος, Byzantius: Ἰθακήσιος, Ithacensis.

5. κος & νος: ut, Ἀχαϊκὸς, Achaicus: ῥητορικὸς, Rhetoricus: Ἀλεξανδρινὸς, Alexandrinus.

6. της: ut, ὁ Σπαρτιάτης, Spartiata: χερρονησίτης, Chersonesitanus. Inde Fœminina, ις: ut, Θουριάτις γῆ, Thuriorum regio, à Θουριάτης, Thucyd. 2.

DIMINVTIVA.

Dic

Dic terminationes Diminutivorum?

1. κος: ut, ὁ ἀνθρωπίσκος, homuncio, ab ἄνθρωπος: ἡ παιδίσκη, puellula, à παῖς, puella.

2. λος: ut, ὁ ναυτίλος, nautula, à ναύτης, nauta.

3. αξ, ιξ, υγξ: ut, ὁ λίθαξ, lapillus, à λίθος, lapis: λάϊξ, lapillus, à λάας, lapis: σπήλυγξ, spelunca, à σπήλεον, spelunca.

4. ας & ις: ut, ὁ ζωΐας, à ζωόδωρος: θεραπαινίς, ancillula, à θεράπαινα.

5. ων & ιων: ut, ὁ βάχων, à βαχυλίδης. ἡ ὕψων, ab ὑψιπύλη. ὁ μωρίων, stultulus, à μωρός.

6. ιον: ut, τὸ εἰδύλλιον, imaguncula, ab εἶδος, species. γερόντιον, senecio, à ὁ γέρων, senex. ζωΰφιον, bestiola, à ζῶον, animal.

DENOMINATIVA.

Dic horum terminationes?

1. ων significans loca arborum, & receptacula rerum: ut, ὁ ἀμπελὼν, vinetum, ab ἡ ἄμπελος, vitis: ὁ ἐλαιὼν, olivetum, ab ἐλαία, olea: ὁ οἰνὼν, cella vinaria, ab οἶνος, vinum: ὁ ξενὼν, diversorium, à ξένος, hospes.

2. οτης & ωη, Substantivorum abstractorum: ut, ἡ κακότης, malicia, ignavia, à κακὸς, malus, ignavus. δικαιοσύνη, justicia, à δίκαιος, justus: Adjectivum ως, ταρβόσυνος φόβος, pavidus metus. Aeschyl. Thebaide.

3. ιας, à verbalibus, copiam significans: ut, Φρονηματίας, qui est elato spiritu, à Φρόνημα, fiducia, fastus: Φρυαγματίας, fremebundus, à Φρύαγμα, fremitus.

4. αιος: ut, βίαιος, παιδαῖος.

5. εος, significans materiam: ut, χρύσεος, χρυσᾶς, & χρύσεος, aureus, à χρυσὸς, aurum.

6. ιος: ut, οὐράνιος, cœlestis, ab οὐρανὸς, cœlum. ἡμερήσιος, diurnus, ab ἡμέρα, dies. σκεπαστήριος, tegens, à Verbali σκεπαστὴρ, quod est à σκεπάζω, protego.

7. ηρης, significans habitum aut formam, ut, Φρενήρης, mente præditus, à Φρὴν, mens, ταχήρης, mœnibus clausus: à τεῖχος, murus, ποδήρης, talaris.

8. ητης: ut, σκηνήτης, tabernarius, à σκηνὴ tabernaculum. Σκηνήτη βίῳ χρῶνται, vivunt in tabernaculis. Diod. lib. 2.

9. ιεις, ηεις, οεις, ωεις: ut, χαρίεις gratiosus, à χάρις, gratia. λαχνήεις villosus: à λάχνη, lana, villus. τολμήεις, & τολμῆς, audax: à τόλμα, audacia. ἠερόεις, aërius: κηώεις, odoratus: Significant copiam.

10. ωδης, *significant copiam: ut*, λιθώδης, *lapidosus.* ταραχώδης, *turbulentus, à* ταραχη, *turba.*

11. κ, μ, ν, ρ: *ut*, ἱππικὸς *equestris, significat agentis habitum vel peritiam, ab* ἵππος, *equus.* ἐριστικὸς, *litigiosus, significat cupiditatem, ab* ἐριστὴς, *litigator.* ὁ ἥλιος ἐστι κυκλοφορικὸς, *Solfertur in orbem. Plutarchus in vita Homeri.* ὑπνωτικὸς: *vim inducendi somnum habens, item somnolentus. Aristot. de somno cap. 3.* καρπιμος, *frugifer, significat activè, à* καρπὸς, *fructus.* ἀμφισβητήσιμος, *dubius, controversus, significat passivè, à Verbali* ἀμφισβήτησις, *controversia, quod venit ab* ἀμφισβητεῖν, *ambigere, disceptare,* πόλις ἁλώσιμος, *urbs, quæ potest capi.* ὁδὸς προβάσιμος, *via, quæ potest pertransiri. lib. 1. Annal. Zonar.*

πήλινος, *luteus, significat materiam, à* πηλὸς, *lutum,* ἀνθηρὸς, *floridus, significat formam, ab* ἄνθος, *flos.*

Quid ad Denominativa præterea pertinet?

Nomina Numeralia.

Dic Genera Numerorum?

1. *Cardinales, à* πέντε, *usque ad* ἑκατὸν *sunt Generis Omnis, & Indeclinabiles: reliqui moventur terminationibus mutatis, & declinantur: ut,* πέντε, ἕξ, ἑπτὰ, ὀκτὼ, ἐννέα, δέκα, ἕνδεκα, δυώδεκα, *& δώδεκα, Interrogatio,* πόσοι, *quot.*

Declina εἷς.

P.	N.	εἷς *unus,*	μία *una,*	ἓν *unum.*
	G.	ἑνὸς,	μιᾶς,	ἑνὸς.
	D.	ἑνὶ,	μιᾷ,	ἑνὶ.
	A.	ἕνα,	μίαν,	ἕν.

Sic οὐδεὶς *&* μηδεὶς, *nemo, nullus: composita ab* οὐδὲ *&* μηδὲ, *neq., & ab* εἷς. *Plurali* οὐδένες *&* οὐδένας, *in Babyla Chrysostomus utitur:* οὐδένων, *Plato Alcibiade 2.*

Declina δύο.

D. N. & A. δύο, *& Atticè* δύω, *duo, Generis Omnis.*

G. & D. δυοῖν *&* δυοῖν. *Herodot. lib. 6.*

P.	N.	δύο	(δυοῖν
	G.	δυοῖν	
	D.	δυσὶ, *Aristot. lib. 3. de Anima. cap. 3.* δύο Διαφορᾶς *dicit.*	
	A.	δύο.	

Declina τρεῖς.

P. N. οἱ μὲν αἱ τρεῖς ἕλλα τρία *tria.*

G. τριῶν
D. τρισί
A. τὸς καὶ τὰς τρεῖς, τὰ τρία.

Declina τέσσαρες.

P. N. οἱ καὶ αἱ τέσσαρες, τὰ τέσσαρα, *quatuor*, Poëticè τέτρες & τίσυρες.
G. τεσσάρων
D. τέσσαρσι, τέτρασι
A. τὸς καὶ τὰς τέσσαρας, τὰ τέσσαρα.

Declina διακόσιοι.

P. N. οἱ διακόσιοι *ducenti*, αἱ διακόσιαι *ducentæ*, τὰ διακόσια *ducenta*.
G. τῶν διακοσίων
D. τοῖς διακοσίοις, ταῖς διακοσίαις, τοῖς διακοσίοις.
A. τὸς διακοσίους, τὰς διακοσίας, τὰ διακόσια.

Apud Hesiodum libro secundo Operum & dierum τριηκόντων *pro* τριήκοντα. Μήτε τριηκοσίων ἐτέων μάλα πολλὸν ἀπολείπων, *Duc uxorem, nec multum infra trigesimum ætatis tuæ annum, nec multum supra.*

2. *Ordinales*: πρῶτος, η, ον, *primus*: δεύτερος, α, ον, *secundus*: τρίτος, *tertius*: τέταρτος, *quartus*: πέμπτος, *quintus*: ἕκτος, *sextus*: ἕβδομος, *septimus*: ὄγδοος, *octavus*: ἔνατος, *nonus* (*per simplex* ν, *ex sententia veterum. Eustath. Iliad. 2. pag. 223.*) δέκατος, *decimus*: ἑνδέκατος, *undecimus*: δισκαιδέκατος, *duodecimus*: τρισκαιδέκατος, *tertius decimus*: εἰκόστος, *vigesimus*: τριακοστὸς, *trigesimus*: *Interrogatio*, πόστος, *quotus*.

3. *Multiplicativi*: ἁπλῆς, *simplex*: διπλῆς, *duplex*: τριπλῆς, *triplex*: τετραπλῆς, *quadruplex*. *Interrogatio*, ποσαπλῆς, *quotuplex*. *Huc pertinent* δίμερὴς, *bipartitus*: τρίμερὴς, *tripartitus*.

4. *Ponderales*: διπλάσιος, *duplus*: τριπλάσιος, *triplus*: τετραπλάσιος, *quadruplus*: πενταπλάσιος, *quintuplus*: ἑκατονταπλασίων, ονος, *centuplus*. *Interrogatio*, ποσαπλάσιος, *quotuplus*.

5. *Dispertivi, vel distributivi circumscribuntur Præpositione* ἀνὰ, *& Cardinali Accusativo*: *ut Ioan. 2.* ἓξ ὑδρίαι χωροῦσαι ἀνὰ μετρητὰς δύο, ἢ τρεῖς: *Sex hydriæ capientes singulæ metretas binas, aut ternas.* ἔδωκεν ἡμῖν ἀνὰ μῆλα δέκα, *Dedit nobis dena poma. Interrogatio* ἀνὰ πόσους, *quoteni.*

6. *Adverbiales*, ἅπαξ, *semel*: δὶς, *bis*: τρὶς,

τρὶς, *ter*: τετράκις, *quater*: πεντάκις, *quinquies*: ἑξάκις, *sexies*: ἑπτάκις, *septies*: ὀγδοάκις, *octies*: ἐνεάκις, *novies*: δεκάκις, *decies*. *Interrogatio*, ποσάκις, *quoties*. *Huc pertinent*, δίχα, διχῆ, διχῶς, *bifariam*: τρίχα, τριχῆ, τριχῶς, *trifariam*: πολυμερῶς, *multipliciter*. *Interrogatio*, ποσαχῶς, *quot modis*.

7. *Temporis*: διετὴς, *biennis*: τριετὴς, *triennis*: ἀβέτ, *annus*. ὁ δὲ γωγον ἐκ τοῦ πενταετὴς, ἢ πενταέτης, ὁ πενταέτης, *Iliad. 2. Eustath. 245*. *Hinc Substantiva*, διετία, *biennium*: τριετία, *triennium*. ἐνάετ, *anniculus*: δίετ, *bimus*: τρίετ, *trimus*. *Interrogatio*, ποσαετὴς, *quotennis*. Παναθήναια πενταετηρικὴ, *festum quinquennale*: *Diodorus libro tertio*. ὁ τοσαετὴς πόλεμος: *tot annorum bellum scil. Trojanum*. *Eustath. Iliad. 2. pag. 222*. τρίμηνος, *trimestris*: ἑπταμηνιαῖος, *septem mensium*: ἀ μὴν, *mensis*. τριήμερος, *triduanus*, *tres dies durans*. τεταρταῖος, πάρειμι, *quartus jam dies est*, *quo adsum*. *Cujus interrogatio est* ποσαῖος, *quoto die*. *Huc pertinet* τριημίμηνον, *sesquimensis*: τριημιώριον, *sesquihora*.

8. *Substantivi abstracti*: ἑνωσὶς, *unitas*: δυὰς, *duitas*: τριὰς, *trinitas*: τετρὰς, *numerus quaternarius*. *Item* πεντεκαιδεκαεπία, *numerus quindenarius*: *Demosth.* ἐπὶ συμμοριῶν, *de classibus*. *Item* δίμοιρία, *2. partes*. τριμοιρία, *3. partes*: *quæ &* δίμοιρον *&* τρίμοιρον *dicuntur*. *Intelliguntur ex collatione*: *ut*, τὸ δακτυλικὸν τετράμετρόν ἐστι δίμοιρον ἔπους, *Dactylicum tetrametrum continet duas tertias partes de Hexametro*: *id est*, *4. pedes de 6. ut Hexam. Laudabunt alij claram Rhodon, aut Mitylenen, Tetram, aut Ephesum, bimarusve Corinthi. Horat. lib. 1. Carmin. Ode 7. Item*, τριμιλίτριον, *sesquilibra*: τριημιμέδιμνος, *sesquimedimnus*: τριημιπόδιον, *sesquipes*: πενθημιπόδιον, *duo pedes & semi*, τὸ ἥμι *vel* ἤμισυ.

VERBALIA.

Unde formantur Nomina Verbalia?

A prima, secunda & tertia persona Præteriti perfecti passivi: & à prima perfecti medij.

Quomodo?

Abjiciendo Augmento: & ultima syllaba in certam aliquam terminationem mutanda.

Quæ veniunt à prima Persona Perfecti Passivi?

1. *Desinentia primò in μα*: *ut*, πέπραγμαι, τὸ πρᾶγμα: γέγραμμαι, γράμμα, *litera*,

& γραμμὴ, *linea*. αἴσθημα, *res sensui obiecta, sensu percepta. Aristot. Poster. Analyt. lib. 2. cap. ultimo.*

2. μ☉: *ut*, ἔψαλμαι, ψαλμὸς.

ὀρχηστὸς & ὀρχηθμὸς, *saltatio*: ἐπένθεσιν *habent, ab* ὄρχημαι: ὀρχεῖσθαι, *saltare*.

3. μων: *ut* νενόημαι, νενήμων.

Quæ à Secunda?

Desinentia 1. *in* ις: *ut*, πεπραξαι, πρᾶξις: λελέξαι, λέξις. 2. σια: *ut*, σημαίνω, σεσήμανται, σημασία *significatio, pro* σημανσία: ὀνομάζω, ὠνόμασαι, ὀνομασία *nominatio. Sic cùm* α *privativa particula,* δυ & δυς *composita: ut*, ἀπραξία, δυσπραξία (& *apud Aeschyl*, δύσπραξις) δυσπραξία. *Sic* προδοσία, *proditio.*

Quæ à Tertia?

Desinentia 1. *in* της: *ut*, πεποίηται, ποιητὴς: *in Fœmin.* ποιήτρια: κέκελται, κελτὴς, *Significant Activè.* ἀστὴς *verò apud Homerum passivè, scrutatus.*

2. τ☉: *ut*, γενόηται, γοητὸς: κέχρισται, χριστὸς. *Significant passivè. Circe verò à Lycophrone* θηρόπλαστ☉ *dicitur activè, quæ ex hominibus faciat bestias.* ἄκλαυστ☉, *non defletus, aut non flens.*

ἀστε-

ἀστεφάνωτ☉, *qui non debet coronari, apud Aeschinem in Ctesiphontem.* ἵππ☉ ἄπληκτ☉, *equus nullis calcaribus indigens, apud Platonem in Phædro.*

3. της: *ut*, λέλυπται, λυτὴς: κεχάρακται, χαρακτὴς.

4. τως: *ut*, ἔρρηται, ῥήτως: πεποίηται, ποιητὼς.

5. τηριον: *ut*, κεκοίμηται, κοιμητήριον.

6. τρον & τρα: *ut*, δεδίδακται, δίδακτρον: λέλυται, λύτρον: πεπόμφει, ποτίστρα, *ubi potius animalibus datur*: ὄρχηται, ἐπενθέσει, ὀρχήστρα, *orchestra.*

7. ε☉ & εον: *ut*. γέγραπται, γραπτέ☉, α, ον, *scribendus, a, um*: γραπτέον, *scribendum. Hoc Gerundij, illud Gerundivi naturam habet. In* εον *vocantur à quibusdam Adverbia* θέτεως, *positionis: quòd aliquid statuant faciendum.*

Quæ veniunt à prima Personâ Perfecti Medii?

Desinentia 1. *in* η: *ut*, τέτυπα, τυπή. *Seu* εα, δέδορα, δορὰ.

2. ος: *ut*, λέλοιπα, λόγ☉: τέτμημαι, τόμ☉. *Sunt item aliæ terminationes rariores*: αξ, *ut*, νομαὶ, *pastor*: ις, *ut*, τυπὶς, σιδυ-

ρᾶ, ein Bickel/ *apud Diodorum*: υς, *ut*, ἐλεητὺς, *misericordia*, *in Psalterio Apollinarij*. *Et ab Aoristo* 2. ἔδρακον *pro* ἔδαρον, *à* δέρκω, *video*, *venit* δράκων: ἔκπαγλος, *terribilis*, *ab* ἔξ, πλάγλω.

PATRONYMICA.

Quotuplicia sunt Patronymica?

Duplicia: *Masculina & Fœminina*.

Quot sunt terminationes Masculinorum?

Tres: δης, ων & διος.

Unde formantur in δης?

A Genitivo desinente in ε, ος, ως, & υς; *ea Syllaba in* ιδης *mutanda*: *ut*,

πειρᾶ, πειράς, πειρᾶδης.

ἥτυχος, *Hesychius*, ἠσύχης, ἠσυχίδης. *Quo utitur Callimachus fœminine*, λήτδεαι κεἰδν ἔλαχον ἠτυχίδαι. *Sacerdotes adolendi munus sorte habent Hesychida*. ἡ λήτδεα, *sacerdos fœmina*, ἑστωρ, ἑστορος, ἑστορίδης.

ἀμφιτρύων, ωνος, ἀμφιτρυωνίδης, & *Epenthesi* ἀμφιτρυωνιάδης.

δδυκαλίων, ωνος, δδυκαλιωνίδης, & *Syncope Aeolica* δδυκαλίδης.

πηλεύς, πηλέως, πηλείδης, & *synæresi* πηλείδης.

Apud Homerum πηληϊάδης: ε *in* η *mutato*, & α *interposito*. *Genitivo* πηληϊάδεω *Ionicè*. δημοδόκης, δημοδόκεος, δημοδοκίδης.

Quid excipitur?

Ου *purum tertiæ*, & ευς *primæ Declinationis*, *vertitur in* αδης: *ut*,

μενοίτιος, μενοιτίου, μενοιτιάδης.

ἴλιον, ιλίου, ιλιάδης.

ἱππώτης, ἱππώτου, ἱππωτάδης.

ὕρρας, ὕρρου, ὑρράδης.

ὕρρεως, κύριον αἰολικὸν: διὰ τοῦ ψιλοῦται. *Eustath. 2. Iliad. 13.*

Unde formantur in ων & διος?

A desinentibus in δης, *ea Syllaba in* ων *aut* διος *mutanda*: *ut*,

πηλείδης, πηλείων *Ionicè*.

ὑρράδης, ὑρράδιος *Aeolicè*.

Iliad. 2. V. 20. Nestor appellatur νηλήϊος, *pro* νηλείδης.

Quot sunt terminationes Fœminorum?

Tres: αι, ις, & νη.

Unde formantur in αις & ις?

A Masculinis Patronymicis: *Syllabâ* δη *expungenda*: *ut*,

πειά-

πειαμίδης, πειαμὶς.

ἰλιάδης, ἰλιάς.

αἰνόδις, *inusitatè*, *pro* αἰνείας: ἔ αἰνέ☉ *vel* αἰνῆ☉, αἰνείδης *vel* αἰνήιδης *Fœmininum* αἰνεὶς *vel* αἰνὶς, *id est*, *Aeneis*, *idos*. *In Helena Eurip.* ϖαῖδες τυνδαρίδες: *id est*, *Dioscuri*. τυνδαρὶς: *ibi Adjectivum Masculinum*. νυμῆς *contractè*, *pro* νυμφίς, *Iliad. 11. Eustath. 840.*

Unde in νη?

A Genitivo desinente in ϑ: *eâ Syllabâ in* ίνη *mutanda*: *ut*,

ἄνδρα☉, ἀνδράϑ, ἀνδρσίνη.

Quid excipitur?

Ιϑ *vertitur in* ιωνη: *ut*,

ἀκρίσι☉, ἀκρισίϑ, ἀκρισώνη.

Cujus Declinationis sunt Patronymica?

Masculina in δης *sunt Primæ Simplicium*: *in* ων, *Quintæ*: *in* δι☉, *Tertiæ*.

Fœminina in ας *&* ις, *Quintæ*: *in* νη *Secundæ*.

Unde dicitur ϖατρωνυμικὸν?

A ϖατὴρ *&* ὄνομα: *quia pleruny à patris nomine sumitur*. ὄνυμα *verò in compositione mutat prius* ο *in* ω, *posterius in* υ. *In Patronymicis* δωάμῳ ἔγκειται *Substantivum*: *ut*, πειαμίδης, *id est*, πειάμϑ ὑος. *Ergo pleonasmus est*, *Iliad. 11. v. 490.* πειαμίδω νεθον ὑον, *Eustath 858.*

Mars filius ἐνυϑς, *appellatur* ἐνυάλι☉, μητρωνυμικῶς, *nomine à matre sumpto*. *Iliad. 5. Scholÿs Didymi adversum 333.*

DE PRONOMINE.

Recense Pronomina.

Ἐγὼ, τὺ, ἕ: ἐμὸς, σὸς, ἑὸς: νωΐτερ☉, σφωΐτερ☉: ἡμέτερ☉, ὑμέτερ☉, σφέτερ☉, ἕτ☉. ἐκεῖν☉, αὐτὸς, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, δεῖνα.

Pronomini quot accidunt?

Novem: *Qualitas*, *Species*, *Significatio*, *Genus*, *Numerus*, *Figura*, *Persona*, *Casus*, *Declinatio*.

DE QVALITATE.

Cujusmodi sunt Pronomina Qualitate?

Finita ὡρισμένα, *omnia*, *præter* δεῖνα, *quidam*, *quod est Infinitum*, ἀόριστον.

Quare Infinitum?

Nam etsi de homine certo dici potest: *tamen*

men is non nominatur : ut, δεῖ τὰ βέλτιστα αἱρεῖσθαι, μὴ ἃ ἄν ὁ δεῖνα εἴπῃ. Man muß das beste erwehlen: nicht was der/oder jener sagt. ὁ δεῖνα ἐμοὶ ἔδωκεν. Einer hat mirs geben.

DE SPECIE.

Quotuplex est Species Pronominum?

Duplex: Primitiva: ut, ἐγὼ, σὺ, αὐτὸς, δεῖνα.

Derivativa : ut, ἐμὸς, σὸς, ἑὸς, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος.

Unde derivantur?

A Genitivo Singulari: ἐμεῦ, σεῦ, οὗ: ἐμὸς, σὸς, & ἑός.

A Nominativo Duali νὼ & σφὼ, νωΐτερος & σφωΐτερος.

A Nominativo Plurali ἡμεῖς, ὑμεῖς, σφεῖς: ἡμέτερος, ὑμέτερος, σφέτερος.

DE SIGNIFICATIONE.

Quot sunt significationes Pronominum?

Quatuor. 1. Demonstrativa : ut, ἐγὼ, σὺ, ὅτος, ἐκεῖνος, δεῖνα. *Huc refer compositum Articulum* ὅδε.

2. *Relativa : ut*, αὐτὸς. *Huc referri potest Articulus* ὁς, *qui.*

3. *Reciproca : ut*, οὗ, ἑὸς, σφέτερος, (σφὸς Poëticè) ἑαυτοῦ.

4. *Possessiva : ut*, ἐμὸς, σὸς, ἑὸς, νωΐτερος, σφωΐτερος, ἡμέτερος, ὑμέτερος (ὑμὸς Poëticè) σφέτερος. *Sed* ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ, *aliàs Demonstrativa, aliàs Possessiva sunt.*

DE GENERE.

Quot sunt Genera Pronominum?

Quatuor.

1. *Masculinum: ut*, ὁ ἐμός.
2. *Fœmininum : ut*, ἡ ἐμή.
3. *Neutrum : ut*, τὸ ἐμόν.
4. *Omne: ut*, ἐγὼ, σὺ, οὗ, δεῖνα.

DE FIGURA.

Quot sunt Figuræ?

Duæ: Simplex : ut, αὐτός.

Composita : ut, ἐμαυτοῦ, σεαυτοῦ, ἑαυτοῦ: *ab* ἐμεῦ, σεῦ, οὗ & αὐτοῦ. *His non utitur Homerus.*

DE PERSONA.

Quot sunt Personæ?

Tres: Prima, *ut* ἐγὼ: *Secunda, ut*, σὺ: *Tertia, ut alia.* αὐτὸς, *ipse, est omnium Personarum.*

DE DECLINATIONE.

Decli-

Declina ἐγὼ.

S.	N.	ἐγὼ
	G.	ἐμοῦ, & per ἀφαίρεσιν μοῦ
	D.	ἐμοὶ, μοὶ
	A.	ἐμὲ, μέ.
D. N. & A.		νῶϊ, νώ
	G. & D.	νῶϊν, νῷν.
P.	N.	ἡμεῖς
	G.	ἡμῶν
	D.	ἡμῖν
	A.	ἡμᾶς.

Declina σὺ.

S.	N.	σὺ
	G.	σοῦ
	D.	σοί
	A.	σὲ.
D. N. & A.		σφῶϊ, σφώ
	G. & D.	σφῶϊν, σφῷν.
P.	N.	ὑμεῖς
	G.	ὑμῶν
	D.	ὑμῖν
	A.	ὑμᾶς.

Declina οὗ.

S.	N.	οὗ *ab* ὃς, *ille.*

D. οἷ

	D.	οἷ
	A.	ἕ.
D. N. & A.		σφωέ, σφέ
	G. & D.	σφοῖν, & σφίν.
P.	N.	σφεῖς
	G.	σφῶν
	D.	σφίσι
	A.	σφᾶς.

Declina δεῖνα.

S.	N.	ὁ, ἡ, τὸ δεῖνα, *poëticè* ὁ δείς.
	G.	τοῦ, τῆς, τοῦ δεῖνος, & δεῖνα *vel* δέος
	D.	τῷ τῇ, τῷ δεῖνι (νατος
	A.	τὸν, τὴν, τὸ δεῖνα.

Quomodo reliqua Pronomina declinantur?

Masculina & Neutra pertinent ad tertiam Declinationem Simplicium in Nomine: Fœminina verò ad Secundam: ut, ἐμοῦς, ἐμὴ, ἐμὸν: ἐμοῦ, ἐμῆς, ἐμοῦ. ἑοῦς, ἑὴ, ἑὸν, non ἑᾶ, ἑὸν: ἑοῦ, ἑῆς, ἑοῦ. *Dicitur &* ὃς, ἥ, ὅν. ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνο: οὗ, ἧς, οὗ, αὐτὸς, αὐτὴ, αὐτὸ: οὗ, ἧς, οὗ, ἡμέτερος, τέρα, τέρον: οὗ, ας, οὗ.

Declina ὅστις.

	Masculi.	Fœmin.	Neut.
S.	ὅστις *hic,*	αἵτη	τόδε.

	τοῦτος,	ταύτης,	τούτου.
	τούτω,	ταύτη,	τούτῳ.
	τοῦτον,	ταυτὴν,	τοῦτο.
	ὦ οὗτος,	ὦ αὕτη,	ὦ τοῦτο.
D.	τούτω	ταύτα,	τούτω.
	τούτοιν,	ταύταιν,	τούτοιν.
P.	οὗτοι,	αὗται,	ταῦτα.
	τούτων *in omni Genere.*		
	τούτοις,	ταύταις,	τούτοις.
	τούτους,	ταύτας,	ταῦτα.

Quid hîc ſciendum eſt?

Attici Emphaſeos cauſa addunt Jota acutum Demonſtrativis οὗτος *&* ἐκεῖνος, *in Conſonantem, longâ Vocalem, aut Diphthongum deſinentibus: brevem autem Vocalem in Jota acutum mutant, ut,* ἐστί, ἐκείνοσί, αὐτηί, τουτί, ἐκείνοσί, τουτί, ταυτί.

Declina Compoſita Pronomina.

Ea carent Nominativis.

	Maſcul.	Fœmin.	Neut.
S.G.	ἐμαυτοῦ,	ἐμαυτῆς,	ἐμαυτοῦ.
	meiipſius.		
D.	ἐμαυτῷ,	ἐμαυτῇ,	ἐμαυτῷ.
A.	ἐμαυτὸν,	ἐμαυτὴν,	ἐμαυτό.
S.G.	σεαυτοῦ *tuiipſius,*	σεαυτῆς,	σεαυτοῦ.

D. σε-

D.	σεαυτῷ,	σεαυτῇ,	σεαυτῷ.
A.	σεαυτὸν,	σεαυτὴν,	σεαυτό.
Dicitur & σαυτοῦ,		σαυτῆς,	σαυτοῦ, *&c.*

Cæteris Numeris carent.

S.G.	ἑαυτοῦ *ſuiipſius,*	ἑαυτῆς,	ἑαυτοῦ.
D.	ἑαυτῷ,	ἑαυτῇ,	ἑαυτῷ.
A.	ἑαυτὸν,	ἑαυτὴν,	ἑαυτό.
P.G.	ἑαυτῶν. *&* σφῶν,		αὐτῶν.

D. ἑαυτοῖς, *&* σφίσιν αὐτοῖς: ἑαυταῖς *&* σφίσιν αὐταῖς: ἑαυτοῖς, *&* σφίσιν αὐτοῖς.

A. ἑαυτοὺς, *&* σφᾶς αὐτοὺς: ἑαυτὰς, *&* σφᾶς αὐτὰς: ἑαυτὰ, *&* σφᾶς αὐτὰ.

Dicitur & αὐτοῦ, αὐτῆς, αὐτοῦ, *&c.*

Quid de hoc ampliùs ſciendum?

Ἑαυτοῦ *in Plurali eſt omnium Perſonarum: ut,* ἴστε ἡμᾶς τὰ καλὰ τὴν Φωκίδα ὑφ' ἑαυτοὺς ποιησαμένους: *Scite nos Phocidem ſub poteſtatem noſtram ſubjeciſſe. In Orat.* μὴ φρονεῖτε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς: *Ne ſitis arrogantes apud voſmetipſos. Rom. 12. Idem ſit aliquándo & in Singulari.*

Καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὄνειδος ἐδέν. Pro κατ' ἐμαυτόν. *Ad me quod attinet, non invenies ullum in me*

peccati probrum. Sophoc. Oedip. Coloneo. Oedipus se fato peccasse non suâ culpâ, dicit.

Οὕτω γὰρ παιδεύεις τὰς ἑαυτῆς φίλας. *Sic enim instituis amicos tuos. Xenoph. lib. 2. Ἀπομνημον. Virtus ad voluptatem.* Μόρον τὸν αὐτῆς οἶδα: *mortem tuam ipsius nosti. Chorus ad Cassandrum, in Aeschyli Agamemnone.*

DE VERBO.

Verbo quod accidunt?

Novem: Qualitas, Species, Genus, Tempus, Modus, Numerus, Figura, Persona, Conjugatio: ποιότης, εἶδος, γένος, χρόνος, ἔγκλισις, ἀριθμὸς, σχῆμα, πρόσωπον, συζυγία.

DE QVALITATE.

Verbum quotuplex est?

Duplex. Personale, προσωπικὸν: *ut,* τύπτω, ποιῶ, τίθημι. *Impersonale,* ἀπρόσωπον: *ut,* δεῖ, λέγεται.

Quotuplex est impersonale?

Duplex. Activæ vocis: ut, δεῖ, *opus est,* πρέπει *decet,* χρὴ, *oportet. Passivæ vocis: ut,* λέγεται, *dicitur,* γράφεται, *scribitur.*

Quo-

Quomodo partiris Verbum Personale?

Bifariam.

Dic priorem Divisionem.

Substantivum: ut, εἰμὶ, τυγχάνω, ὑπάρχω, *sum, existo.*

Vocativum: ut, καλέω, *voco,* λέγω, *dico.*

Transitivum. ut, τύπτω, *verbero,* διδάσκω, *doceo.*

Absolutum: ut, τρέχω, *curro,* ζάω, *vivo.*

Dic alteram.

Perfectum: ut, τύπτω, πέπτω, *ordino.*

Heteroclitum: ut, ξυράω, *vel* ξυρέω, *rado.*

Anomalum: ut, πλάττω, *fingo. Fut.* πλάσω. *Prat.* πέπλακα.

Defectivum: ut, λαμβάνω, *accipio,* ἐλάμβανον. *Cæteris caret, nisi succurrat* τὸ λήβω.

DE SPECIE.

Quotuplex est Species Verborum?

Duplex. Primitiva: ut, γαμέω, *duco uxorem.*

Derivativa: ut, γαμητίω, *nuptias cupio.*

Quotuplex hæc?

Præcipuè triplex. Inchoativa: ut, γη-

ἐάσκω, *senesco. Meditativa, seu desiderativa.* 1. ἰη αω: *ut*, μαθητιάω, *cupio discere*: φυξιάω, *meditor fugam*: τυραννιάω, *tyrannidem appeto*: ἀρχιάω, *imperandi cupiditate flagrare, apud Aristot. lib. 5. Polit. cap. 5.* θανατᾶν, *cupere mori apud Plato. in Phædone.* ἀπαλλαυτῶν δουλείας, *cupere liberari servitute, apud Artemidorum l. 2. de somnijs cap. 3.* 2. *In* ειω: *ut*, πολεμητειάω, *bellum cupio.* ἀπαλλαξείω πολέμω, *cupio liberari bello.* παραδοσείω, *cupio tradere.* ναυμαχητείω, *cupio navali prælio decernere.* ξυμβατείω, *compositionem pacis cupio. Omnia quinq; & sola, apud Thucydidem.*

Imitativa, in ίζω: *ut*, ἑλληνίζω, *Græcor*, φιλιππίζω, *faveo Philippo*, πατριάζω & πατριάζω, *patrisso*, χρυσίζω, *auri speciem præfero*, παροψίζω, *ad acorem vergo*, εἰσιγωνίζω, *in angulos desino, sicut folia quædam.*

DE GENERE.

Quot sunt Genera Verborum?

Quinq; Activum, ἐνεργητικὸν: *ut*, τύπτω.
Passivum, παθητικὸν: *ut*, τύπτομαι, *verberor.*
Neutrum, οὐδέτερον: *ut*, ὑγιαίνω, *valeo.*
Commune vel Medium, κοινὸν ἢ μέσον: *ut*, βιάζομαι σε, *violo te*: βιάζομαι ὑπό σου, *violor à te.*

Deponens: ἀποθητικὸν: *ut*, μάχομαι, *pugno.*

DE TEMPORIBVS.

Quot sunt Tempora?

Novem. Præsens, χρόνος ἐνεστὼς, *id est, instans*: Præteritum Imperfectum, παρατατικὸς, *id est, extensivum*: Præteritum perfectum παρακείμενος, *id est, adjacens*: Præteritum Pluſquamperfectum, ὑπερσυντελικὸς: Aoristus vel Indefinitum primum, ἀόριστος πρῶτος: Aoristus vel Indefinitum secundum, ἀόριστος δεύτερος: Futurum primum, μέλλων πρῶτος: Futurum secundum, μέλλων δεύτερος: paulò post Futurum, μετ' ὀλίγον μέλλων.

Quæ est vis τῦ ἐνεστῶτος?

1. *Sæpè apud Historicos, loco* Præteriti *positum, rem oculis repræsentat.* 2. *Interdum significat, aliquid semper fieri, & non tantùm semel: ut,*

ποῖον γὰρ ἀθάνατα, ποίαν δ' ἀπτίδα,
οὐκ ἐνέχυρον τίθησιν ἡ μιαρωλάτη;

Quæ arma non oppignorat sceleſtiſſima paupertas? Aristoph. πλούτῳ. *Ubi Scholiastes*, εἰκότως δέ, *inquit*, τίθησι, καὶ ὁ τέβ-

κε: δεικνὺς τὸ ἀεὶ ὕστω ταῦτα γίνεσθαι ἐν τοῖς πόνοις. ἀεὶ γὰρ ἀποῤῥῆγνυτες, ἐνεχυρα τιθέασι.

Quæ τὸ παρατατικὸν?

1. *Tarditatem significat: ut Iliad. 8.* ὄφρ' ὁ γέρων ἵππους παρηορίας ἀπέλαυνε φαιδίμῳ υἱόνος: τόφρ' ἔκτορα ὠκέες ἵπποι ἦλθον.

Dum senex (Nestor) equi lora abscindebat ense festinans: interim Hectoris celeres venerunt equi. Ibi Eustathius: τὸ δὲ ἀπέλαυνεν, *inquit*, ἀτείως εἴρηται καὶ τινὲς τῶν παλαιῶν. ὁ γὰρ δυνάμενος ὁ ὕστερος τηρησιν τῶν παλαιῶν. ὁ γὰρ δυνάμενος ὁ ὕστερος γέρων ταχὺ ἐλαύνειν, ἀπέλαυνε κατ' ὀλίγον ἐν παρατάσει χρόνου: καὶ τινὲς μὴ ἀνιέμενος, ἀλλ' ἀίσσων, ὅ ἐστι πάνυ σπεύδων.

2. *Aliquid sæpè, aut semper fieri: ut Luc. 10. Homo quidam descendebat. Ibi Theophylactus,* οὐκ εἶπεν, *inquit*, ὅτι καθέβη, ἀλλὰ κατέβαινεν. ἀεὶ γὰρ ἡ ἀνθρωπίνη φύσις ὀπὶ τὰ κάτω ἔνδυεν: ἐκ ἄπαξ, ἀλλὰ δι' ὅλου, τῷ ἐμπαθεῖ βίῳ παρέχεται. *Cicero de Offic. 2. Magnam laudem consequebare, equitando, jaculando, omnique militari labore tolerando.*

Quomodo differunt inter se ὁ παρακείμενος & ἀόριστος?

ὁ παρακείμενος *significat aliquid modò præterijsse: ut,* τέτυφα, *modò verberavi.* ὁ ἀόριστος *significat aliquid præterijsse, sed indefinitè, modò an dudum: sicut* Præteritum Perfectum *apud Latinos: ut,* ἔτυψα, *verberavi, vel jam, vel dudum. Refert autem,* τὸν μὲν παρακείμενον, *adjectione* ἄρτι, *nuper, modò:* τὸν δὲ ὑπερσυντελικὸν, *adjectione* πάλαι, *dudum. De Aoristo & præsenti considerandus est hic Theophylacti locus, cap. 11. Luce: Petite, & dabitur.* ὅρα τὸ ἀκριβὲς τῆς λέξεως, *inquit*, οὐκ εἶπεν ὁ κύριος, ὅτι αἰτήσασθε, καὶ δοθήσεται: ἀλλ' αἰτεῖτε: ἀντὶ δὲ, διλωσεως ζητεῖτε. *Ergò* τὸ αἰτήσασθε, *petite, nescio quando.* αἰτεῖτε, *petite nunc & semper.*

Cur sunt duo Aoristi, & duo Futura?

Nullâ necessitate, aut diversitatis causâ in significando: sed propter copiam linguæ Græcæ.

DE MODIS.

Quot sunt Modi?

Quinq;. Indicativus, Imperativus, Optativus, Subjunctivus, & Infinitivus: ἔγκλισις ὁριστικὴ, προστακτικὴ, εὐκτικὴ, ὑποτακτικὴ, & ἀπαρέμφατος.

Non sunt Græcis Gerundia & Supina?

Non, sed loco eorum utuntur Infinitivis.

DE FIGVRA.

Quot sunt Figuræ?

Tres. Simplex: ut, ἄγω, duco.

Composita: ut, περιάγω, circumduco.

Decomposita: ut, συμπεριάγω, una circumduco.

DE CONIVGATIONE.

Quot sunt Conjugationes?

Tredecim.

Quomodo dividuntur?

In sex Barytonas, tres Circumflexas, & quatuor Conjugationes verborum in μι.

Quot sunt διαθέσεις, id est, rationes inflectendi Verba in unaquaq; Conjugatione?

Tres. Activa in ω, ῶ, μι: quam & Neutra verba sequuntur. Passiva in μαι: quam sequuntur Communia & Deponentia ex parte. Media in μαι: quam item ex parte Communia & Deponentia sequuntur.

Quomodo internoscuntur Latinæ & Græcæ Conjugationes?

Latinæ, Vocali fita ante Re in Infinitivo, aut

aut ante Ris in secunda persona præsentis Indicativi passivi.

Græcæ verò, Tono & terminatione ultimæ Syllabæ, ac Literis Characteristicis, id est, figurativis vel formativis.

DE CONIVGATIONIBVS BARYTONIS.

Quare dicuntur Conjugationes Barytonæ?

Quia habent Gravem Tonum in ultima, & Acutum in penultima: ut, τύπτω, παιδεύω.

Quanam re inter se distinguuntur?

Literis Characteristicis.

Quid est Litera Characteristica?

Est litera proximè præcedens terminationem, ω, α, aut ομαι: ut, λεγω, λέξω, λέλεχα, λέγομαι.

Quotuplices sunt Characteristicæ Literæ?

Triplices: præsentis, Futuri & prateriti.

Dic Characteristicas primæ Conjugationis?

præsentis sunt β, κ, φ, πτ: ut, λείβω, stillo, τρέπω, verso, γράφω, scribo, κλέπτω, furor.

Futu-

Futuri est ψ: *ut*, λείψω, *stillabo*, τρέψω, *vertam*, γράψω, *scribam*, κλέψω, *furabor*.

Præteriti φ: *ut*, λέλειφα, *stillavi*, τέτρεφα, *verti*, γεγράφα, *scripsi*, κέκλεφα, *furatus sum*.

Dic Characteristicas Secundæ?

Præsentis, γ, κ, χ, πτ: *ut*, λεγω, *dico*, πλέκω, *plico*, βρέχω, *rigo*, τίπτω, *pario*.

Futuri ξ: *ut*, λέξω, πλέξω, βρέξω, τέξω.

Præteriti χ: *ut*, λέλεχα, πέπλεχα, βέβρεχα, τέτεχα.

Dic Tertiæ?

Præsentis, δ, τ, θ: *ut*, ᾄδω, *cano*, ἀνύτω, *perficio*, πλήθω, *impleo*.

Futuri σ: *ut*, ᾄσω, ἀνύσω, πλήσω.

Præteriti κ: *ut*, ἦκα, ἴδυκα, πέπληκα.

Dic Characteristicas Literas quartæ Conjugationis?

Præsentis, ζ, σσ, ττ: *ut*, Φράζω, *dico*, ταράσσω *vel Atticè* ταράττω, *turbo*.

Futuri σ *vel* ξ: *ut*, Φράσω, ταράξω.

Præteriti κ *vel* χ: *ut*, πέφρακα, τέτάραχα.

Quæ habent in Futuro σ?

Ea, quorum Characteristica in Præsenti est ζ.

Quæ excipiuntur?

Ver-

Verba ὀλολυγικὰ, *id est, lamentationem aut motum animi significantia: ut*, οἰμώζω, *ploro*, οἰμώττω: στενάζω, *ingemisco*, στενάχω: κεκράζω, *clamo*, κεκράγω. *At* παίζω, *ludo*, παίσω *&* παίξω: ἁρπάζω, *rapio*, ἁρπάσω *&* ἁρπάξω.

Quæ habent in Futuro ξ?

Ea, quorum Characteristica in Præsenti est σσ, *vel* ττ.

Quæ excipiuntur?

πλάττω, πλάτω: πράττω, *vendo*, πράσω: πέττω, *concoquo*, πέψω, *à* πέπτω.

Quæ habent in Præterito κ?

Quorum Characteristica Futuri est σ.

Quæ χ?

Quorum Characteristica Futuri est ξ.

Dic Characteristicas quintæ Conjugationis?

Præsentis, λ, μ, ν, ρ: *ut*, ψάλλω, *cano*, νέμω, *pasco vel distribuo*, κρίνω, *judico*, σπείρω, *semino*.

Futuri eadem: ut, ψαλῶ, νεμῶ, κρινῶ, σπερῶ.

Præteriti κ: *ut*, ἔψαλκα, νενέμηκα, κέκρικα, ἔσπαρκα.

Dic

Dic sextæ.

Præsentis, ω purum: id est, quod ante se habet Vocalem aut Diphthongum: ut, ὁράω, *video,* τίω, *honoro vel ulciscor,* ψαύω, *tango,* κρούω, *pulso.*

Futuri σ: *ut,* ὁράσω, τίσω, ψαύσω, κρούσω.

Præteriti κ: *ut,* ὧρακα, τέτικα, ἔψαυκα, κέκρουκα.

τάπτω cujus Conjugationis?

Quartæ Barytonorum.

Quare?

Quia ejus Characteristica in Præsenti est π.

Conjuga τάπτω.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς χρόνος.

S.	τάπτω,	τάπτεις,	τάπτει.
D.		τάπτετον,	τάπτετον.
P.	τάπτομεν,	τάπτετε,	τάπτουσι.

Παρατατικός.

S.	ἔταπτον,	ἔταπτες,	ἔταπτε.
D.		ἐτάπτετον,	ἐταπτέτην.
P.	ἐτάπτομεν,	ἐτάπτετε,	ἔταπτον.

Παρακείμενος.

S.	τέταχα,	τέταχας,	τέταχε.
D.		τετάχατον,	τετάχατον.
P.	τετάχαμεν	τετάχατε,	τετάχασι.

Ὑπερσυντελικὸς.

S.	ἐτετάχειν,	ἐτετάχεις,	ἐτετάχει.
D.		ἐτετάχειτον,	ἐτετάχειτον.
P.	ἐτετάχειμεν	ἐτετάχειτε,	ἐτετάχεισαν.

Ἀόριστος α.

S.	ἔταξα,	ἔταξας,	ἔταξε.
D.		ἐτάξατον,	ἐταξάτην.
P.	ἐτάξαμεν,	ἐτάξατε,	ἔταξαν.

Ἀόριστος β.

S.	ἔταγον,	ἔταγες,	ἔταγε.
D.		ἐτάγετον,	ἐταγέτην.
P.	ἐτάγομεν,	ἐτάγετε,	ἔταγον.

Μέλλων α.

S.	τάξω,	τάξεις,	τάξει.
D.		τάξετον,	τάξετον.
P.	τάξομεν,	τάξετε,	τάξουσι.

Μέλλων β.

S.	ταγῶ,	ταγεῖς,	ταγεῖ.
D.		ταγεῖτον,	ταγεῖτον.
P.	ταγῶμεν,	ταγῆτε,	ταγῶσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S.		τάπτε.	ταπτέτω.

D. πα-

D.		τετάχατον,	τετάχατον.
P.	τετάχαμεν	τετάχατε,	τετάχασι.

Ὑπερσυντελικὸς.

S.	ἐτετάχειν,	ἐτετάχεις,	ἐτετάχει.
D.		ἐτετάχειτον,	ἐτετάχειτον.
P.	ἐτετάχειμεν	ἐτετάχειτε,	ἐτετάχεισαν.

Ἀόριστος α.

S.	ἔταξα,	ἔταξας,	ἔταξε.
D.		ἐτάξατον,	ἐταξάτην.
P.	ἐτάξαμεν,	ἐτάξατε,	ἔταξαν.

Ἀόριστος β.

S.	ἔταγον,	ἔταγες,	ἔταγε.
D.		ἐτάγετον,	ἐταγέτην.
P.	ἐτάγομεν,	ἐτάγετε,	ἔταγον.

Μέλλων α.

S.	τάξω,	τάξεις,	τάξει.
D.		τάξετον,	τάξετον.
P.	τάξομεν,	τάξετε,	τάξουσι.

Μέλλων β.

S.	ταγῶ,	ταγεῖς,	ταγεῖ.
D.		ταγεῖτον,	ταγεῖτον.
P.	ταγῶμεν,	ταγῆτε,	ταγῶσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S.		τάπτε.	ταπτέτω.

D. πα-

D.	τάπετε,	ταπέτων.
P.	τάπετε,	ταπέτωσαν.

Potes primam pluralem Subjunctivi huc transferre: τάπωμεν, *ordinemus. Sic & in cæteris Temporibus ac Diathesibus.*

Παρακείμενος.

S.	τέταχε,	τεταχέτω.
D.	τετάχετον	τεταχέτων.
P.	τετάχετε,	τεταχέτωσαν.

Ἀόριστος α.

S.	τάξον,	ταξάτω.
D.	τάξατον.	ταξάτων.
P.	τάξατε,	ταξάτωσαν.

Ἀόριστος β.

S.	τάγε,	ταγέτω,
D.	τάγετε,	ταγέτων.
P.	τάγετε,	ταγέτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. τάποιμι,	τάποις,	τάποι.
D.	τάποιτον,	ταποίτην.
P. τάποιμεν,	τάποιτε,	τάποιεν.

Παρακείμενος.

S. τετάχοιμι,	τετάχοις,	τετάχοι.
D.	τετάχοιτον,	τεταχοίτην.
P. τετάχοιμεν,	τετάχοιτε,	τετάχοιεν.

Ἀόριστος α.

S. τάξαιμι,	τάξαις,	τάξαι.
D.	τάξαιτον,	ταξαίτην.
P. τάξαιμεν	τάξαιτε,	τάξαιεν.

Αἰολικῶς.

S. τάξειαν,	τάξειας,	τάξειε.
D.	τάξειατον,	ταξειάτην.
P. ταξείαμεν,	ταξείατε,	τάξειαν.

Ἀόριστος β.

S. τάγοιμι,	τάγοις,	τάγοι.
D.	τάγοιτον,	ταγοίτην.
P. τάγοιμεν,	τάγοιτε,	τάγοιεν.

Μέλλων α.

S. τάξοιμι,	τάξοις,	τάξοι.
D.	τάξοιτον,	ταξοίτην.
P. τάξοιμεν,	τάξοιτε,	τάξοιεν.

Μέλλων β.

S. ταγοῖμι,	ταγοῖς,	ταγοῖ.
D.	ταγοῖτον,	ταγοίτην.
P. ταγοῖμεν,	ταγοῖτε,	ταγοῖεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν τάπω,	τάπῃς,	τάπῃ.
D.	ἐὰν τάπητον,	τάπητον.
P. ἐὰν τάπωμεν,	τάπητε,	τάπωσι.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν τετάχω,	τετάχῃς,	τετάχῃ.
D.	ἐὰν τετάχητον,	τετάχητον.
P. ἐὰν τετάχωμεν,	τετάχητε,	τετάχωσι.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν τάξω,	τάξῃς,	τάξῃ.
D.	ἐὰν τάξητον,	τάξητον.
P. ἐὰν τάξωμεν,	τάξητε,	τάξωσι.

Ἀόριστος β.

S. ἐὰν τάγω,	τάγῃς,	τάγῃ.
D.	ἐὰν τάγητον,	τάγητον.
P. ἐὰν τάγωμεν,	τάγητε,	τάγωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ
ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, τάπτειν.
παρακείμενος, τετάχέναι.
ἀόριστος α, τάξαι.
ἀόριστος β. ταγεῖν.
μέλλων α. τάξειν.
μέλλων β. ταγεῖν.

PARTICIPIA AB HOC
VERBO ACTIVO.

ἐνε-

ἐνεστὼς.

ὁ τάπων,	τοῦ τάποντος.
ἡ τάπουσα,	τῆς τατούσης.
τὸ τάπον,	τοῦ τάποντος.

Παρακείμενος.

ὁ τετάχως,	τοῦ τετάχότος.
ἡ τετάχυῖα,	τῆς τετάχυίας.
τὸ τετάχος,	τοῦ τετάχότος.

Ἀόριστος α.

ὁ τάξας,	τοῦ τάξαντος.
ἡ τάξασα,	τῆς τάξάσης.
τὸ τάξαν,	τοῦ τάξαντος.

Ἀόριστος β.

ὁ ταγὼν,	τοῦ ταγόντος.
ἡ ταγοῦσα,	τῆς ταγούσης.
τὸ ταγὸν,	τοῦ ταγόντος.

Μέλλων α.

ὁ τάξων,	τοῦ τάξοντος.
ἡ τάξουσα,	τῆς τάξούσης.
τὸ τάξον,	τοῦ τάξοντος.

Μέλλων β.

ὁ ταγῶν,	τοῦ ταγοῦντος.
ἡ ταγοῦσα,	τῆς ταγούσης.
τὸ ταγοῦν,	τοῦ ταγοῦντος.

FORMATIO TEMPORVM IN VERBO ACTIVO.

Quæ Tempora à quibus formantur?

Cognata ferè à cognatis.

Quæ sunt cognata Tempora?

Quæ eandem habent Characteristicam.

Quæ habent eandem Characteristicam?

1. τάπω, ἔταπον: τέτυμμαι, ἐτετύμην.
2. τέταχα, ἐτετάχην: τέταγμαι, ἐτετάγμην.
3. ἔταξα, τάξω: ἐτάξαμεν, τάξομαι.
4. ἔπαγον, πάγω: τέταχα, ἐτετάγην, &c.

Præsens.

Cur deest prima Persona Dualis?

Prima Pluralis in μεν, ubiq; excludit primam Dualem.

Cur ambæ Duales sunt pares?

Secunda & tertia Duales ubique sunt pares: cùm tertia Plnralis desinit in ι, aut aliter impares: Excipe Iliad. 10. vers. 364. διώκετον, *pro* ἐδιώκετον, *persequebantur. Etsi Scholiastes pro* ἐδιώκων *positum putat: quod mihi non placet.*

Quid præterea hîc observandum?

Personis tertijs in ε aut ι desinentibus, ut, &

& Dativis Pluralibus, additur ν, sequente Vocali: ut, ἔτυπεν αὐτὸν, τύπτουσιν ἐκεῖνοι, μάστιξιν ἔτυψε. *Fit idem Atticè nonnunquam etiam Consonante sequente.*

Sic & in Adverbijs: ut, μετόπισθεν ἔχει κέρδος, *in posterum retinet iram.*

πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. *Antè leo, retroq; draco, medioq; capella. Iliad. 6.*

Iliad. 3. ἥσκει καλὰ ἔργα, *pro* ἤσκει: *tractabat anus lanã pulchram. Vide Eustath. 428.*

Vocatur ν ἑφελκυστικὸν *attractivum: quòd ab ultima Vocali attrahatur.*

Poëtico ἐστὶ *non additur* ν *Eustath. Iliad. 1. pag. 76. Sic* δαῖε οἱ, *Iliad. 5. pro* δαΐνοι. *Eustath. 514.*

Præteritum Imperfectum.

Unde & quomodo formatur Præteritum Imperfectum?

A Præsenti, ω mutando in ον, & ab initio Augmento præponendo: ut, τάπω, ἔταπον.

Quotuplex est Augmentum?

Duplex: Syllabicum & Temporale, συλλαβικὴ καὶ χρονικὴ αὔξησις.

Quid est Augmentum Syllabicum?

Quum Verbum crescit numero Syllabarum: ut, hoc loco præponitur ε.

Quæ Verba habent Syllabicum Augmentum?

Ea, quæ à Consonante incipiunt: ut, λέγω, ἔλεγον: ψάλλω, ἔψαλλον: σπείρω, ἔσπειρον.

Quid est Augmentum Temporale?

Cùm Verbum augetur tempore. id est, mutatione Vocalis brevis in longam, aut alicujus Diphthongi in aliam Diphthongum.

Quæ Verba habent Temporale Augmentum?

Ea, quæ incipiunt à Vocali aut Diphthongo mutabili: ut,

1.	ἄγω, *duco,*	ἦγον,	α, η.
	ἐλεέω, *misereor,*	ἠλέεον,	ε, η.
	ὀρθόω, *dirigo vel erigo,*	ὤρθεον,	ο, ω.
2.	αἱρέω, *capio,*	ἥρεον,	αι, η.
	αὐξάνω, *cresco,*	ηὔξανον,	αυ, ηυ.
	οἰκίζω, *habitare facio,*	ὤκιζον.	οι, ω.

Cæteræ Vocales & Diphthongi non mutantur: ut,

1.	ἡσυχάζω, *quiesco,*	ἡσύχαζον,	η.
	ἰξδύω, *aucupor,*	ἴξδυον,	ι.
	ὑμνέω, *laudo.*	ὕμνεον,	υ.
	ὠφελέω, *prosum,*	ὠφέλεον,	ω.

2. εἴρ-

2.	εἴργω, *prohibeo,*	εἶργον	ῑ.
	εὐθύνω, *dirigo,*	εὔθυνον,	υ.
	ἐρέω, *meio,*	ἔρρεον,	ρ.

Quid excipitur in mutabilibus?

1. *Quædam α non mutant: ut,* ἄω, ἄον: αἰδέω, αἴδεον: ἀηθέω, ἀήθεον: ἀηδίζομαι, ἀηδιζόμην.

2. *In quibusdam* ε *pro Augmento assumit Iota: ut,* ἔχω, εἶχον: ἕλκω, εἷλκον: ἐρέω, εἴρηκα: ἑάω, εἴαον: ἑστιάω, εἱστίαον: ἑπομαι, εἱπόμην: ἐργάζομαι, εἰργαζόμην: ἑστήκω, *Medio pluſquamperfecto* εἱστήκειν.

Quædam οι *non mutant: ut,* οἰνίζω, οἴνιζον: οἰνοποτέω, οἰνοπότεον, οἰνωμεῖν, *Aristot. cap. 3. de somnijs. Sic* ἐνεχυράζω, ἐνεχυρίαζον. *Aeschin.* κατὰ κλησιφῶντος.

Quid in Immutabilibus excipitur?

Ευ *mutatur Atticè in* ηυ: *ut,* εὔχομαι, ηὐχόμην.

Dic Imperfectum Verborum μέλλω & βέλομαι.

Ἔμελλον & ἤμελλον, ἐβελόμην & ἠβελόμην.

Cur?

Attici Syllabicum Augmentum nonnunquam in Temporale vertunt.

Quomodo augentur Composita?

PRIMA REGULA.

Verba cum Nomine, & particula privativa α, atq; ὁμῶ, composita, augentur ab initio more Simplicium: ut,

φιλοσοφῶ, ἐφιλοσόφουν.	σωματοποιημένη,
χειραγωγῶ, ἐχειραγόγουν,	ἀσωματοποιῶ. Galen. in defin. Medic.
ἀφρονῶ, ἠφρόνουν.	
ὁμολογῶ, ὡμολόγουν.	indictione χιλίων.

SECUNDA.

Verba, quorum Simplicia omninò non sunt, aut non admodum in usu, augentur partim initio, partim in medio, partim utring.: ut,

ἀμφισβητῶ, ἠμφισβήτουν: ἐμμελῶ, ἠμμέλουν: ἐνέγκω, ἤνεγκον. *Sic* κεκατήραται, *maledicti sunt,* ἀπὸ καταρῶμαι.

ἀπολαύω, ἀπέλαυον & ἀπήλαυον: ἐπιχειρῶ, ἐπεχείρουν: ἐγκωμιάζω, ἐνεκωμίαζον: προσκυνῶ, προσεκύνουν. *Gabrias in Fabulis,* ἐπροσκυνήθη.

ἀνορθῶ, ἠνώρθουν: ἀνοχλῶ, ἠνώχλουν: ἀνέχομαι, ἠνεχόμην.

TER-

TERTIA.

Verba, quorum compositio significationem Simplicis non mutat, augentur ab initio, more Simplicium: ut,

ἔπω, ἐνέπω, *dico:*	εἶπον.
εὕδω, καθεύδω, *dormio:*	ἐκάθευδον.
ἕζω, καθίζω, *sedeo, colloco:*	ἐκάθιζον.

QUARTA.

Cùm præpositio significationem Verbi mutat: ipsa non augetur, sed Verbum: ut,

οἰκέω, *habito,* συνοικέω, *cohabito,* συνῴκεον.

Quid hîc observandum?

1. *Literarum mutationes: ut,*

βάλλω, *jacio,* συμβάλλω, *conjicio,* συνέβαλλον.
γράφω, *scribo,* συγγράφω, *cõscribo,* συνέγραφον.
στέλλω, *mitto,* συστέλλω, *contraho,* συνέστελλον.

2. *Præpositionum ultimæ Vocales, in compositione, Vocali sequente, eliduntur: exceptis περὶ & πρὸ: ut,*

παρήκουον: ἀ παρὰ & ἀκούω.
καταλέγω, κατέλεγον.
περιβάλλω, περιέβαλλον, & Crasi περιβαλλον,
πρόειμι, πρόειμεν. *Sic* προρρῶ, προῤῥώθην. *Sed* πόπτε & πέλπεο, *Ionica sunt, Iliad.* 1.

QUINTA.

Δυς & δι *in compositione, sequente Vocali mutabili, non augentur, sed verbum: ut,*

δυσαρεστῶ,	δυσηρέστουν.
διεργετῶ,	διηργέτουν.

δυστυχῶ *verò* ἐδυστύχουν: διτυχῶ, ηὐτύχουν: δημερῶ, ἡμέρουν: *quia hîc post* δυς & δι *non sequitur vocalis mutabilis.*

PRÆTERITUM PERFECTUM.

Unde & quomodo formatur Præteritum Perfectum?

A Futuro, ω *mutando in* α: *pro Characteristica Futuri, Characteristica* Præteriti *sumenda: & Augmento præponendo: ut,*

τάξω,	τάξω,	τέταχα.

Dic Regulas de Augmento Præteriti Perfecti?

PRIMA.

Verba à Vocali aut Diphthongo incipientia, habent idem Augmentum in Præterito *Imperfecto & Perfecto: ut,*

ἀκούω,	ἤκουον,	ἤκουκα.
ἐλεέω,	ἠλέεον,	ἠλέηκα.
ὀνομάζω,	ὠνόμαζον,	ὠνόμακα.
αἴρω,	ἦρον,	ἦρκα.

ἀω-

αὐλέω,	ηὔλεον,	ηὔληκα.
οἰκέω,	ᾤκεον,	ᾤκηκα.
ἠχέω,	ἤχεον,	ἤχηκα.
εἰκάζω,	ᾔκαζον,	ᾔκακα.

SECUNDA.

Verba à Consonante simplici incipientia, adsciscunt ad ε *primam Consonantem Præsentis: ut,*

τάπω,	ἔταπον,	τέταφα.
γυνάω,	ἐγύνων,	γεγύνηκα.

Quia ibi Imperfecti ε *est breve, id est, non productum positione.*

Quid excipitur?

Verba incipientia à ῥ *geminant id in omnibus Præteritis: ut,*

ῥίπω,	ἔρριπτον,	ἔρριφα, ἔρριμμα.
ῥυπόω,	ἐρρύπουν,	ἐρρύπωκα, ἐρρύπωσα.

Homerus tamen Odyss. 6. ῥεῤῥυπωμένα, *pro* ἐῤῥυπωμένα. *Causa est: quia Atticè fit illa geminatio τοῦ* ῥ, *non autem communiter: ut Eustath. 2. Iliad. 245. ait. Et tamen communis lingua postea etiam geminare cœpit. Geminatur* ῥ *etiam in compositione: ut,*

διαῤῥέω,	διέῤῥεον,	διέῤῥηκα.

TER-

TERTIA.

Verba à duabus Consonantibus, præsertim Duplicia, incipientia, habent idem Augmentum in Præterito Imperfecto & Perfecto: *ut,*

σέλλω,	ἔσελλον,	ἔσαλκα.
ψάλλω,	ἔψαλλον	ἔψαλκα.
ζητῶ,	ἐζήτουν,	ἐζητηκα,
ξύρω,	ἐξύρουν,	ἐξύρηκα.

Quia ibi ε Positione producitur.

Quid excipitur?

1. *Muta cum Liquida: ut,*

γράφω,	ἔγραφον,	γέγραφα.
πλήττω,	ἔπληττον,	πέπληχα.

Quia ibi ε *est anceps.*

At incipientia à γν & χρ, *non repetunt in* Perfecto *primam Consonantem thematis: ut,*

γνωρίζω,	ἐγνώριζον,	ἐγνώρικα.
χρηγορῶ,	ἐχρηγόρουν,	ἐχρηγόρηκα.

2. *Excipiuntur quædam incipientia à* κλ, πτ, μν: *ut,*

κλάομαι,	κέκλημαι.
πτῶω, *pro quo utimur* πίπτω,	πέπτωκα.
μνάομαι,	μέμνημαι.

Diodorus à κτίζομαι, *condor, facit* ἔκτισμαι: *& Herodotus lib. 7.* κλάομαι, ἔκλημαι: *huo etiam Plato utitur.*

Quia & hæ Consonantes Syllabam naturâ brevem faciunt ancipitem.

QVARTA.

Verba ab Aspirata Muta incipientia, repetunt in Præterito Perfecto ejus Tenuem: ut,

θύω,	ἔθυον,	τέθυκα.
θραύω,	ἔθραυον,	τεθραυκα.
φαίνω,	ἔφαινον,	πέφαγκα.
φεάζω,	ἔφεαζον,	πέφεακα.
χωρίζω,	ἐχώριζον,	κεχώρικα.
χρίω,	ἔχριον,	κέχρικα.

Qualis est Penultima Præteriti Perfecti Activi?

Eadem, quæ Futuri primi: ut,

τάττω,	τάξω,	τέταχα.
ποιέω,	ποιήσω,	πεποίηκα.

Quid excipitur?

1. *Dissyllaba in* λω, νω, & ρω *quintæ Conjugationis, mutant* ε *penultimum Futuri in Perfecto in* α: *ut,*

σέλλω,	σελῶ,	ἔσαλκα.
τείνω,	τενῶ,	τέτακα.
πείρω,	περῶ,	ἔπαρκα.

2. *Dissyllaba primæ & secundæ Conjugationis*

tionis mutant ε in Perfecto Atticè in ο: ut,

πέμπω,	πέπεμφα,	πέπομφα.
βρέχω,	βέβρεχα,	βέβροχα.

Sempernè pro Characteristica Futuri Characteristica Præteriti sumitur?

Non semper.

PRIMA REGULA.

In quinta Conjugatione λ & ρ manent in Perfecto ante κα: μ etiam assumit η: ut,

τέλλω,	τελῶ,	ἔταλκα.
σπείρω,	σπερῶ,	ἔσπαρκα.
νέμω,	νεμῶ,	νενέμηκα.
τέμνω,	τεμῶ,	τετέμηκα & τέτμηκα.

SECUNDA.

In dissyllabis quidem in αινω, ινω, υνω, ν tollitur: sed in reliquis locum habens ante κα, vertitur in γ: ut,

τείνω,	τενῶ,	τέτακα.
κρίνω,	κρινῶ,	κέκρικα.
θύνω,	θυνῶ,	τέθυκα.
φαίνω,	φανῶ,	πέφαγκα.
μολύνω,	μολυνῶ,	μεμόλυγκα.
μένω verò,	μενῶ,	μεμένηκα, *tanquam à μενέω.*

POTEST

POTEST ET SIC PRÆTERITVM HOC BREVIVS FORMARI.

Præteritum perfectum à Futuro.

- Primò ω mutatur in α.
- 2. Index (characteristica) Futuri in inditem Præteriti. Excipe verba quintæ Conjugationis.
  - λ & ρ manent ante κα.
  - μ assumit η.
  - ν in γ
    - Sed dissyllaba in
      - αινω, ινω, υνω
      - pro ν accipiũt γ more reliquorum verborum.
- 3. Augmẽtum Imperfecti
  - sufficit: cùm
    - Verbum incipit à
      - Vocali.
      - Diphthõgo
    - ε est longum positione.
    - Excipe incipientia à
      - κλ.
      - πλ.
      - μν.
  - non sufficit: sed reptitur prima verbi consonans vel pro Aspirata. Tenuis, cùm ε est
    - breve, ε in omni Præterito geminatur.
    - anceps.
    - Excipe
      - γν.
      - χθ.
- 4. Penultima eadem, quæ Futuri, sed dissyllaba
  - in
    - λω
    - νω
    - ρω
    - penultimum ε in α mutant.
  - Primæ & secundæ Coniug.
  - ε in ο Atticè vertunt.

De

De Præterito Attico.

Prima Regula.

Verbis à λ & μ incipientibus, Attici pro communi Augmento præponunt ει: ut, λήβω, pro quo λαμβάνω utimur, λέληφα, εἴληφα.

μείρομαι, μέμαρμαι, εἵμαρμαι.

Secunda.

In Verbis ab α brevi, ε & ο incipientibus, Attici Perfecto communi præponunt duas primas thematis literas: atque si trium Syllabarum numerum id excedat, tertiam ab initio Syllabam corripiunt, eodem Spiritu manente: ut,

ἀγείρω, ἤγερκα, ἀγήγερκα, ἀγήγερμαι.

ὄλλω, Medio ὤλα, ὄλωλα.

Quomodo fit illa correptio?

1. Η & ω *mutantur in* ε & ο: *ut,*

ἀλήθω,	ἤληκα,	ἀλήλεκα.
ἐρωτάω,	ἐρώτηκα,	ἐρηρότηκα.

2. *In Diphthongis* ει & ου *prior Vocalis abjicitur: ut,*

ἀλείφω,	ἤλειφα,	ἀλήλιφα.
ἐλεύθω,	ἤλευθκα,	ἐλήλυκα.

3. *In Diphthongis* οι & υ. *posterior Vocalis abjicitur: ut,*

ἐτοι-

ἐτοιμάζω,	ἡτοίμακα,	ἐτητόμακα.
ἀκούω,	ἤκουκα,	ἀκήκοκα.

Medio ἤκουα, ἀκήκοα.

Nota.

Ἐρείδω, ἤρεικα, ἐρήρεικα *retinet Diphthongum: ut differat ab* ἐρίζω, ἤρικα, ἐρήρικα.

ἕδω,	ἧκα,	ἔδηκα, *& Epenthesi* ἐδήδοκα.
ἄγω,	ἦχα,	ἄγηχα, *& Epenthesi* ἀγήοχα.

Item Aoristo 2. ἦγον, ἄγηγον, *& Matathesi* ἤγαγον.

Tertia.

Verbis ab ο & ω incipientibus, Attici præter commune Augmentum præponunt ε, eodem Spiritu manente: ut,

ὀράω,	ὦρων,	ἑώρων;	ἑώρακα;
οἴγω,	ᾠξα,		ἔωγα,
ὤθομαι,	ᾠσμαι,		ἔωσμαι.

Sic:

εἴκω,	Medio οἶκα,	ἔοικα.
ἔπω,	Aoristo εἶπα,	εἴρηκα.
ὤθομαι,	ὠσάμην,	ἐωσάμην.
ἵημι,	ἧκα,	ἕωκα.

Præteritum Plusquam-perfectum.

Unde & quomodo formatur Plusquamperfectum?

A Perfecto, α in εω mutando: & si Perfectum incipiat à Consonante, aliud ε assumendo: ut,

ἀκήκοα,	ἤκηκοα,	ἠκηκόειν.
ἀύλεα,	ἤυληκα,	ἠυλήκειν.
τάττω,	τέταχα,	ἐτετάχειν.
σωτάττω,	σωτέταχα,	σωτετάχειν.

Quomodo Atticum Plusquamperfectum augetur?

Temporaliter: ut,

ἀκήκοα,	ἠκηκόειν.

Quid excipitur.

1. ἔληκα, ἐληκύκειν: ἐλήλυθα, ἐληλύθειν.
2. ἔολπα, ἐώλπειν: ἔοργα, ἐώργειν: ἔοικα, ἐώκειν: *ab* ἔλπω, ἔργω, εἴκω: *augentur in medio.*

AORISTUS PRIMUS.

Unde & quomodo formatur Aoristus primus?

A Futuro primo, ω in α mutando, & Augmento Imperfecti præponendo: ut, τάξω, ἔταξα.

Quan-

Quanta debet esse penultima Aoristi primi?

Longa.

Quomodo ea, si brevis sit, producitur?

PRIMA REGULA.

α Futuri mutandum est in η, si in præsenti simplex α fuerit: ut, ψάλλω, ψαλῶ, ἔψηλα.

SECUNDA.

Si in Præsenti fuerit αι: tum α Futuri communiter retinetur, Atticè in η mutatur: ut,

μιαίνω, μιανῶ, ἐμίανα, ἐμίηνα.

In Thucyd. σημῆναι *Scholiastes Ionicum esse dicit, pro* σημᾶναι.

Interdum invenias Jota subscriptum propter rudiores: ut, σημῆναι.

TERTIA.

Ex ε Futuri facienda est Diphthongus, adjecto Jota: ut,

σπείρω,	σπερῶ,	ἔσπερα.

QVARTA.

ι & υ in Futuro breves, producuntur in Aoristo primo: ut,

κρίνω,	κρινῶ,	ἔκρινα.

ὀτρωύω, ὀτρωῶ, ὤτρωσα.

NOTA.

Quædam servant penultimam correptam: ut, τελέω, τελεσω, ἐτέλεσα: *Poëticè* ἐτέλεσσα.

Qualis est Characteristica Aoristi primi?

Eadem, quæ Futuri primi.

Quæ excipiuntur?

1. *Hæc quinq; Characteristicã Futuri mutant: ut*, ἔπω, εἶπα: ἐνέγκω, ἤνεγκα: τίθημι, ἔθηκα: ἵημι, ἧκα: δίδωμι, ἔδωκα.

2. *Hæc quatuor Futuri Characteristicam expellunt:* κάω *vel* κάω, ἔκηα: ἁλόω, ἧλωα: τρόω, ἔστρωα: χέω, ἔχυσα: *vel* ἔχεα.

AORISTUS SECUNDUS.

Unde & quomodo formatur Aoristus secundus?

A præterito *Imperfecto, Characteristica ejus retinenda: penultima verò corripienda.*

Cur?

Quia penultima Aoristi secundi debet esse brevis.

Quomodo ea, si longa sit, corripitur?

PRIMA REGULA.

H & ω *mutantur in* α: *ut*,

λήθω,	ἔληθον,	ἔλαθον.
τρώγω,	ἔτρωγον,	ἔτραγον.

SECUNDA.

In Diphthongis ει & οι *prior Vocalis abjicitur: ut*,

λείπω,	ἔλειπον,	ἔλιπον.
φεύγω,	ἔφευγον,	ἔφυγον.

Quid excipitur.

Dissyllaba quintæ Conjugationis pro ι *accipiunt* α: *trisyllaba abjiciunt Jota: ut*,

σπείρω,	ἔσπιρον,	ἔσπαρον.
οἰκτείρω,	ᾤκτιρον,	ᾤκτειρον.

TERTIA.

In Diphthongis αι, αυ, & ε, *posterior Vocalis abjicitur: ut*,

καίω,	ἔκαιον,	ἔκαον.
παύω,	ἔπαυον,	ἔπαον.
ἀκέω,	ἤκεον,	ἤκουν.

NOTA.

Quædam habent penultimam longam.

1. *Dissyllaba: ut* ᾄδω, ᾖδον: ἔχω, εἶχον: ἥκω, ἧκον.

2. *Trisyllaba: ut*, ἐνέγκω, ἤνεγκον: δέρκω, ἔδαρκον, *Poëticè* ἔδρακον.

An non in quibusdam mutatur Characteristica?

Mutatur penultima corripiendæ causâ.

PRIMA REGULA.

Verba quartæ Conjugationis, quorum Futurum in ξω desinit, habent in Aoristo secundo γ: quorum Futurum desinit in σω: habent δ: ut,

πεάτ̃ω,	πεάξω,	ἔπεαγον.
ϖλήτ̃ω,	ϖλήξω,	ἔϖλαγον, *de animo:* ἔϖληγον, *de corpore. Iliad. tamen lib. 3. v. 31.* κατεϖλήγη Φίλον ἦτορ.
φεάζω,	φεάσω,	ἔφεαδον.

SECUNDA.

Verba, quæ habent κ, π, μν, aut ϰ, ante ω, priorem Literam retinent, posteriorem abjiciunt: ut,

τίκτω,	ἔτεκον, & τέτοκα.
τύπτω,	ἔτυπον,
κάμνω,	ἔκαμον.
ψάλλω,	ἔψαλον.

Quid de π amplius notandum?

1. βλάπτω, ἔβλαβον: κρύπτω, ἔκρυβον: καλύπτω, ἐκάλυβον: *pro* ϖ *accipiunt* β.

2. βάπτω, ἔβαφον: θάπτω, ἔταφον: σκάπτω, ἔσκαφον, *pro* ϖ *accipiunt* φ.

TER-

TERTIA.

Verba sextæ Conjugationis, post contractionem etiamnum pura, carent Aoristo secundo: ut, ϖοίεω, ϖοιῶ. *Non verò amplius pura, eum formant ab Imperfecto non contracto, penultima Vocali tollenda: ut,*

ϰχέω, ϰχῶ,	ἔϰχεον,	ἔϰχον.
βλασ́έω, ῶ,	ἐβλάσ́εον,	ἔβλασ́ον.
δϱπέω, ῶ,	ἐδϱάπεον,	ἔδϱαπον.
ὀλιθέω, ῶ,	ὠλίθεον,	ὤλιθον.
μυκάω, ῶ,	ἐμύκαον,	ἔμυκον.

Horum pauca sunt, & penultimam ferè habent longam.

Quid postremò de Aoristo secundo observandum?

Dissyllaba, quæ liquidam habent ante aut post ε, *mutant* ε *in* α: *ut,*

ϖλέκω,	ἔϖλακον.
τϱέπω,	ἔτϱαπον.
σ́έλλω,	ἔσ́αλον.
τέμνω,	ἔταμον, & ἔτμον.

Quæ excipiuntur?

βλέπω,	ἔβλεπον.
λέγω,	ἔλεγον.
φλέγω,	ἔφλεγον.

FORMATIO BREVIOR.

Futurum Primum.

Unde & quomodo formatur Futurum primum?

A Præsenti Characteristicam Præsentis in

in Characteristicam Futuri mutando: ut,

τάπω, τάξω.

Dic futurum primum verborum

σέλλω, τέμνω, σπείρω.

σελῶ, τεμῶ, σπερῶ.

Quare?

Verba quintæ Conjugationis, quia penultimam Futuri corripiunt, ideò posteriorem consonantium, aut Vocalium è Diphthõgo abjiciunt: ω item circumflectunt,

Quomodo in Futuro habent ποιέω & βοάω?

ποιήσω, βοήσω.

Quare?

Verba in εω & αω assumto σ, mutant ε & α in Futuro plerung, in η.

Quæ excipiuntur?

1. *Characteristicam retinent,* δρέω, δρέσω: δρκέω, δρκέσω: ὀλέω, ὀλέσω: τελέω, τελέσω: αἰδέομαι, αἰδέσομαι: γελάω, γελάσω: ἐάω: ἐάσω: κωτιάω, κοπιάσω: φυράω, φυράσω: χάλαω, χαλάσω: παάω, πάσω: φλάω, φλάσω: ἀκροάομαι, ἀκροάσομαι.

2. *Duplex habent Futurum:* αἰνέω, αἰνέσω & αἰνήσω: καλέω, καλέσω & καλήσω: κορέω, κορέσω & κορήσω: φορέω, φορέσω & φορή-

φορήσω: φρονέω, φρονέσω & φρονήσω: ἀλοάω, ἀλοάτω & ἀλοήσω: ἀλοιάω, ἀλοιάσω & ἀλοιήσω.

3. *Diphthongum* ω, πλέω, πλεύσω: πνέω, πνεύσω: ῥέω, ῥεύσω: *ut* & καίω *vel* κάω, καύσω: κλαίω, κλαύσω.

χεύσω in Futuro.

χεύσω, *per* ω.

Quare?

Verba in ομω, *à Nomine derivata, mutant* ο *in Futuro in* ω: *cætera ferè* ο *retinent: ut,*

δηλόω, δηλώσω, ἀδηλος *manifestus.*
ἐρόω, ἐρόσω. *At* δόω, δώσω.

Θέλω in Futuro.

Θελήσω.

Quare?

Attici ex Circumflexis faciunt Barytona: quæ tamen Futura inusitatorum Circumflexorum retinent: & contrà ex Barytonis faciunt Circumflexa. ut, ἀλέξω, ἀλέξω, ἀλεξήσω: βαλῶμαι, βάλομαι, βαλήσομαι, τύπω, τυπῶ, τυπήσω. γεγραφήκασι, *scripserunt, apud Nemesium de natura hominis, cap.* 2.

Νομίζω quale format Futurum?

Νομίσω *Communiter,* νομιῶ *Atticè.*

Quare?

Attici in Polysyllabo Futuro in ισω, *ab* ιζω, σ *tollunt, ultimamq; circumflectunt: ut,* ἐγγίζω, ἐγγίσω, ἐγιῶ, εῖς, εῖ, εῖτον, εῖτον: ἴμεν, εῖτε, ἴσι.

In Media βαδίζω, βαδίσομαι, βαδιῶμαι, ῆ εῖται: ἰόμεθον, εἰόθον, εἰόθον: ἰόμεθα, εἰόθε, ἴσται.

Quomodo habet ἔχω in Futuro?

ἕξω, *aspero Spiritu.*

Quare?

Tria Futura Spiritum Præsentis *non servant:* ἔχω, ἕξω, *ad differentiam Adverbij* ἐξω: τρέφω, θρέψω, *ne videatur esse à* τρίπω & τρέχω, θρέξω.

Futurum Secundum.

Unde & quomodo formatur Futurum secundum?

Ab Aoristo secundo: ον *in* ῶ *circumflexum mutando, & Augmento abjiciendo: ut,*

ἔπαγον, παγῶ.

Reliqui Modi.

Unde formantur Tempora reliquorum Modorum?

A Temporibus Indicativi Modi: & quidem eadem ab ijsdem.

Quo-

Quomodo augentur.

Præteritum Perfectum ubiq; retinet Augmentum: Aoristi verò extra Indicativum id abjiciunt. εἶπον *ab* ἔπω, *ubiq; Augmentum retinet:* εἶπὲ, εἴποιμι, ἐὰν εἴπω, εἰπεῖν, εἰπών.

Carentné Modi reliqui aliquibus Temporibus?

Imperativus & Subjunctivus Futuris carent: in quorum locum succedunt Aoristi.

IMPERATIVUS.

τάξαι unde?

A τάξω, ω *in* αι *mutando.*

Pro Tertia Plurali ταξάτωσαν, *Atticus dicit* ταξάντων, *utens Genitivo Plurali Participij. Sic pro* λυπείτωσαν *vel* λυπεῖτωσαν, λυπούντων: *pro* ὀμνύτωσαν, ὀμνύτων, *ab* ὄμνυμι, *juro.*

Quâ ratione?

Quia subauditur τὸ ἔστωσαν, *sint: ut, annotat lib. 2. Iliad. Eustathius, & Triclinius in Ajace Sophoclis. Ergò* ταξάντων, *id est,* ἔστωσαν τῶν ταξάντων, *sint ex numero ordinantium, id est,* ταξάτωσαν, *ordinent.*

τέταχε unde?

A τέταχα, α *in* ε *mutando.*

Unde τάξον?

Ab ἔταξα, α *in* ον *mutando, & Augmento abjiciendo.*

Pro ταξάτωσαν, *Atticus dicit* ταξάτων.

Unde τάγε?

Ab ἔταγον, ον *in* ε *mutando, & Augmento abjiciendo. Hîc Aoristus ultimam gravat: sed hæc acuuntur,* ἐλθέ, εἰπέ, ἰδέ. *Sic Atticè* ἰδέ, λαβέ.

Pro ταγέτωσαν *Atticus dicit* ταγόντων.

OPTATIVUS.

Quæ est propria nota Optativi?

οι *in penultima: sed Aoristus primus habet* αι.

τάξοιμι unde?

A τάξω, ω *in* οιμι *mutando.*

τετάχοιμι unde?

A τέταχα, α *in* οιμι *mutando.*

τάξαιμι unde?

Ab ἔταξα, α *in* αιμι *mutando, & Augmento abjiciendo.*

τάξια unde?

A τάξαιμι, αιμι *in* εια *mutando.*

Quot personis utuntur Attici ex Æolico Aoristo?

Tribus: *Secunda & Tertia Singulari*, τάξας, τάξε: *& Tertia Plurali*, τάξαν.

NOTA.

Εὔχεται τὰ τοιαῦτα ῥήματα (κατὰ τοὺς παλαιοὺς) σύμπτωσιν πράγματος ἄντικρυς· καὶ τοῦτο μόνον διαφέρουσι τῶν κοινῶν δικτικῶν. οἷον, τὸ μὲν τύψας ἢ λέξας, ἢ γράψας, ἀόριστον, ἔχει τὸν ἀποθυμητὸν καιρὸν ἢ δίκταιν πράγματος, ὁ δὲ εἰπὼν, τύψας, ἢ λέξας, ἢ γράψας, εὔχεται τάχιον ἀνυσθῆναι, ὃ εὔχεται, διὸ (φασὶν) ἢ δεῖ λέγειν ἡμᾶς πρός τινα τὸ, ζήσας εὐτυχῶς, ἢ τι τοιοῦτον· ἵνα μὴ δοκῶμεν εὔχεσθαι, τάχιον αὐτὸν ἐλθεῖν εἰς τέλος ἢ καλῶς ζῆν. *Eustath. Iliad. 1. pag. 37. ad versum*:

Τίσφαι δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.

τάγοιμι unde?

Ab ἔταγον: *ov in οιμι mutando, & Augmento abjicendo.*

τέξοιμι unde?

A τέξω, *ω in οιμι mutando.*

ταγεῖμι unde?

A ταγῶ: *ω circumflexum in οῖμι circumflexum mutando.*

SUBIUNCTIVUS.

Quæ

Quæ est propria nota Subjunctivi?

Η & ω, *η in Secunda & Tertia Singulari habet Iota subscriptum, in Barytonis, Circumflexis, & in μι.*

Unde ἐὰν τάξῃς?

Simile est hoc Tempus Præsenti Indicativo: nisi quòd hîc breves Vocales, ut & in reliquo hoc modo mutantur in suas longas.

Unde ἐὰν τετάχω?

A τέταχα: *α in ω mutando, & penultima acuenda.*

Unde ἐὰν τάξω?

Ab ἔταχα: *α in ω mutando, & Augmento abjiciendo.*

Unde ἐὰν τάγω?

Ab ἔταγον: *ον in ω mutando, & Augmento abjiciendo.*

INFINITIVUS.

τάξαι unde?

A τάξω: *ω in αι mutando.*

τετάχέναι unde?

A τέταχα: *α in εναι mutando, & penultima acuenda.*

τάξαι unde?

Ab

Ab ἔταξα: *ad* α *addendo Jota, & Augmento abjiciendo.*

ταγεῖν unde?

Ab ἔταγον: *ον in* εῖν, *circumflexum mutando, & Augmento abjiciendo.*

τάξιν unde?

A τάττω, ω, *in* ειν *mutando.*

ταγεῖν unde?

A ταγῶ: *ῶ circumflexum in* εῖ *circumflexum mutando.*

PARTICIPIA.

τάττων unde?

A τάττω, ν *addendo.*

Unde τεταχώς?

A τέταχα, α *in* ως *acutum mutando.*

τάξας unde?

Ab ἔταξα: *addendo* σ, *& Augmento abjiciendo.*

Unde ταγών?

Ab ἔταγον: *ον in* ων *acutum mutando, & Augmento abjiciendo.*

τάξων unde?

A τάττω, ν *addendo.*

Unde ταγῶν?

A ταγῶ, ν *addendo.*

Quomodo declinantur hæc Participia?

Masculina

Masculina & Neutra pertinent ad Quintam Declinationem Simplicium, Fœminina ad Secundam.

PASSIVVM.

Conjuga τάττομαι Passivum?

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. τάττομαι,	τάττῃ.	τάττεται.
D. τασσόμεθον,	τάττεσθον,	τάττεσθον.
P. τασσόμεθα,	τάττεσθε,	τάττονται.

Παρατατικός.

S. ἐτασσόμην,	ἐτάττου,	ἐτάττετο.
D. ἐτασσόμεθον,	ἐτάττεσθον,	ἐτάττεσθην.
P. ἐτασσόμεθα,	ἐτάττεσθε,	ἐτάττοντο.

Παρακείμενος.

S. τέταγμαι,	τέταξαι,	τέτακται.
D. τετάγμεθον,	τέταχθον,	τέταχθον.
P. τετάγμεθα,	τέταχθε,	τεταγμένοι, εἰσί.

Ὑπερσυντελικὸς.

S. ἐτετάγμην,	ἐτέταξο,	ἐτέτακτο.
D. ἐτετάγμεθον,	ἐτέταχθον,	ἐτετάχθην.
P. ἐτετάγμεθα,	ἐτέταχθε,	τεταγμένοι ἦσαν.

Ἀόριστος α.

S. ἐτάχθην,	ἐτάχθης,	ἐτάχθη.
D.	ἐτάχθητον,	ἐταχθήτην.

P. ἐτάχθημεν,	ἐταχθητε,	ἐτάχθησαν.

Αόριστος β.

S. ἐτάγην,	ἐτάγης,	ἐτάγη.
D.	ἐταγήτην,	ἐταγήτην.
P. ἐτάγημεν,	ἐτάγητε,	ἐτάγησαν.

Μέλλων α.

S. ταχθήσομαι,	ταχθήσῃ,	ταχθήσεται.
D. ταχθησόμεθον,	ταχθήσεσθον,	ταχθήσεσθον.
P. ταχθησόμεθα,	ταχθήσεσθε,	ταχθήσονται.

Μέλλων β.

S. ταγήσομαι,	ταγήσῃ,	ταγήσεται.
D. ταγησόμεθον,	ταγήσεσθον,	ταγήσεσθον.
P. ταγησόμεθα,	ταγήσεσθε,	ταγήσονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. τελάξομαι,	τελάξῃ,	τελάξεται.
D. τελαξόμεθον,	τελάξεσθον,	τελάξεσθον.
P. τελαξόμεθα,	τελάξεσθε,	τελάξονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S.	τάξα,	ταξέσθω.
D.	τάξεσθον,	ταξέσθων.
P.	τάξεσθε,	ταξέσθωσαν.

Παρακείμενος.

S.	τέταξο,	τελάχθω.

D. τέ-

D.	τέταχθον,	τελάχθων.
P.	τέταχθε,	τελάχθωσαν.

Αόριστος α.

S.	τάχθηθι,	ταχθήτω.
D.	τάχθητον,	ταχθήτων.
P.	ταχθητε,	ταχθήτωσαν.

Αόριστος β.

S.	τάγηθι,	ταγήτω.
D.	ταγήτον,	ταγήτων.
P.	τάγητε,	ταγήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. τατοίμιλω,	τάτοιο,	τάτοιτο.
D. τατοίμεθον,	τάτοισθον,	τατοισθίων.
P. τατοίμεθα,	τάτοισθε,	τάτοιντο.

Παρακείμενος.

S. πεταγμένος,	εἴμι, εἶς, εἶη.	
D.	πεταγμένω, εἶτον, εἴτην, εἴτίω.	
P. τεταγμένοι,	εἶμεν, εἶτε, εἶησαν vel εἶεν.	

Αόριστος α.

S. ταχθείμι,	ταχθείης,	ταχθείη.
D.	ταχθείητον,	ταχθειήτην.
P. ταχθείμεν,	ταχθείητε,	ταχθείησαν vel ταχθεῖεν.

Αόριστος β.

S. ταγείλω,	ταγείης,	ταγείη.
D.	ταγείητον,	ταγειήτλω.
P. ταγείημεν,	ταγείηλε,	ταγείησαν vel ταγεῖεν.

Μέλλων α.

S. ταχθησοίμλω,	ταχθήσοιο,	ταχθήσοιτο.
D. ταχθησοίμεθον,	ταχθήσοισθον,	ταχθησοίσθλω.
P. ταχθησοίμεθα,	ταχθήσοισθε,	ταχθήσοιλο.

Μέλλων β.

S. ταγησείμλω,	ταγήσοιο,	ταγήσοιτο.
D. ταγησοίμεθον,	ταγήσοισθον,	ταγησοίσθλω.
P. ταγησοίμεθα,	ταγήσοισθε,	ταγήσοιλο.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. τελαξοίμλω,	τελάξοιο,	τελάξοιτο.
D. τελαξοίμεθον,	τελάξοισθον,	τελαξοίσθλω.
P. τελαξοίμεθα,	τελάξοισθε,	τελάξοιλο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν τάπωμαι,	τάπῃ,	τάπηται.
D. ἐὰν ταπώμεθον,	τάπησθον,	τάπησθον.
P. ἐὰν ταπώμεθα,	τάπησθε,	τάπωνται.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν τεταγμένος ὦ,	ᾖς,	ᾖ.
D. ἐὰν τεταγμένω,	ἦτον,	ἦτον.
P. ἐὰν τεταγμένοι ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν ταχθῶ,	ταχθῇς,	ταχθῇ.
D.	ἐὰν ταχθῆτον,	ταχθῆτον.
P. ἐὰν ταχθῶμεν,	ταχθῆτε,	ταχθῶσι.

Ἀόριστος β.

S. ἐὰν ταγῶ,	ταγῇς,	ταγῇ.
D.	ἐὰν ταγῆτον,	ταγῆτον.
P. ἐὰν ταγῶμεν,	ταγῆτε,	ταγῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως,

ἐνεστώς, τάπεσθαι.
παρακείμενος, τετάχθαι,
ἀόριστος α, ταχθῆναι
ἀόριστος β. ταγῆναι.
μέλλων α. ταχθήσεσθαι.
μέλλων β. ταγήσεσθαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων, τελάχεσθαι.

PARTICIPIA AB HOC VERBO PASSIVO.

ἐνεστώς.

ὁ τάπτόμενος,	τοῦ τάπτομένου.
ἡ τάπτομένη,	τῆς τάπτομένης.
τὸ τάπτόμενον,	τοῦ τάπτομένου.

Παρακείμενος.

ὁ τελαγμένος, τοῦ τελαγμένου.
ἡ τελαγμένη, τῆς τελαγμένης.
τὸ τελαγμένον, τοῦ τελαγμένου.

Ἀόριστος α.

ὁ ταχθείς, τοῦ ταχθέντος.
ἡ ταχθεῖσα, τῆς ταχθείσης.
τὸ ταχθέν, τοῦ ταχθέντος.

Ἀόριστος β.

ὁ ταγείς, τοῦ ταγέντος.
ἡ ταγεῖσα, τῆς ταγείσης.
τὸ ταγέν, τοῦ ταγέντος.

Μέλλων α.

ὁ ταχθησόμενος, τοῦ ταχθησομένου.
ἡ ταχθησομένη, τῆς ταχθησομένης.
τὸ ταχθησόμενον, τοῦ ταχθησομένου.

Μέλλων β.

ὁ ταγησόμενος, τοῦ ταγησομένου.
ἡ ταγησομένη, τῆς ταγησομένης.
τὸ ταγησόμενον, τοῦ ταγησομένου.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

ὁ τελαξόμενος, τοῦ τελαξομένου.
ἡ τελαξομένη, τῆς τελαξομένης.
τὸ τελαξόμενον, τοῦ τελαξομένου.

FORMATIO TEMPORVM IN VERBO PASSIVO.

Unde

Unde & quomodo formatur τάπομαι?

Ab Activo τάπω, ω in ομαι mutando.

Unde τάπη?

A τάπομαι.

Quomodo?

Pro ομ ponendo ε, fit τάπεαι Ionicè: deinde ε & α in η contractis, & ι subscripto, fit τάπη. Sic etiam aliæ secundæ Personæ Passivæ & Mediæ, in η desinentes: ut, ταχθησεαι, ταχθήσῃ: ταγησεαι, ταγήσῃ: τελᾶεαι, τετίξῃ: πίξεαι, πίξῃ.

Quid hîc observandum?

1. Secunda persona aliquando desinit in σαι: ut, Φαγεμαι, Φαγεσαι, pro Φάγῃ: καυχάομαι, ῶμαι, καυχαεσαι, καυχᾶσαι, pro καυχᾶῃ, καυχᾷ: ὀδυνάομαι, ὀδυνάεσαι, ὀδυνᾶσαι, cruciaris: Aeschylus in Chœphoris.

2. Secundæ Personæ Atticè semper desinunt in ει: Communiter verò tantùm in hisce: βέλομαι, βάλει: οἴομαι, οἴει: ὄψομαι, ὄψει, quod est Futurum Medium ab ὄπομαι. Scholiastes Aristoph. πλέτω, ad versum 40. πλοῦσι, audies.

Cur hîc adest prima Dualis?

Quia prima Pluralis non desinit in μεν.

Præteritum Imperfectum.

Unde & quomodo formatur ἐτατλόμην?

A Præsenti τάλλομαι: *αι mutando in ην, & ab initio Augmento præponendo.*

Quæ est ratio Augmentorum in Verbis Passivis?

Eadem est ratio Augmentorum in Verbis Passivis *& Mediis, quæ in Activis: non solùm in Barytonis, sed etiam in Circumflexis, & in verbis in μι.*

Cur hîc Secunda & Tertia Duales sunt dissimiles?

Quia Tertia Pluralis *non desinit in ι aut αι.*

Præteritum Perfectum.

τέταγμαι unde formatur?

Prima Persona Præteriti Perfecti Passivi *formatur à prima persona* Præteriti *Activi.*

Quomodo?

Extrema Syllaba in μαι mutanda: cui Syllabæ plerunq; aliqua Litera præponitur.

Cur præponitur?

Oportet penultimam Præteriti Passivi *esse longam.*

Quæ

Quæ Litera in Prima Conjugatione ipsi μαι præponitur?

Μ: *ut,* τέτυφα, τέτυμμαι.

Quæ in Secunda?

Γ: *ut,* λέλεχα, λέλεγμαι.

Quæ in Tertia?

Σ: *ut,* πέπλεκα, πέπλεσμαι.

Quæ in Quarta?

Σ, *Si Futurum Activum desinit in* σω: *ut,* φράσω, πέφρακα, πέφρασμαι.

Γ, *si Futurum Activum desinit in* ξω: *ut,* τάξω, τέταχα, τέταγμαι.

Quæ in Quinta?

In Quinta κα *mutatur simpliciter in* μαι: *sed* γ *præcedens* κ, *vertitur in* μ *ante* μαι: *ut,*

ἔψαλκα,	ἔψαλμαι.
νενέμηκα,	νενέμημαι.
κέκελκα,	κέκελμαι. *In hoc penultima manet brevis.*
ἔσταρκα,	ἔσταρμαι.
πέφαγκα,	πέφαμμαι,
μεμόλυγκα,	μεμόλυμμαι.

Prius μ *Atticè in* σ *mutatur: ut,* πέφασμαι, μεμόλυσμαι: *ita* συμπεράινω, *concludo,* συμπεπέραγκα, συμπεπέραμμαι, συμπεπέρασμαι: *unde* συμπέρασμα, *conclusio.*

Quæ Litera præponitur Syllabæ μαι in Sexta Conjugatione?

Σ, *si penultima Præteriti Activi est brevis: ut,* τέλεκα, τέλεσμαι. *Excipe* δέδεμαι, *à* δέω, *à quo tamen Verbale* δετὸς: ἥρμαι, *ab* ἀρόω, ἤρκα.

Nil præponitur, si penultima Præteriti Activi est longa: ut, πεποίηκα, πεποίημαι. *Excipe* ἀκέω, ἤκακα, ἤκεσμαι: κρέω, κέκρεκα, κέκρεσμαι: κολέω, *turbo, impedio,* κεκόλεκα, κεκόλεσμαι: παίω, ἔπαικα, ἔπαισμαι: κελεύω, κεκέλευκα, κεκέλευσμαι: κλείω, κέκλεικα, κέκλεισμαι: σείω, σέσεικα, σέσεισμαι: γνόω, *pro quo* γινώσκω, ἔγνωκα, ἔγνωσμαι.

Manentne semper penultima Vocalis Activi Præteriti in Præterito Passivo?

Non semper.

PRIMA REGULA.

Dissyllaba prima & secundæ Conjugationis, quæ mutant ε *in Perfecto Activo in* ο, *illud hîc repetunt: ut,*

πέμπω,	πέπομφα,	πέπεμμαι.
κλέπτω,	κέκλοφα,	κέκλεμμαι & κέκλαμμαι.
λέγω,	λέλοχα,	λέλεγμαι.
βρέχω,	βέβροχα,	βέβρεγμαι.

SECUN-

SECUNDA.

Habentia ε *ante* π *aut* φ, *mutant id in* α: *ut,*

τρέπω,	τέτροφα,	τέτραμμαι.
γράφω,	ἔγραφα,	ἔγραμμαι.

NOTA.

Quòd Deponentium & Communium Præterita facilè formare possis finge vocem Activam, etsi fuerit inusitata: ut, κτάω, κλήσω, κέκληκα: κλάομαι, κέκλημαι.

BREVIOR FORMATIO.

Præteriti Passivi à prima Activa,

- α in ο: prima: Secunda: partim Quarta: — & Aspirata in Mediam: sed prima Conjugationis ζ in μ mutatur.
- μμι in: prima: Secunda: partim Quarta: — & Aspirata in Mediam: sed prima Conjugationis ζ in μ mutatur.
- κα in: Tertia, — additur σ.
- μαι in: Quarta, aliquibus sexta, — additur σ. In Quinta γνα in μμαι.
- relinquis: & in: Quarta, aliquibus sexta, — additur σ. In Quinta γνα in μμαι.

τέτροφα unde & quomodo formatur?

Secunda Persona Præteriti perfecti Passivi formatur a prima: sed loco aliarum Consonanti-

nantium habet Characteristicam Futuri Activi ante σαι: ideò desinit in σαι vel implicitum, vel expressum: ut,

1.	τύπτω,	τέτυψαι.
2.	λέγω,	λέλεξαι.
3.	πλήσω,	πέπλησαι.
4.	φράσω,	πέφρασαι.
5.	τάξω,	τέταξαι.
6.	τελέσω,	τετέλεσαι.
	ποιήσω,	πεποίησαι.

Quid fit in Quinta Conjugatione?

Μαι primæ personæ mutatur in secundæ personæ simpliciter in σαι: sed μ præcedens μμι, vertitur in ν ante σαι: ut,

ἔψαλμαι,	ἔψαλσαι.
νενέμημαι,	νενέμησαι.
κέκελμαι,	κέκελσαι.
ἔσταρμαι,	ἔσταρσαι.
πέφαμμαι,	πέφανσαι.
μεμόλυμμαι,	μεμόλυσαι.

τέτακται unde & quomodo formatur?

Tertia persona Præteriti perfecti Passivi formatur à secunda, extrema Syllaba in ται mutanda, cui Syllabæ plerunq; aliqua Litera præponitur.

Quæ

Quæ Litera in prima Conjugatione ipsi ται præponitur?

π: ut, τέτυπται.

Quæ in Secunda?

κ: ut, λέλεκται.

Quæ in Tertia?

σ: ut, πέπλησται.

Quæ in Quarta?

σ, si Futurum Activum desinit in σω: ut, πέφρασται.

κ, si Futurum Activum desinit in ξω: ut, τέταχται.

Quæ in Quinta?

Σαι secundæ personæ mutatur in tertiæ personæ simpliciter in ται: ut,

ἔψαλσαι,	ἔψαλται.
νενέμησαι,	νενέμηται.
κέκελσαι,	κέκελται.
ἔσταρσαι,	ἔσταρται.
πέφανσαι,	πέφανται.
μεμόλυσαι,	μεμόλυται.

Quæ Litera præponitur Syllabæ ται in sexta Conjugatione?

Σ, quando prima Persona habet σ: ut, τετέλεσμαι, τετέλεσαι. ἦγμαι, ἦκται.

Nihil præponitur, quando primæ Personæ ni-

na nihil præponitur : ut, πεποίημαι, πε-
ποίηται: δέδεμαι, δέδεται.

Unde & quomodo formatur τέταχθον?

*Secunda & tertia Dualis formatur à Ter-
tia Singulari, αι in ον, & Tenuibus in suas
Aspiratas, mutandis : interponendo item σ, si
Tertia singularis desinat in ται purum: ut,*

τέτυπται,	τέτυφθον.
λέλεκται,	λέλεχθον.
πέπλησται,	πέπλησθον.
πέφρασται,	πέφρασθον.
τέτακται,	τέταχθον.
ἔψαλται,	ἔψαλθον.
νενέμηται,	νενέμησθον.
πεποίηται,	πεποίησθον.

Unde & quomodo formatur
τεταγμένοι εἰσί?

Tertia Pluralis Perfecti Passivi formatur à Tertia Singulari, ponendo ν ante ται purum. Si verò ται non fuerit purum, tum tertiam Pluralem circumloquimur Participio Præteriti Temporis cum Verbo Substantivo : ut,

νενέμηται, νενέμηνται, & νενεμημένοι εἰσί.
πεποίηται, πεποίηνται.
τέτακται, τεταγμένοι εἰσί.

Quo-

Quomodo Iones & Attici hanc Personam formant?

A ante ται Tertiæ Singularis ponendo & præcedentem Tenuem in suam Aspiratam mutando : ut,

In Conjug. 1. τέτυπται,		τέτυφται.
2. λέλεκται,		λέλεχται.
3. τέτακται,		τέταχται.

In Tertia & Quarta Conjugatione σ in Characteristicâ Præteriti Medij mutatur : ut.

3. ἄδω, ᾖσμαι, ᾖδται.
πέπλησται, πέπλησθαι.
4. πέφρασται, πέφρασθαι.

In Quinta tantùm α interponitur : ut,

5. ἔψαλται, ἐψάλθαι.

ἔφθαρται, ἐφάρθαι, *utitur Thucyd. lib. 2.* Νόσῳ τε, *inquit,* ἐφθάρησαν Ἀθηναῖοι, καὶ χρημάτων δαπάνῃ: *& consumpti morbo sunt Athenienses, & pecunijs exhausti.*

In Sexta ponitur α ante ται purum, & longa corripitur : ut,

6. πεποίηται, πεποιῆσθαι.
τέθειται, τεθεῖσθαι.

Poëtæ tamen βεβλῆσθαι, *pro* βεβλεῖσθαι.

Præteritum Plusquamperfectum?

ἐτε-

ἐτετάγμην unde & quomodo?

A τέταγμαι: *αι in ην mutando, & ε ab initio assumendo.*

Tertia Pluralis, τεταγμένοι ἦσαν, *vel Ionicè* ἐπεπάχαμεν.

Aoristus Primus.

ἐτάχθην unde & quomodo?

Aoristus primus Passivus formatur à tertia personâ singulari Perfecti Passivi: αι in ην, Tenuibus in suas Aspiratas mutandis: Augmento item Imperfecti retinendo: ut,

τέταγμαι,	ἐτάχθην.
ἔσταρμαι,	ἐστάρθην.

Quid excipitur?

1. μνάομαι, μέμνημαι, ἐμνήσθην.

κεάομαι, κέκρημαι, ἐκρήσθην, *oracula dictus sum. Eurip. in Ione.*

ῥώομαι, *pro quo* ῥωννύμαι, ἔρρωμαι, ἐρρώσθην, *pro* ἐμνήσθην, ἐκράθην, ἐρράσθην.

2. σώζομαι, σέσωσμαι, ἐσώθην: *pro* ἐσώσθην.

Qualis est penultima hujus Aoristi?

Eadem quæ Præteriti Perfecti: ut,

πεποίημαι,	ἐποιήθην.

Quæ excipiuntur?

1. ἐπαινέομαι, ἐπήνημαι, ἐπηνέθην.

εὑρέομαι,	εὕρημαι,	εὑρέθην.
αἱρέομαι,	ἥρημαι,	ἡρέθην.
ῥέομαι,	ἐρρύημαι,	ἐρρύηθην & ἐρρήθην.

2. *Verba, quæ mutarunt ε in Præterito Perfecto in α, illud hîc repetunt: ut,*

τέτραμμαι,	ἐτρέφθην.
ἔσταμμαι,	ἐστρέφθην.

Aoristus Secundus.

Unde & quomodo formatur ἐτάγην?

Ab Aoristo secundo Activo, mutando ον in ην: ut,

ἔταγον,	ἐτάγην.
ἔσταρον,	ἐστάρην.

Futurum Primum.

Unde & quomodo ταχθήσομαι?

Ab Aoristo primo Passivo: σ ponendo ante σομαι, *Augmento abjecto: ut,*

ἐτάχθην,	ταχθήσομαι.
ἐστάρθην,	σταρήσομαι.

Futurum Secundum.

Unde & quomodo ταγήσομαι?

Ab Aoristo secundo Passivo, σ ponendo ante σομαι, *Augmento abjecto: ut,*

ἐτάγην,	ταγήσομαι.
ἐστάρην,	σταρήσομαι.

PAULÒ POST FUTURUM.

Unde & quomodo τετάξομαι formatur?

Paulò post Futurum formatur à secunda persona singulari Præteriti perfecti, posito ομαι ante ω, & retinet Augmentum in omnibus modis: ut,

τέταξαι,	τετάξομαι,
ἔσπαρσαι,	ἐσπάρσομαι.

Quid significat?

Aliquid mox & ita certò futurum, ut si jam factum esset. Tale est illud: Bruto si esse in urbe tutò licebit, vicimus.

RELIQVI MODI.

IMPERATIVUS.

τάξαι unde?

A τάξομαι, ομαι in αι mutando.

τέταξο unde?

Secunda persona Perfecti Imperativi fit à secunda Plusquamperfecti Indicativi: ε abjecto, si ultra Augmentum Perfecti adsit: ut,

ἐτέταξο,	τέταξο.
ἔσπαρσο,	ἔσπαρσο.

τετάχθω unde?

Tertia Persona Perfecti Imperativi fit à Tertia Plusquamperfecti Indicativi: ο in ω, &

& Tenuibus in suas aspiratas mutandis: interponendo item σ, si illa Tertia desinat in το purum: ut,

ἐτέταλτο,	τελάχθω,	ε accessorium abji-
ἔσπαρτο,	ἐσπάρθω,	citur.
ἐνενέμητο,	νενεμήσθω.	
ἐπεποίητο,	πεποιησθω.	

Unde τάχθητι?

Ab ἐτάχθην: ν in τι per τ mutando, & Augmento abjiciendo.

Unde τάγηθι?

Ab ἐτάγην: ν in θι per θ mutando, & Augmento abjiciendo. θ verò in cæteris Personis omnibus mutatur in τ.

OPTATIVUS.

ταξαίμην unde?

A τάξομαι, ομαι in οιμην mutando, οι in penultima est propria nota hujus Modi, sed Aoristi habent ι.

τεταγμένος εἴην unde?

In Verbis Barytonis hoc tempus circumloquimur Participio Præteriti Temporis, cum Verbo Substantivo.

ταχθείην unde?

Ab ἐτάχθην: ante ιω ponendo ι, & Augmento abjiciendo.

ταγείω unde?

Ab ἐτάγην, *eodem modo.*

Unde ταχθησοίμην?

A ταχθήσομαι, *ομαι in* οιμην *mutando.*

Unde ταγησοίμην?

A ταγήσομαι, *eodem modo.*

Unde τεταξοίμην?

A τεταξομαι, *eodem modo.*

SUBIUNCTIVUS.

Unde ἐὰν τάπωμαι?

Simile est hoc Tempus Præsenti Indicativo, *nisi quòd breves Vocales mutantur in longas. Nam* η *&* ω *est propria nota hujus Modi:* η *in secunda singulari habet* ι *subscriptum in omnibus Verbis.*

Unde ἐὰν τεταγμένος ὦ?

In Verbis Barytonis hoc Tempus circumloquimur Participio Præteriti Temporis, *cum Verbo Substantivo.*

ἐὰν ταχθῶ unde?

Ab ἐτάχθην: *ην in* ῶ *circumflexum mutando, & Augmento abjiciendo.*

ἐὰν ταγῶ unde?

Ab ἐτάγην, *eodem modo.*

INFINITIVUS.

τάπε-

τάπεσθαι unde?

A Secunda Plurali Præsentis Indicativi τάπεσθε, ε *in* αι *mutando.*

τετάχθαι unde?

A Secnnda Plurali Perfecti Indicativi τέταχθε, ε *in* αι *mutando, & penultima acuenda.*

ταχθῆναι unde?

Ab ἐτάχθην, *addendo* αι, *& Augmento abjiciendo.*

ταγῆναι unde?

Ab ἐτάγην, *eodem modo.*

ταχθήσεσθαι unde?

A Secunda Plurali Futuri primi Indicativi ταχθήσεσθε, ε *in* αι *mutando.*

ταγήσεσθαι unde?

A Secundæ Plurali ταγήσεσθε, *eodem modo.*

τιτάξεσθαι unde?

A Secunda Plurali τεταξεσθε, *eodem modo.*

PARTICIPIA.

τεπτώφως unde?

A τάπομαι, μαι *in* μενος *mutando.*

τετυγμένος unde?

A τέτυγμαι, μαι *in* μενος *mutando, & penultima acuenda.*

Unde ταχθείς?

Ab ἐτάχθην. *lw in ειs acutum mutando, & Augmento abjiciendo.*

Unde ταγείς?

Ab ἐτάγην, *eodem modo.*

ταχθησόμενος unde?

A ταχθήσομαι, *μαι in μενος mutando.*

ταγησόμενος unde?

A ταγήσομαι, *eodem modo.*

τεταξόμενος unde?

A τελάξομαι, *eodem modo.*

Quomodo declinantur hæc Participia?

Masculina & Neutra pertinent ad tertiam Declinationem simplicium, Fœminina ad secundam: exceptis Aoristis, quorum Masculina & Neutra sunt Quintæ simplicium, Fœminina secundæ.

MEDIVM.

Conjuga τάπτομαι Medium.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. τάπτομαι,	τάπτῃ,	τάπτεται.
D. τασσόμεθον,	τάπτεσθον,	τάπτεσθον.
P. τασσόμεθα,	τάπτεσθε,	τάσσονται.

παρατατικός.

S. ἐτασσόμην,	ἐτάπτου,	ἐτάπτετο.
D.	ἐτάπτεσθον,	ἐταπτέσθην.
P. ἐτασσόμεθα,	ἐτάπτεσθε,	ἐτάσσοντο.

παρακείμενος.

S. τέταγμαι,	τέταξαι,	τέτακται.
D.	τέταχθον,	τέταχθον.
P. τέταγμεν,	τέταχθε,	τεταγμένοι εἰσί.

ὑπερσυντελικός.

S. ἐτετάγμην,	ἐτέτακτο,	ἐτέτακτο.
D.	ἐτέταχθον,	ἐτετάχθην.
P. ἐτετάγμεθα,	ἐτέταχθε,	ἐτετάγμενοι ἦσαν.

Ἀόριστος α.

S. ἐταξάμην,	ἔταξω,	ἔτάξατο.
D. ἐταξάμεθον,	ἐταξάσθην,	ἐταξάσθην.
P. ἐταξάμεθα,	ἐτάξασθε,	ἔτάξαντο.

Ἀόριστος β.

S. ἐταγόμην,	ἔταγου,	ἐτάγετο.
D. ἐταγόμεθον,	ἐτάγεσθον,	ἐταγέσθην.
P. ἐταγόμεθα,	ἐτάγεσθε,	ἐτάγοντο.

Μέλλων α.

S. τάξομαι,	τάξῃ,	τάξεται.
D. ταξόμεθον,	τάξεσθον,	τάξεσθον.
P. ταξόμεθα,	τάξεσθε,	τάξονται.

θρέψονται, *alentur. Plato in Critone.*

Μέλλων β.

S. ταγῶμαι,	ταγῇ,	ταγῆται.

D. ταγέμεθον,	ταγεῖσθον,	ταγεῖσθον.
P. ταγέμεθα,	ταγεῖσθε.	ταγεῖσθαι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεργός.

S.	τάπε,	ταπέσθω.
D.	τάπεσθον,	ταπέσθων.
P.	τάπεσθε,	ταπέσθωσαν.

Παρακείμενος.

S.	τέταγε,	τεταγέτω.
D.	τετάγετον,	τεταγέτων.
P.	τετάγετε,	τεταγέτωσαν.

Ἀόριστος α.

S.	τάξαι,	ταξάσθω.
D.	τάξασθον,	ταξάσθων.
P.	τάξασθε,	ταξάσθωσαν.

λεξάσθων, eligantur. Iliad. 9. v. 67.

Ἀόριστος β.

S.	ταγέ,	ταγέσθω.
D.	τάγεσθον,	ταγέσθων.
P.	τάγεσθε,	ταγέσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεργός.

S. ταποίμην,	τάποιο,	τάποιτο.
D.	τάποισθον,	ταποίσθην.
P. ταποίμεθα,	τάποισθε,	τάποιντο.

Παρακείμενος.

S. τεταγοίμην,	τετάγοις,	τεταγοῖτο.
D.	τεταγοίσθον,	τεταγοίσθην.
P. τεταγοίμεθα,	τεταγοῖσθε,	τεταγοῖντο.

Ἀόριστος α.

S. ταξαίμην,	τάξαιο,	τάξαιτο.
D. ταξαίμεθον,	τάξαισθον,	ταξαίσθην.
P. ταξαίμεθα,	τάξαισθε,	τάξαιντο.

Ἀόριστος β.

S. ταγοίμην,	τάγοιο,	τάγοιτο.
D. ταγοίμεθον,	τάγοισθον,	ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα,	τάγοισθε,	τάγοιντο.

Μέλλων α.

S. ταξοίμην,	τάξοιο,	τάξοιτο.
D. ταξοίμεθον,	τάξοισθον,	ταξοίσθην.
P. ταξοίμεθα,	τάξοισθε,	τάξοιντο.

Μέλλων β.

S. ταγοίμην,	ταγοῖο,	ταγοῖτο.
D. ταγοίμεθον,	ταγοῖσθον,	ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα,	ταγοῖσθε,	ταγοῖντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεργός.

S. ἐὰν τάπω,	τάπῃς,	τάπῃται.
D. ἐὰν ταπώμεθον,	τάπησθον,	τάπησθον.
P. ἐὰν ταπώμεθα,	τάπησθε,	ταπῶνται.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν τελάγω, τετάγῃς, τελάγῃ.
D. ἐὰν τελάγητον, τελάγητον.
P. ἐὰν τελάγωμεν, τελάγητε, τελάγωσι.

Αὐρίστος α.

S. ἐὰν τάξωμαι, ταξῃ, τάξηται.
D. ἐὰν ταξώμεθον, τάξησθον, ταξησθον.
P. ἐὰν ταξώμεθα, ταξησθε, ταξωνται.

Αὐρίστος β.

S. ἐὰν ταγώμαι, ταγῃ, τάγηται.
D. ἐὰν ταγώμεθον, ταγησθον, ταγησθον.
P. ἐὰν ταγώμεθα, ταγησθε, ταγωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ
ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, τάπτεσθαι.
παρακείμενος, τετάχθαι.
αὐρίστος α. τάξασθαι.
αὐρίστος β. ταγέσθαι.
μέλλων α. τάξεσθαι, τρώσεσθαι, Passivè,
μέλλων β. ταγεῖσθαι. (Iliad. 12. v. 66.

PARTICIPIA AB HOC
VERBO MEDIO.

ἐνεστώς.

ὁ τατπόμενος, τοῦ τατπομένου.
ἡ τατπομένη, τῆς τατπομένης.

τὸ τατπόμενον, τοῦ τατπομένου.

παρακείμενος.

ὁ τετάγως, τοῦ τετάγότος.
ἡ τετάγυῖα, τῆς τετάγυίας.
τὸ τετάγος, τοῦ τετάγότος.

Αὐρίστος α.

ὁ ταξάμενος, τοῦ ταξαμένου.
ἡ ταξαμένη, τῆς ταξαμένης.
τὸ ταξάμενον, τοῦ ταξαμένου.

Αὐρίστος β.

ὁ ταγόμενος, τοῦ ταγομένου.
ἡ ταγομένη, τῆς ταγομένης.
τὸ ταγόμενον, τοῦ ταγομένου.

Μέλλων α.

ὁ ταξόμενος, τοῦ ταξομένου.
ἡ ταξομένη, τῆς ταξομένης.
τὸ ταξόμενον, τοῦ ταξομένου.

Μέλλων β.

ὁ ταγήμενος, τοῦ ταγημένου.
ἡ ταγημένη, τῆς ταγημένης.
τὸ ταγήμενον, τοῦ ταγημένου.

FORMATIO TEMPORUM
IN VERBO MEDIO.

Quid est Verbum Medium.

Quod promiscuè aliàs Activè, aliàs Passivè

sivè significat: sicut apud Latinos Verba Communia. Non rarò etiam reciprocè: ut, ἀποδύομαι, *exuor à meipso: & ego me exuo, non alium. Theophrast.* ἠθικῶν χαρακτήρων, *cap. 16.*

ὁ δ' δεισιδαίμων, τοιοῦτός τις: οἷος ὅπου ψάμενος τὰς χεῖρας, καὶ περιῤῥανάμενος ὑπὸ ἱερᾶς δάφνης εἰς τὸ στόμα λαβὼν, ὅλον, τὴν ἡμέραν περιπατεῖν. *Superstitiosus est, qui cùm manus suas lavit, sibiq; lustralem aquam asperſit: particulam de sacro lauro in os accipit, & sic eum diem obambulat.*

Cicero Famil. lib. 3. epist. 12. Gratulor tibi prius (ita enim rerum ordo postulat) deinde ad me convertar. Convertar scilicet à meipso, non ab alio: pro eo quod est, Ego me convertam ad me.

Unde & quomodo formatur Medium, τάπτομαι & ἐτάπτομην?

Præsens & Præteritum Imperfectum Medium voce prorsus idem est cum Verbo Passivo.

PRÆTERITUM PERFECTUM.

τέταγα unde & quomodo?

Præteritum Perfectum Medium formatur à Præ-

terito perfecto Activo, pro Characteristica Perfecti Activi sumenda Characteristica Aoristi secundi: ut,

τέταχα,	ἔταγον,	τέταγα.
πέφευγα,	ἔφυγον,	πέφυγα.

In sexta Conjugatione tantùm κ tollitur: ut,

λέλυκα,		λέλυα.
ἧκακα,		ἧκα.

At τελέω, τετέλεκα, τέτελα: μελέω, μεμέληκα, μέμελα, *unde* μέμηλα: δαπέω, δεδάπηκα, δέδαπα: *etiam penultima Vocali minuuntur. Etsi hoc tempus, ut & Indefinitum secundum, in ea Conjugatione varius est.*

Qualis est penultima Præteriti perfecti Medii?

Eadem quæ Præteriti Perfecti Activi: ut,

τέτυφα,		τέτυμμαι.

Quid excipitur?

1. Dissyllabi Futuri penultimum ε *mutatur in* ο, ει *verò in* οι: *ut,*

λέγω,	λέξω,	λέλοχα.
πείρω,	πέρῶ,	ἔπορα.
πείθω,	πείσω,	πέποιθα.

2. α *Præsentis nonnunquam servatur, interdum in* η *vertitur:* αι *verò in Diphthongum* η: *ut,*

ψάλ-

ψάλλω, ἔψαλον, ἔψαλα.
θάλλω, ἔθαλον, τέθηλα.
φαίνω, ἔφανον, πέφανα. *Alij per η simplex* πέφηνα, *pro* πέφανα, *à* πέφαγκα.

δαίω, δέδηα.
καίω, κέκηα.

Quam significationem habet Præteritum Medium.

Vel activam tantùm, ut, λέλοιπα, *liqui: vel passivam tantùm, ut* σέσηπα, *putrefactus sum: vel utramq;, ut* δεδορκά σε, δέδορκα ὑπὸ σοῦ. *Eustath. Iliad. 2. pag. 191.*

PLUSQVAMPERFECTUM.

ἐτετάγειν unde & quomodo?

A τέταγα, *α in ειν mutando, & ε ab initio assumendo.*

AORISTUS PRIMUS.

Unde & quomodo formatur ἐταξάμην?

Ab Aoristo primo Activo, α in αμην vertendo.

AORISTUS SECUNDUS.

ἐταγόμην unde & quomodo?

Ab Aoristo secundo Activo, ον in ομην vertendo.

Futu-

FUTURUM PRIMUM.

τάξομαι unde & quomodo?

A Futuro primo Activo, ω in ομαι mutando.

Quid hîc observandum?

In Quinta Conjugatione Futurum primum circumflectitur: ut,

σελῶ σελοῦμαι.
σπερῶ σπεροῦμαι.

Et Futurum Atticum: ut,

ὑβρίζω, ὑβρίσω, ὑβριῶ: ὑβρίσομαι, ὑβριοῦμαι, εἶ, εἶται.

FUTURUM SECUNDUM.

ταγοῦμαι unde & quomodo?

A Futuro secundo Activo, ῶ circumflexum in οῦμαι circumflexum mutando.

Quæ excipiuntur?

ἔδομαι, πίομαι, φάγομαι, *pro* ἐδοῦμαι, πιοῦμαι, φαγοῦμαι: *ab* ἔδω, πίω, φάγω.

RELIQVI MODI.

IMPERATIVUS.

τέταγε unde?

A τέταγα, *α in ε mutando.*

Unde τάξαι?

Ab

Ab ἐταξάμην, αμην *in* αι *mutando, & Augmento abjiciendo.*

ταγῆ unde?

Ab ἐταγόμην: εμην *in* ῆ *circumflexum mutando, & Augmentum abjiciendo.*

OPTATIVUS.

τετάγοιμι unde?

A τέταχα, α *in* οιμι *mutando.*

Sophocles in Tyranno μεταστασμῷ ἐκπεφύγοίεν *dixit, pro* ἐκπεφύγοιμι: *ab* ἐκφεύγω, *effugio.*

ταξάμην unde?

Ab ἐταξάμην: ι *ad penultimam addendo, & Augmento abjiciendo.*

ταγοίμην unde?

Ab ἐταγόμην, *eodem modo.*

ταξοίμην unde?

A τάξομαι, ομαι *in* οιμην *mutando.*

ταγοίμην unde?

A ταγῶμαι, ωμαι *in* οιμην *vertendo. Accentu tantùm differt in secundis & tertijs personis ab Aoristo secundo.*

SUBIUNCTIVUS.

Unde ἐὰν τετάγω?

A τέταχα, α *in* ω *mutando, & penultima acuenda.*

Unde

Unde ἐὰν τάξωμαι?

Ab ἐταξάμην, αμην *in* ωμαι *mutando, & Augmento abjiciendo.*

Unde ἐὰν τάγωμαι?

Ab ἐταγόμην, ομην *in* ωμαι *mutando, & Augmento abjiciendo.*

INFINITIVUS.

τετάγηναι unde?

A τέταχα, α *in* ηναι *mutando, & penultima acuenda.*

τάξασθαι unde?

A Secunda Plurali, ε *in* αι *mutando, & Augmento abjiciendo.*

ταγέσθαι unde?

A Secunda Plurali eodem modo. Acuitur penultima.

τάξεσθαι unde?

A Secunda Plurali ε *in* αι *mutando.*

ταγεῖσθαι unde?

A Secunda Plurali, eodem modo.

PARTICIPIA.

Unde τετακώς?

A τέταχα, α *in* ώς, *acutum mutando.*

Unde ταξάμενος?

Ab ἐταξάμην, *extrema Syllaba in* μενος *mutanda, & Augmento abjiciendo.*

ταγόμβρος unde?

Ab ἐπαγόμλω, *eodem modo.*

ταξίμβρος unde?

A ταξόμαι, *μν in μεν mutando.*

ταχάμβρος unde?

A παγῆμεν, *eodem modo.*

Quomodo declinantur hæc Participia?

Masculina & Neutra pertinent ad tertiam Declinationem Simplicium, Fœminina ad Secundam: excepto Præterito Perfecto, *cujus Masculinum & Neutrum est Quintæ Simplicium, Fœmininum Secundæ.*

DE CONIVGATIONIBUS CIRCUMFLEXIS.

Cur dicuntur Circumflexæ Conjugationes?

Propter tonum Circumflexum in ultima ex contractione natum: ut, ποιέω, ποιῶ.

Unde nascuntur?

Ex Conjugatione sextæ Barytonorum.

A quibus Verbis sextæ Conjugationis?

A desinentibus in εω, αω, *&* οω.

Quot sunt Conjugationes Circumflexæ?

Tres.

Quæ est Prima?

Cujus

Cujus Characteristica in Præsenti *est* ε: *ut,* ποιέω, ποιῶ.

Quæ est Secunda?

Cujus Characteristica in Præsenti *est* α: *ut,* βοάω, βοῶ.

Quæ est Tertia?

Cujus Characteristica in Præsenti *est* ο: *ut,* χρυτόω, χρυτῶ.

Quomodo inflectuntur, formantur, & augentur Verba Circumflexa?

Prorsus ubique ita, ut Verba Barytona: nisi quòd hîc quædam Tempora contrahuntur.

Quæ Tempora contrahuntur?

Solùm Præsens & Præteritum Imperfectum, *in omnibus* Personis, *per omnes Modos & Participia.*

Quid excipitur?

In primæ Conjugationis Dissyllabis, prima singularis, prima ac tertia Pluralis, non contrahuntur: ut, πλέω, πλέομεν, πλέουσι: *non* πλῶ, πλοῦμεν, πλοῦσι.

Carentné Circumflexa aliquibus Temporibus?

Quæ Aoristo secundo carent, ea carent etiam Futuro secundo, & Præterito Medio.

Quæ carent Aoristo secundo?

Post contractionem etiamnum pura: ut, ποιῶ, βοῶ: *item tertia Conjugatio prorsus.*

PRIMA CONIVGATIO CIRCUMFLEXORUM.

Quomodo fit Contractio in prima Circumflexorum Conjugatione?

1. ε ε *contrahitur in* ῃ.
2. ε ο *in* ω.
3. *Si post* ε *sequitur longa Vocalis, aut Diphthongus: tum in eandem fit contractio.*

Quot sunt in hac Conjugatione Contractiones?

Sex: η, ῃ, ῆ, οι, ω, ῳ.

Conjuga ποιέω.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S.	ποιέω, ποιῶ:	ποιέῃς, ποιεῖς:	ποιέῃ, ποιεῖ.
D.		ποιέετον, ποιεῖτον:	ποιέετον, εἶτον.
P.	ποιέομεν, ποιοῦμεν:	ποιέετε, εἶτε:	ποιέουσι, ποιοῦσι.

παρατατικός.

S.	ἐποίεον, ἐποίουν:	ἐποίεες, ας:	ἐποίεε, ῆ.
D.		ἐποιέετον, ἐποιεῖτον:	ἐποιεέτην, εἴτην.
P.	ἐποιέομεν, οῦμεν:	ἐποιέετε, εῖτε:	ἐποίεον, ἐποίουν:

παρακείμενος.

S.	πεποίηκα,	κας,	κε.
D.		πεποιήκατον,	κατον.
P.	πεποιήκαμεν,	κατε,	κασι.

ὑπερσυντελικός.

S.	ἐπεποιήκην,	ήκεις,	ήκει.
D.		ἐπεποιήκειτον,	ηκείτην.
P.	ἐπεποιήκεμεν,	ήκετε,	ήκεσαν.

Ἀόριστος α.

S.	ἐποίησα,	σας,	σε.
D.		ἐποιήσατον,	σάτην.
P.	ἐποιήσαμεν,	σατε,	σαν.

Μέλλων ω.

S.	ποιήσω,	σεις,	σει.
D.		ποιήσετον,	σετον.
P.	ποιήσομεν,	σετε,	σουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς.

S.	ποίεε, ει:	ποιεέτω, είτω.
D.	ποιέετον, ποιεῖτον:	ποιεέτων, είτων.
P.	ποίεετε, εῖτε:	ποιεέτωσαν, είτωσαν.

παρακείμενος.

S.	πεποίηκε,	κέτω.
D.	πεποιήκετον,	κέτων.
P.	πεποιήκετε,	κέτωσαν.

Ἀόριστος α.

S.	ποίησον,	σάτω.
D.	ποιήσατον,	σάτων.
P.	ποιήσατε,	σάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ποιοίμι, οῖμι: ποιοῖς, οῖς: ποιοῖ, οῖ.
D. ποιοῖτον, οῖτον: ποιοίτην, οίτην.
P. ποιοῖμεν, οῖμεν: ποιοῖτε, οῖτε: ποιοῖεν, οῖεν.

ἀττικῶς καὶ αἰολικῶς.

S. ποιοίην,	ποιοίης,	ποιοίη.
D.	ποιοίητον,	ποιοιήτην.
P. ποιοίημεν,	ποιοίητε,	ποιοίησαν.

καὶ δωρικῶς.

S. ποιώην,	ποιώης,	ποιώη.
D.	ποιώητον,	ποιωήτην.
P. ποιώημεν,	ποιώητε,	ποιώησαν.

Παρακείμενος.

S. πεποιήκοιμι,	ήκοις,	ήκοι.
D.	πεποιήκοιτον,	ηκοίτην.
P. πεποιήκοιμεν,	ήκοιτε,	ήκοιεν.

Ἀόριστος α.

S. ποιήσαιμι,	σαις,	σαι.
D.	ποιήσαιτον,	σαίτην.
P. ποιήσαιμεν,	σαιτε,	σαιεν.

αἰολι-

αἰολικῶς.

S. ποιήσαα,	ας,	ε.
D.	ποιησάαιτον,	άτην.
P. ποιησάαμεν,	αιτε,	αν.

Μέλλων α.

S. ποιήσοιμι,	σοις,	σοι.
D.	ποιήσοιτον,	σοίτην.
P. ποιήσοιμεν,	σοιτε,	σοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν ποιέω, ποιῶ: ποιέῃς, ποιῇς: ποιέῃ, ποιῇ.
D. ἐὰν ποιέητον, ῆτον: ποιέητον, ῆτον.
P. ἐὰν ποιέωμεν, ῶμεν: ποιέητε, ῆτε: ποιέωσι, ῶσι.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν πεποιήκω, ήκης,		ήκη.
D.	ἐὰν πεποιήκητον,	ήκητον.
P. ἐὰν πεποιήκωμεν,	ήκητε,	ήκωσι.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν ποιήσω,	σῃς,	σῃ.
D.	ἐὰν ποιήσητον,	σητον.
P. ἐὰν ποιήσωμεν,	σητε,	σωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

ἐνεστὼς, ποιέω, εῖν.
παρακείμενος, πεποιηκέναι.
ἀόριστος α. ποιῆσαι.
μέλλων α. ποιήσω.

PARTICIPIA.

ἐνεστώς.

ὁ ποιέων, ῶν:	ὁ ποιέοντος, ὄντος,
ἡ ποιέουσα, οῦσα:	τῆς ποιεούσης, ούσης.
τὸ ποιέον, οῦν:	τοῦ ποιέοντος, ὄντος.

παρακείμενος.

πεποιηκὼς,	κυῖα,	κός.

ἀόριστος α.

ποιήσας,	ήσασα,	ῆσαν.

μέλλων α.

ποιήσων,	ήσουσα,	ῆσον.

Conjuga πλέομαι Passivum.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. ποιέομαι, οῦμαι: ποιέῃ, οῖ: ποιέεται, εῖται.
D. ποιεόμεθον, ούμεθον: ποιέεσθον, εῖσθον, ποιεέσθων, εῖσθων.
P. ποιεόμεθα, ούμεθα: ποιέεσθε, εῖσθε: ποιέονται, οῦνται.

παρατατικός.

S. ἐποιεόμην, ούμην: ἐποιέου, οῦ: ἐποιέετο, εῖτο.
D. ἐποιεόμεθον, ούμεθον: ἐποιέεσθον, εῖσθον: ἐποιεέσθην, εῖσθην.
P. ἐποιεόμεθα, ούμεθα: ἐποιέεσθε, εῖσθε: ἐποιέοντο, οῦντο.

παρακείμενος.

S. πεποιήμην,	ησαι,	ηται.
D. πεποιήμεθον,	ησθον,	ησθον.
P. πεποιήμεθα,	ησθε,	νται.

ὑπερσυντελικός.

S. ἐπεποιήμην,	ησο,	ητο.
D. ἐπεποιήμεθον,	ησθον,	ήσθην.
P. ἐπεποιήμεθα,	ησθε,	ῆντο.

ἀόριστος α.

S. ἐποιήθην,	θης,	θη.
D.	ἐποιήθητον,	θήτην.
P. ἐποιήθημεν,	θητε,	θησαν.

μέλλων α.

S. ποιηθήσομαι,	σῃ,	σεται.
D. ποιηθησόμεθον.	σεσθον,	σεσθον.
P. ποιηθησόμεθα,	σεσθε,	σονται.

μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. πεποιήσομαι,	σῃ,	σεται.
D. πεποιησόμεθον,	σεσθον,	σεσθον.
P. πεποιησόμεθα,	σεσθε,	σονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ἐνεστώς.

S. ποιέα, ποιᾶ: ποιεέσθω, ποιείσθω.
D. ποιέσθον, εῖσθον: ποιέσθων, είσθων.
P. ποιέσθε, εῖσθον: ποιέσθωσαν, είσθωσαν.

Παρακείμενος.

S. πεποίησο, ήσθω.
D. πεποίησθον, ήσθων.
P. πεποίησθε, ήσθωσαν.

Αόριστος α.

S. ποιήθητι, θήτω.
D. ποιήθητον, θήτων.
P. ποιήθητε, θήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ἐνεστώς.

S. ποιεοίμεν, οίμην: ποιοῖο, οῖο: ποιοῖτο, οῖτο.
D. ποιεσίμεθον, οίμεθον, ποιεοῖσθον, οῖσθον, ποιεσί-
σθην, οίσθην.
P. ποιεσίμεθα, οίμεθα: ποιοῖσθε, οῖσθε: ποιοῖντο,
οῖντο.

Παρακείμενος.

S. πεποιήμην, πεποιῆο, πεποιῆτο.
D. πεποιήμεθον, ῆσθον, ήσθην.
P. πεποιήμεθα, ῆσθε, ῆντο.

Unde

Unde formatur πεποιήμην?

A πεποιήμαι, *ai in* ην *mutando, & ι penultimæ Vocali ubiq; subscribendo. Præterea secundæ & tertiæ Personæ, ultima brevi, in penultima ubique circumflexæ fiunt. Eodem modo & in reliquis Conjugationibus hoc tempus formatur.*

Αόριστος α.

S. ποιηθείην, θείης, θείη.
D. ποιηθείητον, θείητην. θειήτην.
P. ποιηθείημεν, θείητε, θείησαν & θεῖεν.

Μελλων α.

S. ποιηθησοίμην, θήσοιο, θήσοιτο.
D. ποιηθησοίμεθον, θήσοισθον, θησοίσθην.
P. ποιηθησοίμεθα, θήσοισθε, θήσοιντο.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. πεπειησοίμην, σοιο, σοιτο.
D. πεποιησοίμεθον, σοισθον. σοίσθην.
P. πεποιησοίμεθα, σοισθε, σοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν ποιέωμαι, ῶμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέηται, ῆται.
D. ἐὰν ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέησθον, ῆσθον:
ποιέησθε, ῆσθον,

P. ἐὰν

P. ἐὰν ποιεώμεθα, ώμεθα: ποιέσθε, ἦσθε: ποιέωνται, ῶνται.

Συγκείμενον.

S. ἐὰν ποιῶμαι, ποιῇ, ποιῆται.
D. ἐὰν ποιώμεθον, ἦσθον, ἦσθον.
P. ἐὰν ποιώμεθα, ἦσθε, ῶνται.

Unde formatur ποιῶμαι?

A ποιέομαι, *penultima Vocali in* ῶ *circumflexum mutanda.*

Unde ποιῇ?

A ποιέομαι, *Syllaba* μαι *adjicienda, & ultimæ Vocali circumflexæ* ι *subscribendo.*

Unde ποιῆται?

A ποιῶμαι, ῶμαι *in* ῆται *circumflexum mutando. Porro secunda ac tertia Personæ in cæteris numeris in penultima quoq; circumflectuntur. Eodem modo & in reliquis Conjugationibus hoc tempus formatur.*

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν ποιήθῶ, θῇς, θῇ.
D. ἐὰν ποιηθῆτον, θῆτον.
P. ἐὰν ποιηθῶμεν, θῆτε, θῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

ἐνεστώς, ποιεεσθαι, εἴσθαι,

Συγ-

κείμενον, ποιῆσθαι.
ἀόριστος α. ποιηθῆναι.
μέλλων α. ποιηθήσεσθαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων, ποιήσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστώς.

ὁ ποιεόμενος, όμενος: ὁ ποιούμενος, ούμενος.
ἡ ποιεομένη, ομένη: τῆς ποιεμένης, ποιουμένης.
τὸ ποιεόμενον, όμενον: ὁ ποιούμενος, ούμενος.

Συγκείμενον.

ποιημένος, μένη, μένον.

Ἀόριστος α.

ποιηθείς, θεῖσα, θέν.

Μέλλων α.

ποιηθησόμενος, σομένη, σόμενον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

ποιησόμενος, σομένη, σόμενον.

Conjuga ποιέομαι Medium.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. ποιέομαι, ούμαι: ποιέῃ, οῖ: ποιέεται, εῖται.
D. ποιεόμεθον, ούμεθον: ποιέεσθον, εῖσθον, ποιέεσθον, εῖσθον.
P. ποιεόμεθα, ούμεθα: ποιέεσθε, εῖσθε: ποιέονται, οῦνται.

Συγ-

ὑποτακτικός.

S. ἐποιεόμεν, όμεν: ἐποιέο, ἐποιεῦ: ἐποιέετο, εῖτο.
D. ἐποιεόμεθον, όμεθον: ἐποιέεσθον, εῖσθον: ἐποιεέσθην, εέσθην.
P. ἐποιεόμεθα, όμεθα: ἐποιέεσθε, εῖσθε: ἐποιέοντο, έντο.

Ἀόριστος α.

S. ἐποιησάμην, ήσω, ήσατο.
D. ἐποιησάμεθον, ήσασθον, ησάσθην.
P. ἐποιησάμεθα, ήσασθε, ήσαντο.

Μέλλων α.

S. ποιήσομαι. ήσῃ. ήσεται.
D. ποιησόμεθον, ήσεσθον, ήσεσθον.
P. ποιησόμεθα, ήσεσθε, ήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ποιέο, οῦ: ποιεέσθω, εέσθω.
D. ποιέεσθον, εῖσθον: ποιέσθων, έσθων.
P. ποιέεσθε, εῖσθε: ποιεέσθωσαν, έσθωσαν.

Ἀόριστος α.

S. ποίησαι, ησάσθω.
D. ποιήσασθον, ησάσθων.
P. ποιήσασθε, ησάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ποι-

S. ποιεοίμην, οίμην: ποιέοιο, οῖο: ποιέοιτο, οῖτο.
D. ποιεοίμεθον, οίμεθον: ποιεοίσθην, οίσθην: ποιεοίσθην, οίσθην.
P. ποιεοίμεθα, οίμεθα: ποιέοισθε, οῖσθε: ποιέοιντο, οιντο.

Ἀόριστος α.

S. ποιησαίμην, ήσαιο, ήσαιτο.
D. ποιησαίμεθον, ησαίσθην, ησαίσθην.
P. ποιησαίμεθα, ήσαισθε, ήσαιντο.

Μέλλων α.

S. ποιησοίμην, ήσοιο, ήσοῖτο.
D. ποιησοίμεθον, ήσοισθον, ήσοίσθην.
P. ποιησοίμεθα, ήσοισθε, ήσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν ποιέωμαι, ῶμαι: ποιέῃ, ῇ: ποιέηται, ῆται.
D. ἐὰν ποιεώμεθον, ώμεθον: ποιέησθον, ῆσθον: ποιέησθον, ῆσθον.
P. ἐὰν ποιεώμεθα, ώμεθα: ποιέησθε, ῆσθε: ποιέωνται, ῶνται.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν ποιήσωμαι, ήσῃ, ήσηται.
D. ἐὰν ποιησώμεθον, ήσησθον, ήσησθον.
P. ἐὰν ποιησώμεθα, ήσησθε, ήσωνται.

ΑΠΑ-

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἐνεστώς, ποιέεσθαι, εἴδαι.
ἀόριστος α. ποιήσασθαι.
μέλλων α. ποιήσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστώς, ποιεόμενος, όμενος.
ἀόριστος α. ποιησάμενος.
μέλλων α. ποιησόμενος.

SECVNDA CONIVGATIO CIRCUMFLEXORUM.

Quomodo fit Contractio in Secunda Circumflexorum Conjugatione?

1. *Si post α sequitur ὁ aut ω, contractio fit in ω.*
2. *Si post α sequitur aliqua alia Vocalis, non α aut ω, contractio fit in α.*
3. *Iota si cubi reperitur, subscribitur: υ vero abjicitur.*

Quot sunt hîc Contractiones?

Quatuor: α, α, ω, ω.

Nulla præterea?

Est etiam η Vocalis more Dorico, & nonnunquam Attico, ex αε vel αϊ nascens: ut, γελάω, ῶ: γελάϊς, γελᾷς *communiter,* γελῆς

Doricè. Sic. λῆς, *vis, ab inusitata* λάω, *volo.*

ζάω, ζῶ: ζάεις, ζῇς *Atticè. In Imperfecto* ἔζαες, ἔζης: ἔζαε, ἔζη: *In Imperativo* ζῆ, *vive. In Iphig. Taur. Euripidis: & ζῆθι, quod est tanquam à ζῆμι, sicut σῆθι ab ἵσημι: aut ad ζῆ additur θι per Paragogen. In Infinitivo* ζάϝν, ζῆν. *Apud Homerum τῆ invenitur, pro* λαβὲ, *Germanicè* ſeh: *ab inusitato* τάω.

Conjuga βοάω.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. βοάω, ῶ: βοάεις, ᾷς: βοάϊ, ᾷ.
D. βοάετον, ᾶτον: βοάετον, ᾶτον.
P. βοάομεν, ῶμεν: βοάετε, ᾶτε: βοάουσι, βοῶσι.

ὑποτακτικός.

S. ἐβόαον, ων: ἐβόαες, ας: ἐβόαε, α.
D. ἐβοάετον, ᾶτον: ἐβοαέτην, ᾱτην.
P. ἐβοάομεν, ἐβοῶμεν, ἐβοάετε, ᾶτε: ἐβόαον, ων.

παρακείμενος.

S. βεβόηκα, κας, κε.
D. βεβοήκατον, κατον.
P. βεβοήκαμεν, κατε, κασι.

ὑπερσυντελικός.

S. ἐβεβοήκϊν, ήκεις, ήκϊ.

D.	ἐβεβοήκειτον,	ηκείτην.
P. ἐβεβοήκειμεν.	ήκειτε,	ήκεισαν.

Ἀόριστος α.

S. ἐβόησα,	σας,	σε.
D.	ἐβοήσατον,	σάτην.
P. ἐβοήσαμεν,	σατε,	σαν.

Μέλλων α.

S. βοήσω,	σῄς,	σῇ.
D.	βοήσετον,	σετον.
P. βοήσομεν,	σετε,	σουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΤΩΣ.

S.	βόα, α: βοάετω, άτω,	
D.	βοάετον, ᾶτον: βοαέτων, άτων.	
P.	βοάετε, ᾶτε: βοαέτωσαν, άτωσαν.	

Παρακείμενος.

S.	βεβόηκε,	κέτω.
D.	βεβοήκετον,	κέτων.
P.	βεβοήκετε,	κέτωσαν.

Ἀόριστος α.

S.	βόησον,	σάτω.
D.	βοήσατον,	σάτων.
P.	βοήσατε,	σάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΤΩΣ.

S. βοά-

S. βοάοιμι, ῷμι: βοάοις, ῷς: βοάοι, ῷ.
D. βοάοιτον, ῴτην. βοαοίτην, ῴτην.
P. βοάοιμεν, ῷμεν: βοάοιτε, ῷτε: βοάοιεν, ῷεν.

ἀπλῶς.

S. βοῴην,	βοῴης.	βοῴη, &c.

Παρακείμενος.

S. βεβοήκοιμι,	ήκοις,	ήκοι.
D.	βεβοήκοιτον,	ηκοίτην.
P. βεβοήκοιμεν,	ήκοιτε,	ήκοιεν.

Ἀόριστος α.

S. βοήσαιμι,	σαις,	σαι.
D.	βοήσαιτον,	σαίτην.
P. βοήσαιμεν,	σαιτε,	σαιεν.

αἰολικῶς.

S. βοήσθα,	βοήσειας,	βοήσειε, &c.

Μέλλων α.

S. βοήσοιμι,	σοις,	σοι.
D.	βοήσοιτον,	σοίτην.
P. βοήσοιμεν	σοιτε,	σοιεν.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S. ἐὰν βοάω, ῶ: βοάῃς, ᾷς: βοάῃ, ᾷ.
D. ἐαν βοαητον, ᾶτον: βοαήτον, ᾶτον.
P. ἐὰν βοάωμεν, ῶμεν: βοαητε, ᾶτε: βοάωσι, ῶσι.

ἵνα ὁρᾷ, ut videat. Aristot. 6. Politic. 7.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν βεβοήκω, ἠκῃς, ἠκῃ.
D. ἐὰν βεβοήκητον, ἠκητον.
P. ἐὰν βεβοήκωμεν, ἠκητε, ἠκωσι.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν βοήσω, σῃς, σῃ.
D. ἐὰν βοήσητον, σητον.
P. ἐὰν βοήσωμεν, σητε, σωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ
ἐγκλίσεως

ἐνεστὼς, βοάειν, αν.
Παρακείμενος, βεβοηκέναι.
ἀόριστος α. βοῆσαι.
μέλλων α. βοήσειν.

PARTICIPIA.
ἐνεστώς.

ὁ βοάων, ὤν, Ὁ βοάοντος, ὄντος.
ἡ βοάουσα, ὡσα, Τὸ βοαύσης, ώσης.
τὸ βοάον, ὤν, Ὁ βοάοντος, ὄντος.

Παρακείμενος.

βεβοηκὼς, κυῖα, κός.

Ἀόριστος α.

βοήσας, ησασα, ῆσαν.

μέλ-

Μέλλων α.

βοήσων, ήσουσα, ῆσον.

Conjuga βοάομαι Passivum.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ἐνεστὼς χρόνος.

S. βοάομαι, ῶμαι, βοᾶ, βοᾷ: βοάεται, ᾶται.
D. βοαόμεθον, ώμεθον: βοάεσθον, ᾶσθον: βοάεσθον, ᾶσθον.
P. βοαόμεθα, ώμεθα: βοάεσθε, ᾶσθε: βοάονται, ῶνται.

Παρατατικός.

S. ἐβοαόμην, ώμην: ἐβοάου, ἐβοῶ: ἐβοάετο, ᾶτο.
D. ἐβοαόμεθον, ώμεθον: ἐβοάεσθον, ᾶσθον: ἐβοαέσθην, άσθην.
P. ἐβοαόμεθα, ώμεθα: ἐβοάεσθε, ᾶσθε: ἐβοάοντο, ῶντο.

Παρακείμενος.

S. βεβόημαι, ηται, ηται.
D. βεβοήμεθον, ησθον, ησθον.
P. βεβοήμεθα, ησθε, ῆνται.

Ὑπερσυντελικός.

S. ἐβεβοήμην, ητο, ητο.
D. ἐβεβοήμεθον, ησθην, ήσθην.
P. ἐβεβοήμεθα, ησθε, ῆντο.

Ἀόριστος α.

S. ἐβοήθην, θης, θη.

D.	ἐβοήθητον,	θήτην.
P.	ἐβοήθημεν,	θητε, θησαν.

Μελλοντος.

S.	βοηθήσομαι,	σῃ, σεται.
D.	βοηθησόμεθον,	σεσθον, σεσθον.
P.	βοηθησόμεθα,	σεσθε, σονται.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

S.	βεβοήσομαι,	σῃ, σεται.
D.	βεβοησόμεθον,	σεσθον, σεσθον.
P.	βεβοησόμεθα,	σεσθε, σονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S.	βοάω, ῶ:	βοαέσθω, άσθω.
D.	βοάεσθον, ᾶσθον:	βοαέσθων, άσθων.
P.	βοάεσθε, ᾶσθε:	βοαέσθωσαν, άσθωσαν.

Παρακειμένου.

S.	βεβόησο,	ήσθω.
D.	βεβόησθον,	ήσθων.
P.	βεβόησθε,	ήσθωσαν.

Ἀορίστου α.

S.	βοήθητι,	θήτω.
D.	βοήθητον,	θήτων.
P.	βοήθητε,	θήτωσαν.

ΕΥΚΤΙ-

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S.	βοαοίμην, ῴμην:	βοάοιτο, ῷτο.
D.	βοαοίμεθον, ῴμεθον:	βοάοισθον, ῷσθον: βοαοίσθην, ῴσθην.
P.	βοαοίμεθα, ῴμεθα:	βοάοισθε, ῷσθε: βοάοιντο, ῷντο.

Παρακειμένου.

S.	βεβοήμην,	βεβοῆο, βεβοῆτο,
D.	βεβοήμεθον,	ἤσθην, ήσθην.
P.	βεβοήμεθα,	ἦσθε, ἦντο.

Ἀορίστου α.

S.	βοηθείην,	θείης. θείη.
D.		βοηθείητον, θείησθην.
P.	βοηθείημεν,	θείητε, θείησαν & θεῖεν.

Μελλοντος α.

S.	βοηθησοίμην,	θήσοιο, θήσοιτο.
D.	βοηθησοίμεθον,	θησοίσθον, θησοίσθην.
P.	βοηθησοίμεθα,	θήσοισθε, θήσοιντο.

Μετ' ὀλίγον μέλλοντος.

S.	βεβοησοίμην,	σοιο, σοιτο.
D.	βεβοησοίμεθον,	σοίσθον, σοίσθην.
P.	βεβοησοίμεθα,	σοισθε, σοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S. ἐὰν βοάωμαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ: βοάηται, ᾶται.
D. ἐὰν βοαώμεθον, ώμεθον: βοάησθον, ᾶσθον: βοάησθον, ᾶσθον.
P. ἐὰν βοαώμεθα, ώμεθα: βοάησθε, ᾶσθε: βοάωνται, ῶνται.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν βεβοῶμαι, βεβοῇ, βεβοῆται.
D. ἐὰν βεβοώμεθον, ῆσθον, ῆσθον.
P. ἐὰν βεβοώμεθα, ῆσθε, ῶνται.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν βοηθῶ, θῇς, θῇ.
D. ἐὰν βοηθῆτον, θῆτον.
P. ἐὰν βοηθῶμεν, θῆτε, θῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, βοάεσθαι, ᾶσθαι.
παρακείμενος, βεβοῆσθαι.
ἀόριστος α. βοηθῆσαι.
μέλλων α. βοηθήσεσθαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων, βεβοήσεσθαι.

PARTICIPIA.

ὁ βοώμενος, ώμενος, ᾶ βοωμένη, ωμένη.
ἡ βοωμένη, ωμένη, τῆ βοωμένης, ωμένης.
τὸ βοώμενον, ώμενον, τῷ βοωμένῳ, ωμένῳ.

Παρακείμενος.

βεβοημένος, μένη, μένον.

Ἀόριστος α.

βοηθεὶς, θεῖσα, θέν.

Μέλλων α.

βοηθησόμενος, σομένη, σόμενον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

βεβοησόμενος, σομένη, σόμενον.

Conjuga βοάομαι Medium.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. βοάομαι, βοῶμαι: βοάῃ, βοᾷ: βοάεται, βοᾶται.
D. βοαόμεθον, βοώμεθον: βοάεσθον, ᾶσθον: βοάεσθον, ᾶσθον.
P. βοαόμεθα, ώμεθα: βοάεσθε, ᾶσθε: βοάονται, ῶνται.

Παρακείμενος.

S. ἐβοαόμην, ώμην: ἐβοάῳ, ἐβοῶ: ἐβοάετο, ᾶτο.
D. ἐβοαόμεθον, ώμεθον: ἐβοάεσθον, ᾶσθον: ἐβοαέσθην, ᾶσθην.
P. ἐβοαόμεθα, ώμεθα: ἐβοάεσθε, ᾶσθε: ἐβοάοντο, ῶντο.

Ἀόριστος α.

S. ἐβοηθάμην, ησα, ήσατο.
D. ἐβοηθάμεθον, ησάσθον, ησάσθην.

P. ἐβοηθάμεθα, ήσαθε, ήσαντο.

Μέλλων α.

S. βοήσομαι, ήση, ήσεται.
D. βοησόμεθον, ήσεθον, ήσεθον.
P. βοησόμεθα, ήσεθε, ήσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. βοάω, ῶ: βοαέθω, άθω.
D. βοάεθον, ᾶθον: βοαέθων, άθων.
P. βοάεθε, ᾶθε: βοαέθωσαν, άθωσαν.

Ἀόριστος α.

S. βόησαι, ησάθω.
D. βοήσαθον, ησάθων.
P. βοήσαθε, ησάθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. βοαοίμην, ώμην: βοάοιο, ῷο: βοάοιτο, ῶτο.
D. βοαοίμεθον, ώμεθον: βοάοισθον, ῶσθον: βοαοίσθην, ώσθην.
P. βοαοίμεθα, ώμεθα: βοάοισθε, ῶσθε: βοάοιντο, ῶντο.

Ἀόριστος α.

S. βοησαίμην, ήσαιο, ήσαιτο.
D. βοησαίμεθον, ήσαισθον, ησαίσθην.
P. βοησαίμεθα, ήσαισθε, ήσαιντο.

Μέλλων α.

S. βοησοίμην, ήσοιο, ήσοιτο.
D. βοησοίμεθον, ήσοισθον, ησοίσθην.
P. βοησοίμεθα, ησοισθε, ήσοιντο.

ΤΠΟΤΑΚΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν βοάωμαι, ῶμαι: βοάῃ, ᾷ: βοάηται, ᾶται.
D. ἐαν βοαώμεθον, ώμεθον: βοάησθον, ᾶσθον: βοάησθον, ᾶσθον.
P. ἐὰν βοαώμεθα, ώμεθα: βοάησθε, ᾶσθε: βοάωνται, ῶνται.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν βοήσωμαι, ήσῃ, ήσηται.
D. ἐὰν βοησώμεθον, ήσησθον, ήσησθον.
P. ἐὰν βοησώμεθα, ήσησθε, ήσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΙ ἐγκλίσεως

ἐνεστὼς, βοάεσθαι, ᾶσθαι.
ἀόριστος α. βοήσασθαι.
μέλλων α. βοήσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστὼς, βοαόμενος, ώμενος.

ἀόρι-

ἀόριστ. α. βοησάμεν.
μέλλων α. βοησόμεν.

TERTIA CONIVGATIO CIRCUMFLEXORUM.

Quomodo fit Contractio in hac Conjugatione?

1. Si post ο sequitur ε, *aut* ο, *aut* ου, *Contractio fit in* ου.

2. Si post ο sequitur η *aut* ω, *Contractio fit in* ω.

3. Si post ο sequitur ι *in aliqua Diphthongo, Contractio fit in* οι: *excepto Infinitivo,* χρυσόω, χρυσοῶ.

Quot sunt hîc Contractiones?

Tres: οι, ω, ου.

Conjuga χρυσόω?

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόν.

S. χρυσόω, χρυσῶ: χρυσόῃς, οῖς: χρυσόῃ, χρυσοῖ.
D. χρυσόητον, οῦτον: χρυσόετον, οῦτον.
P. χρυσόομεν, οῦμεν: χρυσόετε, οῦτε: χρυσόουσι, οῦσι.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΣ.

S. ἐχρυσόωμ, ω: ἐχρυσόοις, ῳς: ἐχρυσόοι, ῳ.
D. ἐχρυσόητον, ῶτον: ἐχρυσοέτην, ώτην.
P. ἐχρυσόωμεν, ῶμεν: ἐχρυσόοιτε, ῶτε: ἐχρυσόοιεν, ῶσι.

P. ἐχρυσόομεν, οῦμεν: ἐχρυσόητε, οῦτε: ἐχρυσόοιεν, οῦσαν.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

S. ἐκεχρυσόωκειμ, ωκεις, ωκει.
D. ἐκεχρυσώκειτον, ωκείτην.
P. ἐκεχρυσώκειμεν, ωκειτε, ωκεισαν.

Ἀόριστ. α.

S. ἐχρύσωσα, σας, σε.
D. ἐχρυσώσατον, σάτην.
P. ἐχρυσώσαμεν, σατε, σαν.

Μέλλων α.

S. χρυσώσω, σεις, σει.
D. χρυσώσετον, σετον.
P. χρυσώσομεν, σετε, σουσι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς.

S. χρύσοε, οῦ: χρυσοέτω, ούτω.
D. χρυσόετον, χρυσοῦτον: χρυσοέτων, ούτων.
P. χρυσόετε, χρυσοῦτε: χρυσοέτωσαν, ούτωσαν.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

S. κεχρύσωκε, κέτω.
D. κε-

D. κεχρυσώκετον, κέτων.
P. κεχρυσώκετε, κέτωσαν.

Ἀόριστος α.

S. χρύσωσον, σάτω.
D. χρυσώσατον, σάτων.
P. χρυσώσατε, σάτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΩΣ.

S. χρυσόοιμι, οῖμι: χρυσόοις, οῖς: χρυσόοι, οῖ.
D. χρυσόοιτον, οῖτον: χρυσοοίτην, οίτην.
P. χρυσόοιμεν, οῖμεν: χρυσόοιτε, οῖτε: χρυσόοιεν, οῖεν.

Παρακείμενος.

S. κεχρυσώκοιμι, ώκοις, ώκοι.
D. κεχρυσωκοιτον, ωκοίτην.
P. κεχρυσώκοιμεν, ώκοιτε, ώκοιεν.

Ἀόριστος α.

S. χρυσώσαιμι, σαις, σαι.
D. χρυσώσαιτον, σαίτην.
P. χρυσώσαιμεν, σαιτε, σαιεν.

αἰολικῶς.

S. χρυσώσθα, χρυσώσθας, χρυσώσθε, ὅτε.

Μέλλων α.

S. χρυσώσοιμι, σοις, σοι.
D. χρυσώσοιτον, σοίτην.
P. χρυσώσοιμεν, σοιτε, σοιεν.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΩΣ.

S. ἐὰν χρυσόω, ῶ: χρυσόῃς, οῖς: χρυσόῃ, οῖ.
D. ἐὰν χρυσόητον, ῶτον: χρυσόητον, ῶτον.
P. ἐὰν χρυσόωμεν, ῶμεν: χρυσόητε, ῶτε: χρυσόωσι, ῶσι.

Plato in Eutyphrone: ἐὰν ἀφοσιῶις.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν κεχρυσώκω, ώκῃς, ώκῃ.
D. ἐὰν κεχρυσώκητον, ώκητον.
P. ἐὰν κεχρυσώκωμεν, ώκητε, ώκωσι.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν χρυσώσω, σῃς, σῃ.
D. ἐὰν χρυσώσητον, σητον.
P. ἐὰν χρυσώσωμεν, σητε, σωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

ἐνεσῶς, χρυσόῳν, οῦν.
Παρακείμενος κεχρυσωκέναι.
Ἀόριστος α. χρυσῶσαι.
Μέλλων α. χρυσώσειν.

PARTICIPIA.

ὁ χρυσόων, ῶν, τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.
ἡ χρυσόουσα, οῦσα, τῆς χρυσούσης, ούσης.
τὸ χρυσόον, οῦν, τοῦ χρυσόοντος, οῦντος.

Παρα-

ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ.

κεχρυσωκὼς, κυῖα, κός.

ΑΟΡΙΣΤΟΥ Α.

χρησώσας, ώσασα, ῶσαν.

ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ Α.

χρυσώσων, ώσουσα, ῶσον.

Conjuga χρυσόομαι Passivum.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΤΩΣ ΧΡΟΝΟΥ.

S. χρυσόομαι, ῶμαι: χρυσόῃ, οῖ: χρυσόεται, ῶται.
D. χρυσόομεθον, ώμεθον: χρυσόεσθον, ῶσθον: χρυσόεσθον, ῶσθον.
P. χρυσόομεθα, ώμεθα: χρυσόεσθε, ῶσθε: χρυσόονται, ῶνται.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΟΣ.

S. ἐχρυσοόμην, ώμην: ἐχρυσόῃ, ῷς: ἐχρυσόετο, ῷτο.
D. ἐχρυσοόμεθον, ώμεθον: ἐχρυσόεσθον, ῶσθον: ἐχρυσοέσθην, ώσθην.
P. ἐχρυσοόμεθα, ώμεθα: ἐχρυσόεσθε, ῶσθε: ἐχρυσόοντο, ῶντο.

ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ.

S. κεχρύσωμαι, ωσαι, ωται.
D. κεχρυσώμεθον, ωσθον, ωσθον.
P. κεχρυσώμεθα, ωσθε, ωνται.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

S. ἐκεχρυσώμην, ωσο, ωτο.
D. ἐκεχρυσώμεθον, ωσθον, ώσθην.
P. ἐκεχρυσώμεθα, ωσθε, ωντο.

ΑΟΡΙΣΤΟΥ Α.

S. ἐχρυσώθην, θης, θη.
D. ἐχρυσώθητον, θήτην.
P. ἐχρυσώθημεν, θητε, θησαν.

ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ Α.

S. χρυσωθήσομαι, σῃ, σεται.
D. χρυσωθησόμεθον, σεσθον, σεσθον.
P. χρυσωθησόμεθα, σεσθε, σονται.

ΜΕΤ' ΟΛΙΓΟΝ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ.

S. κεχρυσώσομαι, σῃ, σεται.
D. κεχρυσωσόμεθον, σεσθον, σεσθον.
P. κεχρυσωσόμεθα, σεσθε, σονται.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΤΩΣ.

S. χρυσόω ῷς: χρυσοέσθω, χρυσόσθω.
D. χρυσόεσθον, ώσθον: χρυσοέσθων, ώσθων.
P. χρυσόεσθε, ῶσθε: χρυσοέσθωσαν, ώσθωσαν.

ΤΟΥ ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΥ.

S. κεχρύσωσο, ώσθω.
D. κεχρύσωσθον, ώσθων.

P.	κεχρύσωσθε,	ὠσθωσαν.

Ἀόριστος α.

S.	χρυσωθήτι,	θήτω:
D.	χρυσωθήτον,	θήτον,
P.	χρυσωθῆτε,	θήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. χρυσοῖμι ἐγώ, οἴμην: χρυσοῖο, οἶο: χρυσοῖτο, οἶτο.

D. χρυσοίμεθον, οἰμεθον: χρυσοῖσθον, οἶσθον: χρυσοίσθην, οἴσθην.

P. χρυσοίμεθα, οἰμεθα: χρυσοῖσθε, οἶσθε, χρυσοῖντο, οἶντο.

Παρακείμενος.

S. κεχρυσώμην ἐγώ,	ὦο,	ὦτο.
D. κεχρυσώμεθον,	ὦσθον,	ὦσθην.
P. κεχρυσώμεθα,	ὦσθε,	ὦντο.

Ἀόριστος α.

S. χρυσωθείην ἐγώ,	θείης,	θείη.
D.	χρυσωθείητον,	θείητην.
P. χρυσωθείημεν,	θείητε,	θείησαν & θεῖεν.

Μέλλων α.

S. χρυσωθησοίμην ἐγώ,	θήσοιο,	θήσοιτο.
D. χρυσωθησοίμεθον,	θήσοισθον,	θησοίσθην.
P. χρυσωθησοίμεθα,	θησοισθε,	θησοιντο.

Μετ'

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. κεχρυσωσοίμην ἐγώ,	σοιο,	σοιτο.
D. κεχρυσώσοίμεθον,	σοισθον,	σοίσθην.
P. κεχρυσωσοίμεθα,	σοισθε,	σοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν χρυσόωμαι, ὦμαι: χρυσόῃ, ᾷ: χρυσόηται, ᾧται.

D. ἐὰν χρυσοώμεθον, ὦμεθον: χρυσόησθον, ᾶσθον: χρυσόησθην, ᾶσθην.

P. ἐὰν χρυσοώμεθα, ὦμεθα: χρυσόησθε, ᾶσθε: χρυσόωνται, ὦνται.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν κεχρυσῶμαι,	κεχρυσῇ,	κεχρυσῆται.
D. ἐὰν κεχρυσώμεθον,	ἦσθον,	ἦσθην.
P. ἐὰν κεχρυσώμεθα,	ἦσθε,	ὦνται.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν χρυσωθῶ,	θῇς,	θῇ.
D.	ἐὰν χρυσωθῆτον,	θῆτον.
P. ἐὰν χρυσωθῶμεν,	θῆτε,	θῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἐνεστώς, χρυσόεσθαι, ᾶσθαι.

παρακείμενος, κεχρυσῶσθαι.

ἀόριστ. α. χρυσωθῆναι.
μέλλων α. χρυσωθήσεσθαι.
μετ' ὀλίγον μέλλων, κεχρυσῶσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστῶς.

ὁ χρυσούμενος, ούμενος: οὗ χρυσουμένου, ούμενου.
ἡ χρυσουμένη, ούμένη: τῆς χρυσουμένης, ούμένης.
τὸ χρυσούμενον, ούμενον: οὗ χρυσουμένου, ούμενου.

παρακείμενος.

κεχρυσωμένος, μένη, μένον.

Ἀόριστος α.

χρυσωθείς, θεῖσα, θέν.

Μέλλων α.

χρυσωθησόμενος, σομένη, σόμενον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

κεχρυσωσόμενος, σομένη, σόμενον.

Conjuga χρυσοῦμαι Medium.

ὁριστικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστῶς χρόνος.

S. χρυσοῦμαι, οῦμαι: χρυσοῖ, οῖ: χρυσοῦται, οῦται.
D. χρυσούμεθον: ούμεθον: χρυσοῦσθον, οῦσθον: χρυσοῦσθον, οῦσθον.
P. χρυσούμεθα, ούμεθα: χρυσοῦσθε, οῦσθε: χρυσοῦνται, οῦνται.

παρατατικός.

S. ἐχρυσούμην, ούμην: ἐχρυσοῦ, οῦ: ἐχρυσοῦτο, οῦτο.
D. ἐχρυσούμεθον, ούμεθον: ἐχρυσοῦσθον, οῦσθον: ἐχρυσοῦσθην, οῦσθην.
P. ἐχρυσούμεθα, ούμεθα: ἐχρυσοῦσθε, οῦσθε: ἐχρυσοῦντο, οῦντο.

ἀόριστος α.

S. ἐχρυσωσάμην, ώσω, ώσατο.
D. ἐχρυσωσάμεθον, ώσασθον, ωσάσθην.
P. ἐχρυσωσάμεθα, ώσασθε, ώσαντο.

Μέλλων α.

S. χρυσώσομαι, ώσῃ, ώσεται.
D. χρυσωσόμεθον, ώσεσθον, ώσεσθον.
P. χρυσωσόμεθα, ώσεσθε, ώσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S. χρυσοῦ, οῦ: χρυσοέσθω, ούσθω.
D. χρυσοῦσθον, οῦσθον: χρυσοέσθων, ούσθων.
P. χρυσοῦσθε, οῦσθε: χρυσοέσθωσαν, ούσθωσαν.

ἀόριστος α.

S. χρῦσωσαι, ωσάσθω.
D. χρυσῶσασθον, ωσάσθων.
P. χρυσῶσασθε, ωσάσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S. χρυσοίμελω, οίμελω : χρυσόοιο, οῖο: χρυσόοιτο, οῖτο.
D. χρυσοοίμεθον, οίμεθον : χρυσόοισθον, οῖσθον: χρυσοοίσθω, οίσθω.
P. χρυσοοίμεθα, οίμεθα : χρυσόοισθε, οῖσθε: χρυσόοιντο, οῖντο.

ἀόριστος α.

S. χρυσωσαίμελω, ώσαιο, ώσαιτο.
D. χρυσωσαίμεθον, ωσαισθον, ωσαισθω.
P. χρυσωσαίμεθα, ώσαισθε, ώσαιντο.

Μέλλων α.

S. χρυσωσοίμελω, ώσοιο, ώσοιτο.
D. χρυσωσοίμεθον, ώσοισθον, ωσοίσθω.
P. χρυσωσοίμεθα, ώσοισθε, ώσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S. ἐὰν χρυσόωμαι, ῶμαι: χρυσόῃ, ῷ: χρυσόηται, ῶται.
D. ἐὰν χρυσοώμεθον, ώμεθον: χρυσόησθον, ῶσθον: χρυσόησθον, ῶσθον.
P. ἐὰν χρυσοώμεθα, ώμεθα: χρυσόησθε, ῶσθε: χρυσόωνται, ῶνται.

ἀόριστος α.

S. ἐὰν

S. ἐὰν χρυσώσωμαι, ωσῃ ώσηται.
D. ἐαν χρυσωσωμεθον, ώσησθον, ώσησθον.
P. ἐαν χρυσωσώμεθα, ώσησθε, ώσωνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, χρυσοεῖσθαι, ᾶν.
ἀόριστος α. χρυσώσασθαι.
μέλλων α. χρυσωσεῖν.

PARTICIPIA.

ἐνεστὼς, χρυσοέμενος, ώμενος.
ἀόριστος α. χρυσωσάμενος.
μελλων α. χρυσωσόμενος.

DE CONIVGATIONIBVS VERBORVM IN μι.

Quare dicuntur Verba in μι?

Propter ultimam Syllabam μι, *in quam desinunt*: με, τίθημι, ἵστημι.

Unde nascuntur?

Ex Conjugatione sexta Barytonorum.

A quibus Verbis illius Conjugationis?

A desinentibus in εω, αω, οω, *&* υω.

Quomodo?

Ω mutatur in μι, *brevis Characteristica in longam, & præponitur Reduplicatio*; ut, θεω, τίθημι.

Quid est Reduplicatio?

Est quasi Syllabicum Augmentum Verborum in μι.

Quotuplex?

Duplex: propria & Impropria, νόει & ἐκ ἄκρου & ἀναδιπλασιασμός.

Quid est Propria?

Cùm eadem Consonans, vel tenuis loco Aspiratæ, cum Jota brevi repetitur: ut,

θέω, *pono*,	τιθέω,	τίθημι.
δόω, *do*,	διδόω,	δίδωμι.

Sophocles tamen in Ajace, τὸ ι Verbi ἐφίημι, produxit.

χαίρειν ὠθάνατά μ' ἐγὼ σ' ἐφίεμαι.

Gaudere Minerva in alijs te permitto: id est, in alijs rebus tibi parebo, non in hac.

Et in ξυνίημι, in Trachinijs: ὧν τὸ ποικίλως πάλαι. *Nihil intelligo istorum, quæ tu dudum perplexè loqueris.*

Quid Impropria?

Cùm Jota solum præfigitur.

In quibus Verbis ea fit?

Quæ à Vocali aut ς incipiunt: ut,

ἕω, *mitto*,	ἵεμαι,	ἵημι.
στάω, *sto*,	ἱστάω,	ἵστημι, Ion. ἵσταμι.

Quæ Conjugationes habent Reduplicationem?

Tantùm tres priores, nec tamen in omnibus Verbis: ut, δίζημαι, φημί.

In quibus Temporibus.

In Præsenti & Præterito Imperfecto tantùm, per omnes Modos & Participia.

Quot sunt Conjugationes Verborum in μι?

Quatuor:

Quæ est Prima?

Cujus Characteristica est ε & η: ut, τίθημι, τίθετον.

Quæ est Secunda?

Cujus Characteristica est α breve, & η: ut, ἵστημι, ἵστατον.

Quæ est Tertia?

Cujus Characteristica est ο & ω: ut, δίδωμι, δίδοτον.

Quæ est Quarta?

Cujus Characteristica est υ correptum, & υ productum: ut, ζεύγνυμι, ζεύγνυτον.

Quomodo inflectuntur Verba in μι?

Præsens habet peculiarem inflexionem: Præteritum Imperfectum & Aoristus secundus inflectuntur more Aoristi Passivi,

excepta penultima. Reliqua Tempora sequuntur rationem Barytonorum.

Quomodo augentur?

More Barytonorum.

Quibus carent Temporibus?

Omni Futuro secundo, Aoristo secundo Passivo, & Praterito Perfecto Medio.

PRIMA CONIVGATIO IN μι.

Conjuga τίθημι?

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. τίθημι,	τίθης,	τίθησι.
D.	τίθετον,	τίθετον.
P. τίθεμεν,	τίθετε,	τιθέασι, *Ionicè* τιθεῖσι.

Παρατατικός.

S. ἐτίθην,	ἐτίθης,	ἐτίθη.
D.	ἐτίθετον,	ἐτιθέτην.
P. ἐτίθεμεν,	ἐτίθετε,	ἐτίθεσαν.

Παρακείμενος.

S. τέθεικα,	τέθεικας,	τέθεικε, &c.

Ὑπερσυντελικός.

S. ἐτεθείκειν,	ἐτεθείκεις,	ἐτεθείκει, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἔθηκα,	ἔθηκας,	ἔθηκε, &c. *pro* ἔθησα.

Ἀόριστος α.

S. ἔθλω,	ἔθης,	ἔθη.
D.	ἔθετον,	ἔθετον.
P. ἔθεμεν,	ἔθετε,	ἔθεσαν.

Μέλλων α.

S. θήσω,	θήσεις,	θήσει, &c. ἀ θέω.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστὼς.

S.	τίθετι,	τιθέτω.
D.	τίθετον,	τιθέτων.
P.	τίθετε,	τιθέτωσαν.

Παρακείμενος.

S.	τέθεικε,	τεθεικέτω, &c.

Ἀόριστος α.

S.	θῆκον,	θηκάτω, &c.

Ἀόριστος β.

S.	θέτι, καὶ θὲς,	θέτω.
D.	θέτον,	θέτων.
P.	θέτε,	θέτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς.

S. τιθείμι,	τιθείης,	τιθείη.
D.	τιθείητον,	τιθειήτην.

P. τιθείημεν,	τιθείητε,	τιθείησαν & τιθεῖεν.
	Ἀόριστος β.	
S. τεθείκοιμι,	τεθείκοις,	τεθείκοι, &c.
	Ἀόριστος α.	
S. θήκαιμι,	θήκαις,	θήκαι, &c.
	Ἀόριστος β.	
S. θείην,	θείης,	θείη.
D.	θείητον,	θειήτην.
P. θείημεν,	θείητε,	θείησαν & θεῖεν.
	Μέλλων α.	
S. θήσοιμι,	θήσοις,	θήσοι, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεργείας.

S. ἐὰν τιθῶ,	τιθῇς,	τιθῇ.
D.	ἐὰν τιθῆτον,	τιθῆτον.
P. ἐὰν τιθῶμεν,	τιθῆτε,	τιθῶσι.
	Παρακείμενος.	
S. ἐὰν τεθείκω,	τεθείκῃς,	τεθείκῃ, &c.
	Ἀόριστος α.	
S. ἐὰν θήκω,	θήκῃς,	θήκῃ, &c.
	Ἀόριστος β.	
S. ἐὰν θῶ,	θῇς,	θῇ.
D.	ἐὰν θῆτον,	θῆτον.
P. ἐὰν θῶμεν,	θῆτε,	θῶσι.

Ἀπα-

Ἀπαρεμφάτου ἐγκλίσεως.

ἐνεργείας, τιθέναι.
Παρακείμενος, τεθεικέναι.
Ἀόριστος α. θῆκαι.
Ἀόριστος β. θεῖναι.
μελλων α. θήσειν.

Participia.

ἐνεργείας.

ὁ τιθεὶς,		τοῦ τιθέντος.
ἡ τιθεῖσα,		τῆς τιθείσης.
τὸ τιθέν,		τοῦ τιθέντος.
	Παρακείμενος.	
τεθεικὼς,	κυῖα,	κός.
	Ἀόριστος α.	
θήκας,	ασα,	αν, *inusitatum fere.*
	Ἀόριστος β.	
ὁ θεὶς:		τοῦ θέντος.
ἡ θεῖσα,		τῆς θείσης.
τὸ θὲν,		τοῦ θέντος.
	Μέλλων β.	
θήσων,	σουσα:	σον.

FORMATIO QVORVNDAM TEMPORVM ACTIVÆ VOCIS.

τίθημι

τίθης unde?

A τίθημι, *μι in* σ *mutando: nec subscribitur Jota, nisi in* φῄς, *à* φημί.

τίθασι unde?

A τίθης, *addendo Jota.*

Cur in Duali & Plurali τίθετον & τίθεμεν per ε?

Præsens & Imperfectum Activum in Duali aut Plurali Numero mutant longam Characteristicam in brevem. Iliad. tamen 9. v. 5. ἄητον *(spirant) ponitur, pro* ἄετον, *ab* ἄημι, *propter metrum.*

τιθῶσι unde?

Tertia Pluralis in Præsenti & Futuro omnis Activi, est similis Dativo Plurali sui Participii, πεσίεσι, *Iliad. 11. v. 270. quod & πεσίεσσι dicitur. Sed in quarta Conjugatione pro* ζεύγνυσι *dicitur* ζεύγνύασι, *à* ζεύγνύω.

PRÆTERITUM IMPERFECTUM.

Unde ἐτίθην?

A Præsenti τίθημι, *μι in* ν *mutando, & Augmento præponendo.*

Estné id usitatum?

Pro Imperfecto Singulari trium Conjugationem priorum, utuntur ferè personis Circumflexorum: ut, τίθω, ἔθην, ᾱς, ᾱ: ἵσω, ἵην, ᾱς, ᾱ: δίδω, ἐδίδην, ᾱς, ᾱ. *Sic in Tertia Plurali,* ἔθεν, ἵεν, ἐδίδεν.

PRÆTERITUM PERFECTUM.

τέθεκα unde?

A Futuro θήσω, *more Barytonorum: sed pro* η *ponitur* ε, *more Bæotorum. Pro* ἑσηκα, *ab* ἵστημι, *dicitur* ἕστακα: *ad differentiam Præteriti Medy* ἑσηκα, *ab* ἑσηκω.

AORISTUS SECUNDUS.

Unde ἔθλω?

A Præterito Imperfecto ἔθλον, *abjecta Reduplicatione.* ἔστω *ab* ἵστω, *loco Reduplicationis præponit Augmentum.*

Quæ est Characteristica Aoristi secundi?

Aoristus secundus retinet longam Characteristicam in omnibus Numeris: ut, ἔστω, ἔστητον, ἔστημεν. *Excipiuntur tria Verba:* ἔθλω *à* τίθημι: ἔδων, *a* δίδωμι: ἰὼν, *ab* εἶμι: *quæ longam mutant in Duali ac Plurali in brevem.*

RELIQVI MODI.

IMPERATIVUS.

τίθι-

τίθετι unde?

A præsenti Indicativi modi μι *in* θι, *& longam Vocalem in brevem mutando, ut & in reliquis personis omnibus: ut* ἵστημι, ἵστα θι. *Sed* τίθετι *per* τ, *non* τίθεθι *per* θ: *propter alterum* θ *præcedens.*

Estné usitatum τίθετι?

Frequentiùs dicitur τίθεϊ, ἵστα, δίδα: *à Contractis,* πθῶ, ἱστῶ, διδῶ. *Item,* ἵστη, *pro* ἵστα θι *statue: Eurip. Supplicibus.* πίμπεη, *pro* πίμπεα θι, *incende, à* πίμπεημι: *Idem Ione. Sic* ὄμνυ, υ *producto, pro* ὄμνυθι, *jura, ab* ὄμνυμι: *idem in Medea.*

Unde θέτι?

A præsenti τίθετι, *abjecta Reduplicatione.*

θές unde?

A θέτι, *posteriore Syllaba in* σ *mutanda. sic* δόθι, δός: ἔθι, ἔς: *à* δίδωμι *&* ἴημι.

Quanta est penultima hujus Aoristi?

Aoristus secundus Imperativus retinet longam, Characteristicam in omnibus numeris: ut, σῆθι, σῆτον, σῆτε. *Excipitur* θέτι, δόθι, ἔθι: *quæ ubiq; brevem Vocalem habent.*

OPTATIVUS.

Unde

Unde formatur τιθείμι?

A Præsenti Indicativi modi τίθημι, μι *in* ιω *mutando, & ad penultimam correptam Iota addendo. Sic* ἵστημι, ἱσαίμι: δίδωμι, διδοίμι.

θείμι unde?

A Præsenti τιθείμι, *abjecta Reduplicatione.*

SUBIUNCTIVUS.

ἐὰν τιθῶ unde?

Præsens subjunctivi simile est suo circumflexo: nisi quòd secunda & tertia singularis tertiæ Conjugationis per ῷ *Diphthongum impropriam, non per* οῖ *inflectitur, ut,* ἐὰν διδῶ, διδῷς, διδῷ. *Et pro* ἱστῶ, ῷς, ᾷ, *quidam dicunt* ἱστῶ, ᾗς, ᾗ.

Unde ἐὰν θῶ?

A præsenti τιθῶ, *abjecta Reduplicatione: sed in secunda Conjugatione a mutatur in* η: *ut,* σῆς, σῆ, σῆτον, σῆτε.

INFINITIVUS.

τιθέναι unde?

A præsenti Indicativi modi τίθημι, μι *in* ναι, *& longa Vocali in brevem mutanda. sic* ἵστημι, ἱστάναι: δίδωμι, διδόναι.

Unde θεῖναι?

Aoristus secundus Infinitivus formatur à praesenti Infinitivo, abjectâ Reduplicatione, & longâ Vocali resumtâ: ut ἱστάναι, στῆναι.

Quid excipitur?

θεῖναι, δοῦναι, εἶναι, quae ex Vocali brevi faciunt Diphthongum.

PARTICIPIA.

τιθεὶς unde?

A themate τίθημι, *μι in σ mutando, & ad Characteristicam brevem sumtam, ϊοτα addendo.*

ἱστὰς *ab* ἵστημι: *μι in σ, & η in α longum mutando.*

διδοὺς *à* δίδωμι, *μι in σ mutando, & ad Characteristicam brevem sumtam, υ addendo.*

ζεύγνυς *à* ζεύγνυμι, *μι in σ mutando. Accentus in omnibus ultima.*

Unde δείς?

A Praesenti τιθεὶς, *abjectâ redaplicatione.*

PASSIVUM.

Conjuga τίθεμαι Passivum?

ΟΡΙΣΤΙΚΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΩΣ ΧΡΟΝΟΥ.

S. τί-

S. τίθεμαι,	τίθεσαι,	τίθεται.
D. τιθέμεθον,	τίθεσθον,	τίθεσθον.
P. τιθέμεθα,	τίθεσθε,	τίθενται.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

S. ἐτιθέμην,	ἐτίθεσο καὶ ἐτίθου,	ἐτίθετο.
D. ἐτιθέμεθον,	ἐτίθεσθον,	ἐτιθέσθην.
P. ἐτιθέμεθα,	ἐτίθεσθε,	ἐτίθεντο.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

S. τέθειμαι,	τέθεσαι,	τέθεται, &c.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

S. ἐτεθείμην,	ἐτέθεισο,	ἐτέθειτο, &c.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ α.

S. ἐτέθην,	ἐτέθης,	ἐτέθη, &c.

ΜΕΛΛΩΝ α.

S. τεθήσομαι,	τεθήσῃ,	τεθήσεται, &c.
S. τεθείσομαι,	τεθείσῃ,	τεθείσεται, &c.

per ει.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΩΣ.

S.	τίθεσο, καὶ τίθου,	τιθέσθω.
D.	τίθεσθον,	τιθέσθων.
P.	τίθεσθε,	τιθέσθωσαν.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

S.	τέθεισο,	τεθείσθω, &c.

Ἀόριστος α.

S. τίθητι, τεθήτω, &c.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. τιθείμην, τιθεῖο, τιθεῖτο.
D. τιθείμεθον, τιθεῖσθον, τιθείσθην.
P. τιθείμεθα, τιθεῖσθε, τιθεῖντο.

Παρακείμενος.

S. τεθείμην, τεθεῖο, τεθεῖτο.
D. τεθείμεθον, τεθεῖσθον, τεθεῖσθην.
P. τεθείμεθα, τετεῖσθε, τεθεῖντο.

Ἀόριστος α.

S. τεθείην, τεθείης, τεθείη, &c.

Μέλλων α.

S. τεθησοίμην, τεθήσοιο, τεθήσοιτο, &c.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. τεθεισοίμην, τεθείσοιο, τεθείσοιτο, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν τιθῶμαι, τιθῇ, τιθῆται.
D. ἐὰν τιθώμεθον, τιθῆσθον, τιθῆσθον.
P. ἐὰν τιθώμεθα, τιθῆσθε, τιθῶνται.

πεσίηται, admiserit, apud D. Chrysost. περὶ ἱερωσύνης, serm. 1. cap. 6. ἀ πεσιημι, admitto.

Παρ-

Παρακείμενος.

S. ἐὰν τεθῶμαι, τεθῇ, τεθῆται.
D. ἐὰν τεθώμεθον, τεθῆσθον, τεθῆσθον.
P. ἐὰν τεθώμεθα, τεθῆσθε, τεθῶνται.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν τεθῶ, τεθῇς, τεθῇ.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

ἐνεστώς, τίθεσθαι.
Παρακείμενος, τεθεῖσθαι.
Ἀόριστος α. τεθεῖναι.
μέλλων α. τεθήσεσθαι.
Μετ' ὀλίγον μέλλων, τεθεῖσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστώς.

τιθέμενος, τιθεμένη, τιθέμενον.
Iliad. 10. v. 34. τιθήμενος.

Παρακείμενος.

τεθειμένος, μένη, μένον.

Ἀόριστος α.

τεθείς, τεθεῖσα, τεθέν.

Μέλλων α.

τεθησόμενος, μένη, μενον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

τεθεισόμενος, μένη, μενον.

FORMATIO QVORVNDAM TEMPORVM PASSIVÆ VOCIS.

τίθημαι unde?

Ab Activo τίθημι, μι *in* μαι, *& longam Vocalem in suam brevem mutando, ut & in reliquis* Personis *omnibus.*

Pro τίθεμαι quomodo dicitur Atticè?

τίθη: *quod sit à* τίθεται, σ *expuncto, duabus Vocalibus in* η *contractis, &* ι *subscripto. Sic* ἵσαται, ἵστη: *&* κάθηται, κάθη, *&* κάθημαι.

ἐτίθεμην unde?

A Præsenti τίθεμαι, αι *in* ην *mutando, & Augmento præponendo. Caterum ubiq; est brevis Characteristica.*

Secunda persona ἐτίθου unde?

A Secunda ἐτίθεσο, σ *expuncto, & duabus Vocalibus in unam Syllabam contractis. Sic* ἵσατο, ἵστω: ἐδίδοσο, ἐδίδου.

Unde τέθειμαι?

Præteritum Perfectum Passivum Verborum in μι, *formatur à* Perfecto *Activo: κα in* μαι *mutando, & penultima corripienda, idq; in omnibus Numeris: ut,* ἕστακα, ἕσταμαι, ἑστάμεθον, ἑστάμεθα: δέδωκα, δέδομαι, δεδόμεθον, δεδόμεθα. *Sed* τέθειμαι *retinet Bœoticam Perfecti Activi Diphthongum.*

Unde ἐτέθην?

A τέθειμαι, αι *in* ην, *& Tenui in suam Aspiratam mutanda, Augmento item Imperfecti retinendo. Abjicitur etiam ι in hoc Verbo: & prius* θ *in* τ *mutatur, propter alterum* θ *sequens.*

Imperativus.

τίθεσο unde?

A Præsenti *Indicativi modi,* μαι *in* σο *mutando: retinetq; brevem Vocalem in omnibus Numeris.*

Optativus.

Unde formatur τιθείμην?

A Præsenti *Indicativi Modi* τίθεμαι, αι *in* ην *mutando, & ad penultimam brevem Jota addendo. Sic* ἵσαμαι, ἱσαίμην: δίδομαι, διδοίμην. Præterea *secunda ac tertia Persona, ultimâ brevi in penultima ubiq; circumflectuntur: nisi Activum non sit in usu: ut,* δυνάμαι, δυναίμην, δύναιο, δύναιτο: *quia non dicitur* δύνημι, δυναίην. *Quidam tamen* ἱσαίμην, ἵσαιο, ἵσαιτο.

τιθείμην unde?

Nihil differt à Præsenti τιθείμην, *nisi pri-*

ma syllaba: quæ illic est Reduplicatio, hîc Augmentum.

SUBIUNCTIVUS.

ἐὰν τιθῶμαι unde?

Præsens Subjunctivi simile est suo Circumflexo: nisi quòd secunda singularis tertiæ Conjugationis per ῳ non per οῖ inflectitur: ut, ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται. Et pro ισῶμαι, ᾷ, ᾶται, quidam dicunt ισῶμαι, ῇ, ῆται: sic δυώωμαι, δυώῃ, δυώηται.

Unde ἐὰν τιθῶμαι?

Nihil differt à præsenti τιθῶμαι, *nisi prima syllaba: quæ illic est Reduplicatio, hîc Augmentum.*

INFINITIVUS.

τίθεσθαι unde?

A secunda Plurali præsentis Indicativi, ιν *mutando.*

MEDIVM.

Conjuga τίθεμαι Medium.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S.	τίθεμαι,	τίθεσαι,	τίθεται, &c.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

S.	ἐτιθέμην,	ἔθεσο, ᾗ ἔθου,	ἔθετο, &c.

ἀόριστος α.

S.	ἐθηκάμην,	ἐθήκω,	ἐθήκατο, &c.

ἄρχεται ὡς, *ut & in reliquis Modis.*

ἀόριστος β.

S.	ἐθέμην,	ἔθεσο ᾗ ἔθου,	ἔθετο.
D.	ἐθέμεθον,	ἔθεσθον,	ἐθέσθην.
P.	ἐθέμεθα,	ἔθεσθε,	ἔθεντο.

Μέλλων α.

S.	θήσομαι,	θήσῃ,	θήσεται, &c.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς.

S.		τίθεσο καὶ ὑ θυ,	πθέσθω, &c.

ἀόριστος α.

S.	θῆκαι,	θηκάσθω,	&c.

ἀόριστος β.

S.	θέσω καὶ θῦ,	θέσθω.	
D.	θέσθον,	θέσθων.	
P.	θέσθε,	θέσθωσαν,	

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς.

S.	πθεμίμην,	πθεῖο,	πθεῖτο, &c.

ἀόριστος α.

S.	θηκαίμην,	θήκαιο,	θήκαιτο, &c.

ἀόριστος ς.

S. θείμην, θεῖο, θεῖτο.
D. θείμεθον, θεῖθον, θείσθω.
P. θείμεθα, θεῖσθε, θεῖντο.

Μέλλων α.

S. θησείμην, θήσοιο, θήσοιτο, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν πθῶμαι, πθῇ, πθῆται, &c.
Ἀόριστος α.
S. ἐὰν θήκωμαι, θήκῃ. θήκηται, &c.
Ἀόριστος β.
S. ἐὰν θῶμαι, θῇ, θῆται.
D. ἐὰν θώμεθον, θῆσθον, θῆσθον.
P. ἐὰν θώμεθα, θῆσθε, θῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ
ἐγκλίσεως

ἐνεστώς, τίθεσθαι.
ἀόριστος α. θήκασθαι.
ἀόριστος β. θέσθαι.
μέλλων α. θήσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστώς.

πθέμενος, μένη, μενον.
Ἀόριστος α.

θηκάμενος, μένη, μενον.
ἀόριστος β.
θέμενος, μένη, μενον.
Μέλλων α.
θησόμενος, μένη, μενον.

FORMATIO SECVNDI AORISTI MEDII.

ἐθέμην unde?

A praterito Imperfecto ἐτιθέμην, *abjecta à Reduplicatione,* τιθέμην, *proposita a sum: Euripid. Helena.*

Reliquorum Modorum & Participii Aoristus secundus unde?

Quisque à suo Praesenti, abjecta à reduplicatione.

θοῦ unde?

A θέσο, σ *expuncto, & duabus Vocalibus in* ου *contractis.*

SECVNDA CONIVGATIO IN μι.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. ἵστημι, ἵστης, ἵστης. stay
D. νος δὲ ἵστατον, ἵστατον. illi duo stand
P. ἵσταμεν, ἵστατε, ἱστᾶσι. stand.

Παρατατικός.

S. ἵστην,	ἵστης,	ἵστη.
D.	ἵστατον,	ἱστάτην.
P. ἵσταμεν,	ἵστατε,	ἵστασαν.

Παρακείμενος.

S. ἕστακα,	ἕστακας,	ἕστακε, &c.

Ὑπερσυντελικός.

S. ἑστάκην,	ἑστάκης,	ἑστάκη, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἔστησα,	ἔστησας,	ἔστησε, &c.

Ἀόριστος β.

S. ἔστην,	ἔστης,	ἔστη.
D.	ἔστητον,	ἐστήτην.
P. ἔστημεν,	ἔστητε,	ἔστησαν.

Μελλων α.

S. στήσω,	στήσεις,	στήσει, &c. ἀπὸ στάω.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S.	ἵσταθι,	ἱστάτω.
D.	ἵστατον,	ἱστάτων.
P.	ἵστατε,	ἱστάτωσαν.

Παρακείμενος.

S.	ἕστακε,	ἑστακέτω, &c.

Ἀόριστος α.

S.	στῆσον,	στησάτω, &c.

ἀόρι-

Ἀόριστος β.

S.	στῆθι,	στήτω.
D.	στῆτον,	στήτων.
P.	στῆτε,	στήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἱσταίην,	ἱσταίης,	ἱσταίη.
D.	ἱσταίητον,	ἱσταιήτην.
P. ἱσταίημεν,	ἱσταίητε,	ἱσταίησαν, & ἱσταῖεν.

Παρακείμενος.

S. ἑστάκοιμι,	ἑστάκοις,	ἑστάκοι, &c.

Ἀόριστος α.

S. στήσαιμι,	στήσαις,	στήσαι, &c.

Ἀόριστος β.

S. σταίην,	σταίης,	σταίη.
D.	σταίητον,	σταιήτην.
P. σταίημεν,	σταίητε,	σταίησαν & σταῖεν.

Μελλων α.

S. στήσοιμι,	στήσοις,	στήσοι, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν ἱστῶ,	ἱστᾷς,	ἱστᾷ.
D.	ἐὰν ἱστᾶτον,	ἱστᾶτον.
P. ἐὰν ἱστῶμεν,	ἱστᾶτε,	ἱστῶσι.

Πα-

παρακείμενος.

S. ἐὰν ἑστάκω, ἑστακῇς, ἑστακῇ, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν στήσω, στήσῃς, στήσῃ, &c.

Ἀόριστος β.

S. ἐὰν στῶ, στῇς, στῇ.
D. ἐὰν στῆτον, στῆτον.
P. ἐὰν στῶμεν, στῆτε, στῶσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ

ἐγκλίσεως.

ἑστεὼς, ἱστάναι.
παρακείμενος, ἑστακέναι.
ἀόριστος α. στῆσαι.
ἀόριστος β στῆναι.
μέλλων α. στήσειν.

PARTICIPIA.

ἑστεὼς.

Ὁ ἱστὰς, Τ ἱστάντος.
ἡ ἱστᾶσα, τῆς ἱστάσης.
τὸ ἱστὰν, Τ ἱστάντος.

παρακείμενος.

ἑστακὼς, κυῖα, κὸς.

Ionicè ἑστεὼς, & Crasi ἑστὼς, ὦσα, ὼς.

Ἀόριστος α.

στήσας, ασα, αν.

ἀόρι-

Ἀόριστος β.

ὁ στὰς Τ στάντος.
ἡ στᾶσα, τῆς στάσης.
τὸ στὰν Τ στάντος.

Μέλλων α.

στήσων, στήσουα, στήσον.

PASSIVVM.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἑστεὼς χρόνος.

S. ἵσταμαι, ἵστασαι, ἵσταται.
D. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἵστασθον.
P. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵστανται.

παρατατικός.

S. ἱστάμην, ἵστασο ἢ ἵστω, ἵστατο.
D. ἱστάμεθον, ἵστασθον, ἱστάσθην.
P. ἱστάμεθα, ἵστασθε, ἵσταντο.

παρακείμενος.

S. ἕσταμαι, ἕστασαι, ἕσται, &c.

ὑπερσυντελικός.

S. ἱστάμην, ἕστασο, ἕστατο, &c.

ἀόριστος α.

S. ἱστάθην, ἱστάθης, ἱστάθη, &c.

Μέλλων α.

S. σταθήσομαι, σταθήσῃ, σταθήσεται, &c.

Μετ

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. ἐσάσομαι,	ἐσάσῃ,	ἐσάσεται, &c.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S.	ἴσασο καὶ ἴσω,	ἰσάσθω.
D.	ἴσασθον,	ἰσάσθων.
P.	ἴσασθε,	ἰσάσθωσαν.

Παρακείμενος.

S.	ἔσασο,	ἐσάσθω, &c.

Ἀόριστος α.

S.	σάθηι,	σατήτω, &c.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἰσαίμην,	ἰσαῖο,	ἰσαῖτο.
D. ἰσαίμεθον,	ἰσαῖσθον,	ἰσαίσθην.
P. ἰσαίμεθα,	ἰσαῖσθε,	ἰσαῖντο.

Παρακείμενος.

S. ἐσσαίμην,	ἐσαῖο,	ἐσαῖτο, &c.

Ἀόριστος α.

S. σαθείην,	σαθείης,	σαθείη, &c.

Μέλλων α.

S. σαθησοίμην.	σαθήσοιο,	σαθήσοιτο, &c.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. ἐσασοίμην,	ἐσάσοιο,	ἐσάσοιτο, &c.

ΥΠΟ-

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν ἰσῶμαι,	ἰσᾷ,	ἰσᾶται.
D. ἐὰν ἰσώμεθον,	ἰσᾶσθον,	ἰσᾶσθον.
P. ἐὰν ἰσώμεθα,	ἰσᾶσθε,	ἰσῶνται.

Παρακείμενος.

S. ἐὰν ἐσῶμαι,	ἐσᾷ,	ἐσᾶται, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν σαθῶ.	σαθῇς,	σαθῇ, &c.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ, ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, ἴσασθαι.
παρακείμενος, ἐσάσθαι.
ἀόριστος α. σαθῆναι.
μέλλων α. σαθήσεσθαι.
Μετ' ὀλίγον μέλλων, ἐσάσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστώς.

ἰσαμένος,	μένη,	μενον.

παρακείμενος.

ἐσαμένος,	μενη,	μένον.

Ἀόριστος α.

σαθεὶς,	θεῖσα,	θέν.

Μέλλων α.

σαθησόμεθα, μένη, μενον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

ἐσασόμεθα, μένη, μενον.

MEDIVM.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΑΟΡΙΣΤΟΥ.

S. ἴσαμην, ἴσασο, ἴσατο, &c.

Προστακτικός.

S. ἰσάμην, ἴσατο καὶ ἴσω, ἴσατο, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἐσησάμην, ἐσήσω, ἐσήσατο, &c.

Ἀόριστος β.

S. ἐσάμην, ἔσασο καὶ ἔσω, ἔσατο, &c.

ἄσχημος, ut & in reliquis modis.

Μέλλων α.

S. σήσομαι, σήσῃ, σήσεται, &c.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΑΟΡΙΣΤΟΥ.

S. ἴσασο καὶ ἴσω. ἰσάσθω, &c.

Ἀόριστος α.

S. σῆσαι, σησάσθω, &c.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΑΟΡΙΣΤΟΥ.

S. ἰσαίμην, ἰσαῖο, ἰσαῖτο, &c.

Ἀόριστος α.

S. σησαίμην, σήσαιο, σήσαιτο, &c.

Μέλλων α.

S. σησοίμην, σήσοιο, σήσοιτο, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΑΟΡΙΣΤΟΥ.

S. ἐὰν ἰσῶμαι, ἰσᾶ, ἰσᾶται, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν σήσωμαι, σήσῃ, σήσηται, &c.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ.

ἐσεσώς, ἴσασθαι.

Ἀόριστος α. σήσασθαι.

Μέλλων α. σήσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐσεσώς.

ἐσάμενος, μένη, μενον.

Ἀόριστος α.

σησάμενος, μένη, μενον.

Μέλλων α.

σησόμενος, μένη, μενον.

TERTIA CONIVGATIO IN μι.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς χρόνος.

S. δίδωμι,	δίδως,	δίδωσι.
D.	δίδοτον,	δίδοτον.
P. δίδομεν,	δίδοτε,	διδοῦσι, Ionicè διδόασι.

Παρακείμενος.

S. δέδωκα,	δέδωκας,	δέδωκε, &c.

Ὑπερσυντελικός.

S. ἐδεδώκειν,	ἐδεδώκεις,	ἐδεδώκει, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἔδωκα,	ἔδωκας,	ἔδωκε, &c. pro ἔδωσε.

Ἀόριστος β.

S. ἔδων,	ἔδως,	ἔδω.
D.	ἔδοτον,	ἐδότην.
P. ἔδομεν,	ἔδοτε,	ἔδοσαν.

Μέλλων α.

S. δώσω,	δώσεις,	δώσει, &c. à δόω.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S. δί-

S.	δίδοθι,	διδότω.
D.	δίδοτον,	διδότων.
P.	δίδοτε,	διδότωσαν.

Παρακείμενος.

S.	δέδωκε,	δεδωκέτω, &c.

Ἀόριστος α.

S.	δῶκον,	δωκάτω, &c.

Ἀόριστος β.

S.	δόθι καὶ δός,	δότω.
D.	δότον,	δότων.
P.	δότε,	δότωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S. διδοίην,	διδοίης,	διδοίη.
D.	διδοίητον,	διδοιήτην.
P. διδοίημεν,	διδοίητε,	διδοίησαν & διδοῖεν.

Παρακείμενος.

S. δεδώκοιμι,	δεδώκοις,	δεδώκοι, &c.

Ἀόριστος α.

S. δώκαιμι,	δώκαις,	δώκαι, &c.

Ἀόριστος β.

S. δοίην,	δοίης,	δοίη.
D.	δοίητον,	δοιήτην.
P. δοίημεν,	δοίητε,	δοίησαν & δοῖεν.

ἁπλικῶς.

S. δώω,	δώῃς,	δώῃ, &c.

Μέλλων α.

S. δώσοιμι,	δώσοις,	δώσοι, &c.

ὑποτακτικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν διδῶ,	διδῷς,	διδῷ.
D.	ἐὰν διδῶτον,	διδῶτον.
P. ἐὰν διδῶμεν,	διδῶτε,	διδῶσι.

Παρακείμενον.

S. ἐὰν δεδώκω,	δεδώκῃς,	δεδώκῃ, &c.

ἀόριστος α.

S. ἐὰν δώκω,	δώκῃς,	δώκῃ, &c.

ἀόριστος β.

S. ἐὰν δῶ,	δῷς,	δῷ.
D.	ἐὰν δῶτον,	δῶτον.
P. ἐὰν δῶμεν,	δῶτε,	δῶσι.

ἀπαρεμφάτου ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, διδόναι.
παρακείμενος, δεδωκέναι.
ἀόριστος α. δῶκαι.
ἀόριστος β. δοῦναι.
μέλλων α. δώσειν.

PARTICIPIA.

ἐνεστώς.

ὁ διδοὺς,	τοῦ	διδόντος.
ἡ διδοῦσα,	τῆς	διδούσης.
τὸ διδὸν,	τοῦ	διδόντος.

παρακείμενος.

δεδωκὼς,	κυῖα,	κός.

ἀόριστος α.

δώκας,	ασα,	αν. ἄντος.

ἀόριστος β.

ὁ δούς,	τοῦ	δόντος.
ἡ δοῦσα,	τῆς	δούσης.
τὸ δὸν,	τοῦ	δόντος.

Μέλλων α.

δώσων,	σουσα,	σον.

PASSIVUM.

ὁριστικῆς ἐγκλίσεως ἐνεστὼς χρόνος.

S. δίδομαι,	δίδοσαι,	δίδοται.
D. διδόμεθον,	δίδοσθον,	δίδοσθον.
P. διδόμεθα,	δίδοσθε,	δίδονται.

παρατατικός.

S. ἐδιδόμην,	ἐδίδοσο ἢ ἐδίδου,	ἐδίδοτο.
D. ἐδιδόμεθον,	ἐδιδόσθην,	ἐδιδόσθην.

P. ἐδιδόμεθα, ἐδίδοσθε, ἐδίδοντο.
Παρακείμενος.
S. δέδομαι, δέδοσαι, δέδοται, &c.
Ὑπερσυντελικός.
S. ἐδεδόμην, ἐδέδοσο, ἐδέδοτο, &c.
Ἀόριστος α.
S. ἐδόθην, ἐδόθης, ἐδόθη, &c.
Μέλλων α.
S. δοθήσομαι, δοθήσῃ, δοθήσεται, &c.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.
S. δεδόσομαι, δεδόσῃ, δεδόσεται, &c.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. δίδοσο, καὶ δίδου, διδόσθω.
D. δίδοσθον, διδόσθων.
P. δίδοσθε, διδόσθωσαν.
Παρακείμενος.
S. δίδοσο, διδόσθω, &c.
Ἀόριστος α.
S. δόθητι, δοθήτω, &c.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο.
D. διδοίμεθον, διδοίσθον, διδοίσθην.
P. διδοίμεθα, δεδοῖσθε, διδοῖντο, &c.
Παρακείμενος.
S. δεδοίμην, δεδοῖο, δεδοῖτο, &c.
Ἀόριστος α.
S. δοθείην, δοθείης, δοθείη, &c.
Μέλλων α.
S. δοθησοίμην, δοθήσοιο, δοθήσοιτο, &c.
Μετ' ὀλίγον μέλλων.
S. δεδοσοίμην, δεδόσοιο, δεδόσοιτο, &c.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν διδῶμαι, διδῶ, διδῶται.
D. ἐὰν διδώμεθον, διδῶσθον, διδῶσθον.
P. ἐὰν διδώμεθα, διδῶσθε, διδῶνται.
Παρακείμενος.
S. ἐὰν δεδῶμαι, δεδῷ, δεδῶται, &c.
Ἀόριστος α.
S. ἐὰν δοθῶ, δοθῇς, δοθῇ, &c.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

ἐνεστώς, δίδοσθαι.
Παρακείμενος, δεδόσθαι.
ἀόριστος α. δοθῆναι.
μέλλων α. δοθήσεσθαι.

μετ' ὀλίγον μέλλων, δεδόσεσθαι.

PARTICIPIA.

ἐνεστὼς.

διδόμενος, διδομένη, διδόμενον.

Παρακείμενος.

δεδομένος, μένη, μένον.

Ἀόριστος α.

δοθεὶς, δοθεῖσα, δοθέν.

Μέλλων α.

δοθησόμενος, μένη, μενον.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

δεδοσόμενος, μένη, μενον.

MEDIVM.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. δίδομαι, δίδοσαι, δίδοται, &c.

Παρατατικός.

S. ἐδιδόμην, ἐδίδοτο καὶ ἐδίδου, ἐδίδοτο, &c.

Ἀόριστος α.

S. ἐδωκάμην, ἐδώκω, ἐδώκατο, &c.

ἄλλως, at & in reliquis Modis.

Ἀόριστος β.

S. ἐδόμην, ἔδοτο καὶ ἔδου, ἔδοτο.

D. ἐδόμεθον, ἔδοσθον, ἐδόσθην.

P. ἐδόμεθα, ἔδοσθε, ἔδοντο.

Μέλλων α.

S. δώσομαι, δώσῃ, δώσεται, &c.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς.

S. δίδοσο καὶ δίδου, διδόσθω, &c.

Ἀόριστος α.

S. δῶκαι, δωκάσθω, &c.

Ἀόριστος β.

S. δόσο καὶ δοῦ, δόσθω.

D. δόσθον, δόσθων.

P. δόσθε, δόσθωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς.

S. διδοίμην, διδοῖο, διδοῖτο, &c.

Ἀόριστος α.

S. δωκαίμην, δώκαιο, δώκαιτο, &c.

Ἀόριστος β.

S. δοίμην, δοῖο, δοῖτο.

D. δοίμεθον, δοῖσθον, δοίσθην.

P. δοίμεθα, δοῖσθε, δοῖντο.

Μέλλων α.

S. δωσοίμην, δώσοιο, δώσοιτο, &c.

τύπο-

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ἐνεστώς

S. ἐὰν διδῶμαι, διδῷ, διδῶται, &c.
Ἀόριστος α.
S. ἐὰν δώκωμαι, δώκῃ, δώκηται, &c.
ἀόριστος β.
S. ἐὰν δῶμαι, δῷ, δῶται.
D. ἐὰν δώμεθον, δῶθον, δῶσθον.
P. ἐὰν δώμεθα, δῶσθε, δῶνται.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΣ
ἐγκλίσεως.

ἐνεστὼς, δίδοσθαι.
ἀόριστος α. δώκασθαι.
ἀόριστος β. δόσθαι.
μέλλων α. δώσεσθαι.

PARTICIPIA.
ἐνεστὼς.

διδόμενος, μένη, μενον.
Ἀόριστος α.
δωκάμενος, μένη, μενον.
ἀόριστος β.
δόμενος, μένη, μενον.
Μέλλων α.
δωσόμενος, μένη, μενον.

QUAR-

QUARTA CONIUGATIO IN μι.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνος.

S. ζώγνυμι, ζώγνυς, ζώγνυσι.
D. ζώγνυτον, ζώγνυτον.
P. ζώγνυμεν, ζώγνυτε, ζώγνυσι: pro quo ζωγνύᾱσι, à ζωγνύω: Jonicè verò, ζωγνύασι. Thucyd. lib. 8. ἓξ ναῦς ἀπολλύασι, Sex naves amittunt: ab ἀπόλλυμι. Plato in Gorgia: ἀποκτιννύασι, interficiunt, ab ἀποκτίννυμι.

παρατατικός.

S. ἐζώγνυν, ἐζώγνυς, ἐζώγνυ.
D. ἐζώγνυτον, ἐζωγνύτην.
P. ἐζώγνυμεν, ἐζώγνυτε, ἐζώγνυσαν.

Cæteris Temporibus Polysyllaba carent. Dissyllaba habent etiam Futurum primum, & Aoristum secundum, eumq; Præterito Imperfecto similem: ut, κλύω, κλῦμι, κλύσω, ἔκλυον. Dicitur ve ὀἔζωξα, ζώξω, & id genus alia, ab inusitato ζώγω.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς.

S. ζώγνυθι, ζωγνύτω.

D. ζώ-

D. ζεύγνυτον, ζευγνύτων.
P. ζεύγνυτε, ζευγνύτωσαν.

In Gorgia Platonis Subjunctivum hoc invenitur, ὅταν ἀποκτίννυμεν.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ
ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

ζευγνύναι.

PARTICIPIUM.

ὁ ζευγνύς, τοῦ ζευγνύντος.
ἡ ζευγνῦσα, τῆς ζευγνύσης.
τὸ ζευγνύν, τοῦ ζευγνύντος.

Cætera desiderantur, nisi aliquid à ζεύγω vel ζευγνύω inveniatur.

PASSIVUM.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ἐνεστὼς χρόνος.

S. ζεύγνυμαι, ζεύγνυσαι, ζεύγνυται.
D. ζευγνύμεθον, ζεύγνυσθον, ζεύγνυσθον.
P. ζευγνύμεθα, ζεύγνυσθε, ζεύγνυνται.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗ.

S. ἐζευγνύμην, ἐζεύγνυσο, ἐζεύγνυτο.
D. ἐζευγνύμεθον, ἐζεύγνυσθον, ἐζευγνύσθην.
P. ἐζευγνύμεθα, ἐζεύγνυσθε, ἐζεύγνυντο.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ἐνεστώς.

S. ζεύγνυσο, ζευγνύσθω.
D. ζεύγνυσθον, ζευγνύσθων.
P. ζεύγνυσθε, ζευγνύσθωσαν.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ
ἐγκλίσεως

ζεύγνυσθαι.

PARTICIPIUM.

ζευγνύμενος, ζευγνυμένη, ζευγνύμενον.

Media eadem sunt cum Passivis. Cætera desiderantur, nisi sumantur à ζεύγνυμι.

DE VERBIS ANOMALIS, Defectivis & Impersonalibus.

A.

Ἄγαμαι, *miror. Fut.* ἀγάσομαι. *Aor.* 1. *Pass.* ἠγάσθην. *Aor.* 1. *Med.* ἠγασάμην, *ab* ἀγάσμαι, *inusitato, id est,* ἀχθῆσε *vel* σεσιγημένα ἐνεστῶτος, *ut Eustath. loquitur. Contrarium est,* εὐχεσθαι, *sum in usu.*

Ἄγνυμι, *frango. Futur.* ἄξω, *ab* ἄγω (*apud Artemidorum sæpè legitur* κατάσσω, *confringere*) *Aor.* 1. *Act.* ἦξα: *& dissolutione* η *in* α, ἔαξα. *Aor.* 2. *Pass.* ἤγην *&* ἐάγην. *Præt. Med.* ἦγα *&* ἔαγα.

Ἄγω, *duco. Fut.* ἄξω. *Præt.* ἦχα. *Atticè* ἄγηχα, *& ἐπενθέσι* ἀγήοχα. *Aoristus* 2. ἤγαγον, *Atticè*

ticè ἤγαγον: unde, ἄγαγε, ἀγάγωμι, ἐὰν ἀγάγω, ἀγαγεῖν, ὁ ἀγαγών. Imperativo Præsentis Temporis ἄξε, ἀξέτω. Cur? Quorundam Futurum pro Præsenti usurpatur, nec tamen ultrà præteritum Imperfectum inflectitur: ut, ὄρω, moveo vel concito. Futur. ὀρῶ, Aeolicè ὄρσω. Hinc thema novum ὄρσω: in Pass. voc ὀρσεμαι: Imperfecto ὠρσάμην: Imperativo ὄρσυ, Jonicè ὄρσεο.

ἄδω, placeo. Præt. Med. ᾕδα & ἔαδα. Particip. ἑαδώς.

ἄζω sicco Aor. 1. Pass. ἄσθην & ἀάσθην.

αἱρέω, capio. F. αἱρήσω. Aor. 1. εἷλον: ab ελω.

αἱρέομαι, eligo. Fut. Med. αἱρήσομαι. Perfecto Pass. ᾕρημαι. Aor. 1. ᾑρέθην. Aor. 2. Med. εἱλόμην: ab ελομαι.

αἰσθάνομαι, sentio. Fut. αἰσθήσομαι. Perfect. ᾔσθημαι. Aor. 2. Med. ᾐσθόμην: ab αἰσθομαι.

ἀκάχημαι, tristor, ab ἀκαχάω, ἀκάχημι. Pass. ἀκάχημαι: quia Aeoles penultimam non corripiunt: ακάχμενος, acutus, prafixus, pro ἠκαχημένος. Aliis magis ἀκαχμένος placet, penultima acuta: vel ab ἀκαχάω, pro ἠκαχημένος, vel ab ἀκάζω, acuo, ἤκακα, ἤκασμαι, ἠκασμένος, pro quo ἠκαχμένος, & ἀκαχμένος. Ex hac sententia ἀκάχμενος, Præsens est, pro ἀκαχήμενος: ἀκαχμένος verò Præteritum. Vide de Tonis.

ἀλάλημαι, erro: ab ἀλάω, ἄλημι, ἄλημαι: & Reduplicatione ἀλάλημαι.

ἀλαλύκτημαι, turbor, molestè fero: ab ἀλυκτάω, ἀλύκτημι, ἀλύκτημαι, & Reduplicatione ἀλαλύκτημαι. Hæc tria possunt etiam esse Præterita. sic: ἀκαχάω, ἠκάχηκα, ἠκάχημαι, & correptione ἀκάχημαι. ἀλάω, ἤλημαι, ἤλημαι, Atticè ἀλήλημαι, & correptione ἀλάλημαι, ἀλυκτάω, ἠλυκτηκα, ἠλύκτημαι, Atticè ἀληλύκτημαι, & correptione ἀλαλύκτημαι.

ἀλέξω, opitulor. Fut. ἀλεξήσω: ab ἀλεξέω.

ἁλίσκομαι, capior. Fut. ἁλώσομαι. Præt. ἥλωκα, ἐάλωκα. Pass. ἐάλωμαι: ab ἁλόω, Aoriſt. 2. ἧλων, ἑάλων. Optat. Iliad. 14. v. 81. ἁλῷην pro ἁλοίην. Infinit. ἁλῶναι. Particip. ἁλούς, ἁλόντος: ab ἅλωμι. Omnia significant Passivè.

ἀναλίσκω, consumo. Præt. ἀνήλωκα & ἀνάλωκα: ab ἀναλόω, quo Thucyd. lib. 2. utitur.

ἁμαρτάνω, pecco. Fut. ἁμαρτήσω. Præt. ἡμάρτηκα. Aor. 2. ἥμαρτον: ab ἁμαρτέω.

ἀμφιέννυμι & ἀμφίεμαι, *induo*. Futur. ἀμφιέσω. Præter. Pass. ἠμφίεσμαι: *ab* ἀμφιέω.

ἀνοίγω, *aperio*. Fut. ἀνοίξω. Aoriſt. 1. Atticè ἀνέωξα. Præt. Pass. ἀνέῳγμαι. Aoriſt. 1. ἀνεῴχθεν. Præt. Med. ἀνέῳγα.

ἀπαυρέω, *fruor, privo*. Aoriſt. 1. ἀπῆυρα.

ἀπεχθάνομαι, *in odium incurro*. Fut. ἀπεχθήσομαι. Præt. ἀπήχθημαι. Aoriſt. 2. Med. ἀπηχθόμην, *ab* ἀπεχθέσμαι.

ἀπόλεω, ἀπόλλύω, ἀπόλλυμι, *perdo*. Futur. ἀπολέσω. Præt. Act. ἀπώλεκα, Atticè ἀπολώλεκα. Præt. Med. ἀπῶλα, Atticè ἀπόλωλα. Aoriſt. 2. ἀπωλόμην: *ab* ἀπόλλω.

ἀπόχρη, *ſufficit*. Imperfect. ἀπέχρη. Fut. ἀποχρήσι. Aoriſt. 1. ἀπέχρησε: *ab* ἀποχράω, ἀποχρήσω.

ἁρέσκω, *placeo*. Fut. ἀρέσω, *ab* ἀρέω. *A futuris fiunt verba nova, interponendo κ: ut,* ἀρέω, ἀρέσω, ἀρέσκω: δύω, δύσω, δύσκω.

αὐξάω, *creſco*, αὔξω, *augeo*. Fut. αὐξήσω. Aor. 1. ἤυξησα, *ab* αὐξέω.

ἀφίει, *dimittebat*, Imperfectum à circumflexo. pro ἀφίη, *ab* ἀφίημι, Atticè ἠφίει. Sic ἀφείθη, ἠφείθη.

ἄχθομαι, *doleo*. Fut. ἀχθήσομαι. Aoriſt. 1. ἠχθέσθην, *ab* ἀχθέομαι.

ἄχω, *lædo*. Præt. ἧκαχα.

B.

Βαίνω, *vado*. Fut. βήσομαι. Præter. βέβηκα, à βάω. Aor. 2. ἔβην, à βῆμι. Imper. Aor. 2. κατάβηθι, καταβάθι, & κατάβα: à καταβήμι, καταβαίνω, *deſcendo*.

Βάλλω: *jacio*. Præt. βέβληκα, à βλέω.

Βιβρώσκω, *edo*. Fut. βρώσω, à βρόω. *Sæpè Barytona habent etiam reduplicationem.*

βιόω, *vivo*. Fut. βιώσομαι. Aoriſt. 2. ἐβίων. Imperfect. βίωθι, βιώτω. Optativ. βιοίην, βιώην. Infin. βιῶναι. Participp. βιὰς, βιόντος, à βίωμι.

βλαστάνω, *germino*. Fut. βλαστήσω. Aor. 2. ἔβλαστον, à βλαστέω.

βέλομαι, *volo*. Fut. βουλήσομαι. Præt. βεβούλημαι: à βουλέομαι.

Γ.

Γαμέω, *uxorem duco*. Fut. γαμήσω, Aor. 1. ἔγημα: *tanquam à* γάμω. Γαμεῖ *vir*, γαμεῖται *fœminina*: *id eſt*, *nubit Fœmina viro* ἐγήματο, γαμῆσαι, *uxorem ducere*: γαμίσαι, ἐκγαμίζειν, *collocare, deſpondere*.

γηράσκω, senesco. Fut. γηράσω: à γηράω, γηρᾶν τὸ καὶ νεάζειν, ut draconi, ita & tempori accidit, Artemidor. lib. 2. cap. 13.

γίνομαι & γίγνομαι, fio. F. γενήσομαι. Prær. γεγένημαι. Aorist. 1. Med. ἐγενησάμην. Aorist. 2. ἐγενόμην, à γενάομαι. Prær. Med. γέγονα: à γείνω. Fut. 1. γενεῦμαι. Aor. 1. Med. ἐγεναμένιο.

γινώσκω & γιγνώσκω cognosco. F. γνώσομαι. Prær. ἔγνωκα: à γνόω. Aor. 2. ἔγνων. Imperat. γνῶθι. Part. γνοὺς, οὖσα, ὸν: à γνῶμι.

Δ.

Δαίω, scio, divido, depascor. Fut. δαήσω, à δαίω. Prær. Pass. δεδάημαι, & δέδασμαι, à δάζομαι. Aor. 4. ἐδάην. Prær. Med. δέδηα.

δάκνω, mordeo. Fut. δήξω. Aorist. 2. ἔδακον, à δήκω.

δαρθάνω, dormio. Fut. δαρθήσομαι. Aor. 2. ἔδαρθον, μεταθέσ, ἔδραθον, à δαρθέω. καταδεδαρθηκὼς, Plato in Symposio.

δεῖ, opus est. Imperfect. ἔδει. Perfect. δεδέηκε, apud Platonem. Fut. δεήσει, à δεέω. Aor. 1. ἐδέησε. Optat. δέοι. Subjunct. δέῃ. Infin. δεῆν.

δείδω, timeo. Prær. δέδοικα. Med. δείδοικα, pro δέδοιδα, ne tria δ concurrant: Ionicè δέδια. Imperat. Aorist. Pass. δείδιθι, & δείδιδι, pro δεδίηθι, à δεδίθομαι: prius per Syncopen, alterum per Epenthesin. Iones è communi Præterito auferunt κ, & penultimam corripiunt ut, δέδοικα, δέδια: βαίνω, βάω, βέβηκα, βέβαα. Partic. βεβαὼς, & Crasi βεβὼς. Nonnunquam penultima longa manet: ut, κεχαρηὼς, à χαρέω.

δεικνύω, δείκνυμι, ostendo. F. δείξω à δείκω.

δέομαι, rogo. F. δεήσομαι. Prær. δεδέημαι. Aor. 1. ἐδεήθην: à δεέομαι.

διδάσκω, doceo. F. διδάξω. Aor. 1. ἐδίδαξα, à διδάχω.

διδράσκω, fugio. Fut. δράτω, à διδράω. Aorist. 2. δίδραν, pro διέδρην & διέδρησαν, fugi & fugerunt. Particip. δράς, άντ, à διάδρημι. Infinitivo δρᾶναι.

δοκέω, appareo, videor, puto. Fut. δοκήσω, & δόξω, à δόκω. Aor. 1. ἔδοξα.

δύω, δύω, subeo. Fut. δύσω, Aor. 2. ἔδυν: à δῦμι.

E.

ἐάλη, τὸ συνελήφθη, συνεράφη, venit ab ἑῖλον: Cujus Aorist. Pass. 2. Ionicè ἄλλω, & προσθέσ ἐάλλω. Vel dicitur pro ἥλω, dissolut. ἐάλω, sicut ἐάγω.

ἐγ' ᾤδα, *pro* ἐγὼ οἶδα. ἐγ' ᾦμαι, *pro* ἐγὼ εἶμαι.

ἔδω, *edo. Præt.* ἧκα, *Atticè* ἐδήδοκα, *pro* ἔδηκα. *Præter. Med.* ἐδήδα. *Fut. 2. Med.* ἔδομαι, *pro* ἐδέσμαι.

ἐθέλω, *volo. Fut.* ἐθελήσω: *ab* ἐθελέω.

ἔθω, *Præt. Medio* εἴωθα, *solitus sum.*

εἰδῶ, *scio, video. F.* εἴσομαι, ἴσομαι: *sed* εἰδήσω *ab* εἰδέω. *Præt. Med.* οἶδα. *Pluſquamperf.* ἤδειν, *Atticis* ᾔδειν. εἴδειν *tamen quidam volunt Pluſquamperf. Activum eſſe, pro* εἰδήκειν, *ab* εἴδηκα. *Infinit.* εἰδέναι. *Part.* εἰδώς. *Aor. 2.* εἶδον, *& Poëticè* ἴδον: *quod in reliquis manet:* ἰδέ, ἴδοιμι, ἐὰν ἴδω, ἴδεν, ἰδών. *Optat. Præſens* εἰδείω, *ab* εἴδημι. *Vel eſt Præteritum μεταπλασμῷ, pro* εἰδήκοιμι (*ſicut* πεφυγοίμι, *pro* πεφύγοιμι) *ad formam &* τυχθείω. *Verbale* ἰστέον, *Sciendum, per Jota.*

CONIVGATIO SVBSTANTIVI

Verbi εἰμί, Sum: quod ab ἔω fit, α in μι acutum mutando, & ι interponendo.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ΕΝΕΣΩΣ.

S. εἰμί,	εἶς καὶ εἷ,	ἐστὶ.
D.	ἔστον,	ἔστον.
P. ἐσμὲν,	ἐστέ,	εἰσί.

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

S. ἦω,	ἦς,	ἦ *uſitatius* ἦν.
D.	ἦτον,	ἤτην.
P. ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.

Quibuſdam ſecundis Perſonis in σ *Aeoles addunt* θα: *ut* ἦς, ἦθα, *erras:* οἶδα, οἶδας, οἶδαθα, *& per Syncopen Atticè* οἶσθα, *noſti:* ᾔδεις, ᾔδεισθα, *noveras. Eurip. Cyclope.*

In Voce Paſsiva.

S. ἤμην,	ἦσο.	ἦτο.
D. ἤμεθον,	ἦσθον,	ἤσθην.
P. ἤμεθα,	ἦσθε,	ἦντο.

ΜΕΛΛΟΝΤΑ.

S. ἔσομαι,	ἔσῃ,	ἔσεται *&* ἔσται.
D. ἐσόμεθα,	ἔσεσθε,	ἔσονται.
P. ἐσόμεθα,	ἔσεσθε,	ἔσονται.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S.	ἔσο καὶ ἴσθι,	ἔστω.
D.	ἔστον,	ἔστων.
P.	ἔστε,	ἔστωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. εἴην,	εἴης,	εἴη.

D.	ἤτην,	εἰήτην.
P. ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν & εἶεν.

Μέλλοντα.

S. ἐσοίμην,	ἔσοιο,	ἔσοιτο.
D. ἐσοίμεθον,	ἔσοισθον,	ἐσοίσθην.
P. ἐσοίμεθα,	ἔσοισθε,	ἔσοιντο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

S. ἐὰν ὦ,	ἦς,	ἦ.
D.	ἐὰν ἦτον,	ἦτον.
P. ἐὰν ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ
ἐγκλίσεως

ἐνεστῶς, εἶναι.
μέλλων, ἔσεσθαι.

PARTICIPIA.
ἐνεστῶς.

ὁ ὤν	τοῦ ὄντος.
ἡ οὖσα,	τῆς οὔσης.
τὸ ὄν,	τοῦ ὄντος.

Μέλλοντα.

ἐσόμενος,	μένη,	μενον.

CONIVGATIO
τοῦ εἰμὶ εο.

ΟΡΙ-

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ἐνεστῶς χρόνος.

S. εἰμὶ,	εἶς καὶ εἰ,	εἶσι.
D.	ἔτον,	ἔτον.
P. ἴμεν,	ἴτε,	ἴασι.

Παρατατικός.

S. ἦν,	ἦς,	ἦ.
D.	ἔτον,	ἔτην.
P. ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.

Παρακείμ. εἰκα, ἀόριστος.
ὑπερσυντ. εἰκὴν, Attice ἠκὴν.
Παρακείμ. μέσ. εἶμαι, ἦμαι: & dissolutione ἧσαι. Plural. ἧμεθα, & συγκοπῇ ἧμεθα.
ὑπερσυντ. μέσ. ἧμην. Plur. ἧμεθα & ἦμεν, ἦστε & ἦτε ἦσθα & ἦσαν.
ἀόριστος α. εἶσα: unde εἶσαν & ἦσαν.
ἀόριστος ϛ. ἴον, ἴες, ἴε, & c. ab ἔω.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ἐνεστῶς.

S. ἴθι, & εἶ, ab ἔω,		ἴτω.
D.	ἴτον,	ἴτων.
P.	ἴτε,	ἴτωσαν.

ΕΚΤΙΚ. ΕΓΚΛ. ἀόριστος ϛ. ἴσιμι.
ΥΠΟΤΑΚ. ἐὰν ἴω.

Α΄ ΠΑΡΕΜΦΑΤΟΤ ἐγκλίσεως.

ἶναι & ἔναι. Matathesi ab ἰέναι, ab ἴημι.

μοτοχὴ ἀορίστε Ϛ. ἰών, ἰοῦσα, ἰόν. Alij dicunt tria esse præsentia acuta, ἰών, κιών, & ἐών pro ὤν, ab εἰμι. Verbale ἰτέον & ἰτητέον.

εἶπα Aoristi. 1. εἶπον, Aoristi. 2. dixi, ab ἔπω. Imperativo. Aor. 1. εἶπον, άτω. Aoristi. 2. εἰπέ, & Syracusio more, εἰπόν. In reliquis modis, ἔπομι, ἐὰν ἔπω, ἔπῃν. Particip. ὁ εἴπας, & ὁ εἰπών.

ἐκέκραξα, clamavi, pro ἔκραξα, à κράζω: quod habet in Præt. Medio κέκραγα: inde thema κεκράγω. Fut. κεκράξω. Aor. 1. ἐκέκραξα. Sic πείθομαι, πέποιθα, thema πεποιθέω, unde ἡ πεποίθησις.

ἔρομαι, interrogo. Fut. ἐρήσομαι, ab ἐρέομαι. Aor. 2. ἠρόμην. Sed ἐρόμην ab ἔρομαι.

ἔρχομαι, venio. Fut. ἐλεύσομαι, Præt. Med. ἦλυθα. Atticè ἐλήλυθα. Aor. 2. ἦλυθον, & ἦλθον. Ab ἐλεύθω.

ἔαδε, placuit, ab ἥδω, unde ἥδε, & dissolut. ἔαδε, & υ Aeolice interposito ἔαδε.

εὑρίσκω, invenio. Fut. εὑρήσω. Aoristi. 2. εὗρον. Præterit εὕρηκα. Pass. εὑρέθην. Aoristi. εὑρεθῆν, ab εὑρέω.

ἔχω,

ἔαχω, habeo. Fut. ἕξω, & σχήσω, à σχέω. Aoristi. 2. ἔσχον. Imperat. σχές, à σχῆμι, Aoristi. 2. Med. ἐσχόμην. Imperat. σχοῦ. Aoristi. 1. Pass. ἐσχέθην. Præter. ἔσχηκα. Pass. ἔσχημαι, à σχέω: & ἔσχεμαι, à σχῆμι.

ἕω, induo, colloco, sedeo. Aoristi. 1. εἷσα, ἕσσα. Particip. ἕσας. Præter. Pass. εἶμαι, εἶσαι, & ἕσσαι: εἶται, εἵσται & ἕαται. Plusquamperf. εἵμην. Particip. εἱμένος. Verbale ἑμα: unde ἱμάπον, ablato ε.

Z.

Ζώννυμι, cingo, Fut. ζώσω: à ζώω.

H.

ἤκαχα, lasi. Vide ἄχω.

ἧμαι, sedeo, ab ἕω, ἑέω, ἕημι, ἕεμαι, & Crasi ἧμαι, ἧσαι, ἧται. D. ἥμεθον, ἧσθον, ἧστον. P. ἕμεθα, ἧσθε, ἕωνται: Ionicè ἕαται & ἑαται. Ὑφαπατ. ἧμην, ἧσο, ἧτο, & ἧστο. D. ἥμεθον, ἧσθον, ἧστην. P. ἕμεθα, ἧσθε, ἕωντο: Ionicè ἕατο. & ἑατο. Ὑποσακτικὴ ἔγκλισις, ἧσο, ἥσθω. Sic Compositum κάθημαι. Imperativus κάθησο, & κάθου: à κάθητο, κάθηο, κάθεο. Crasi κάθυ.

λώπαπε, increpuit, Præteritum Mediæ, pro λώπε, ab λοίπω.

λώβᾶ·

ἰωὴ ἐγὼ, inquam autem ego: ἠδ' ὃς, inquit autem ille: Imperfect. ab ἠμι, quod dicitur per Apharesin à φημὶ.

Θ.

Θάπτω, sepelio. Fut. Θάψω. Aor. 1. ἔθαψα. Aor. 2. Pass. ταφῶ, à τάφω.

Θέλω, volo. Fut. Θελήσω, à θελέω.

Θνήσκω, morior Fut. Θανοῦμαι. Aor. 2. ἔθανον, à θείνω. Præt. τέθνηκα à θνάω: & Ion. τέθναα. Bœot. τεθνεικα: & Ion. τέθνεια. Part. τεθνειὼς, τεθνεὼς. Poët. τεθνηὼς. Imp. τέθναθι, à τεθνημι, per Ionicam reduplicationem, pro τίθημι. Optativ. τεθναίην. Infin. τεθνάναι: vel τεθνᾶναι, per ᾶ Circumflexum, à τεθναέναι, quod fit à Præt. τέθναα. Part. τεθνάς.

CONIVGATIO VERBI

ἴημι, mitto, quod ab ἔω fit, Reduplicatione impropriâ.

Ὁ ΡΙΣΤΙΚΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἵημι,	ἵης,	ἵησι.
D.	ἵετον,	ἵετον.
P. ἵεμεν,	ἵετε,	ἱεῖσι, Ionicè ἱέασι, unde ἰᾶσι.

ὠθεατατ. ἵλω.

ὠθακείμ. εἵκα: unde ἀφεῖκα.

ἀόρις.

ἀόρις. α. ἧκα, pro ἦκα.

Ἀόρις. β.

S. λῶ,	ῆς,	ῆ.
D.	ἦτον,	ἤτην.
P. ἦμεν,	ἦτε,	ἦσαν.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

ἴεθι, ἱέτω, &c.

ἀόρις. β. ἔθι & ἐς, ἔτω, &c. Vnde ἄφες.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως.

ἐνεστώς, ἱείην.

ἀόρις. β. εἴην.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως

ἐνεστώς, ἐὰν ἱῶ.

ἀόρις. β. ἐὰν ὦ ῆς, ῆ. Interdum ἔω, ἔῃς, ἔῃ. & εἴω, εἴῃς, εἴῃ.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως

ἐνεστὼς, ἱέναι.

ἀόρις. β. εἶναι.

PARTICIPIA.

ἐνεστὼς, ἱεὶς, ἱέντος.

ἀόρις. β. εἷς, ἕντος.

PASSI-

PASSIVVM.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ.

ἑστὼς, ἱέμην, ἵεσο, ἵεται, &c.

Θᾶττον. ἱέμην, ἵεσο, ἵετο, &c.

Θᾶσσον, ἑάμην. Tertia Plural. εἷντο, ἀφέντο, ἀνεῖντο: Atticè ἀφέατο, ἀνέατο: sicut pro ἀφέαται, ἀφέωνται: pro ι interposito ω.

ἀθέλτ. α. ἐθέλω: unde ἀφεθέλω, & ἀφεθέλω.

MEDIVM.

Indicat. Aoriſt. 1. ἡκάμην. Aoriſt. 2. ἑάμην, ἕσο, ἕο, & ἕ, ἕτο. Imperat. ἕσο, ἕο & ἕ, Optativ. ἑάμην. Subjunct. ἐὰν ὧμαι. Infin. ἑᾶσθαι. Particip. ἑάμενος.

ἵεμαι, concupiſco.

Vſurpatur in voce Paſſiva ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται. Imperf. ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Vnde compoſitum ἐφίεμαι, ἐφιέμην.

ἴημι, vado.

Præſens, ἴημι, ἵης, ἵησι. Infin. ἰέναι. In Paſſiva voce ἵεμαι, ἵεσαι, ἵεται. Imperf. ἱέμην, ἵεσο, ἵετο. Imperat. ἵεσο, ἱέσθω, Part. ἱέμενος.

ἱκνέομαι, venio. Futur. ἵξομαι. Prat. Paſſ. ἵγμαι, unde ἀφῖγμαι. Aor. 2. Med. ἱκόμην: ab ἵκομαι.

ἱλά-

ἱλάσκομαι, placeo. Futur. ἱλάσομαι, ab ἱλάομαι.

ἵπταμαι, volo. Fut. πτήσομαι. Aor. 2. ἐπτην. Med. ἐπτάμην. Particip. πτάμενος. Infin. πτάσθαι, πτέσθαι. Præter. Paſſ. πέπταμαι. Act. πτάω, πτέω, πτῆμι, ἵπτημι.

ἴσημι, ſcio, cognoſco. ἴστης, ἴστασι. D. ἴστατον. ἵστατον. P. ἴσαμεν. per Syncopen ἵσμεν, & Dor. ἴδμεν: ἵστατε: per Syncopen ἴστε: ἴσασι, non ἰσᾶσι. Nam Participium eſt ἵστας, ἀντος, τοῖς ἵστασι: non autem ἰσαὶ, ἀντος, τοῖς ἰσᾶσι. Θᾶττον. ἴσην, ἴστης, ἴστη. Tertia plural is ἴσταν, per Syncopen ἵσαν. Imperat. ἴστω, ἱστάτω: ἵστατον, ἱστάτων: ἵστατε, ἱστάτωσαν, per Syncopen, ἴσθι, ἵστω, ἵστων, ἵστε, ἵστωσαν vel ἵστων. In Paſſivo ἵσταμαι, unde ἵσαμαι: compoſitum ἐπίσταμαι, ſcio, ἐπίστασαι, ἐπίσταται, Θᾶττον. ἐπιστάμην: ἐπίστασο, Ionicè ἐπίστεο, Craſi ἐπίστω: ἐπίστασθε. Atticè ἠπιστάμην. Fut. ἐπιστήσομαι.

K.

καθίζομαι, ſedeo. Futur. 2. Med. καθεδοῦμαι.

κάθημαι, ſedeo. Vide ἧμαι.

καίω vel κάω, uro. Futur. καύσω. Aor. 2. Paſſ. ἐκάην, à κάω.

καλέω,

κάλεω, voco. Fut. καλέσω, καλῆσω. Prat. κέκληκα, pro κεκάληκα.

κάμνω, laboro. Præter. κέκμηκα, pro κεκάμηκα.

κεῖμαι, jaceo, à κέω, κεύω, κίημι, κέεμαι, & Crasi, κεῖμαι, κεῖται, κεῖται. Imperfect. ἐκείμην, ἔκειτο, ἔκειτο. Fut. κείσομαι. Optat. καταικείοιτο, Plato σέμπόσ. Subjunct. κέηται, idem in Parmenide. Infin. κεῖσθαι. Composita, ἔγκειμαι, σύγκειμαι, ἀνάκειμαι, &c.

κεραννύω, misceo. Fut. κεράσω. Prat. Pas. κέκερασμαι & κέκραμαι, à κεράω.

κλαζω, clango. Fut. κλάγξω, à κλάγω. Aor. 2. ἔκλαγον. Prat. Med. κέκληγα, à κλήγω, κεκλήγοντες Aeolicè, pro κεκληγότες: vel à κεκλήγω, themate à κέκληγα facto.

κλαίω vel κλάω, fleo. Futur. κλαύσω, à κλαύω: & κλαιήσω, à κλαιέω.

κορεννύω, saturo. Fut. κορέσω, à κορέω.

κρέμαμαι, pendeo. Fut. κρεμάσομαι, à κρεμάομαι.

κρύπτω, abscondo. Aorist. 2. Pas. ἐκρύβην, à κρύβω.

Λ.

λαγχάνω, sortior. Fut. κληρώσομαι, à κληρόω. Prat. εἴληχα. Med. λέλογχα. Aor. 2. ἔλαχον, à λήχω.

λαμβάνω, capio. Fut. λήψομαι. Aor. 2. ἔλαβον. Prat. λέληφα. Atticè εἴληφα, à λήβω.

λανθάνω, lateo. Fut. λήσομαι. Aor. 2. ἔλαθον. Medio, ἐλαθόμην. Prat. Pas. λέλησμαι. Medio, λέληθα, à λήθω.

M.

Μανθάνω, disco. Fut. μαθήσομαι. Præter. μεμάθηκα. Aor. 2. ἔμαθον, à μαθέω.

μάχομαι, pugno. Fut. μαχοῦμαι & μαχέσομαι. Aor. 1. Med. ἐμαχεσάμην, à μαχέομαι.

μείρω, divido. Prat. Med. μέμορα. Poët. ἔμμορα. Pas. ἔμμαρμαι.

μέλω, curæ est. Prat. μεμέληκε, Plato Cratylo. Fut. μελήσει, & μελήσεται, à μελέω. Particip. μέλον. Euripid. in Eupistola. μεμεληκὼς, Plato in Protagora.

μέλομαι, curæ habeo. Fut. μελήσω. Præter. Med. μέμηλα, à μελέω.

μένω, maneo. Prat. μεμένηκα, à μενέω.

μίγνυμι, misceo. Fut. μίξω. Aor. 2. Pas. ἐμίγην, à μίγω.

μιμνήσκω, in memoriam redigo. Fut. μνήσω, à μνάω.

μνάομαι, memini. Prat. μέμνημαι. Aorist. 1. ἐμνήσθην.

μορμύρω, abstergo. Fut. μόρξω, à μόργω.

O.

Οἴγω, aperio, Vide ἀνοίγω.

οἰομαι vel οἶμαι, puto Impe. fect. ᾠόμην vel ᾤμην. Fut. οἰησομαι. Aor. 1. Paſſ. ᾠηθην, ab οἰεσομαι.

οἷός τε, δυνατὸς, valens, pro οἷος: ſicut ἐφ' ᾧτε, pro ἐφ' ᾧ. Jonicè particula τε abundat.

οἶδα, noſti, ab εἴδω. Vide Imperfectum Verbi εἰμὶ.

οἴχομαι, abeo, pereo. Fut. οἰχήσομαι. Aor. 2. ᾠχόμην. Ab οἰχίομαι.

ὀλολύζω, ululo. Fut. ὀλολύξω.

ὀμνύω, vel ὄμνυμι, juro. Fut. ὀμόσω. Præter. Attico ὀμώμοκα, ab ὀμόω.

ὁράω & ὄπτομαι, video. Fut. ὄψομαι. Aor. 1. Paſſ. ὤφθην.

ὄρω, moveo, elevo. Fut. ὄρσω. Aor. 1. ὦρσα. Æoles σ interponunt. Præt. ὦρκα, Attic. ὄρωρα.

ὀφέν, pro ὀφείλω nihil, Doricum eſt: ſicut ἐξαθενῶ, pro ἐξασθενῶ, extenuo, pro nihilo duco.

ὀφείλω, debeo. Fut. ὀφειλήσω, ab ὀφειλέω. Per Syncopen autem ὄφλω, pro quo & ὀφλισκάνω, mereor, damnor. Futur. ὀφλήσω. Præt. ὤφληκα. Aor. 2. ὤφλον. Ab ὀφλέω.

Π.

πάομαι, acquiro. Futur. πάσομαι. Præter. πέπαμαι.

πάσχω, patior. Futur. πείσομαι, pro πήσομαι, à πηθω. Aor. 2. ἔπαθον. Præt. Med. πέπονθα, tanquam à πενθω.

πανύω, extendo. Futur. πανέω. Præt. πεπάνυκα, & πέπηκα. Paſſiv. πέπαμαι. A πανάω.

πέφρικα, horrui. Vide φρίσσω.

πήγνυμι, figo. Fut. πήξω. Præt. Med. πέπηγα, fixus ſum. Aor. 2. Paſſ. ἐπάγην, à πήγω.

πίνω, bibo. Futur. πώσω. Præt. πέπωκα, à πόω. Aor. 2. ἔπιον, à πίω. Imperat. πίθι pro πίε, addito θι, & Craſi facta. Futur. 2. Med. πίομαι, pro πιοῦμαι.

πίπτω, cado. Fut. πεσοῦμαι, Doricè uſitatum pro πέσομαι, à πέσω. Dores etiam primum Futur. circumflectunt in omni conjugatione. Præt. πέπτωκα, à πτέω. Aoriſtus 2. ἔπετον, à πετέω. ἔπεσαν, pro ἔπεσησαν, eſt tertia Plural. Aor. 2.

πλάσσω, fingo. Futur. πλάσω. Præt. πέπλακα.

πλέω, navigo. F. πλεύσω: à πλεύω, πλευσοῦμαι, navigabo, καταστ. Syneſij.

πνέω, ſpiro, Fut. πνεύσω: à πνεύω.

πεάτλω, vel πιπεάτκω, vendo. Fut. πεάτω. Prat. πέπρακα, à πεάω.

πυνθάνομαι scisscitor, audio. Fut. πύσομαι. Aoriſt. 2. ἐπυθόμην. Prat. πέπυσμαι, pro πέπυσμαι, à πυθομαι.

P.

ῥέω, fluo. Futur. ῥύσω, & ῥυήσω, à ῥύω & ῥυέω. Prat. ἐῤῥύηκα. Aor. 2. Paſſ. ἐῤῥύην, ab Act. ἔῤῥυον, à ῥέυω. Fut. Paſſ. ῥυήσομαι.

ῥηγνύω, vel ῥήγνυμι, rumpo. Fut. ῥήξω. Aor. 2. Paſſ. ἐῤῥάγην, à ῥήγω. Prat. Med. ἔῤῥωγα, pro ἔῤῥηγα.

ῥωννύω, vel ῥώννυμι, roboro. Fut. ῥώσω. Prat. ἔῤῥωκα. Paſſ. ἔῤῥωμαι. Imperat. ἔῤῥωσο, ἐῤῥώσθω. Infinit. ἐῤῥῶσθαι, à ῥώω.

Σ.

Σβεννύω vel σβέννυμι, extinguo. Fut. σβέσω & σβήσομαι, à σβέω. Aor. 2. ἔσβην, à σβῆμι.

σείω, concito. Aor. 1. ἔσεισα, ſine σ. Aor. 2. Paſſ. ἐσείσθην, pro ἐσείσθην. Prat. ἔσεισμαι. Euſtathius pag. 799. thema σύω ponit.

σπένδω, libo. Fut. σπείσω, à σπείδω. Aeolicè pro Vocali poſtpoſitiva aliquando Conſonans ponitur: ut, σπαδω, σπένδω: σπέρω, σπέρδω: γένατο, ῤῥάτο, pro ἐγένατο, à γένομαι.

σάζω, & σαλάζω, ſtillo. F. σάξω & σαλάξω. σερί-

σερίσκω, privo. Fut. σερήσω: à σερέω.

σίζω, pungo. Fut. σίξω.

σορεννύω, vel σορέννυμι, ſterno. Fut. σορέσω: à σορέω.

σρωμνύω, vel σρώμνυμι, ſterno. Fut. σρώσω. Aoriſt. 1. ἔσρωσα, à σρώω.

σωίημι, cum Genitivo, ſentio: cum Accuſativo, intelligo. Aor. 1. σωῆκα. Atticè σωίηκα, & ξυνέηκα.

σχέω, cohibeo. Vide ἔχω.

T.

Τέμνω, ſeco. Fut. τμήξω, à τμήγω. Aor. 2. ἔταμον & ἔτεμον. Participi. ταμὼν & τεμών. Aoriſt. 2. Paſſ. ἐτμάγην: unde διέτμαγεν, pro διετμάγησαν.

τίκτω, pario, Fut. τέξω, à τίκω. Prat. Med. τέτοκα. Aor. 2. ἔτεκον.

τίνω, ſolvo. Fut. τίσω, à τίω.

τρέω, perforo. Fut. τρήσω, à τρέω.

τρώσκω, vulnero. Futur. τρώσω. Prat. τέτρωκα, à τρώω.

τλῆμι & τέτλημι, ſuſtineo, tolero. Futur. τλήσω, à τλάω. Imperf. τέτλαθι. Optativ. τετλαίην. Aor. 2. ἔτλην, τλῆθι, τλαίην. Particip. τλάς, τλάντος.

τρέχω, curro. Futur. θρέξω, per θ. Præter.

δεδράμηκα, à δραμέω. Aor. 2. ἔδραμον. Fut. 2. Med. δραμοῦμαι.

τρώγω, edo, rodo. Aor. 2. ἔφαγον. Futur. 2. Med. φάγομαι, pro φαγοῦμαι, à φήγω.

τυγχάνω, sum. Fut. τεύξομαι. Aor. 2. ἔτυχον. Prat. τετύχηκα, à τεύχω & τυχέω. τετύχηκεν εἴδη πλείω δημοκρατίας ὄντα: sunt plures species popularis status. Arist. lib. 6. Polit. cap. 1. Sic etiam lib. 2. cap. 7. de cœlo.

Υ.

ὑποχνοῦμαι, polliceor. Fut. ὑποσχήσομαι, ab ὑποσχόμην, ὑποστήσομαι, ab ὑφίσταμαι. Prat. ὑπέσχημαι. Aor. 2. Act. ὑπέστην. Pass. ὑπεσχέθην. Med. ὑπεσχόμην.

Φ.

φάσκω, dico: à φημί, φῆσω, η in α mutando & κ interposito. Imperfect. ἔφασκον. Cæteris caret.

φέρω, fero. Fut. οἴσω, ab οἴω. Aor. 1. ἤνεγκα, Aor. 2. ἤνεγκον, ab ἐνέγκω. Prat. Med. Attice ἐνήοχα, ab ἐνέχω. Aoriſt. 1. Pass. ἠνέχθην. περιοἰσθήσεται, lib. 2. cap. 8. Ariſtot. de Cœlo. A φέρω fit φρέω, φρῶ, φρῶμι, φρήσω, ἔφρηκα, Aoriſt. 2. Imp. φρές. Demoſthen. πρὸς Λεπτίνην, εἰσέφρεν ἡ στρατιὰ, admiſerunt exercitum: εἰσεδέξαντο, receperunt.

φεύγω, fugio. Fut. φεύξομαι, & φευξέομαι. Prat. Med. πέφευγα. Aor. 2. ἔφυγον.

φημί, aio, φῂς, φῃσί. D. φατόν, φατόν. P. φαμέν, φατέ, φασί. Optat. φαίην, φαίης, φαίη. D. φαίητον, φαιήτην. P. φαίημεν, φαίητε, φαίησαν & ἔφαν. Aor. 1. ἔφησα. Aor. 2. ἔφην, ἔφης, ἔφη. D. ἔφητον, ἐφήτην. P. ἔφημεν, ἔφητε, ἔφησαν. Med. Aoriſt. 2. ἐφάμην, ἔφασο, &c. Optat. φαίμην. Infinit. φάναι, per α acutum. Nam φᾶναι per ᾶ circumflexum, eſt Aoriſt. à φαίνω, pro quo & φλῆναι.

φθάνω, anteverto, prævenio. Fut. φθάσω, à φθάω. Aor. 2. ἔφθην. à φθημι. Optat. φθαίην, ſubjunct. φθῶ, φθῇς, φθῇ.

φθίνω, corrumpo, tabeſco. F. φθίσω, à φθίω.

φορλεῶμαι, quaſi à φοράνω aut φόρημι, μονάζει, καὶ οὐκ ἐχέουσιχίαν τινὰ λίθ ἐστι ſola hæc vox extat. Iliad. 10. Euſtath. 804.

φρίσσω, horreo. Fut φρίξω. Prat. πέφρικα.

φύω, produco, naſcor. Fut. φύσω. Aoriſt. 2. ἔφυν, à φῦμι. Pass. ἐφύην. Prat. Med. πέφυα.

Χ.

χαίρω, gaudeo. Futur. χαιρήσω, vel χαιρήσομαι: à χαιρέω.

χάσκω, aperio. Futur. χανοῦμαι. Prat. Med. κέχηνα. Aor. 2. ἔχανον, à χάνω, hio.

χέω, fundo. Fut. χεύσω. Aor. 1. ἔχευα & ἔχεα. Imperat. χεῦον, ἔκχευον. Infin. χεῦαι, ἐκχεῦαι. Aor. 2. ἔχυον. Fut. 2. χεῶ, ἐκχεῶ.

χρωννύω, vel χρώννυμι, coloro. Fut. χρώσω, à χρόω.

χωννύω, vel χώννυμι, obruo aggere. Futur. χώσω, à χόω.

Ω.

ὠθέω, trudo. Fut. ὠθήσω καὶ ὦσω. Aor. 1. Atticè ἔωσα. Præt. Pass. ἔωσμαι. Ab. ὦθω.

DE INVESTIGATIONE THEMATIS.

Quomodo invenitur Thema, vel Indicativi Præsens?

Conjugationum Paradigmatis semper inspiciendis: considerandâ item formatione Temporum in prima, penultima, & ultima syllaba: & eodem modo, quo ascenditur in illis formandis, vicissim in dissolvendis retrorsum descendendo. παραχθῶμεν *simile est,* τῷ παχθῶμεν. *Aoristus Indicat. 1. Passivus,* ἐπαράχθην. *Tertia Persona singularis Perfecti Passivi* τετάραγται: *Secunda,* τετάραξαι: *Prima,* τετάραγμαι. *Activum Perfectum,* τετάραχα. *Futurum 1.* ταράξω. *Thema igitur*

tur erit, aut παράγω, *aut* παράκω, *aut* παράχω, *aut* παράλω, *aut* παράσω *vel* παράτω. *Nam* τ ξ *nascitur ex* γ, κ, χ, λ, σ, τ. *Lexicon verò ostendet* παράσω, *vel* παράτω.

ἠγεῖτο, *simile* τῷ ἐποιεῖτο. *Dissolutum erit* ἠγέετο, *sicut* ἐποιέετο. *Præsens ergo* ἠγέομαι, *sicut* ποιέομαι.

ἀνιώμενος, *simile* τῷ βοώμενος. *Dissolutum erit* ἀνιάομενος. Ω *ex* αο *nascitur. Thema* ἀνιάομαι.

κρατήσας, *simile* τῷ ποιήσας, *aut* βοήσας, η *nascitur ex* ε *vel* α. *Thema igitur aut* κρατέω, *aut* κρατάω. *Invenies verò in Lexico* κρατῶ.

DE ADVERBIO.

Adverbio quot accidunt?

Quatuor: Species, Significatio, Figura, Comparatio: εἶδος, σημασία *vel* δύναμις, σχῆμα, σύγκρισις.

Species quotuplex?

Duplex: Primitiva, ut, χθές, *heri,* αὔριον, *cras. Derivativa, ut* ἑλληνιστί, *Græcè,* σοφῶς, *sapienter.*

Da significationes Adverbiorum.

1. *Loci*, τόπου: *ut*, ἐνθαῦτα *hic*, αὐτόθι *istic*, ἐκεῖ *illic*, χαμαὶ *humi*, ἐγγύς *propè*, ἐπτενεὰ *ultra*, μακρὰν *longè*, ἐκὰς *procul*.

Πολλαχῇ, *multis in locis*: ὀλιγαχῇ, *in paucis locis*. ἁπασαχῇ τῆς γῆς, *ubique terrarum*. ἐνιαχῇ, *in quibusdam locis*: ἑκασταχῇ *in singulis locis*. αὐτῇ, *id est*, ἐπ' αὐτῇ δ' τόπῳ, *ibidem*, ἀλλαχῇ, *alibi*. ἑδαμῇ, *nuspiam*.

Quotuplicia sunt Adverbia Localia?

Triplicia. *Vel significant in loco, præsertim desinentia in θι, aut desinentia similiter Dativis pluralibus in σι: ut*, ἠερανόθι, *in cœlo*, ἀθλώνσι *Athenis*, οἴκοι, *domi*.

Vel ad locum, præsertim in δε, σε, ζε, desinentia: ut, οἶκαδε *domum*, ἠερανόσε, *in cælum*, ἀθλώαζε, *Athenas*.

Vel de loco, desinentia in θεν: ut, οἴκοθεν, *domo*, ἠερανόθεν, *cœlitùs*, κυθηρόθεν, *ex Insula Cytherus*, ἀθλώηθεν, *Athenis*.

2. *Temporis*, χρόνου: *ut*, νῦν *nunc*, αὐτίκα *statim*, μεταῦριον *perendie*, τριτοχθὲς *nudius tertius*, ἡμῖν *cùm*, τῆμος *tùm*, *Poëtica*, *pro* ὅπου & τότε, ὄφρα *dum*, τόφρα, *tum*, *pro* ἕως & τέως: μέσφα *donec*, εἰσόκε *donec*.

3. *Numeri*, ἀριθμοῦ: *ut*, δὶς, *bis*, πολλάκις, *sæpè*, ἀπειράκις, *infinities*, ὀλιγάκις, *raro*.

4. Ne-

4. *Negandi*, ἀρνήσεως: *ut*, οὐ *non*, οὐδαμῶς *nequaquam*, ἥκιστα *minimè*, οὐδῆτα *handquaquam*. *Dicimus* οὐ, *sequente Consonante*: οὐκ, *sequente Vocali tenuis spiritûs*: οὐχ, *sequente Vocali aspirata*: οὐχὶ, *sequente vel tenui, vel aspirata Vocali*.

5. *Affirmandi*, βεβαιώσεως, δυϊσχυρίσεως: *ut*, ναὶ, ἦτα, ἀληθῶς, *verè*: ὄντως, & τῷ ὄντι, *revera*: πάντως *omninò*, ἦμὲν, *certè*.

6. *Demonstrandi*, δείξεως: *ut*, ἰδὲ *ecce*, ἐνθάδε *hîc*. *Poët*. ἠνὶ & ἠνίδε, *ecce*.

7. *Optandi*, εὐχῆς: *ut*, εἴθε, *Poët*. αἴθε & αἲ, *utinam*: ὤφελον, ὤφελες, ὤφελε, *utinam*, *movetur per tres personas*.

8. *Hortandi*, προτρεπτικῶς: *ut*, ἄγε *age*, φέρε, *agè*: ἔα, ἀμέλησον, *mitte*, Heb/ bait/ halt still.

9. *Ordinis*, τάξεως: *ut*, ἑξῆς *deinceps*, εἶτα *posteà*.

10. *Interrogandi*, ἐρωτήσεως: *ut*, πόθεν *unde*, πῶς *quomodo*, μῶν *num*, ἆρα *num*, ἦ *num*, Dalli *cur*? τί, πῶς. *Poët*. *pro* τίποτε, *cur nam*?

11. *Similitudinis & diversitatis*, ὁμοιώσεως καὶ διαφόρου: *ut*, ὥσπερ, *sicut*, καθάπερ *quemadmodum*, ἄλλως *aliter*, ἠΰτε, οἷά τε, *sicut Poëtica sunt*.

12. Qua-

12. *Qualitatis*, ποιότητος: *ut*, καλῶς *pulchrè*, ῥωμαϊστὶ, *Latinè*, ἀγεληδὸν *gregatim*, ἀπρασπλάστως *immotè* μεμηχανημένως *solerter aut subdolè*. *Talia in ως formantur à Genitivis Pluralibus, vin σ mutando. Huc pertinent ea, quæ appellantur* ὀνοματικὰ ἐπιῤῥήματα: κοινῇ *communiter*, δημοσίᾳ *publicè*, ἰδίᾳ *privatim*.

13. *Quantitatis, id est, intendendi, remittendi, diminuendi*, ποσότητος, τάσεως ἐπιτάσεως, ἀνέσεως, ἐλαττώσεως, *ut*, ἄγαν *valdè*, μονονχὶ *tantùm non*, ὀλίγον *lentè aut vix*, ὀλίγον *paululum*.

14. *Dubitandi*, ἀπορήσεως: *conjecturæ*, εἰκασμῷ, *ut*, ἴσως *fortasse*, τάχα *forsitan*: Ποῖτις *pro* ταχέως *celeriter*.

15. *Vocandi*, κλήσεως: *ut*, ὦ ὦ. *Euripid. Phœnissis*, ἰὼ ἰὼ πότνια, μόλε πρόδρομος: *Heus heus veneranda, progredere*. ὠὴ, τίς ἐν πύλαισι δωμάτων λυρᾷ: *Ohe, quis ad portas domûs est? Ibidem*.

16. *Separandi, distribuendi, excludendi*: διαιρέσεως, διαμερισμῷ, ἐξαιρέσεως: *ut*, ἄνδα *sine*, ἰδίᾳ *privatim*, δημοσίᾳ *publicè*, κοινῇ *communiter*, μόνον *tantùm*, πλὴν *præter*.

17. *Jurandi*, κατωμόσεως ἢ ἀπωμόσεως, *adjurationis vel abjurationis*: *ut*, νὴ *per*, μὰ *non per*.

18. *Eligendi*, ἐκλογῆς: *ut*, μᾶλλον *potiùs*, πρότερον, *citiùs*. *Heliod. 5.* Φησὶν ἀποθανεῖσθαι πρότερον, ἢ τραχήλῳ γαμηθῆσαι. *Dicit (Chariclia) se citiùs morituram, quàm veloro nupturam*.

19. *Congregandi*, ἀθροίσεως: *ut*, ἅμα *simul*. συλλήβδην *comprehensum*.

20. *Concedendi*, συγχωρήσεως: *ut*, εἶεν *esto*.

21. *Prohibendi*, ἀπαγορεύσεως: *ut*, μὴ *ne*, μηδαμῶς *nequaquam*.

22. *Eventus*, τύχης: *ut*, κατὰ συγκυρίαν, *fortè fortuna*.

23. *Comparandi*, συγκρίσεως: *ut*, μᾶλλον *magis*, ἧσσον *minùs*, πλέον *plùs*, μάλιστα *maximè*.

24. *Declarandi*, δηλώσεως: *ut*, δηλαδὴ *scilicet*, ἤγουν *videlicet*, τουτέστι, *hoc est*, ἀμέλει *exempli gratia*. *Lucian. Necyomantia*.

25. *Causæ*, αἰτίας: *ut*, ἕνεκα *causa*, χάριν *gratia*.

26. *Celandi*, κρύψεως: *ut*, λάθρᾳ *clàm*.

Inter Adverbia numerantur Interjectiones?

Admirandi, θαυμασμῷ: *ut*, βαβαὶ *papæ*.

φεῦ

φεῦ papæ. παπαιάξ, ὡς καλὸν ὀσμὴν ἔχει: papæ quàm bonum odorem habet. Eurip. Cyclope. ἄπολλον, οἵοις φάσμασιν ἄρχῃ λόγου. Dij boni, qualibus proœmijs auspicaris orationem. Idem Hercule furente.

Approbandi, ἀποδοχῆς: ut, εὖγε euge.

Abominandi, βδελύγματος: ut, ἄπαγε apage. εὔφημα φώνει, bona verba quæso: Eurip. Hercule, ὦ, ὦ, ἰὼ, ἰὼ, apage: Sophocl. in Coloneo.

Comminandi, ἀπειλῆς: ut, ἀαὶ, væ.

Dolendi, ὀδυνῆς: ut, οἴμοι, heu mihi, φεῦ, heu, ἰὼ, heu.

ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρὸς, ὦ πικρὸς θεοῖς.
O nimis ego infelix, & invisus Dijs. Sophocl. Philoctet.

Exclamandi, ἐκφωνήσεως: ut, ὦ, ὀ, ἰὼ, ἰὼ, ὀὀ wehò/ô weh/ Eurip. Hippolyto.

Metus, ἐκπλήξεως: ut, ἀ, ἀ, αἰ, αἰ, ὤ, ὤ, ehem. Eurip. Rheso.

Indignandi, ἀγανακτήσεως: ut, φεῦ pró.

Lætandi, χαρᾶς: ut, εὐοῖ εὐοῖ, ἰὼ iu. Eurip. Cyclope. ὦ φίλτατε παῖ πατρὸς, ô fili patris charissimi. Sophocl. Philoctet.

Ridendi, γέλωτος: ut, ἅ, ἅ, ἅ, ha, ha, he. Ibidem.

Quot

Quot sunt Figuræ Adverbiorum?

Tres: Simplex: ut, αὖθις.

Composita: ut, μεταυθις.

Decomposita: ut, φιλανθρώπως.

Compara Adverbia.

ῥαδίως, facilè,	ῥᾶον,	ῥᾶστα vel ῥᾷστον.
μάλα, valdè,	μᾶλλον,	μάλιστα.
πέρα vel πέραν, ultra,	περαιτέρω,	περαίτατω.
πόρρω, longè,	πορρωτέρω,	πορρωτάτω.
πολλάκις, sæpè,	πλεονάκις,	πλειστάκις.

DE PRÆPOSITIONE.

Quot sunt Præpositiones?

Octodecim.

Quomodo dividuntur?

In Monosyllabas & Dissyllabas.

Quot sunt Monosyllabæ?

Sex: ἐν, εἰς vel ἐὶς, ἐκ vel ἐξ, πρὸ, πρὸς, σὺν.

Quot Dissyllabæ?

Duodecim: ἀνὰ, κατὰ, διὰ, μετὰ, ὑπὲρ, ἀντὶ, ἀπὸ, ἐπὶ, ἀμφὶ, ἀπὸ, ἐπὶ, ἐπὶ.

Quomodo præponitur aliis partibus orationis hæc pars?

Vel

Vel extra compositionem, vel in compositione.

Quid facit extra compositionem?

Partes orationis Verbo adjungit: ut, ἰησοῦς σώζει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν: Jesus servat populum suum à peccatis eorum.

Quid in compositione?

1. Complet, αὐξάνω: ut, εὖ bene, ὑπέρ, supra modum bene.

2. Minuit, ἐλαττοῖ: ut, λευκὸς albus, ὑπόλευκος subalbus.

3. Mutat, ἀλλοιοῖ: ut, λέγω, dico, συλλέγω colligo.

Præpositioni quot accidunt?

Vnum.

Quodnam?

Constructio vel Casus.

Quot Casus?

Tres: Genitivus, Dativus, & Accusativus. De hac re in Syntaxi.

Nullæne sunt asiæ Præpositiones præter illas decem & octo?

Sunt quædam inseparabiles: quæ ferè separatim extra Compositionem nihil significant.

Dic

Dic illas?

1. Αερι, ερι, δα, ζα, λα, λι, βᾶς, ἵππος, *quæ augent: ut,* εἰδηλος, *valdè manifestus. Dicitur* ἄρι *Doribus accipi pro* περί. ἐρίβρεμος, *frenebundus:* δάσκιος, *umbrosus, pro* δασύσκιος: ζάκοτος, *iracundus. In talibus* τὸ ζά *ponitur pro* διά: *sicut in* ζαβάλλω, *pro* διαβάλλω, *calumnior:* ζμικρὸς, *pro* σμικρὸς, *etiam à* ζα *est.* λαικάστρια, ἡ πόρνη, *à* λαικάζω: *quod dicitur à* λα & κάζω, *id est, orno: οἷον* ἡ ὑπὸ Φαύλῳ ἔρωτι κοσμοῦσα λίαν ἑαυτὴν, λιπόνηρος, ὁ λίαν πονηρός, βελιμία, μέγας λιμὸς, *magna fames:* ἱππόπορνος, ἡ μεγάλως πορνεύουσα: ἱππόβιος, *libidinosissimus:* ἱππογνώμων, ὁ μεγαλογνώμων, *magnanimus.*

2. Α & νη, *quæ privant: ut,* ἀθάνατος, *immortalis:* νηκερδὴς, *sine cornibus. Aliquando interdum* πολὺ *significat: ut,* ἄξυλος, *id est,* πολύξυλος. *Sic & νη, ut* νήδυμος ὕπνος, *admodum suaviter membra pervadens somnus Interdum ἅμα: ut,* ἄλοχος, *id est,* ὁμόλοχος, *uxor, à* λέχος *lectus:* ἀκόλουθος, *id est,* ὁμοκέλευθος, *assectator, comes, à* κέλευθος, *via. Interdum ἴσον: ut,* ἀτάλαντος, *id est,* ἰσοτάλαντος, *æquiparandus, æqualis. Interdum ἐναντίον: ut,* Φοίβῳ ἀγνώμονες, *Phœbo adversa-*

versariæ Sophocl. Colonæo de Eumenidibus. Interdum Φιλόπολις, ut, ἄπρος, pro ἀκατέπρος, Nicht wol auff den Füssen. Interdum, τὸ δυς, vel (ut Arist. Μετὰ τὰ φυσικὰ) τὸ μὴ ῥᾳδίως: ut, ἀόρατον, quòd non facilè, non quod omninò non conspicitur. Interdum nihil facit: ut, σάκχυς, ἄσακχυς, sprica: βλητρὸς, ἀβλητρὸς, debilis. τὸ ἀάατον, ἀντιστρεπτικὸν appellatur, non privans damno. Iliad. 4. Eustath. 985.

3. Δυς, quæ contraria τῷ εὖ, difficultatem aut vitium significat: ut, δυσυχία adversa fortuna, εὐτυχία prospera fortuna.

DE CONIVNCTIONE.

Conjunctioni quot accidunt?

Tria: Potestas, Figura & Ordo: δυνάμις, σχῆμα καὶ τάξις.

Dic potestates Conjunctionum?

1. Copulativæ, συμπλεκτικαὶ: ut, καὶ &, τὲ que, μὲν quidem, δὲ autem interdum Copulativæ, interdum Adversativæ.

2. Disjunctivæ, διαζευκτικαὶ: ut, ἢ aut, ἤτε aut, ἤτοι sive.

Quæ huc pertinent?

Particulæ utramvis rem tollentes, ἀφαιρετικαὶ: ut, οὐδὲ, οὔτε, neq.

Dubitativæ, ἀπορηματικαὶ: ut, εἰ, εἰ ἄρα, an vel num. Poët. αἶψα & αἶψαν si fortè.

5. Adversativæ, ἐναντιωματικαὶ: ut, ἀλλὰ sed, καίπερ etsi, εἰ καὶ si etiam, ὅμως tamen, ἦ μὴν atqui, ἤμὲν ἀλλὰ verùntamen: Poët. ἔμπης tamen.

Quæ huc pertinent?

Corrigendi particulæ, ἐπανορθωτικαὶ, μᾶλλον δὲ potiùs vel imò.

Diminuendi, ἐλαττωτικαὶ, γε, γὲν, κἂν, saltem.

4. Causales, αἰτιολογικαὶ: ut, γὰρ enim, καὶ γὰρ etenim, ὅτι quod, ἐπειδὴ postquam, ἐπειδήπερ quandoquidem, ἵνα ut, ὅπως ut, ὥστε ut, μὴ ne. Poët. ὄφρα ut.

Quæ huc pertinent?

Conditionales seu exceptivæ, ὑποθετικαὶ ἢ ἐξαιρετικαὶ: ut, ἤ quatenus, εἰ si, ἂν si, ἐὰν si, εἰ μὴ nisi, ὅτι μὴ nisi. Poët. αἶψα & αἶψαν, si modo.

5. Ratiocinativæ, συλλογιστικαὶ: ut, ἄρα vel ἆρα ergo, ἄν itaque, τοίνυν igitur, διὰ τοῦτο quapropter.

Quæ huc pertinent?

Δηλαδὴ videlicet, δηλονότι nimirum: quæ etiam vim affirmandi habent.

6. Ordinis, τακτικαὶ: ut, τὸ πρῶτον primùm: μετὰ ταῦτα deinde, πάλιν rursus, αὖθις iterum, εἶτα deinde. Demosth. 1. Olynthiaca.

7. Approbativæ, βεβαιωτικαὶ: ut, γε, ἄν. Νὴ Δία ἔνδοξοί γε ἀμφότεροι; Per Jovem illustres equidem ambo, Lucian. εἰ δίκαιος, ὥσπερ ἄν γε δίκαιος, ὁ τῶν ὅλων, ἔφορος ἕτερός ἐστι βίος μετὰ τὸν παρόντα. Si justus est, ut equidem est justus, ille rerum omnium inspector: altera restat vita post hanc. Theodoretus sermone 1. de providentia.

8. Completivæ, συμπληρωματικαὶ: ut, δή, νύ, περ, ῥά, τοί sanè, quidem: πω dum.

9. Potentiales, δυνητικαὶ: ut, ἄν, κε, κεν, utique.

Quot sunt Figuræ Conjunctionum?

Duæ: Simplex: ut, καὶ Composita: ut, καίπερ.

Quotuplex est Ordo?

Triplex: Præpositivus, ut, καὶ, ἀλλὰ. Sophocl.

phocl. tamen in Coloneo: πειράσομαι ἀλλ' ὑμεῖς γε, conamini, attamen vos.

Postpositivus: ut, μέν, δέ.

Communis: ut, ἄρα, ἵνα.

ETYMOLOGIÆ FINIS.

DE MENSIBVS ET DIEBVS.

Recense nomina Mensium ordine Athenienſium.

ἑκατομβαιὼν,	Respondent ferè nostro	Junio.	His Latinis vocabulis etjam recentiores Græci utuntur.
μεταγειτνιὼν,		Julio.	
βοηδρομιὼν,		Augusto.	
μαιμακτηριὼν		Septembri.	
πυανεψιὼν,		Octobri.	
ἀνθεστηριὼν,		Novembri	
ποσειδεὼν,		Decembri.	
γαμηλιὼν,		Januario.	
ἐλαφηβολιὼν,		Februario.	
μυνυχιὼν,		Martio.	
θαργηλιὼν,		Aprili.	
σκιροφοριὼν.		Majo.	

Athenienſes enim à Solſtitio æſtivo, quod

quod apud nos in medium ferè Junium incidit, annum inchoabant, observato præcipuè cursu Lunæ.

ἀνθεστηριὼν magis videtur fuisse Martius: ut doctissimus & diligentissimus Xylander in fine Annotationum in Vitas Plut. docet.

Quomodo dividitur Mensis?

In tres decadas. Prima dicitur ἱσαμένης μηνὸς, instantis vel ineuntis Mensis: altera μεσούντος, vel ἐπὶ δέκα, medij, vel, supra decem: tertia φθίνοντος, λήγοντος, vel ἀπιόντος, præcipitantis, desinentis, exeuntis.

Quomodo dicitur primus dies Mensis?

Νουμηνία, *Novilunium: quia Luna mensem & incipiebat, & finiebat.*

Quomodo ultimus?

ἕνη καὶ νέα, vetus & novus: quia inter elapsum, & proximè sequentem mensem intercederet.

EXEMPLVM DIERVM Mensis.

1. Dies

1 Dies	Calendæ	Νουμηνία.	
2	IIII.	δευτέρα	ἱσαμένης.
3	III.	τρίτη	
4	Pridie Non.	τετάρτη	
5	Nonæ.	πέμπτη	
6	VIII.	ἕκτη	μεσούντος.
7	VII.	ἑβδόμη	
8	VI.	ὀγδόη	
9	V.	ἐνάτη	
10	IIII.	δεκάτη	ἐπὶ δέκα.
11	III.	πρώτη	
12	Pridie Id.	δευτέρα	
13	Idus,	τρίτη.	
14	XVIII.	τετάρτη	
15	XVII.	πέμπτη	
16	XVI.	ἕκτη	
17	XV.	ἑβδόμη	
18	XIIII.	ὀγδόη	
19	XIII.	ἐνάτη	
20	XII.	εἰκὰς	
21	XI.	δεκάτη φθίνοντος, vel πρώτη ἐπὶ εἰκάδι, & sic deinceps.	
22	X.	ἐνάτη	φθίνοντος.
23	IX.	ὀγδόη	
24	VIII.	ἑβδόμη	
25	VII.	ἕκτη	
26	VI.	πέμπτη	
27	V.	τετάρτη	
28	IIII.	τρίτη	
29	III.	δευτέρα	
30	Pridie Cal.	ἕνη καὶ νέα, τριακάς.	

Quando mensis erat 29. dierum, pro δεκάτη φθίνοντος dicebatur, ἐνάτη φθίνοντος. Quando plurium quam triginta, post δεκάδα, ἐνδεκάτη addebatur.

Quomodo his Autores usi sunt?

ἑβδόμῃ ἰσαμένου, *Septimo Idus. Lucianus.*

πρὸ χαιρώνδου ἄρχοντος, ἑλαφηβολιῶνος ἕκτῃ ἰσαμένου: *Prætore Charonda, 8. Idus Februarij. Demosth.* ΠΕΡΙ ΣΤΕΦ.

πρὸ ἄρχοντος μνησιφίλου, ἑκατομβαιῶνος ἔνῃ, καὶ νέᾳ: *Mnesiphilo Prætore, pridie Calend. Julij. Ibidem.*

DE NOTIS NUMERORUM.

Quibus notis designant Græci numeros?

Utuntur Literis Alphabeticis.

Quot modis?

Tribus:

Qui est primus modus?

Quotum locum quæq; littera tenet in Alphabeto, ejusdem loci numerum repræsentat. Itaq; α, 1. β, 2. γ, 3. usq; ad ω, 24. Hoc modo numerantur libri Iliados & Odysseæ Homeri: nec ultra 24. progressio fit.

Qui alter?

Totum Alphabetum in tres classes dividitur. Prima est unitatem ab α usq; ad ι, denarium numerum: hac nota ϛ (quæ τὸ στιγμὴ vocatur) pro senario usurpata.

Secunda est denariorum, ab ι usq; ad ϙ centenarium: interjecta, pro nonagenario hac nota ϟ, quæ ἡ σκόπελος dicitur.

Tertia centuriarum, à ϙ usq; ad finem, pro nonagenario, addita hac notâ ϡ, quæ ἡ χαρακτὴρ nominatur. Singulis his literis & notis cum virgula Toni acuti subscribitur: vel ut quidam volunt, suprà inscribitur: prima classis millenariorum Monadas, secunda Decadas, tertia Centurias significat.

Qui tertius?

Sex duntaxat Literæ adhibentur.

Ι. *unitatem significat.*

Π πέντε.

Δ δέκα.

Η ἑκατόν.

Χ χίλια.

Μ μύρια.

Hæ omnes, præter Π, usq; ad numerum quaternarium, sive per se, sive per alios adjunctæ multiplicantur.

Decadum, Centuriarum, Chiliadum, & Myriadum quinarios, hæc elementa, Δ, H, X, M, Literæ Π inclusa significant.

Major numerus in Compositione minorem præcedit, & in secundo, & in tertio modo.

1	α	I.
2	β	II.
3	γ	III.
4	δ	IIII.
5	ε	Π.
6	ϛ	ΠI.
7	ζ	ΠII.
8	η	ΠIII.
9	θ	ΠIIII.
10	ι	Δ.
11	ια	ΔI.
12	ιβ	ΔII.
13	ιγ	ΔIII.
14	ιδ	ΔIIII.
15	ιε	ΔΠ.
16	ιϛ	ΔΠI.
17	ιζ	ΔΠII.
18	ιη	ΔΠIII.

19	ιθ	ΔΠIIII.
20	κ	ΔΔ.
21	κα	ΔΔI.
22	κβ	ΔΔII.
30	λ	ΔΔΔ.
31	λα	ΔΔΔI.
32	λβ	ΔΔΔII.
40	μ	ΔΔΔΔ.
41	μα	ΔΔΔΔI.
42	μβ	ΔΔΔΔII.
50	ν	[Δ].
51	να	[Δ] I.
52	νβ	[Δ] II.
60	ξ	[Δ] Δ.
70	ο	[Δ] ΔΔ.
80	ϖ	[Δ] ΔΔΔ.
90	ϙ	[Δ] ΔΔΔΔ.
100	ρ	H.
200	σ	HH.
300	τ	HHH.
400	υ	HHHH.
500	φ	[H].
600	χ	[H] H.
700	ψ	[H] HH.
800	ω	[H] HHH.
900	ϡ	[H] HHH.

1000	,α vel ā	X.
2000	,β	XX.
3000	,γ	XXX.
4000	,δ	XXXX.
5000	,ε	[X].
6000	,ς	[X]X.
7000	,ζ	[X]XX.
8000	,η	[X]XXX.
9000	,θ	[X]XXXX.
10000	,ι	M & ϐ.

Postremò notandum, δ̄ quatuor significat, δ quatuor millia, δ'' quartam partem. Sicut Coss. significat 1. Consulem, Coss. 2. Consules. Impp. 2. Imperatores: ita ξ̄ξ̄, sexagesimas. Ageminatio affert pluralem numerum.

ξ̄ξ̄ ς̄ sexagesima sex.

Ut autem Casus exprimatur, ultima syllaba superimponitur.

DE TONIS.

Prima Regula.

Quælibet dictio habet unum tantum Acutum, aut Circumflexum: cæteræ Syllabæ omnes gravantur: ut, ἄνθρωπος, ποιοῦμεν.

Quid

Quid excipitur?

Dictiones Encliticæ, quæ rejiciunt Tonum suum in finem præcedentis dictionis: ut, ἄνθρωπός τις, δοῦλός ἐστι. *Sic in Trochaicis* ἄνδρά μοι. *Et in alijs pedibus ante* σΦ *Pronominis,* Ατρείδης σΦισι, πολλάκις σΦεας. *Alia omnia excipe,* μισσῶνΣε, σοΦός τε, Ατρείδης τε, πανδέτω τε, ὅπι τε: *in quibus Enclitica Tonum suum abjicit. In talibus verò,* ΦίλΩ ἐστιν. *Enclytica Tonum retinet. Item in talibus,* ΦοῖνιξΞ ἐστὶ, *quia posterior longa Positione.*

τὸ ὀρθοτονεῖσθαι & ἐγκλίνεσθαι, *inter se opponuntur.*

In quibus partibus orationis inveniuntur Encliticæ?

1. *In Nomine,* τις, τινός: τϐ & τω, *pro* τινός & τινὶ.

2. *In Pronomine,* μϐ, μευ, μοι, με: σϐ, σευ, σοι, τοι, σε: οἱ, μιν: σΦι, σΦιν, σΦισι, σΦε, σΦεας, σΦωε: *sed non semper omnes. Post* ἑνεκα *Præpositionem, & disjunctivam Conjunctionem, non sit* ἔγκλισις: *ut,* ἑνεκα, σϐ, ἢ σὲ ἢ μέ.

3. *In Verbis* εἰμὶ & Φημὶ, *cum alijs Personis Præsentis Indicativi, excepto* Φής.

4. *In*

4. *In Adverbijs,* πού, πᾶ, πῆ, πῶ, πως, πότε, ποθί, πόθεν *cùm infinitè accipiuntur.*

5. *In Conjunctionibus,* γε, κε, τε, κεν, περ, ῥα, νυ, νυν, *Synenclitica vocantur, quando plures Enclitica conjunguntur: ut,* τύπτεσί τινές με.

Inclinata dicitur, quæ acutum in gravem mutat in contextu orationis: ut, τὸν, γὸρ αὐτῦ.

Quid de ἐστὶ præcipuè sciendum?

ἔστι *post* οὐκ, εἰ, ὡς, καὶ ἀλλὰ, τοῦτο, *& sententiam inchoans,* παρεξυτόνε ται: *ut,*

οὐκ ἔστιν ἄλλος, *Non est alius,* ἔστι πόλις ἐφύρη, *Est urbs Ephyre.*

Secunda.

Monosyllabum Naturâ longum, circumflectitur: breve verò aut positione longum, acuitur ut, ὦς, φῶς, νῶϊ, ὅς, ἁλς.

Quæ Syllaba dicitur naturâ longa?

Quæ Diphthongum habet aut longam Vocalem.

Quid à Regula excipitur?

1. *Quædam Naturâ longa acuuntur: ut,* φρεώ, πᾶς.

2. *Monosyllaba longa post* ἀφαίρεσιν *circumflectuntur: ut,* ἔφλυ, φλῶ. *post* ἀποκοπὴν *acuuntur: ut* χεῆμι, χρῆ.

3. To-

3. *Tono carent,* ἐκ, εἰς, ἐξ, ὁ, ἡ, ἀχ, οὐκ, ὡς, ἂ *tamen, & ὡς in clausulis* ὀξυνόμενα: *ut,* ἔξεστι δὲναι κλῶσον καίσαρι ἢ ἄ, ὅτε φαίνεται, καὶ ἢ κὰ ὡς. *Metaphys. lib. 3. cap. 6.*

Tertia.

Dissyllabum priorem Naturâ longam, sequente brevi, circumflectit: cætera dissyllaba acuuntur: ut,

χρῆμα, αὖλαξ, λόγος, τύπτω, ἔρως, ἄστρον.

Quarta.

Polysyllabum ultimâ longâ, penultimam acuit: ut, ἀνθρώπῳ, λεγέτω.

Cur dicis, ultima longa?

Græcus de Tono judicaturus, inspicit ultimam: Latinus penultimam.

Quid præcipuè ab hac Regula excipitur?

Attica: ut, Νικόλεως, ὄφεως.

Quinta.

Polysyllabum, ultima brevi, antepenultimam acuit: ut, ἄνθρωπος, λέγομεν.

Dic aliquot exceptiones?

1. Δεμωλεός, ἐναντίος, ἀθρόος, ἀπλόος.
2. χαρίεν, *& similia Neutra,* παροξύνονται.
3. τεῖχος, τεῖχιον.
4. Δὸς, δοτός; χὲς, πρόχες.

5. Ver-

5. *Verbalia in* εος, *ut*, πακτέος, παροξυνέος.

6. *Composita à* βάλλω, χέω, πολῶ *cum Præpositione* περιπαροξύνεται, *cum alio quopiam* παροξύνει: *ut*, περίβολος, περίχυσις, ἀμφίπολος: ἐκβόλος, οἰνοχόος, ὀνειροπόλος.

7. *Participium Præteriti Passivi* παροξύνεται: *ut*, τετυγμένος. *Excipe trisyllaba poëtica, Augmento carentia: ut*, βλημένος, *pro* βεβλημένος.

Secus ἀκαχμένος, *pro* ἠκαχημένος; *quia tres syllabas excedit: Quidam tamen etiam* ἀκάχμενος.

8. Οὐρανόθε, ἐρεμνόθι, ἐρεμνόθεν, λεσχόθεν, *& his similia*, παροξύνονται. *Excipe* οἴκοθεν, ἄλλοθεν, παίτυθεν.

Sexta.

Ultimam acuunt, aut in contextu orationis gravant.

1. *Verbalia in* της, της, τος, μος, *& in* η: *ut*, δοτήρ, ποιητής, ζειστός, λαγιστμός, τυπή. *Præter* ἐρέτης, ὁμότης, ἐξώστης, καταλύτης, κλίστης, πλανήτης, κυβερνήτης, θέτης, σωθέτης, ἐκθέτης, ἐπαινέτης, ἐναιρέτης, ἐμπαίκτης, ἁπλέκτης, συλλέκτης, καθάρτης, ἀφαχαράκτης, πλήκτης.

Patronymica in ας *&* ις: *ut*, ἰλιάς, νηρηίς.

3. *Nomina in* ως: *ut*, βασιλεύς, πηλεύς.

4. *Nomina quartæ Contractorum*: *ut*, λητώ, αἰδώς.

5. *Multa Substantiva secundæ, tertiæ, quartæ, quintæ Simplicium: ut*,

ὀργυιά, κριθή, ἡδονή, κορυφή, αἰγυπιός, χηραμός, λαγώς, τιλάν, λιμιλώ, δελφίν, ἀμπελών, μελιτιών, πολήρ, ἰχώρ, λαμπάς, ταχυτής, πατρίς, χλαμύς, ἰδρώς, ὀδύς, βαπτήξ, κυαμοτρώξ.

6. *Peregrina multa: ut*, ἰωσήφ, Φαρμυθί.

7. *Nomina adjectiva in* κος, λος, νος, ρος, σος, κακός, καλός, δεινός, ἀνθηρός, εἰκοσός, πολλοσός. *Præter*. λίθινος, μόνος.

8. *Adjectiva in* υς, *& in* ης *primæ Contractorum: ut*,

ταχύς, ἀληθής. *Sic* ἡμιθνης, πρόβλης. *Secus in* σωνήθης *&* παμμεγέθης.

9. *Pronomina*, ἐγώ, ἐμός, ἑός, σεός, αὐτός.

10. *Imperativi Aoristi quinq.* ἐλθέ, εἰπέ, ἰδέ, λαβέ, σῶρ.

11. *Participia Præteriti Activi & Medij, Aoristi secundi Activi, & utriusq. Passivi: ut*, τετραχώς, τετραγώς, ταγών, πεχθεις, ταγεις, *Sic* ἑών, κιών.

12. *Participia Præsentia & Aoristi activa*

Verborum in μι: ut, τιθείς, θείς, ἱσαί, σαί, δι-δάς, δάς ζεύγνυς.

13. *Adverbia in ει, π, & δον, item infinitè accepta, & quædam alia: ut,* αὐλοδοεὶ, ἀσπονδί, ἐβραδίσι, δουρί, βοτρυδόν, ποτέ. δηλαδή, ἐπαιδὰν, δρεάζ, δπαιζ.

14. *Præpositiones dissyllabæ βαρύνονται: ut,* ἄνευ, ὑπὲρ. *Casui verò suo postpositæ, aut positæ pro Verbis: transferunt in priorem syllabam Tonum: ut,* Σοφίας πάρεμι. παρνασὸν κάτα. πάρεχε pro πάρεστι. Διὸ *non transfert Tonum; propter* Δία, ἀ Ζεύς.

15. *Quædam Conjunctiones,* ἀλλὰ ἀτὰρ, αὐτὰρ, ἀλλαμὴν ἤ.

Septima.

Nulla brevis, nec Positione longa circumflectitur, sed tantùm syllaba naturâ longa: ut, οἰνοχόη, ταγέων, ποιεῖσι.

Octava.

Longa ante longam non circumflectitur: ut, ποιούτων.

Nona.

Ex acuta & gravi syllaba fit in contractione syllaba circumflexa: ut,

φάος, φῶς: ποιέω, ποιῶ: ποιέομεν, ποιοῦμεν.

Non contrà: ut, ἑταῖος, ἑτῶς.

Quid

Quid in hac Regulâ excipitur?

1. χρύσεος, χρυσοῦς.

2. *Duale in ω acuitur, non circumflectitur: ut,* Νόω, νώ: νῶϊ, νώι: *ab* ἐγὼ.

3. *In quarta Contractorum Accusativus ab ω acuitur, ab ως circumflectitur: ut,* ἡ λεὼ, τὼ λεὼα, λεὼ: ἡ αἰδὼς, τὼ αἰδόα, αἰδῶ.

Decima.

Genitivus pluralis primæ Simplicium εἰ-σῶται: *ut,* τῶν αἰνειῶν, ταμιῶν. *Excipe* χρῆσις, χρήσων: χλιδὼνις, χλιδόνων: ἑτησίαι, ἑτησίων: χειροτέχνης, χειροτέχνων.

Undecima.

Genitivus pluralis secundæ Simplicium Substantivorum, & Fœminorum Adjectivorum à Masculinis quintæ Declinationis, circumflectitur: ut, Τῶν μεσῶν, μελαινῶν, ἡδειῶν, τυπτουσῶν.

Duodecima.

Genitivus & Dativus à Nominativo acuto Isosyllabus ultimam in omni Genere ac Numero circumflectit: eandem Accusativus & Vocativus acuit: ut, Ποιητὴς, οῦ, τῇ, τὴν, ὦ ποιητά. Καλὸς, λοῦ, λῷ, λὸν, ὦ καλέ. *Sic,* μία, μιᾶς, μιᾷ, μίαν: δύο, δυοῖν: ἄμφω, ἀμφοῖν.

Quid excipitur?

Λεώς, & λεώ: νέως, & νεώ.

TERTIADECIMA.

Dissyllabus Genitivus & Dativus Singularis quintæ Declinationis, & Dativus Pluralis, δεῖπνου: *Genitivus Dualis ac Pluralis* δείπνοιν: *reliquorum Casuum penultima naturâ longa a circumflectitur, diversa acuitur: ut,* θήρ, ρός, ρί: θηροῖν, ρῶν: θῆρα, θῆρε, θῆρες, θῆρας: φλέψ, βός, βί, ψί, φλεβοῖν, βῶν: φλέβα, φλέβε, φλέβες, φλέβας. *Sic* γυνή, γυναικός, γυναικί, γυναῖκα, *&c.*

Quid excipitur?

1. *Aoristi* παροξύνονται, θείς, θέντος: σύς, σύντος: δύς, δύντος.

2. *Genitivi,* δάδων, λάων, κράτων, παίδων, πάλων & πᾶσι, δμώων, θώων, τρώων, φώδων, φώτων, *luminum.*

QVARTADECIMA.

Polysyllaborum Obliquorum quintæ Declinationis, à Nominativo acuto aut circumflexo, penultima naturâ longa, ultima brevi, circumflectitur, diversa acuitur: ut, Τιτάν, τᾶνος, τᾶνι, τᾶνα. τυπῶν, ῶντος, ῶσι, ῶσιν, ῶσιν. ποιμήν, μένος, μένι, μένα, ῆρα, κλῆς,

κλῆος, κλέος, κλεῖ, κλέα. *Sic* πατήρ, πατέρος & πατρός, πατράσι: μήτηρ, μητέρος & μητρός, μητράσι.

QVINTADECIMA.

Circumflexa penultima in Augmento dissyllaborum Simplium, manet etiam in Compositis: ut, εἶχον, κατεῖχον: εἶπον, κατεῖπον. *Præter* οἶδα, σύνοιδα.

SEXTADECIMA.

Circumflectuntur.

1. *Nomina hujusmodi in penultima:* ὦ πρόφητα, βαλανεῖον, σκηπτοῦχος, ἡ στρατιῶτις. *Sic,* ὦ εὐδαῖμον, λακεδαῖμον, παλαῖμον. *Sic* ὁ λαχνῆεν, φωνῆεν.

2. *Vocativus in* ᾶ *in ultima: ut,* ὦ βασιλεῦ.

3. *Futurum secundum activum Verbi & Participij, in ultima: ut,* παύσω, παυσῶν.

4. *Futurum primum Atticum & Verborum quintæ Conjugationis, in ultima: ut,* κομιῶ, κομιῶν: πτερῶ, πτερῶν.

5. *Futurum secundum medium, in penultima: ut,* παύσομαι.

6. *Futurum primum Atticum, & Verborum quintæ Conjugationis, in penultima: ut,* νομιοῦμαι, πτεροῦμαι.

7. *Aoristus secundus, & Futurum secundum Infinitivi activi, in ultima: ut,* ταγεῖν.

8. *Vterq. Aoristus Subjunctivi passivi, in ultima: ut,* ἐὰν παχθῶ, παγῶ.

9. *Secunda Persona Aoristi secundi Imperativi medij, in ultima: ut,* παγὲ. *Præter* τέα πε, θπλάθε, χλόε, ἀφίκε, ἐύγνε.

10. *Adverbia in ε, in ultima: ut,* παπταχῆ. ἐδαμῆ. *Præter* ἰὲ, ἰδέ.

DECIMASEPTIMA.

αι in Nominativo & Vocativo plurali secundæ Declinationis, & in fine verborum, censetur breve: ita & οι in Nominativo & Vocativo plurali tertiæ Declinationis: ut, τάπλομαι, μῦσαι, ἄνθρωποι, οἶκοι. *Sic* πεφύκαμεν. Ποιήσαι *Optativum* παροξυνὲ): ποιῆσαι *Infinitivum* περισπᾶ): ποίησαι *Imperativum* παροξυνὲ).

DECIMAOCTAVA.

Τὸ ἰδίωμα, ἡ διαφορὰ, ἡ συνθεσις, καὶ ἡ συγκοπὴ, *sæpè tonum mutant: ut,*

1. Ἀχιλλεὺς *communiter,* Ἀχίλλης *Doricè:* Ἀχιλλεῦ *communiter,* Ἀχιλλῆ *Jonicè.*

2. Θεὰ, *dea,* θέα *spectaculum,* πᾶι *omne,* Παὶ *Pan.* χαρίεν *scitum,* χάριεν *scitè. De his opusculum Cyrilli.*

3. Σοφὸς, φιλόσοφος: κεῖμαι, πρόκειμαι: εἶπὲ, κάτειπε: ἀχῶ, ἀνάαχω: δῶμαι, ἀπόδωμαι: ἀθλικῶς, ὑπερφυΐκως.

4. Φλοιὸς, φλοῦς, φλοῦε: χροιὰ, χρόα: δειρὴ δέρη.

NOTA.

In Verbali cum Nomine composita Activa significatio παροξυνέται, *Passiva* περισπᾶται: *ut,* ξιφοκτόνος, *qui gladio occidit:* ξιφόκτονος, *gladio occisus.* λαοτρόφος, *alens populum:* λαότροφος, *à populo alitus.*

At πολύστονος πρόξ, *quæ multos gemitus attulit. Euripides Phœnissis.*

DECIMANONA.

Ἡ ἀποκοπὴ καὶ ἡ προσαγωγὴ *Tonum non mutant: ut,* Ταπέμενα, ταπέμεν: λόγος, λόγοισι: θεοῖς, θεοῖσι. *Præter* τοῖος, τοιόσδε: ὅτος, ὁτοσί.

VIGESIMA.

Acutus ultimæ Apostropho ablatæ in penultimam migrat: ut,

Σοὶ ταῦτ' ἀρέσ' εἴη, *Placeant tibi hæc. Soph. Tyranno.* Δεῦ' ἔπαθον, *Gravia sum passus.*

Φήμ' ἐγώ, *non* Φημ' ἐγώ. *Scholiast. Aristoph.* πλέτω, *ad versum 143.*

Hoc in ἀπ' ἐμοῦ, *& similibus, non fit: quia non* ὀξύνεται, *sed* βαρύνεται.

VIGESIMAPRIMA.

Derivata sæpè imitantur sua primitiva, ut, θήρ, θηρί, θηρίον. ἀγρός, ἀγρόθεν.

NOTA.

Acutus primitivi vertitur sæpenumerò in Derivatis in Circumflexum: ut, ἀγορά, ἀγορᾶ: κορυφή, κορυφᾶ. *Sic* ῥώμη, ῥωμᾶ: ἄλλος, ἄλλοῖος.

DE QVANTITATE SYLLABARVM REGVLÆ.

PRIMA.

Vocalis longa, & Diphthongus habens Vocalem sequentem, sæpè corripitur: ut,

Ἄξω ἑλών, ὁδέκεν κεχολώσεται, ὃν κεν ἵκωμαι. *Ablatum abducam: is verò irascetur, ad quem venero. Iliad. 1.*

Rariùs in medio dictionis: ut,

Οὐδὲ γὰρ ἐδὲ Δρύαντος ὑὸς κρατερὸς Λυκόργου: *Neq; enim quoq; Dryantis filius fortis Lycurgus. Iliad. 1.*

Rarissimè ante Consonantem: ut,

Εἰ δέκεν οἶκαδ' ἵκωμαι, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν: *Quod si domum venero, charam in patriam. Odyss. 2. In hoc verò primo versu Apollonij,* δέχομαι σέο, φῆτε, παλαιγενέων κλέα

κλέα φώτων μνησόμεσθα: κλέα *corripit a, quia Syncope, pro* κλέεα.

ι & υ in Diphthongorum solutione corripiuntur: ut, πᾶϊς, εὐχάλκυ.

SECUNDA.

In Positione, Muta cum Liquida, item κλ, πλ, μν, *Syllabam naturâ brevem facit ancipitem: ut,*

πολέων δὴ οἶνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους: *Navigans per nigrum mare ad alienigenas, Odyss. 1.*

Οἱ δ' ἐπωφέλησαν οἱ δ' πατρὸς τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν οὐκ ἠθέλησαν: *Filij verò, qui subvenire poterant patri, id facere noluerunt. Sophocles Colonco.*

Rariùs liquida cum muta: ut,

ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέζω κακὸν, κεὐ δέκεν ἄλλον σεῦ ἀπαλεξήσαιμι: *At ego tibi nihil nocebo, sed & alium nocere prohiberem. Iliad. 24.*

ὀκλέγω *non corripitur, quia muta & liquida dirimuntur.*

NOTA.

1. *Vocalis brevis dictionem finiens, sæpè producitur à duabus Consonantibus, aut Duplici, dictionis sequentis: ut,*

ἐκ δ' ἔρυσε Χρυσηΐς νηὸς βὴν ποντοπόροιο: *Egressa quoq; est Chryseis è nave pontum transeunte. Iliad. 1.*

Excipe Iliad. 2. οἱ τε Ζάκυνθον ἔχον. *Et qui Zacynthum habitabant. Cogit necessitas: alioqui* Ζάκυνθος *non ingrederetur Heroicum versum.*

2. Σ *interdum eliditur, nec positionem facit: ut,* ἕζετο δ' ἐπτάπυργον ἐρώησ πολύφωνος κορώνη: *Vespertina sedebat garrula cornix.* Aratus.

Nonnunquam Liquida brevem Vocalem extendit, sicut Positio: ut, Πολλὰ λισσομένη. *Multum precata. Iliad.*

Sic Φιλομειδής, *Aeolicè verò* Φιλομμειδής.

Tertia.

Vocalis anceps ante Vocalem sæpè producitur, sed observanda est autoritas Poëtarum: ut, ἰητρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων. *Medicus enim multis aliis anteponendus. Iliad. 11. Vide de Ancipitibus infrà.*

Quarta.

Derivatum aliàs sequitur naturam sui primitivi: ut, δίκη, δίκης, δίκαιος, δικαιοσύνη, ι *corripiunt. Sic* δορκὰς, δορκάδος, τὸ α: Νίκη, νίκης, νικῶ, νικητής, ι *producunt. Sic* πατὴρ, πατέρος, τὸ α. *Aliàs non sequitur: ut,* ὦρος *longum:* ὠρὸς *breve.*

Eadem est quantitas Temporum à se invicem derivatorum: ut, κρίνω, ἔκρινον, ι *longum habent:* κρινῶ, κέκρικα, *breve.* ἔκρινα *verò id producit, ut &* κρῖνον, κρίναιμι, *&c.*

Quinta.

Composita sunt ferè æqualia simplicibus: ut, τιμὴ, ἔντιμος, ι *longum:* γωνὴ, αἰσχρόγυνος, υ *breve.*

Sexta.

Composita prioris partis Ancipitē corripiūt: ut, μεγάθυμος, καλλιπάρηος, γλυκύθυμος.

Septima.

A *Doricum pro* η *producitur: ut,* ἀδὺ *pro* ἡδύ. λωβάσηαι *pro* λωβήσηαι.

Excipe Iliad. 3. v. 130. νύμφα φίλη.

Octava.

Genitivus in αο *&* αων *producitur: ut,* αἰνείαο, αἰχμηλάων, πυλάων.

Nona.

α *Vocativi singularis ab* ας *primæ, & a duale primæ & secundæ simplicium, producitur: ut,* ὦ αἰνεία, τὼ αἰνεία, τὰ μέσα. *Sic* ὦ αἰνεία *Doricum. Ab* ης *Vocativus corripitur: ut,* ἱππότης, ἱππότα.

Deci-

DECIMA.

Ια, αια, & εα, *Fœmininorum Adjectivorum producuntur: ut,* ἡ ἁγία, ἡ δικαία, ἡ ψυχηέα, ἡ σοφωτέα. *Præter* Δᾶ, μῖα, σεβάσμια, πότνια, πέπειρα. *Producuntur & Fœminina Substantiva in* εα: *ut,* πῆχα, αὖρα, λαύρα, σαύρα, φαίδρα, πέτρα, ἄχρα. *Item, Acuta: ut,* χάρα. *Corrip.* πῖρα, σφῖρα, γῖφυρα, ἄρκυρα.

UNDECIMA.

Ια *Fœmininorum substantivorum* δα, θα, *producuntur: ut,* ἡ σοφία, ἡ λήδα, ἡ κισσαίδα.

DUODECIMA.

Εια *ab* εὺς *&* έω *producitur, ab Adjectivis prima Contractorum corripitur: ut,*

Βασίλειος, βασιλεία, *Regia,* βασιλέως, βασιλεία, *regnum:* ἀληθὴς, ἀλήθεια.

TERTIADECIMA.

αν *Accusativi singularis Primæ Simplicium producitur: ut,* τὸν αἰνείαν. *Secundæ corripitur: ut,* μέτραν, ἱμερτέαν. *sic Vocativus* ὦ αἶαν, *ab* αἶας. *Corripitur &* ἄπαν. *Item* παῖς *in compositione: ut,* παιάεις. *Producuntur Masculina in* αν: *ut,* ἀλκμαίων.

QVARTADECIMA.

ας *Casuum primæ & secundæ simplicium, item Participiorum Nominativi Casus, producitur: ut,*

ὁ αἰνείας, τοῦ αἰνείαο: τῆς ἱστορίας, τοῦ ἱστορίαο: τύψας, ἐσσας, σας. *Doricè & Aeolicè,* τοῦ αἰνείας, τὰς ὄχνας, *corripitur. Sic & Particip.* δῆτας.

QVINTADECIMA.

ας *Neutrorum, & Accusativi pluralis quintæ, & Adverbiorum corripitur: ut,*

τὰ κέρα, τοῦ ἔλλοπος, ἀγκαί. *Sic* ὑμέας.

SEXTADECIMA.

Anceps finalis in Neutris non contractis corripitur: ut, γάλα, σίνηπι, ἄστυ.

DECIMASEPTIMA.

Anceps ante ξ *&* ψ *naturâ brevis: ut,* αὖλαξ, αὐλακος: κίλιξ, κίλικος: κατῆλιψ, κατηλιφος. *Excipe* θῶραξ, θῶρακος: ἱέραξ, ακος. *Producuntur in obliquis etiam* ῥάξ, ῥᾶγος: χρυψ, χρυπὸς: τέρπιξ, ιγος: φοινιξ, ικος: κόκκυξ, υγος: κῆρυξ, κήρυκος, *plerunq; producitur.*

DECIMAOCTAVA.

ι, ις, ιν, *Finale corripitur: ut,* ἄνεμοι, νᾶϊς, σὺν-

δύῃφι, τάῤῥεσι, μεγαλωσὶ: πόλις, πόλιν; Prater: demonstrationis causa additum: ut, τωὶ, δδρί.

Et nomina Literarum, ξῖ, πῖ.

Δικαλάληκτα quoq; producuntur: ut, ῥὶς, ῥὶν, ἀκλὶς, ἀκλὶν. Sic, ἡμῖν, ὑμῖν. Producitur & ἀρπὶς.

Decimanona.

υ finale, υς, ω corripitur: ut, δάκρυ, σύ μεασηγὺ, μελαξὺ, πῆχυς, βαθὺς, αἰθὺς, τὸ βαθύ, τὸ ζάγνυὼ, τοίνυν. Producuntur 1. nomina Literarum, μῦ, νῦ. 2. Verba ἔφω, ἔφυς, ἔφυ, φῦ: & Particip. φὺς, ζάγνὺς. 3. μῦς, σῦς, ὀφρῦς, ὀνυῦς. 4. δικαλάληκτα, μόσυω & μόσυς. 5. μάρτυς, ἰχθὺς Oppiano anceps est.

Vigesima.

A crescens in Verbis corripitur, sed ante σι producitur: ut, ἔτυψα, ἔτυψας, ἐτύψαμεν, βεβάασι, ἴβάασι. Excipe, παῖδα δε μοι λύσαλε φίλω: Filiam mihi dimittite charam. Iliad. 1. Et ἐκγυάαλε, in vita Homeri apud Herodotum. τ' ψηλαὶ ἢ πεφύκασιν ἀγχόθι πεύκαι: Altæ enatæ erant juxtà piceæ. Theocrit. Idyl. 27. Sed ne quis dicat, legendum esse, πεφύκασ' ἀγχόθι: & Græca carmina scribentes nostro seculo condemnet, qui τὸ α ante

ante σι interdum corripiunt: So kömpt mein froiñer Nicander den armen tropffen zu hülff/ Theriac. v. 789. apertissimè dicens, βρεχαὶ δ' ἐσκλήκασι χηλαί. Nos verò ne temerè hæc imitemur.

Vigesima prima.

Penultima Aoristi primi extra Indicativum quoq; longa est, etiamsi Augmentum abjecit: ut, ἄρον, ἐὰν ἄρω.

Vigesima secunda.

Omne Participium activum Fœmininum penultimam producit: ut, τάξασα, ἱσᾶσι, σᾶσα.

Vigesima tertia.

Præpositiones, ubicunq; non est Diphthongus aut Positio, corripiuntur. Productæ inveniuntur in priori Syllaba, παρὰπὸν παραλίλω, διὰ, διάβολος, ἀπὸστε, πὸτε ἐχές. In posteriori διαβολὴ, καταμάρψας, καταμελεῖσι, ἀπομοιρᾶσθαι.

Vigesima quarta.

Particulæ α αει, ειει, ζα, δυς, corripiuntur: ut, ἄθεος, ἀείδηλος, ἐρίπμος, ζάθεος, δυσώδης.

Vigesima quinta.

Sæpè necessitas ancipitem aut brevem Vocalem,

calem, producit: ut, ἀθανάτες μὲν πρῶτα θεὸς: *Immortales primò deos.* Pythag. Ibi a ϝεργατικὸν extenditur. τόσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν. *Tot porcorum greges, tot greges lati caprarum.* Od. ξ. 14. *Et inter ambientes longas:* ut, ὡς κακοεργίης εὐεργσίη μέγ' ἀμείνων. *Rectè facere multò præstat, quàm improbè.* Odyss. 22. v. 174.

CATALOGVS DICTIONVM, IN QVIBVS ANCIPITES VOcales producuntur.

A in antepenultimis Syllabis productum.

1. A *ante Vocalem* ἀάατος *medium a producit.* ἀένα, ἄερ, ἄϊδ, ἄϊδος εἶσω, *Theognis*, ἀϑαλής, ἄϊκες, ἀϊκή, ἄϊσω, ἀκράαντος, ἄονες, ἀχαϊκὸς. Βιάομαι, βαγάϊς, ἐκραάϑω, ἐλάϊνος, ἰάομαι, καλαΐγδω, κεράατα, κράατι, λάασι *lapidibus. Orpheus.* λαίϊλης, λάϊνος, λαΐνεος, λαοδάμεια, *& reliqua à* λαὸς, ζωάορος, κραύνω, ἄασε *nocuit.* ῥάϊσα, ταὔγετον, τεράατα, τετράορος.

Anceps est ἀείδω *&* χαΐδιον.

2. Αγ. ἰϑαγενὴς, ναιαγέω, *quia* ναιηγέω, νεαγενὴς, *quia* νεηγενὴς. ξαδίζω, σφραγίζομαι. σμαραγήτης, φαγίνεος, *quia* φηγίνεος.

3. Αδ. ἀδηκώς, ῥάδιος.

4. Αθ. καϑυλλὶς, ῥάθυμος.

5. Ακ. ἀκάστιος, δίφακον, δίφακόσιος, τριακόσιος, *&c.* λακέω, μακεδανὸς, συρακόσιος. Φαιακία.

6. Αλ. ἀλέα *calor.* ἄληκτος, ἀλοσύη, ἀναλίσκω, ἀνάλωσις, κεφαλῆνες, μαλακὸς, σαλαγμὸς, Φαλάνη, ἀναλώσας *corripitur Aristoph.* πλούτῳ. *vers.* 381.

7. Αμ. ἄμη, ἀμηδὸς, ἀπαμαία, δαμοίτας, δδαμίπτω. *Indiff.* ἀμάω.

8. Αν. ἀείφελος, ἀϊψὸς, αὔμεος, δαύσις, κατάϊπτω, κεφάϊνον, κεφάϊος, κεφαϊωσις, μανικὸς, νεανίας, πανανιδὸς.

Commune. ἀγανόφρων.

9. Απ. ἀπάλαμνος, ἄπορος *pro* ἤπορος. ἀπεννὴς, ἀπιδανὸς, δραπέτης, δραπετίδης, ῥάπεια. *Anceps* Ἀπόλλων.

10. Αρ. ἄραομαι, ἀρήτη, ἄρητος, ἀρήτης, ἀρήτειρα, ἄρλιον urbs, ἄριστον *prandium*, ἀμαρακὶς, πάραβος, καρίων, μαρύομαι.

11. Ασ. ἀσιάδης, ἀσωπὸς, διπλάσιος, *quia* διπλήσιος, ἐπασσίμως, ἴκρατία, ἰάσιμος, κορᾶσιον, πασιφάη, πασιφάης. πάσιδαι *pro* κλησιδαι, *primâ producit: pro* γάσαδος, *corripit*

12. Ατ. ἀτάλλω, ἄτερ Θ, ἀτηρὸς, βατήελον, διδυμαλόκΘ, θάτερον, λαβρία, λατύπΘ.

13. ΑΦ. ἐπάΦΘ.

14. Αχ. τραχὺς Θ.

In Penultimis.

1. A *ante vocalem*, ἀθεραΐς, ἀκραής, ἀμφιάραος, ἀρραΐς, ἄων, δαήρ, δικραής, θαῖς, κεφάας, λάας, λαίγξ, λαὸς, λαΐς, ναΐς, ναὸς, παμφαής, παὼς, πολυαΐξ, πραής, πρᾶΘ, ἡρεάων, πολεμαΐς, ῥάων, ΦᾶΘ, χάων. *Et composita ab ἄω*: ἁλιαὴς, βαρυαὴς, δυσαὴς, ζαὴς. *Et in αων, per ονΘ declinata*: *ut*, ἀλκιμάων, ἀμυθάων, ἀρπεάων, ἑλικάων, διδυμάων, ἰκελάων, λυκάων, μαχάων, ὀπάων, ποτιδάων, σωκοπάων, τυΦάων. *Sic* ποτιδάων, *propter ambientes longas. Verba in αω purum & εαω, producuntur*: *ut*, ἰάω, περάω. *Excipe* ἀμφιάω, ἐψιάω *propter ambientes*, ἐπέχρεων *corripitur. Producitur &* παιάνω, *propter ambientes. Item* κάω *&* κλάω, *pro* καίω *&* κλαίω.

Indifferentia sunt ἀὴρ, ἄρρ, ἴλαος, μιμαώς.

2. Αγ. ἀαγὴς, ἄγις, δαγὴς, ἔαγε, ἰαγὼς, περιαγὴς, περαγὼς, πρᾶγμα, Φαγὶς, τάγΘ.

3. Αδ. ἄδος, εἰς, ἄδε, ἑαδὲ, ἑαδὼτ, λάδας, λάδων: οἰλάδης. *Alias patronymica in αδης &* ιδης *corripiuntur*, ὀπιδὲς, ατάδιξ.

4 Αἰ.

4. Αθ. ἄθλον, κεφάθΘ, περαθὲς, πραθάς.

5. Ακ. ἄκις *fluvius*, ἄκων *invitus*, δικΘ, θράκη, λέλακας *strepis*, οἴακες, *ab* οἴαξ.

6. Αλ. ἄλες, ἀμάλη, δαλὸς, κᾶλα *lignum*. ἀμφάλη, πενῆκε ταλαφαλΘ, σκλήμ, σαρδανάπαλΘ, σύμφαλΘ, πᾶλις, τριπέφαλΘ.

Commune, καλὸς.

7. Αμ. ἀμὸς *noster*, ἀμὸς *corripitur* 27. *Idyl. Theocryti*. δᾶμις, δάμων, πεπεαμαι, συγκεχαμὼς. τὰμὰ *mea*, Φερσεφάμος, βάλσαμον, *Nicander Theriac. v.* 947. *producit.*

Verbalia in μα purum, longa sunt: *ut*, νᾶμα, θυμίαμα, ἔρεγμα, χρῖμα, δῶμα. *Excipe* ἀμι: *ut*, δόμα.

8. Αν. ἀχνθαίων, ἀγαίαξ, ἀγαΐως, βεβαίως, ἑρανὸς, ἰαὼΘ: ἱκάνω, ἵκανε *commune invenitur*. καλάνεται *consumitur*. κιχάνω, νᾶνις, πικάνως, πνιᾶναι, τρίκρανος, Φθάνω. *Item dissyllaba in αιΘ acuta*: *ut*. δανὸς, τρανὸς. *Et Gentilia in αιΘ & ανις*, *ut* βρίλανος, βρίλανις.

Indifferentia, ἄνω *pro* ἄνευ, ἑκὼν, ἰκλιανὸς.

9. Απ. ἄπαΘ *fluvius*, ἅπις, ἰαπυξ, νᾶπυ, τρίαπΘ, σάραπις.

10. Αρ. ἆρα *numquid*, αὖταρΘ *fluvius*, δῖμάρας, θυμαρὴς, χαρὶς, ῥίζις, κἀμαρα, λαρὸς.

Ζ 2 μυῶ-

μυσαρός, νάραν, fluvius, πέραρος, παρός, πνάρα, φᾶρες, φᾶρς. *Communia sunt* δρὰ, ἄρης.

11. Ατ. ἄπατι Dativus. ἄσις, ἄσιν, γίγατι Dativus, ἴατς, ἴατον, κρᾶσις, μάσις urbs, πᾶσις, φασὶ φᾶσις.

Verba in αω, & εαω *penultimam Futuri & Aoristi producunt: ut,* ἐάτω, ἔασα; ἐράτω, περατήσας *apud Solonem:* γηράτω, πειράσω, φυράτω. *Sed* ἔπασα & ἤλασα *corripiuntur. &* γελάτωμεν *in fine Theognidis.* γέλασσαν *Epenthesis producit. Iliad. 10. v. 299.* ἔπατεν ἐκτως, *corripitur,*

Verba in αζω *dant as breve: ut,* ἀντιάτω, θαύματε, κελάτας. *quia anceps ante* ζ *naturâ brevis est. Sic* πλάτω, πλάτω. πελάσσας *Epenthesi producitur.*

12. Ατ. ἀθίατς, ἀίρατς, ἀπείρατς, ἀπερσόρατς, ἄρατς, ἄτς, ἄτη, *ab* ἄατς & ἀάτη. γεγάατε *Præteritum.* δμάτως, δῦφράτης, θέατρον, θεατός, ἰατρός, κάρατς *fluvius,* κρατήρ, ὀλέσατε *Aorist. 1.* κέραται, 2. *Ode Anacreontis,* φράτηρ.

Sic Lapidum nomina, & Gentilia: ut, ἀχάτης, γαγάτης, νιφάτης, παρπάτης, παρτιᾶτης.

13. Αχ. τραχὺς *cum compositis.* ἰαχὴ *anceps.*

I. IN

I. IN ANTEPENULTIMIS syllabis productum.

1. I *ant. vocalem.* διαζμὴς ἰάομαι, ἰαμέν, ἰάσιμς, ἰάσι, ἴασς, ἰητὴρ, ἰαπετός. ἴομαι, ἰονίη, ἰύζω, ἰϋγή, ἰϋγμός: ἰϋκτὴς, ἰωχμός. *Et ab iis composita,* ἰοβόλς, ἰοχέαιρα, κιάθω, κυλιόμενς, μνιώδης, ὀφιονίδης, παλίωξις, πανδιονίδης, πιαίνω, πιότατς, πίερς, πιερὶς, πίομαι, πτοίωξις, φθιώτης, χιόνες, χιονόεις.

Communia, ἀνιάζω, ἀνιάω, ἀνιαρὸς, ἀνιηρὸς, ἰαίνω, ἰατρὸς, ἱερὸς. ἵημι & ἴεμαι, *eo.* ἵημι *mitto,* ἵεμαι *cupio,* μεθίεσε, ἵαμεν, *eamus.*

2. Ιδ. ἀλιέατς, πδέρι, τίδυες, χελιδαιότης, πλήτω *Aristoph. 765.*

3. Ιγ. ἐρίγαον, *vel* ἐρεύγαον, ῥιγέω, ῥιγόω, ῥίγιον, στιγάω, στιγαλέως, στιγαλόεις.

4. Ιδ. ἀκιδάλιος, ἰδᾶς, ἰδάλιμος, ἰδάλιον, ἰδομενάς, πιδύτης, πιδύω, σιδένιος, χελιδόνιον.

5. Ιθ. ἰθιάω, ἰθιώτατ, ἰθύπερς, σιθωνία, τιθανὸς.

6. Ικ. ἀφικνέομαι, ἵκαρς, ἱκάνω, ἱκεσία, ἱκέσιον, ἱκέσιος, κικάμαι, νικάω, νικάσις, νικάτωρ, σικανίη, σικελίη, φοινίκες, φελκαλίς φελκώδης.

Indifferentia, ικανω ἵκελ☉.

7. Ιλ. ϑλαδόν, ιλαδον. ιλαμὸς, ἱλαρῶ, ἱλεός. ἵλιγξ☉, ἵλι☉, ιλιαδός, ιλυόω, μιλιλωᾶτεν. μιλη☉, ὁμιλαδον, ὁμιλέω, ὁμιλητης, ωιλέω, φιλιτόω, φιλήτης, φίλομμι, χίλια, χιλιαὰ. χίλιοι, χιλόω, ψιλωθρον.

Indifferentia, ἴλαμμι, ἵλα☉, σιλιὼς.

8. Ιμ. βριμάω, βριμηδόν, δριμύλ☉, ἱμέρα *urbs & fl.* ἵμερ☉, ἱμείρω, ἱμερος, κεκονιμένος, μιμᾶμαι, μίμημα, μιμηλὸς, σιμαιθα, τιμήεις, τίμι☉. φιμωδης.

9. Ιν. ἀκροδίνια, γίνομμι, γινώσκω, δελφίνιος, δινήεις, δίνησις. δινωτὸς, ἑρμῖνος, ἠνίον, ϑερμακίνη, ἰναχὸς, ἰνώπιὸς, κινέω, κίνυμαι, κινύφι☉. μινυνθα, λακίνι☉, λακινιὰς, μινωΐ☉, ωινυσκω, πείνη☉, σίνομμι. φρεφδινηβε, ϑρυμακρία, χαλινόω. *Et Verba in* ινεω, *ut*, βινεω, κινέω.

Communia ἀγινέω, δινέω, δινάω.

10. Ιπ. δῦπεῖης, δυσπίδης, ἡνίπαπε, λιπαρῶ, ωυρπόλ☉ *apud Orphea*, ῥίπανον *mons*, ῥιπίζω.

11. Ιρ. τεμίρεμμις, τυρίνθι☉.

12. Ισ. ἀφροδίτι☉, βισάλης, βισαλτία, βριτης, ἰσάζω, ἰσπιὸς ἴσαυδρ☉, ἰσήρης, ἰσοπαλὴς, ἰσοφαρίζω, κανίσκ☉. μισπρος, *vel* μυσπρὸς. μισέω, νίσυρὸς, ὀχλίσδων, ωισήεις, πισὸς, πισιδιὸς, δικὸς, σίσυμβρα, σίσυφ☉, σισυφίδης, χίσκω, πισφόνη, φθισιόω χαρίσ☉, χείτομμι.

13. Ιτ. ἰτέα *salix*, ἰπμισὸς, πλίζω, τίτυρ☉, τριπολμὶς, τριπολίσκ. τριπὸνις, φιτύω.

14. Ιφ. διφάσ. διφήτωρ, ἰφιγλίσσα, ἰφιδάμας, ἰφίν☉, & *alia ab* ἴφι, ἴφ☉, ἴφι☉, τρίφυλλις.

Indifferens ωιφαύσκω.

15. Ιχ. ἰχαινῶ, κίχορα. ψιχάρπαξ.

In Penultimis.

1. I *ante Vocalem*, αἰθρίλιος *apud Solonem propter ambientes*. αἰκία, δί☉, δία, ἔνδι☉ *meridianus*. ϑρῖον, ἰὸς, *venenum, rubigo*. ἴυγξ, κλῃδών, κονία, *pulverem excito*, κρὶος, μνῖον, ὁμιλία, παναχρὶς *apud Phocyl.* ωῖαρ, ωίηρ, *vel* πιαρ, *pinguis*. ωεθυμίη, ϑρέβιον. *Orph.* & ψύλλιον.

Et Gentilia: φθίη, φθῖ☉, χῖ☉.

Et propria: ϑρι☉, κῖ☉, κρῖ☉, πῖ☉, τῖ☉. φλίης.

Item in ιων *per o declinata*: *ut*, ἀμφίων, βεαχίων, δολίων, ἐχίων, χίων, ωαιδίων, ωίων, πρίων, ὑπερίων. *Excipe* ωεικτίων, *Communia*, ἀνία, ἰῦδι☉, ἤια, ἴε, ἰει, ἰεις, ἰον, καλία, κονιά, κρονίων, λίαν, μίαν *Dionys. Alexandr.*

xand. producit. πειῶν, σοφία, ποδίδ, ὠρίων.

Comparativa interdum quoque producta inveniuntur: βελτίων, *propter ambientes*, κάκιον, τάχιον.

Verba in ιω sæpè communia, κυλίω, μιμίω *invascebatur*, δίω, τίω.

Producuntur πρίω, Φθίω, χρίω.

2. Ιε. ἀκρεβὴς, ἐρυσίβη, θλίβω, ἴβις, σίβη, τίβυρ, τιβερίας *apud Nonnum.* τρίβω, *commune apud Nicandrum.*

3. Ιγ. μάστιξ, μαστιγ, μίγω, πτῖγ, ἴτιγ, στίγα, στιγή.

Commune πτίγω. *Orpheus in Argonaut. semel* γίγας *producit.*

4. Ιδ. γλυκυσίδη, διδώ. ἐλιδὼν, ἴδη, κνίδη, πτίδαξ. πολῖδ, χελιδών, χλιδὴ. σίδη *indifferens in Nicandro.*

Producunt *hæc aliquos:* ἀψὶς, ἀψῖδ: βαλβὶς, βαλβῖδ: κηλὶς, κηλῖδ: κλὴϊς, κλῆϊδ: κνημὶς, κνημῖδ: εὐκνημὶς: ἴδ νησὶς, νησῖδ: βατραχὶς, βατραχῖδ: πλοκαμὶς, πλοκαμῖδ: ῥαφανὶς, ῥαφανῖδ. *Aristoph.* πλέτω, *v.* 544.

5. Ιθ. βρῖθ, βλεθύς, βρίθω, ἔριθ, ἐριθώς, ἰθύς, κριθή, λῖθ *proprium*, σθὼν, χθονοβριθής.

Produ-

producunt *Obliquos:* ὄρνις, ὄρνιδ. μέρμις, μέρμιδ. ὄρνισι *Phocyl. corripit.*

6. Ικ. ἄκικυς, ὑ, ἰώκ *fl.* Θρῆϊκι *Thraci*, κάϊκ, κικύς, νίκη, Φοινίκη, Φρίκη. *producunt hæc Obliquos:* βέμβιξ, ικ: πάδξ, ικ: Φοῖνιξ, ικ: Φρίξ, κὸς.

μυρίκη *indifferens Homero.*

7. Ιλ. ἄγιλ, ἄργιλ, δεκάχιλοι, ἑκατόγχιλοι, ἰλὺς, ἴλ, κονίλη, νεόγιλ, ὄϊλώδης, ὅμιλ, πέδιλον, πῖλ, σμίλαξ, σμίλη, σμῖλος, πτῖλ, χιλὸς, χίλων, ψιλὸς.

Indifferens Φίλ.

8. Ιμ. βρίμη, βρεμὼ, *Proserpina.* θριμὺς, κάμιρ *urbs*, κλίμαξ, λιμὸς, μῖμ, σιμὸς, σίμων, τιμὴ, Φιμός. *Et composita*, ἄπιμ, βάλιμ, ἰΦθιμ. *Et Verbalia à Verbis penult. producentibus:* μιμίμα, χρῖμα.

Indifferens ἰμάς.

9. Ιν. αἰολίνης, ἀπερείνης, ἐρεναί, ἐρινός, θαμινός, θρίναξ. θρεπτακῖνις, ἰνὼ, κλίνη, μίνως, ῥῖνος *clypeus*, Φινεύς, χαλινὸς. *Et hæc Barytona in* ιν *&* ινου: δῖν, γυρῖν, κάμιν, κυκλάμινον. λατῖν, σαφυλῖν, σέλινον, σμῖνον, πτολεμῖν. *Item in* ινη *ultra tres syllabas:* ἀδρασίνη, ἐρυκίνη, ἠρωΐνη, μολυβδίνη: *præter* ἐλαπίνη. Producuntur *& trisyllaba:* ἀξί-

ιη. δωλίη, ἐλλίη, ἐηλίη, ὑρμίη, ὑσμίη. Et dissyllaba duo, δίη, ῥίη. Praterea propria: ἄλγινα, καλαέλνα, πέρκνα. Et verba in κνω: κλίνω, κρίνω, πίνω, κλίνω. δύνω. Solon corripit & αὐτίζων Theognis.

Producunt Obliquos: ῥὶς, ῥινὸς: ἀοιδὸν, ινος: πειρὶν, ἰνος, σὶν indifferens Nicandro. ὀπωρινὸς Iliad. 5. & ὀρθρινὸς apud Aratum, producuntur: aliàs corripiuntur, sicut & alia Temporis ac Materiæ: ut, ἐαρινὸς, πέδριος, ἰαχιωβινος.

10. Υπ. γρηπὶς, ἐυπὶς, ἐυίπω, ἐυερπὸς, ἴπος, κυπρὸς, παρθενοπίκης, ῥίπη urbs, ῥιπὴ, ῥιπὸς, σίκυος, σπὶς, σκίπων.

Indifferent. ἐυπὴ, ἐρίπω.

11. Ιρ. ἴρις, ἶρος, ἴρηξ, ἱερὸς, ὅσιερ, ἔρως.

12. Ισ. ἀγχίσης, ἀινισὸς, ἀμφισὸς, βριδὸς, δεμιτὼ, ἴσις, ἴσως æquè, μὶσος, νῖσος, πῖσος urbs, πῖσος ubertas, τελμισές.

Indifferent. ἴσος, & plerag; composita, μίσος piaculum.

Verba in ιω penultimam Futuri & Aoristi sæpè producunt: notentur tamen: ut, κυλίσω, μιμίσω, τίσω, βρίσαι.

In ιζω dantis breve: ut, κομίζω, κόμισαι.

Produ-

Producuntur tamen σκάπισαι, ἀκονίτας: quia potest in ipsis geminari τὸ σ.

13. Ιτ. ἀκοντίον, ἀδηλιτος, ἄτιτος, ἴτων, urbs, ἴφιτος, κλιτύς, κλητὶς prædatrix, λίτον, λιτὸς, ὀπὶς, πωλίντιτος, πέφρικα, πυρὶτις, σὶτος, τιταὶ, τῖφυς, τρίτων, φίτυς. Et nomina in ητις, ιδος: ἀφροδίτη, μελίτη, ὁ πολίτης, πολίτης, πωλῖτις.

14. Ιφ. χρίφος, θεολφὴς Deum quærens, ἴφ. ἴφις, ἰφθὲ, στερφὸς, σίφων, τῖφος.

τῖφος palus. Indiff. σίφω.

15. Ιχ. ἰχώρ, τάριχος. τίχω à Nonno sæpè producitur: cùm tamen Homerus semper corripiat.

Y IN ANTEPENULTIMIS syllabis productum.

1. Υ ante Vocalem αἰσυήτης, ἐυάλιος. κύανος, κυανοχαίτης, μυελὸς, μύρος, μυρίζω, μυοδίκος, πηλὺς, πλαδὰς δῶ apud Theocrit.

Communia, πύελος, ὑετὸς.

Producuntur & αἰαλυόμεν, ἀλαλυόμενος, κολυέτω, μαρύομαι, ῥύεται, ὑόμενος, ὠρύομαι.

Indifferens ῥύομαι.

2. Υγ. γυγαῖος, μυγαλέη, πυγίζω.

Commune, θυγάτηρ.

3. Υδ.

3. Τδ. κυδάλιμος, κύδιμος, κυδαίνω, κυδιόων, μυδαλέος, τυδάω.

4. Τθ. ἐρυθιόων, μυθέομαι, τερψιμύλιον, πυθαγόρας, πυθεδών, πύθιος, ψιμμύθιον.

5. Τκ. ἐρυκακέω, ἐρύκαμον, ἐρυκανέω, μυκάομαι, μυκηθμός, συκοφάντης, φυκιόν, φυκίοφις.

6. Τλ. θυλακίς, θύλακος, θυλακόφις, κογχύλιον, μιλιόωντες, παμφυλία, σκυλάω, σκύλομαι, σύκινος, συλάω, συλάω, σφονδύλιον, ὑλαῖος, ὑλακίδης, ὑλακόπις, ὑλακόμωρος, φυλάδης, φύλοπις.

7. Τμ. ἀμυμόνη, εἰλυμένος, ζύμωμα, θυμέομαι, ἐνθυμέομαι, ἐνθύμημα θυμαίνω, θυμήρης, θυμώδης, καταδύμεναι, κρυμώδης, κυμαῖος, κυμαίνω, ὑμέες, ὑμέτερος.

8. Τν. ἀρτιωνέομαι, βιβλιώνια, χρυσίος, ξυνήιον, ξυνίημι, ξυνόω, σωεχές, *propter liquidam.*

9. Τπ. λυπέομαι, ῥύπαιον, τερπάω, τερπνόν.

10. Τρ. γυραῖος, γυρόω, κινύρομαι, κυρίη, κύριος, κυρίνος· μαρτύρομαι, μυρίος, μυρία, μυριότης, μύραινα, μύρομαι, πλημμυρέω, πλημμυρία, πορφύριος, πύραμος, πυραμίς, πυραμοειδής, πυρίτης, πυραίχμης, πυρίωσις ὄρος, σύρομαι.

Indifferent. πυραυγής, πυρίη, συρίζω, σφύραινα, τυρόεις, φυράω.

11. Τσ. βυλύσιος, θαλύσια, λύσανδρος, λυσίζωνος, λυσίκακος, λυσιμελής, λυσιμέλεμνος, λυσίπονος, μύσις, ῥύσιον, φυσιάω, φυσίγναθος, φυσίζοος. *Iliad. 3.* χρύσεος.

12. Ττ. ἀτρυτώνη· ἠύτεον, πτερυσσυπόκος, σκυτοτόμος, φυταλιά, φύλαλμις.

13. ΤΦ. εἰλυφάζω, κεκρύφαλον, κελύφιον, κωλύφιον, τύφομαι: τρυφέω *Phocylides producit.*

14. Τχ. βρυχάομαι.

In Penultimis.

1. Υ *ante Vocalem*, ἀνυώ, θυώ, κῦαξ, μύω, μυών, μύωψ, πῦος, σῦαξ, ὗος.

Verba in υω habentia ante υ duas Consonantes, aut duplicem, aut aliter præcedentem longam producunt: ut, πίνω, παιπύω, ἰδρύω, ζύω, ἐρητύω, ἠμύω.

Indifferent sunt, ἀνύω, ἐρύω, βρύω, δακρύω, δύω, ἐρύω, θύω, κλύω, κακύω, λύω, μηνύω, φύω.

Δρυὸς ἀπὸ δρῦς, *Hesiodus producit, cùm aliqui corripiatur.* κάρυον *Homero in Batrachomyomachia anceps est. Ibidem etiam Genitivus* μυῶν ἀπὸ μῦς, *extenditur.*

2. Υβ. ὕβος.

3. Υγ. ἀμαρυγή, γύγης, ἰυγή, λαιτρύγων, ἀλελυγή, ἐλελυγών, πυγή, τρυγών, κόκκυξ,

κόκκυγ☉, *Nicand. Theriac. v. 854.*

4. Τδ. ἄδυδ☉, βοτρυδὸν, ἐρικυδής, κῦδ☉, λυδὸς, τυδάς, Φερεκύδης.

Indifferent. ὕδωρ.

5. Τθ. ζύθ☉, μῦθ☉, πύθω *Verbum*, πυθὼ *Nomen*.

Βυθὸς *commune*.

Genitivi producuntur, ἀγλύθος, κώμυθος.

6. Τκ. βρύκ☉, βρύκω, κέρκυρα, μεμυκώς, πέφυκα, τυκή, σῦκον, Φυκὶς, Φῦκ☉.

Anceps ἐρύκω, δοίδυξ, δοίδυκ☉, *Nicand. Alex. v. 622. & Aristoph.* πλάτῳ *711.*

7. Τλ. ἄτυλον, ἀτραπιλυλίς, ἐμφύλη, κέρδυλα, μυλάς, σύλ☉, τύλη, ὕλαξ, ὕλη, Φύλαξ, Φυλάς, Φυλή, Φυλῶ, χυλός. *Item* σκῦλον, Φῦλον, ἔμφυλ☉. *In Theriac. v. 422. Nicander* σκύλα *corripit: & v. 514.* Πηρογύλεται *producit.*

8. Τμ. *Verbalia hæc producta*: ἄρτυμα, εἴλυμα, θῦμα, κῦμα, ῥῦμα, χῦμα, *& aliquando* λῦμα. *Deinde* ἀμυμων, ἐγκύμων, θυμὼν, κύμη *aservus*, ῥυμὼν. *Et dissyllaba in* υμ☉: κρυμὸς, ξυμὸς, χυμὸς, θυμὸς, πρόθυμ☉. *Item*, ὑμᾶς, ὑμὸς.

Indifferent. νάνυμ☉.

9. Τν. ἄμνα, βιθυνὸς, γορτυνὸς, ζρυνὸς, δίκτυ-

δίκτυα, μασχυδωνὸς, τυὴ *pro* σὺ, ὗς, Φορκυνὶς. *Item*, μυὴ, Φρυὴ, θυῦ☉, Φρυῦ☉. *Item*, αἰδῶω☉, βοῶπις, κάδω☉, λάγυνος, ὀρκῶ☉, πάχω☉. *Item* ζωὶς, ὀπίζω☉. *Et* Φόρκω☉, *à* Φόρκυς. *Item* δωὶς, *& polysyllaba in* ωω: *ut*, γηθώω, μολώω, ὀτρώω. *Aratus* ἀμβλωπίεται *corripit: Homerus* ἀταμβλωπίεται. *Herodot.* βίῳ ἐμῷ: *& Odyss. 4.* ἀρτιῴη. *Theognis* ἐλεύνῃ: *Homerus in Batrach.* πρωγλοδύνοις.

Anceps κορύνη.

10. Τπ. ῥεῦπ☉, γῦπες, λύπη, ἄλυπ☉, παύπες *in Hymnis Homeri.*

11. Τρ. ἄγκυρα, ἀλιμυρὴς, γέφυρα, γυρὴ, γυρὸς, κερκυρα, κινύρη, Κῦρος, λάφυρα, λέπυρον, μελίγυρις, νίτυρ☉, ὀλύρα, ὀνόγυρ☉, πάπυρ☉, πίτυρα, πλημμυρὶς, πυρὸς, σκῦρ☉ *insula*, σύαγξ, σφύρα *malleus*, τυρὸς, τυρῶ. *Item oxytona habentia antepenultimam longam* ἰαχυρὸς (*etsi* πλάτῳ *Aristoph. v. 947. corripitur*) ὀτρυρὸς.

Item Verba in υρω: *ut*, σύρω, Φύρω.

Homerus & Orpheus corripiunt ἀλμυρὸς: *& Nicander Alex. 132.* ἄθυρον.

12. Τσ. Καμβύσης, Διόνυσ☉, Φῦσα, χρυσὸς.

Verba in υω *penultimam Futuri & Aoristi* μι *mu-*

sti ancipitem habent, sed tamen notentur, ἀνύσω, θύσω, λύσω, *producuntur. Item* ἔδυσεν, ἔκυσα, ἐνέφυσεν, ἤυσε, δακρύσας, λύσατε. *Corripiuntur,* ἐκπανύσας, ἔλκυσεν, ἐρύσασθε.

In υζω, *dant* υς *breve: ut,* κλύσω.

13. Ττ. ἀδάκρυτος. ἀλίτρυτος, ἄτρυτος, ἀϋτή, βηρυτὸς, βλυτὸς, γωρυτὸς, κωκυτὸς, λύτωρ, μωυτὴρ, μωύτωρ, μωυτὴς, πεσσεύτης, πεσσεῦτις, ρυτὴ, ῥυτὶς, ῥυτὸς, ῥύτωρ, σκῦτος.

14. ΥΦ. ἔνυφος, κέλυφος, κυφὸς, κύφωρ, σῦφος, σύφω, τῦφος. *Et Praterita,* κέκυφα, τέτυφα.

15. Τχ. βρυχή, ἐριβρύχης, σαμψῦχος, τρῦχος, ψυχή. *Et Composita ab* ὀρύσσω: πιχωρῦχος, τυμβωρῦχος. *Et verba in* υχω: *ut,* βρύχω, τρύχω, ψύχω. *De his omnibus diligenter scripserunt Renatus Guilloneus, Franciscus Vergaras, & Abdias Pratorius.*

CARMINA.

Quæ Carmina sunt usitatiora & faciliora apud Græcos?

Hexametrum Heroicum, Pentametrum & Jambicum.

Quæ est ratio horum?

Eadem fere quæ apud Latinos, tum Pedibus, tum horum collocatione. EXEMPLUM HEXAMETRI Heroici versus.

Οὕτω γὰρ πολύμορφον, ἐφίλατο κόσμον ἀλήτην
ὑψιμέδων σκηπτοῦχος ὅτι (pro ὥστε) χρεισμήτορα φωτῶν
μουνογενῆ λόγον υἱὸν ὀπάσσειεν τετράζυγι κόσμῳ·
ὄφρά μιν ὀξὺ δέξοιτο, μεταστρεπτὸν ἦθος ἀμείψας,
πίστιν ἐς ἀσφαλέα τὸν ἐύσσοον αὐχένα κάμπτων,
ζωῆς ἐρανίης αἰώνιον εἰς χορὸν ἔλθῃ,
ναίων ἄφθιτον οἶκον ἐν ἀνθεμόεντι παραδείσῳ.

Sic enim multiformem dilexit mundum vagum superus regnator sceptriger, ut adjutorem virorum unigenitum Sermonem filium dederit quadrijugo mundo: ut, eum qui recipiat conversum ingenium mutans, in fiduciam inconcussam ultroneam cervicem flectens, vitæ cælestis sempiternum in cœtum veniat, habitans incorruptibilem domum in florenti paradiso. Nonnus.

EXEMPLUM PENTAMETRI versus.

Θυμὲ βλέψον ἄνω, χθονίων δ' ὑπολήθεο, πάντων,
μηδέ σε νικήσῃ τοὺς κακότητα δέμας.
τυτθὸς μὲν βίος ἔστ', ὀλίγη δ' ὀλίγ', ὡς ἐν ὀνείρῳ
τέρπεται· ἀλλοίη δ' ἄλλον ἔκυρσε τύχη.

μόνης δ' ζωῆς καθαρῆς βίος ἔμπεδος εἰεὶ.
καὶ πολὺς· οὐ ζώειν ἐστὶν ἀρειότερον.

Anime respice sursum, terrestrium oblivisceare omnium, neque te vincat ad vitium corpus. Brevis quidem vita hæc. Qui verò beatus videtur, tanquam in somnio delectatur: alij autem alius incidit fortuna. Solius porrò vita pura ætas constans semper, & multa: quam degere est melius. Gregorius Nazianzenus.

EXEMPLUM JAMBICI versus.

Ἄνθρωπος ἐὰν ᾖ χρηστὸς, ἀλλ' ἁβρὺς, σφόδρα γλυκύς, ἐδὲν ὄφελος ἐν τῷ νυνὶ γ' ἔτι.
πρᾶτος δ' ὁ κόλαξ ἄρτια πάντων· δεύτερος ὁ συκοφάντης, ὁ κακοήθης τρίτος λέγει.

Homo etiamsi fuerit bonus, nobilis, valdè generosus: nulla utilitas in hoc sæculo. Agit autem adulator felicissimè omnium: alteras sycophanta, tertias malitiosus obtinet. Menander.

Quot in universum sunt Genera Carminum?

Novem: Jambicum & Trochaicum, Dactylicum & Anapæsticum, Choriambicum cum & Antispasticum, Jonicum majus, & Jonicum minus, postremò Paeonicum.

Jambicum.

1. Purum & tamen legitimè quoq; mixtum. Trimetrum acatalectum Archilochium:

ὁ γραμμάτων | ἄπειρος, ἐ | βλέπε βλέπων.
ὁ μὴ δαρεὶς | ἄνθρωπος, ἐ | παιδεύθη. *Menand.*

Trimetrum catalecticum.

Trahuntq; sic | cas machinæ carinas. Horat.

Sed præstat ut ἀσυναρτήτως metiaris:

Trahuntq; sic | cas | machinæ ca | rinas, ut sit jambicum penthemimeres, & Trochaicum Ithyphallicum vel ἡμιόλιον.

Dimetrum catalecticum Anacreonteum:

Νικᾷ δὴ καὶ | σίδηρον,
καὶ πῦρ, καλή | τις ἔσσα.

2. Comicum confusum: ut,

Quod habui sum | mum precium per | solvi tibi. Terent. Quia in regionibus paribus Spondæus positus.

Cùm in fine Spondæus aut Trochæus ponitur, vocatur χωλὸς *versus, vel* χωλιαμβικὸς, *vel* σκάζων. *ut,* ἀκύταθ' ἵπ | πώνακτος, ἐ | γὼ, ἀλλ' ἥκω. *Catullus: Suffenus i | ste, Vare, quem | probè nosti.*

Trochaicum.

1. *Purum, habens in regionibus imparibus Trochæum aut Trybrachin: in paribus etiam Spondæum, Dactylum, Anapæstum: ut,*

Ποῖ τις, ἦν Φύ|γοι; *Soph. Ajace. Est monometrum hypercatalectum Pancratium.*

Κλῦθί μοι γέ|ρουτ᾽ ὦ θεὰ χρυσό|πεπλε κόρα. *Est tetrametrum acatalectum Anacreonteum.*

Τῶν πολι|ῶν | ἄνδρας ὑμῖν | δημιοργὸς | ἀπο-φαῶ. *Tetrametrum catalecticum.*

2. *Mixtum, vel Comicum: ut,*

Audivi Archil|lis, Iamdudum | Lesbiam ad | duci jubes. Terentius. Quia in regionibus imparibus Spondæus positus.

Hæc duo Metra ἀντιπαθῆ sunt. Nam ablata prima Iambici syllaba, Trochaicum fit: ut,

γραμμάτων ἄ|πειρ᾽, ὃ βλέ|πῃ βλέπων.

Addita una ad Trochaici principium syllaba, fit Jambicum.

Καὶ ποῖ τις ἦν | Φύγοι.

Dactylicum.

1. *Commune, ut hexametrum Heroicum:*

Ἕσω | σοὶ πόσις | ἔστ᾽, ὃν | ἂν κρί|νωσι το | κῆες: κἂν μὲν ἔῃ πίνυτὸς, σὺ μακαρτάτη, εἰ δὲ κεν ἄλλως:

ἀνέρα μοιρήσαιο, φέρειν καὶ τὸν ἀνάγκη.

2. *Aeolicum incipiens à quocunq; dissyllabo pede: ut,*

Ἔρως | δ᾽ ἀντέμ|ολυτιμε|λὴς δο-κεῖ. *Est tetrametrum.*

3. Λογαοιδικὸν, *in trochaicam syzygiam vel dipodiam exiens: ut,*

ὦ Διὸ | τῶν θυρί|δων καλὸν ἐμβλέποισα, παρθέ|τὰν κεφα|λὰν, τάδ᾽ ἔ|νερθε νύμφα.

Anapæsticum.

In eo Spondæi ubivis immisceri possunt.

Dimetrum acatalectum Archilochium, Laconicum.

Τελαμώνιε παῖ. | τῆς ἀμφιρύτ᾽ Ταλαμῖν᾽ ἔχων | βάθρον ἀγχιάλ᾽. *Sophocl.*

Dimetrum catalecticum paræmiacum, vel hephthemimeres Anapæsticum.

Πότε δ᾽ Ἀρτεμὶς ἐκ|χόρδωσε;

Dimetrum brachycatalectum.

αὐτὰ ᾗ σὺ Καλ|λιόπα. *Fit Prosodiacum sic:*

αὐτὰ ᾗ σὺ | Καλλιόπα. *Est Jonica & Choriambica syzygia.*

Huc refertur Proceleusmatum, quia longa Anapæsti syllaba resolvitur in duas breves.

Τις ὄρεα | καθύκομα | δὰ᾽ ἐπέσυ|το βροτῶν.

Hæc Metra ἀντιπαθῆ sunt. Aufer syllabam

a Dactylo, & habebis Anapæsticum: ut,

ἦσοι|πόσις ἄ|τ☉, ὃν ἄν|κρίνω|σι τοκῆ|ες.

Adde syllabam Anapæstico, & erit Dactylicum: ὦ τελα|μώνιε|ωαῖ, τῆς|ἀμ-φιρύ|τυ.

Choriambicum.

1. *Purum, habens ferè* κατακλεῖδα *Jambicam,* κατακλεὶς *dicitur ultima syllaba, & pes eam præcedens.*

ἀνδρομέα|δᾶρου ὁ Φω|κεὺς κρατεραὶ|μη-δοσύνας.

ἦεα τίνων|Αθάνα. *Simmias Rhodius.*

Monometrum hypercatalectum, vel pentheminieres Choriambicum, vel Adonius versiculus.

Πότνια μῆ|τερ.

Fuscie, phare|tra.

2. *Mixtum, habens etiam alibi syzygias Jambicas.* Ἀναπέτομαι|δὴ πρὸς ὄλυμ|πον πλερύγε|σι κεκάφας. *Anacreon.*

Initio Ἀνάλυσις *longæ syllabæ in duas breves, Tribrachyn fecit: pro* ἀμπέτομαι.

Antispasticum.

1. *Purum, variat primum pedem, & ultimam syzygiam habet Jambicam.*

Sapphi-

Sapphicum ἑνκαιδεκασύλλαβον.

Αὖς τὰν βά|λανον ταὶ μὲν|ἔχδ ταὶ δ' ἔ|χεμεν λαβεῖν.

Κἀγὼ|ωαῖδα|καλὼ ταὶ μὲν|ἔχω, ταὶ δ' ἐχμαγ λαβεῖν. *Anacreon, vel Alcæus.*

Horatius.

Tu ne quæsi|eris scire|(nefas) quem mi|bi, quem tibi.

Catullus.

Alphene imme|mor, atque una|nimis false|sodalibus.

Trimetrum acatalectum Asclepiadeum.

ἦλθες ἐκ πο|λέτων γῆς, ἐ|λεφαίνεας λα-βὼν τῷ ξί|φε☉ χρυσο|δέτας ἔχων. *Alcæus.*

Mœcenas at|avis edi|te Regibus.

Dimetrum acatalecticum Glyconium, ab inventore Glycone.

Κάπε☉ χνί|χ' ὁ μανόλης
ὀδοντι σκυ|λακοκτόνῳ
Κύπε, δ☉ θά|λ☉ ὤλεσε.
Sic te diva|potens Cypri.

2. *Mixtum, habet etiam alias syzygias Jambicas, & aliquando pro Antispasto Epitritos.*

Epitritus { primus υ----
secundus -υ- Trochaica ἐπιάστημος.
συζυγία, id est, 7. Temporum.
tertius --υ- Jambica ἐπιάστημος.
quartus---υ Antispastica ἐπιάστημος.

Tetrametrum catalecticum Priapeium vel Angelicum.

Ηρίστησαι | μὲν, ἰτρίᾳ | λεπτᾷ μικρὸν | ὀπικλαύ.

Phalæcium trimetrum catalecticum.

χαῖρ' ὦ χρυσό | κερος βαθά | κλα γάλλων·
ὦ καὶ Πελασγι | κὸν Ἄργος ἐμ | βατάων.
Vitam quæ | *faciunt beа* | *tiorem.*

Potes antispastica metiri in modum Choriambicorum: ut,

Mæce | *nas atavis* | *edite Re* | *gibus.*
Sic te | *Diva potens* | *Cypri.*

Horum duorum metrorum propria est Jambica syzygia.

Jonicum majus.

Pes Jonicus à { *Majore* --υυ.
Minore υυ--.

1. *Purum: ut, Tetrametrum acatalecticum Aeolicum Sapphicum.*

Εὐμορφοτέ | ρα Μναστιδί | κα τὰ ἀπα | λὰ
Γυρλώω.

Ponitur

Ponitur ferè Trochaica syzygia in fine.

2. *Mixtum, ex Trochaicis syzygijs, ex Molossis in regionibus paribus, ex Paone secundo.*

Paon { *primus* -υυυ
secundus υ-υυ
tertius υυ-υ
quartus υυυ-

Tetrametrum Cleomachium.

τίς τλὼ ὑδρί | λω ὑμῶν | ἐψόφητ'; ἐ | γὼ πίνων.

Dimetrum.

Δέδυκε μὲν | ὠ σελάνα,
καὶ πλειά | δες: μέσαι δ'.
νύκτες. *Sappho.*

Jonicum minus.

1. *Purum: ut,*

Ἑκατὸν μὲν | Διὸς υἱόν.
τάδε μῶσαι | κρόκοπεπλοι. *Alcman.*

Horatius.

Miserarum est, | *neq; amori* | *dare ludum.*

2. *Mixtum, ex Trochaicis syzygijs, ex Molossis in regionib. imparibus, ex Paone tertio.*

Galliambicum, μητρῳακόν.

Γαλλαὶ μὴ | τρὸς ὀρείης | Φιλέθυρσοι | δρομάδες.

Catullus.

Super alta | *vectus Atys* | *celeri ra* | *te maria.*

Si Jonico majori adimas primum Spondæum, habebis Jonicum minus. Ergò & hæc ἀντιπαθῆ. Horum duorum Metrorum propria est Trochaica syzygia.

Pæonicum.

Primus præcipuè, & quartus Pæon hic sunt: ut,

Ὦ πόλι Φί|λη | Κέκροπ Θ· | αὐτοφυὲς | Ἀττική.
Εὐαγορᾷ δ' | αὖ πλάτανον | εὐ Δάφυ | λλίσομεν.

Si prima aut postrema duæ brevos in unam longam contrahantur, fit Creticum metrum.

Creticus, Amphimacer, Jonicus -υ-

Cui contrarius est Amphibrachys, vel σχολιὸς υ υ. σχολιὰ, *id est, carmina convivialia, doctis tantum facilia, quasi obliqua & tortuosa.*

Μᾶτερ ὦ | πότνια | κλῦθι νυμ | φᾶν ἀρχᾶν.
Simmias.

Si prima Syllaba Cretici metri tollatur, fit Bacchiacum metrum.

Βακχεῖ Θ·, ἰὼ Βακχεῖ Θ· υ--
Παλιμβάκχειος Θ· διονύσιος, περιοδικὸς πομπικὸς --υ *Alij hos pedes invertunt.*
τὴν ἀκτὴν, τὴν ὕλαν | δράμω; ὠκεῖ | ποδὶ δώσω;

Si

si Cretico longam Syllabam præponas, fit Palimbachiacum, quod Hephæstioni non probatur.

Σοὶ, φοῖβε | Μᾶται τε, συμβῶμεν. *Apud Dionysium Halycar* περὶ συνθέσ. ὀνομάτων.

Hæc hactenus simplicia Metra. Sunt etiam ex his aliqua Composita.

1. τὰ κατ' ἀντιπάθειαν μικτὰ: *cùm aliena syzygia initio accidit, cæteris benè habentibus, nec dimensio impeditur.*

Epichoriambicum Sapphicum hendecasyllabum.

Ποικιλόθρο | ν' ἀθανάτ' Ἀ' | φροδίτα,
Integer vi | *tæ sceleris* | *q. purus.*

Choriambico metro præponitur syzygia Trochaica ἑξάσημος vel ἑπτάσημος.

Epichoriambicum tetrametrum Alcaicum catalecticum.

Te Deos o | *ro, Sybarim* | *cur properes amando.*

Epionicum Alcaicum hendecasyllabum.

Vides, ut al | *ta stet nive* | *candidum*

Hora-

Horatius. Jonico præponitur Jambica ſyzygia ἑξάσημος.

Et aliter mixtum.

Nec martia|les hœdi|lia lupos.

Initio Jambica ἑπτάσημος. Secundò Moloſſus: quia ſi tertia ejus ſyllaba in duas breves diſſolvatur, fiet Jonicus major. Tertius pes habet primam longam, diſſolutam in duas breves. Vocatur Metrum ἀνακλώμενον, quia duæ breves ſyzygiæ ultimæ debuiſſent claudere ſecundam ſyzygiam: & longa ſecundæ ſyzygiæ incipere tertiam ſyzygiam. Talis commutatio vocatur ἀνάκλασις, refractio, violenta trajectio mutua.

Alij metiuntur ſic:

Vides,|ut al|ta|ſtet nive|candidum.

Ut conſtet ex Penthemimere Jambico, & duobus Dactylis, tunc pertinet ad ἀσυναρτητα.

2. Τὰ ἀσυνάρτητα, *quando duo diverſa Cola, conjungi non valentia, pro uno accipiuntur verſu, dimenſione impeditâ.*

Periodus ex Jambica & Trochaica ſyzygia κατ' ἀντιπάθειαν.

Ἀνα-

Ἀναξιφόρ|μιγγες ὕμνοι. *Pindarus.*

Euripideum, ex Jambico dimetro acatalecto, & Trochaico Hephthemimere.

Δημητρὸς ἀ|γνῆς καὶ κόρης|τλῶ πανήγυ|ριν σέβων.

Jambelegos, ex Jambico & Dactylico penthemimere.

πρῶτον μὲν ὦ|θα|λον θάμιν|ἀραί|αν.

Eſt ἀπροσώδετον, quia ex diverſis quantitate, & numero ſyllabarum, pedibus.

Si invertas, erit Encomiologicum.

ἠρέπ|δινομέ|νει τῷ πυρρακή|νῳ.

Dactylica tetrapodia, & Trochaicum Ithyphallicum.

Οὐκ ἔθ' ὅ|μως θάλ|λεις ἅπα|λὸν χρόα, |Κάρ-φεται γὰρ|ἤδη.

Solvitur|acris hy|ems gra|ta vice|veris & fa|voni.

Elegiacum, ex Dactylo Penthemimere iterato, & ideò μονειδές.

Νῆιδες, |οἱ μέ|σῃς|ὧδε ἐγέ|νοντο Φί|λοι.

Vel κατ' ἀνπάθειαν: ut ſit trimetrum Horoi-

Heroicum catalecticum, & dimetrum Anapæsticum.

Νηίδες, | οἳ μέ | σης ὦκα | ἐγλύον | το φίλοι.

3. τὰ πολυσχημάτιστα, *cùm diversorum generum pedes inter se miscentur, aut ejusdem generis pedes confuso ordine collocantur.*

Antispasticum tetrametrum Priapeium.

Οὐ βέλεμνον, | ὦ τελεταὶ | τᾶν νέαν Δι | ονύσαν.

Habet secundam syzygiam Choriambicam, pro Jambica: & tertiam Trochaicam, pro Antispastica.

Catullus:

O colone, | quem cupis | ponte lade | re longa.

Jambis Trochæi admixti, & pedes confusi. Adhuc Archi | lis, quæ adsolent, | quæq; oportet. Plura de Carminibus Hephæstio, Scholiastæ Græci Dramatum, & Micyllus.

VOCABVLORVM QVORUNDAM in Carminibus occurrentium explicatio.

Μέτρον, sunt

1. Στίχος, *Versus intelligitur, qui non habeat pauciores tribus syzygiis: ut trimeter, tetrameter, pentameter, hexameter.*

2. Κόμματα, *quæ pedem intersecant, & imperfectū relinquūt, ut sit Cæsura: ut,* Pulvis & | umbra su | mus. *Inter Cæsuras est etiā una, qua Trochaica vocatur ut,* Formosā, reso | nare doces. *Ibi in tertio pede sectio in Trochæum fit.*

3. Κῶλα, *quæ pedem cum Metro absolvunt: ut,* Hîc cur | rus fuit. *Est Dactylicum Dimetrum acatalectum.*

Sed hæc differentia confunditur.

Μέτρον vocatur dimẽsio. Hinc versus.

1. *Monometer, habens unam dimensionem: ut Anapæsticus, Calidum iubar est.*
2. *Dimeter, habens duas dimensiones: ut, Veni redem | tor gentium.*
3. *Trimeter, habens tres: ut, Beatus ille, qui procul | negotiis.*
4. *Tetrameter, habens quatuor: ut, Verberibus cæ | sum te in pistri | num Dave de | dam usq; ad necem.*
5. *Pentameter, habens quinq;: ut,* πάντες Λυκάμβα, ποῖον ἐ | φράσω λόγον: | τίς σὰς παρὴ | εἰσεφέρατ.
6. *Hexameter, ut omnes Heroici.*

Metimur ἀποδίᾳ Metra { Iambica, Trochaica, Anapæstica } cætera vero τὸ μυρίον, ποδίᾳ.

Differunt inter se.

- Διποδία, ταυτοποδία est, cùm idem Pes geminatur: ut, Diiambus, Ditrochæus.
- Συζυγία, cùm duo contrarij conjunguntur: ut Choriambus, Antispastus, Ionici.
- βάσις, dicitur de Pæonibus.

Sed hoc discrimen non semper servatur.

Κατὰ

κατάληξις σύνθεσις, est desinentia Versus. Metra

1. Ακατάληκτα, *quæ ultimum pedem, à quo Metrum nominatur, habent integrum: ut,* μῶσ' ἄγε | Καλλιό | τα, θύγα | τερ Διός. *Est Dactylicum tetrametrum acatalectum, id est, non habens* κατάληξιν, *id est,* ἐλάπωσιν.
2. καταληκτικὰ εἰς.
   - διασύλλαβον, *cùm una Syllaba in fine deest: ut, Tundite | pectora palmis. Debet enim Dactylicum in Dactylũ desinere, quia hic proprius ejus Pes est.*
   - συλλαβιῶ: *ut, Pulvis & umbra sumus, desunt duæ Syllab. Veni redem | ptor noster, deest una Syllaba.*
3. Βραχυκατάληκτα, *cùm in Dipodia totus simplex Pes desideratur: ut, Venit optima Cal | liope. Est Anapæsticum dimetrum brachycatalectum, id est, habens brevem* κατάληξιν: *id est,* σύνθεσιν, *desinentiam.*
4. Ὑπερκατάληκτα ὑπερμέτρα: *cùm una aut duæ Syllabæ in fine supersunt: ut, Veni redem | ptor noster ad | nos. Ἂν ἄρτεμις ὦ | κύρα, solùm in Anapæsticis.*

1. Μέτρον indiget Syllabis & dictionibus: ῥυθμὸς potest etiam fieri extra hæc, ut puta plausu pedum & corporis.

2. μέτρον habet fixa Tempora, longum, breve, anceps: ῥυθμὸς sæpè longa Syllaba pro brevi utitur, aut contra.

3. Οἱ μετρικοὶ, ἢ γραμματικοὶ, tantùm hanc vocant longam Syllabam, quæ habet duo Tempora: sed ὁ ῥυθμικὸς dicit, aliam longã, alia esse longiorem, ut Grammaticus dicit, τὸ ὼς, habere duo Tempora: Rythmicus verò duo & dimidiatum. Quamlibet enim Consonantem habere dimidiatum Tempus. Λος Rhythmico longius est in καλός, quàm in φιλος, propter acutum. Ζεὺς τι longius est, quàm ζεύς, propter encliticum acutum. Sic inter hæc aliud o alio longius est, ὁδὸς, ὁδός, ῥόδον, τρόπος, δυάφος, ῥόφος.

Differũt inter se μέτρον & ῥυθμός.

Rhyth-

Rhythmicus est Historicus Joan. Zezis liber. Nam 1. ibi metra non observantur. 2. singuli Versus sunt quindecim Syllabarum. 3. in quarta regione sit Cæsura: ita ut absolvatur Iambicus dimeter. 4. dimensio fit more Iambicorum versuum: eo modo accentus ferè ita cadunt, ut extra dimensionem. 5 semper Acutus aut Circumflexus in penultimam versus Syllabam cadit. Sic ego hoc genus intelligendum existimo.

Chiliade 1. Historia 11.

Δεῦρο τῶν γυῶ τις πρὸς ἡμᾶς. ἐ γὼ φυσόμαχόμεν·
καὶν οἰκεροκαθέδριον εἰλόμεθα τὸν βίον.
Εἶδον δ' κότμε τὰ λαμπρὰ, καὶ τὰ τερπνὰ δ' βίε.
ἔσπ ἀπὸ τὸν ἥλιον, καὶ πάντα μαπιότης.

Est hoc genus recens, quia Zezes anno Christi 1176. vixit. Eustath. Iliad. 1. pagin. 11. δημοτικὸς & πολιτικὸς, tales Versus vocat: nimirũ vulgares & tritos: unde & καθημαξόμενοι appellantur. Euseb. Eccl. hist. lib. 6. c. 17. τὰς καθημαξόμενας ἑρμηνείας, pervulgatas conversiones nominat. Et Artemid. lib. 1. c. 33.

τὸ μὲν ἓν κοινὸν καὶ κατημαξόμενον: *commune, quasi plaustro proscissum. Similes versus sunt Aristophanis in Pluto:* ὦ πολλὰ, δὴ τῷ δεσπότῃ ταυτὸν θύμον φαγόντες. *Et, si duo hi versiculi conjungantur:* Aus tieffer noth schrey ich zu dir: ΗΕΡΡ GOtt erhör mein ruffen.

OBSERVATIONES QVÆDAM DE CARMINIBUS.

1. *Apud Græcos nulla fit* συναλοιφὴ, *nisi Apostropho notetur.*

2. *Græci versus sæpenumerò Cæsura carent.*

3. *Cæsura vel saltem species Cæsuræ, crebrò breves Syllabas producit.*

4. *Spondaici versus apud Græcos frequentes sunt.*

5. *Sæpè fit* συνίζησις: *ut,*

χρυσέῳ ἀνα σκηπτρῳ. *Iliad. 1.* χρυσέῳ ἀ, *Dactylus est.*

6. *Versus* ἀκέφαλος ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ ἑλλήσποντον ἵκοντο. *Iliad. 23. Initio Jambus pro Spondæo.*

Quia πᾶσι μέτροις ἀρχὴ, ἀδιάφορος: *omne carminum initium indifferens est. Hephæstio.*

7. *Ver-*

7. *Versus* μύρμηκες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον ἄλλον ὄφιν, *Iliad. 12 In fine Pyrrhichius pro Spondæo.* Ist hintenaus kurtz wie ein Meuß schwentzel. ἐπὶ Ζηνὸς *in Lycophrone* τὸ ο *propter Aspiratam, Commentator verò Hephæstionis propter acutum produci ait. Quidam interdum brevem Vocalem etiam spiritu aspero longam fieri dicit: ut,*

ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε καὶ πρὸς φρένα καὶ πρὸς θυμόν. *Hic enim* ὁ ἕως συνίζησιν *est una syllaba, ὁ verò aspero Spiritu extenditur. Eadem & Eustathius tradit.*

8. *Versus* ἰαμβικὸς: *ut,*

Ἐγὼ τ' ἐμαυτὸν, ὅτι σ' ἀλγυνῶ. Τί ταῦτ' ἄλλως ἐλέγχεις; *Soph. Tyranno.*

9. *Versus ex omnibus partibus orationis:* πρὸς δέ με τὸν δύστηνον ἔτι φρονέουτ' ἐλέητον.

Quid maximè difficiles facit
Poëtas?

αἱ Ἀφροδίσιοι.

DE DIALECTIS PRÆCIPUIS.

PRIMA DECLINATIO.

S. N. Αἰνείας *Com.* αἰνεῖης *Jon.* αἰνείαν *Poët.*
G. Ξ αἰνείᾳ *Com.* αἰνείεω *Jon.* αἰνείαο *Aeolicè.*

licè vel Bœoticè: αἰνέια Doricè, αἰνείω, poëticè.

D. τῷ αἰνέᾳ Communiter, αἰνείῃ Jonicè.

A. τὸν αἰνειαν Communiter, αἰνείω & αἰνέεα Jon.

V. ὦ αἰνέια Com. αἰνείας Atticè.

D. N. & A. τὼ αἰνέᾳ.

G. & D. τοῖν αἰνείαιν.

V. ὦ αἰνέᾳ.

P. N. οἱ αἰνέαι.

G. τῶν αἰνεῶν Com. αἰνείων Jon. αἰνειάων Aeolicè. αἰνειᾶν Dor.

D. τοῖς αἰνέαις Com. αἰνείῃς, αἰνέαισι, αἰνείῃσι, Jon. & Dor.

A. τὰς αἰνέας Com. αἰνείας Jon.

V. ὦ αἰνέαι.

REGVLÆ PLVRIVM PARTium Orationis communes.

1. A *longum frequenter mutatur Jonicè in* η, *sed* α *breve rarius: ut*, ἱστορία, ἱστορίη: δράω, δράτω, δρήσω: πεάξας, πεήξας: ἀναίδεια, ἀναιδείη.

2. η *mutatur Doricè in* α *longum: ut*, χρύσης, χρύσας: λαψῆ, λαψᾶ: σινομένη, σινομέα.

3. *Ubi Dores* η *servant, ibi Bœoti id mutant*

in ει: *ubi illi* η *in* α *mutant, ibi hi id retinent: ut*, ἥρως, ἕρως: ἁδύ, ἡδύ.

SECUNDA DECLINATIO.

S. N. ἡ μέλισσα.

G. τῆς μελίσσης Communiter, μελίσσας Doricè.

D. τῇ μελίσσῃ Communiter, μελίσσᾳ Doricè.

A. τὴν μέλισσαν. Δ' ἔπλοίην, *pro* δ' ἔπλοιαν. *Iliad.* θ. v. 362.

V. ὦ μέλισσα.

D. N. & A. τὰ μελίσσα.

G. & D. ταῖν μελίσσαιν.

V. ὦ μέλισσα.

P. N. αἱ μέλισσαι.

G. τῶν μελισσῶν Communiter, μελισσέων Jonicè, μελισσάων Aeolicè, μελισσᾶν Doricè.

D. ταῖς μελίσσαις Communiter, μελίσσῃς, μελίσσαισι, μελίσσῃσι, Jonicè & Doricè.

A. τὰς μελίσσας.

V. ὦ μέλισσαι.

TERTIA DECLINATIO.

S. N. ὁ λόγος.

G. ξ λόγε *Communiter.* λόγοιο *Jonicè & Doricè.* λόγω *Doricè, sive Jota subscripto.*

D. τῷ λόγῳ.

A. τὸν λόγον.

V. ὦ λόγε *Communiter,* λόγ *Atticè.*

D.N.& A. τὼ λόγω.

G. & D. τοῖν λόγοιν *Com.* λόγοῖν *Poëticè.*

V. ὦ λόγω.

P. N. οἱ λόγοι.

G. τῶν λόγων.

D. τοῖς λόγοις *Com.* λόγοισι *Jonicè & Doricè.*

A. τὰς λόγας *Com.* λόγως & λόγ *Doricè.*

V. ὦ λόγοι.

Qvarta Declinatio.

Genitivus singularis Poëticè *assumit* o: *ut,*

ὁ πεπὼς, ξ πετεῦ, πετεῶ.

Qvinta Declinatio.

Poëtæ *formant* Pluralem Dativum *à Nominativo Plurali, addendo* σὶ & a *Neutrorum* ines *mutando: ut,*

ἀνὴρ, ἄνδρες, ἄνδρεσι: τρὼς, τρῶες, τρώεσι: ἕπ, ἕπεα, ἐπέεσι.

REGVLA PLVRIVM DECLINAtionum & Casuum communis.

Poëtic` *Casibus additur syllaba* φι *aut* φιν: *ut,*

ἡ ἑτέρη, ἑτέρηφι *vel* ἑτέρηφιν.

τῆς δύνης, δ. ῆφι, *ab* δύνη.

τῇ λιτορέῃ, λιτορέῃφι, *ab* λιτορέα.

τῇσι δύνῃσι, δύνῃφι.

ὦ ἀρχνία, ἀρχνίαφι.

ξ πόλις, πολίφι, à πόλ.

τοῖς κατυληδόσι, κατυληδονόφι, à κατυληδῶν.

τοῖς ὄχεσι, ὀχέσφι, *ab* ὄχ, ε.

τὰ τήθεα, τηθέσφι, à τήθ.

ξ αὐτὸς, αὐτόφι, *ab* αὐτός.

Contrà in multis fit ἀποκοπὴ: *ut,* τὸ κρὶ, *pro* κρίμινον: τὸ σκέπα, *pro* σκέπασμα: τὸν ποσειδῶ, *pro* ποσειδῶνα.

PRONOMINA.

Ε Γ Ω

S. N. ἐγὼ *Com.* ἔγωγε *Att.* ἐγὼν *Aeolicè & Dor.* ἐγώνη *Dor.*

G. ἐμοῦ & μοῦ *Com.* ἐμέο & ἐμεῖο *Jonicè.* ἐμεόθεν & ἐμέθεν *Att.* ἐμεῦ & μεῦ *Aeolic. & Dor.*

D. ἐμοὶ & μοὶ *Com.* ἐμὶν *Dor.*

A. ἐμὲ, μὲ.

D. N. & A. νῶϊ & νὼ Com. ἄμμε Aeolicè.
G. & D. νῷν, νῶν.

P. N. ἡμεῖς Com. ἡμέες Jonicè. ἄμες Dor. ἄμμες Aeolic.
G. ἡμῶν Com. ἡμέων, ἡμείων Jonicè. ἀμῶν Dor. ἄμμων & ἀμμιων Aeolic.
D. ἡμῖν Com. ἧμιν Atticè. ἡμὶν, ἀμὶν & ἀμῖν Dor. ἄμμι & ἄμμιν Aeolicè.
A. ἡμᾶς Com. ἡμέας Jon. ἀμᾶς Dor. ἄμμε & ἄμμας Aeolicè.

ΣΥ.

S. N. σὺ Com. τὺ & τυὼ Doricè.
G. σοῦ Com. σέο & σεῖο Jonicè. σέοθεν & σέθεν Atticè. σεῦ Aeolicè & Doricè. τεὺ. Dor.
D. σοὶ Com. τοί & τεῖν Dor.
A. σὲ Com. τὺ Dor.
V. τὺ.

D. N. & A. σφῶϊ & σφὼ Com. ὔμμε Aeolic.
G. & D. σφῶϊν, σφῶν.

P. N. ὑμεῖς Com. ὑμέες Jon. ὔμες Dor. ὔμμες Aol. cè.
G. ὑμῶν Com. ὑμέων & ὑμείων Jonicè. ὑμμέων Aolicè.

D. ὑμῖν

D. ὑμῖν Communiter, ὔμμιν Aeolicè.
A. ὑμᾶς Com. ὑμέας Jon. ὔμμας Aeolicè.

οὗ.

S. G. οὗ Com. ἕο & εἷο Jon. ἔοθεν & ἔθεν Att. εὗ Doricè.
D οἵ apud Soph. σφὶν, ei.
A. ἑ apud Eurip. σφε, eum, eam.

D. N. & A. σφωέ, σφὲ.
G. & D. σφοῖν, σφὶν.

P. N. σφεῖς Com. σφέες Jon. σφὲς Dor.
G. σφῶν Com. σφέων & σφείων Jon.
D. σφίσι Com. σφι & σφὶν Poët.
A. σφᾶς Com. σφέας Jon. σφὲ Aeolicè.

Μιν vel νιν, ipsum, ipsam, Dorica sunt. Item νιν pro αὐτὰς, apud Sophoclem.
ἐκεῖν Com. κεῖν Poët. τῦ Doricè.

VERBA.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστὼς χρόνου.

S.	τάπω,	τάπεις,	τάπει.
	Dor. τετάχω,	τάπες,	τάπε.
		Aeolicè τάπης,	τάπη.
		sine Jota subscripto.	
D.		τάπετον,	τάπετον.

P. τάτ-

P. τάπομεν, πατε, τάπσι.
Dor. τάπομες, τάπονσι.

Ab ὁράω apud Homerum est ὁράας *pro* ὁρᾷς, *ab* ἐάω, ἐάα, *pro* ἐᾷ, *finit priore a brevi, posteriore longo.*

Ὑπτικός.

S. ἔπαπον, ἔπαπες, ἔπαπε.
Poët. πάπεσκον, τάπεσκες, *Jon.* τάπεσκε.
D. ἐπάπεον, ἐπάπεες, ἐπάπεε.
P. ἐτάπομεν, ἐτάπετε, ἔπαπον.
D. ἐπάπομες, *Bœot.* ἐτάποσαν.
Poët. τάπεσκον.

Regula Generalis.

Jones & Poëtæ quodlibet Augmentum abjiciuni : ut,

Τάπε *pro* ἔπαπε: ἀκεσε, *pro* ἤκεσε.

Interdum Aoristos ἀναδιπλασιασμῷ *plus æquo augent : ut,* ἐχάρομεν, κεχάρομεν: λαβεῖν, λελαβεῖν.

τάπεσκε unde & quomodo?

A Communi ἔπαπες, *abjiciendo Augmento & κε addendo. Sic Aoristi,* ἔταξα, τάξασκε: ἔπαγες, πάγασκε. *Penultimæ verò Vocales longæ aut Diphthongi corripiuntur : ut,*

Ἐποι-

Ἐποίεις, ποιεσκε: ἐχεύσεις, χεύσεσκε: ἐτίθεις, τίθεσκε: ἵστις, ἵστασκε: ἐδίδως, διδοσκε: ἐθῆς, θεσκε: ἔσῃς, ἄσκε: ἔδως, δόσκε.

Ὑπερσυντελικός.

S. τέταχα, τέταχας, τέταχε.
D. τετάχατον, τετάχατον.
P. τετάχαμεν, τετάχατε, τετάχασι.
Dor. τετάχαμες, τετάχαντι.
τέταχαν *Chalcidicè.*

Ὑπερσυντελικός.

P. ἐτετάχειν, ἐτετάχεις, ἐτετάχει.
Jon. ἐτετάχεα. ἐτετάχεε.
Att. ἐτετάχη, ἐτετάχειν.

Regula Generalis.

Jonum sunt dissolutiones : contractiones Atticorum : ut,

Ποιέω, ποιῶ: ἐβόαον, ἐβόων: ἐτετύφεα, *vel* ἐτετύφειν, ἐτετύφη,

D. ἐτετάχετον, ἐτετάχειτον.
P. ἐτετάχομεν, ἐτετάχετε, ἐτετάχεσαν.
Dor. ἐτετάχομες, *Att.* ἐτετάχεσαν.

Abjicitur nonnunquam Atticè ε *à principio tertiarum Personarum Singularis & Pluralis numeri : ut,*

Συλλεγόντ, τεθρύλληο, πεποιήκεσαν: *à* συλλέγοντο, θρυλλέοντο, ποιέω.

Abji-

Ἀόριστος α.

S. ἔταξα,	ἔταξας,	ἔταξε.
Poët. τάξατκεν, τάξατκες		Ion. τάξασκε.
D.	ἐτάξαλον,	ἐταξάτην.
P. ἐτάξαμεν,	ἐτάξατε,	ἔταξαν.
Dor. ἐτάξαμες,		Bœot. ἐτάξασαν.

Ἀόριστος β.

S. ἔπαγον,	ἔπαγες,	ἔπαγε.
Poët. τάγεσκεν, τάγεσκες,		Ion. τάγεσκε.
D.	ἐτάγεσον,	ἐπαγέτην.
P. ἐτάγομεν,	ἐτάγετε,	ἔπαγον.
Dor. ἐτάγομες,		Bœot. ἐπάγοσαν.

Μέλλων α.

S. τάξω,	τάξεις,	τάξει.
Dor. ταξῶ,	ταξεῖς,	ταξεῖ.
	Aeol. τάξῃς,	τάξῃ.
D.	τάξετον,	τάξετον.
	Dor. ταξεῖτον,	ταξεῖτον.
P. τάξομεν,	τάξετε,	τάξουσι.
Dor. ταξοῦμες,	ταξεῖτε,	ταξοῦντι.

Aeoles pro ψαλῶ, πεῤῥῶ, faciunt ψάλσω & πεῤῥόω.

Μέλλων β.

S. παγῶ,	παγεῖς,	παγεῖ.
D.	παγεῖτον,	παγεῖτον.
P. παγοῦμεν,	παγεῖτε,	παγοῦντι.
Dor. παγοῦμες,		παγοῦντι.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S.	τάττε,	τατλέτω.
D.	τάττετον,	τατλέτων.
P.	τατλετε,	τατλέτωσαν.
		Att. τατλόντων.

Παρακείμενος.

S.	τέταχε,	τεταχέτω.
D.	τεταχέτον,	τεταχέτων.
P.	τεταχετε,	τεταχέτωσαν.

Ἀόριστος α.

S.	τάξον,	ταξάτω.
D.	τάξατον,	ταξάτων.
P.	τάξατε,	ταξάτωσαν.
		Att. ταξάντων.

Ἀόριστος β.

S.	τάγε,	ταγέτω.
	τάγον more Syracusanarum.	
D.	τάγετον,	ταγέτων.
P.	τάγετε,	ταγέτωσαν.
		Att. ταγόντων.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. τάτ-

S. τάπτοιμι,	τάπτοις,	τάπτοι.
D.	τάπτοιτον,	ταπτοίτην.
P. τάπτοιμεν,	τάπτοιτε,	τάπτοιεν.

Dor. τάπτοιμες.

τρέφοιν pro τρέφοιμι. Euripid. ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας. Varinus in Lexico, quod ἐν ἀμαλθείας κέρᾳ continetur.

Συνεσταλμένως.

S. τελάχοιμι,	τελάφοις,	τελάχοι.
D.	τελάχοιτον,	τελαχοίτην.
P. τελάχοιμεν,	τελάχοιτε,	τελάχοιεν.

Dor. τελάχοιμες.

Αἰολικῶς α.

S. τάξαιμι,	τάξαις,	τάξαι.
D.	τάξαιτον,	ταξαίτην.
P. τάξαιμεν,	τάξαιτε,	τάξαιεν.

Dor. τάξαιμες. Ioh. 18. Θηρεύσαιτον, ὀλέσαιτον, ἔλθοισαν: pro θηρεύσαιεν, ὀλέσαιεν, ἔλθοιεν.

Αἰολικῶς β.

S. τάγοιμι,	τάγοις,	τάγοι.
D.	τάγοιτον,	ταγοίτην.
P. τάγοιμεν,	τάγοιτε,	τάγοιεν.

Dor. τάγοιμες.

εἴποιεν pro εἴποι. Aristot. 8. Polit. 5. λόγοις οὓς ἄν τις εἴποιεν.

Μίλ-

Μέλλων α.

S. τάξοιμι,	τάξοις,	τάξοι.
D.	ταξοίτον,	ταξοίτην.
P. ταξοίμεν,	ταξοίτε,	ταξοιεν.

Dor. ταξοίμες.

Μέλλων β.

S. ταγοῖμι,	ταγοῖς,	ταγοῖ.
D.	ταγοῖτον,	ταγοίτην.
P. ταγοῖμεν,	ταγοῖτε,	ταγοῖεν.

Dor. ταγοῖμες.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως ἐνεστώς.

S. ἐὰν τάπτω,	τάπτῃς,	τάπτῃ.
		τάπτητι Ionice.
D.	ἐὰν τάπτητον,	τάπτητον.
P. ἐὰν τάπτωμεν,	τάπτητε,	τάπτωσι.

Dor. τάπτωμες.

Συνεσταλμένως.

S. ἐὰν τελάχω,	τελάχῃς,	τελάχῃ.
D.	ἐὰν τελάχητον,	τελάχητον.
P. ἐὰν τελάχωμεν,	τελάχητε,	τελάχωσι.

Dor. τελάχωμες.

Αἰολικῶς α.

S. ἐὰν τάξω,	τάξῃς,	τάξῃ.

D. ἐὰν τάξῃ-ον, τάξῃ-ον.
P. ἐὰν τάξωμεν, τάξητε, τάξωσι.
Dor. ταξῶμες.

ἀόρ. ς. β.

S. ἐὰν τάγω, τάγῃς, τάγῃ.
Jon. τάγῃσι.
D. ἐὰν τάγῃ-ον, τάγῃ-ον.
P. ἐὰν τάγωμεν, τάγητε, τάγωσι.
Dor. τάγωμες.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως ἐνεστῶς.

τάττειν Communiter.
τάττεν Doricè.
τάττω Aeolicè & Doricè.
ταττέμεναι Atticè & Doricè.
ταττέμεν Jonicè.
βοᾶν Communiter, βοᾶις Aeolicè, χρυσοῦν Communiter, χρυσοῖς Aeolicè.
Apud Homerum ἀχαλάαι, ultima longa, pro ἀχαλᾶν.

Μέλλοντος.

τεταχέναι.
τεταχέμεναι.
τεταχέμεν.

Ἀόριστος α.

τάξαι.

Ἀόριστος β.

ταγᾶν.
ταγέν,
ταγέμεναι,
ταγέμεν.
ταγέν, dissolutione & ταγᾶν Jonicè.

Μέλλων α.

τάξω, variatur ut præsens.

Μέλλων β.

ταγῶ variatur ut Aorist. 2.

Dissolutio Jonica fit etiam in alijs modis Activæ Διαθέσεως, itemq; in quibusdam reliquarum Διαθέσεων: ut,

λειανῶ, λειανέω, Iliad. 15. v. 261.
μενῶ, μενέω, Nonnus cap. 14. ὑδροφορίας ὕδατος.
ἀγελεῦσι, ἀγελέουσι. Iliad. 9.
ἐρετμῶσι, ἐρετμέουσι. Odyss. 1.
Φάγοις, Φαγέοις, Phocylides.
Διακρίνωσι, Διακρινέωσι. Iliad. 2.
μιγῶσι, μιγέωσι. Ibidem.
πλωῦσι, πλωέουσι. Odyss. 5.

PASSIVVM.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεργ.

S. τάπομαι,	τάπη,	τάπεται.
Jon. τάπεαι.	*Atticè* τάπῃ.	
D. τάπομεθον,	τάπεσθον,	τάπεσθον.
P. τάπόμεθα,	τάπεσθε,	τάποντ).
Dor. & Jon. τάπόμεσθα.		

ΠΑΡΑΤΑΤΙΚΟΣ.

S. ἐτάπόμην,	ἐτάπη,	ἐτάπετο.
	Jon. ἐτάπεο.	
	Dor. ἐτάπω.	
D. ἐτάπόμεθον,	ἐτάπεσθον,	ἐτάπέσθην.
P. ἐτάπόμεθα,	ἐτάπεσθε,	ἐτάποντο.
Dor. & Jon. ἐτάπόμεσθα.		

Ου *mutatur Doricè in*

1. ω, *extra Crasin: ut*, μέσου, μῶσω, βωκόλος, βωκόλος.
2. ους *in Crasi: ut*, Δημοσθένεος, ως, Δημοσθένους: ποιέεται, εῦνται, ποιεῦνται: ποιέσω, ῶ, ποιεῦμι. *Sic* κείσομαι, *Doricè* κεισοῦμαι *&* κεισεῦμαι.
3. οι *In Participijs fœminini Barytonorum Præsentis Temporis: ut*, τύπτουσα, τύπτοισα.

ΠΑΡΑΚΕΙΜΕΝΟΣ.

S. τέταγμαι,	τέταξαι,	τέτακται.
D. τετάγμεθον,	τέταχθον,	τέταχθον.
P. τετάγμεθα,	τέταχθε,	τεταγμένοι, αι, α.
Dor. τετάμεθα,		*Jon.* τετάχατται.

Φεράζομαι, πέφρασμαι Communiter, πέφασμαι Atticè.

ΥΠΕΡΣΥΝΤΕΛΙΚΟΣ.

S. ἐτετάγμην,	ἐτέταξο,	ἐτέτακτο.
D. ἐτετάγμεθον,	ἐτέταχθον,	ἐτετάχθην.
P. ἐτετάγμεθα,	ἐτέταχθε,	τεταγμένοι.
Dor. ἐτετάγμεσθα.	ἦσαν,	*Jon.* ἐτετάχατο.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ α.

S. ἐτάχθην,	ἐτάχθης,	ἐτάχθη.
D.	ἐτάχθητον,	ἐταχθήτην.
P. ἐτάχθημεν,	ἐτάχθητε,	ἐτάχθησαν.
Dor. ἐτάχθημες.		*Bœot.* ἔταχθεν.

Ἐκρίθην & ἐκλίνθην Poëtica sunt, pro ἐκρίθην & ἐκλίθην: à κρίνομαι & κλίνομαι.

ΑΟΡΙΣΤΟΣ β.

S. ἐτάγην,	ἐτάγης,	ἐτάγη.
D.	ἐτάγητον,	ἐταγήτην.
P. ἐτάγημεν,	ἐτάγητε,	ἐτάγησαν.
Dor. ἐτάγημες.		*Bœot.* ἔταγεν.

ΜΕΛΛΩΝ α.

S. ταχθήσομαι, ταχθήσῃ, ταχθήσεται.
Jon. ταχθήσεαι.
Att. ταχθήσῃ.
D. ταχθησόμεθον, ταχθήσεσθον, ταχθήσεσθον.
P. ταχθησόμεθα. ταχθήσεσθε, ταχθήσονται.
Dor. ταχθησόμεσθα.

Μέλλων β.

S. ταγήσομαι, ταγήσῃ, ταγήσεται.
Jon. ταγήσεαι.
Att. ταγήσῃ.
D. ταγησόμεθον, ταγήσεσθον, ταγήσεσθον.
P. ταγησόμεθα, ταγήσεσθε, ταγήσονται.
Dor. ταγησόμεσθα.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. τετάξομαι, τετάξῃ, τετάξεται.
Jon. τετάξεαι.
Att. τετάξῃ.
D. τελαξόμεθον, τελάξεσθον, τελάξεσθον.
P. τελαξόμεθα, τελάξεσθε, τελάξονται.
Dor. τελαξόμεσθα.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. τάπε, ταπέσθω.
Jon. τάπεο.
Dor. τάπεσ.

D. τάπεσθον, ταπέσθων.
P. τάπεσθε, ταπέσθωσαν.
Att. ταπέσθων.

παρακείμενος.

S. τέταχε, τεταχθω.
D. τέταχθον, τεταχθων.
P. τέταχθε, τεταχθωσαν.

ἀόριστος α.

S. τάχθητι, ταχθήτω.
D. τάχθητον, ταχθήτων.
P. ταχθήτε, ταχθήτωσαν.

ἀόριστος β.

S. τάγηθι, ταγήτω.
D. τάγητον, ταγήτων.
P. τάγητε, ταγήτωσαν.

ΕΥΚΤΙΚΗ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ταπτοίμαν, τάπτοιο, τάπτοιτο.
D. ταπτοίμεθον, τάπτοισθον, ταπτοίσθιον.
P. ταπτοίμεθα, τάπτοισθε, τάπτοιντο.
Dor. ταπτοίμεσθα, Poët. ταπτοίατο.

παρακείμενος.

S. τεταγμένος, εἴην, εἴης, εἴη.
D. τεταγμένω, εἴητον, εἰήτην.
P. τεταγμένοι, εἶμεν, εἶτε, εἶεν.

ἀόριστ. α.

S. ταχθείλω,	ταχθεὶς,	ταχθείη.
D.	ταχθείλον,	ταχθειήτλω.
P. ταχθείημεν,	ταχθείητε,	ταχθείησαν.

Dor. ταχθείημες.

Syncope ταχθεῖμεν, ταχθεῖτε, ταχθεῖεν.

ἀόριστ. β.

S. ταγείλω,	ταγείης,	ταγείη.
D.	ταγείητον,	ταγειήτλω.
P. ταγείημεν,	ταγείητε,	ταγείησαν.

Dor. ταγείημες.

Syncope, ταγεῖμεν, ταγεῖτε, ταγεῖεν.

Μέλλων α.

S. ταχθησοίμλω,	ταχθήσοιο,	ταχθήσοιτο.
D. ταχθησοίμεθον,	ταχθήσοισθον,	ταχθησοίσθλω.
P. ταχθησοίμεθα,	ταχθήσοισθε,	ταχθήσοιντο.

Dor. ταχθησοίμεσθα. Poët. ταχθησοίατο.

Μέλλων β.

S. ταγησοίμλω,	ταγήσοιο,	ταγήσοιτο.
D. ταγησοίμεθον,	ταγήσοισθον,	ταγησοίσθλω.
P. ταγησοίμεθα,	ταγήσοισθε,	ταγήσοιντο.

Dor. ταγησοίμεσθα. Poët. ταγησοίατο.

Μετ' ὀλίγον μέλλων.

S. τελαξοίμλω,	τελάξοιο,	τετάξοιτο.
D. τεταξοίμεθον,	τεταξοίσθον,	τελαξοίσθλω.
P. τελαξοίμεθα,	τελάξοισθε,	τελάξοιλτο.

Dor. τελαξοίμεσθα. Poet. τελαξοίατο.

ΓΡΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S. ἐὰν τάπλωμι,	τάπῃ.	τάπῃτω.
		Jon. τάπηαι.
D. ἐὰν ταπλώμεθα,	τάπησθον,	τάπησθον.
P. ἐὰν ταπλώμεθα,	τάπησθε,	τάπλωντω.

Dor. ταπλώμεσθα.

παρακείμενος.

S. ἐὰν τεταγμένος,	ὦ, ἧς,	ἧ.
D.	ἐὰν τεταγμένω,	ἦτον, ἦτον.
P. ἐὰν τεταγμένοι,	ὦμεν, ἦτε,	ὦσι.

ἀόριστ. α.

S. ἐὰν ταχθῶ,	ταχθῇς,	ταχθῇ.
D.	ἐὰν ταχθῆτον,	ταχθῆτον.
P. ἐὰν ταχθῶμεν,	ταχθῆτε,	ταχθῶσι.

Dor. ταχθῶμες.

ἀόριστ. β.

S. ἐὰν ταγῶ,	ταγῇς,	ταγῇ.
D.	ἐὰν ταγῆτον,	ταγῆτον.
P. ἐὰν ταγῶμεν,	ταγῆτε,	ταγῶσι.

Dor. ταγῶμες.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΥ ἐγκλίσεως.

ἑστεὼς, τάπεσζ.

ἀθρακείμενος, τετάχθαι.

ἀόριστος α. ταχθῆναι Communiter, ταχθήμεναι, Att. & Dor. ταχθῆμεν. Jon.

ἀόριστος β. ταγῆναι Communiter, ταγήμεναι Att. & Dor. ταγῆμεν Jon.

μέλλων α. ταχθήσεσζ.

μέλλων β. ταγήσεσθαι.

μετ' ὀλίγον μέλλων, τεπάξεσζ.

MEDIVM.

ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ἐγκλίσεως.

ἀθρακείμενος.

S. τέταγα,	τέταγας,	τέταγε.
D.	τέταγαλον,	τέταγεσον.
P. τέταγαμεν,	τέταγαλε,	τέταγασι.
Dor. τετάγαμες,		τετάγανλι.

ὑπερσυντελικός.

S. ἐτεταγήν,	ἐτέταγης,	ἐτέταγε.
Jon. ἐτετάγεα.		ἐτετάγεε.
Att. ἐτετάγη,		ἐτετάγη.
Sic εἶδω, εἶδῆν, ἤδεην, ἤδεα, ἤδεε, ἤδη.		
D.	ἐτετάγεσον,	ἐτεταγείτην.
P. ἐτετάγμεν,	ἐτετάγτε,	ἐτετάγεσαν.
Dor. ἐτετάγμες.		

ἀόρι-

ἀόριστος α.

S. ἐταξάμην,	ἐτάξω,	ἐτάξατο.
	Jon. ἐτάξαο, μνηστάσκετο.	
pro ἐμνήσατο: Iliad. II. v. 565.		
D. ἐταξάμεθον,	ἐτάξασθον,	ἐταξάσθων.
P. ἐταξάμεθα,	ἐτάξασθε,	ἐτάξαντο.
Dor. ἐτάξαμεθα.		

ἀόριστος β.

S. ἐταγόμην,	ἐτάγου,	ἐτάγετο.
	Jon. ἐτάγεο.	
	Dor. ἐτάγω.	
D. ἐταγόμεθον,	ἐτάγεσθον,	ἐταγέσθων.
P. ἐταγόμεθα,	ἐτάγεσθε,	ἐτάγοντο.
Dor. ἐταγόμεσθα.		

Μέλλων α.

P. τάξομαι,	τάξῃ,	τάξεται.
Dor. ταξῶμαι, &c. Jon. τάξεαι.		
Att. τάξῃ.		
D. ταξόμεθον,	τάξεσθον,	τάξεσθον.
P. ταξόμεθα,	τάξεσθε,	τάξονται.
Dor. ταξόμεσθα.		

Μέλλων β.

S. ταγῶμαι,	ταγῇ,	ταγῆται.
	Jon. ταγεῖαι.	
	Att. ταγεῖ.	

D. ta-

D. ταγέμεθον, ταγεῖσθον, ταγεῖσθον.
P. ταγέμεθα, ταγεῖσθε, ταγέντων.
Dor. ταγέμεσθα.

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ
ἐγκλίσεως ὁ ἐνεστὼς.

S. τέταγε, τεταγέτω.
D. τετάγετον, τεταγέτων.
P. τετάγετε, τεταγέτωσαν.

Ἀόριστος α.

S. τάξαι, ταξάσθω.
D. τάξασθον, ταξάσθων.
P. τάξασθε, ταξάσθωσαν.
Att. ταξάσθων.

Ἀόριστος β.

S. ταγέ, ταγέσθω.
D. τάγεσθον, ταγέσθων.
P. τάγεσθε, ταγέσθωσαν.
Att. ταγέσθων.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ὁ ἐνεστὼς.

S. τεταγοίμι, τεταγοῖς, τεταγοῖ.
D. τεταγοίτον, τεταγοίτην.
P. τεταγοίμεν, τεταγοῖτε, τεταγοῖεν.
Dor. τετάγοιμες.

Ἀόρι-

Ἀόριστος α.

S. ταξαίμι, τάξαιο, τάξαιτο.
D. ταξαίμεθον, τάξαισθον, ταξαίσθην.
P. ταξαίμεθα, τάξαισθε, τάξαιντο.
Dor. ταξαίμεσθα, Poët. ταξαίατο.

Ἀόριστος β.

S. ταγοίμι, τάγοιο, τάγοιτο.
D. ταγοίμεθον, τάγοισθον, ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα, τάγοισθε, τάγοιντο.
Dor. ταγοίμεσθα, Poët. ταγοίατο.

Μέλλων α.

S. ταξοίμι, τάξοιο, τάξοιτο.
D. ταξοίμεθον, τάξοισθον, ταξοίσθην.
P. ταξοίμεθα, τάξοισθε, τάξοιντο.
Dor. ταξοίμεσθα, Poët. ταξοίατο.

Μέλλων β.

S. ταγοίμι, ταγοῖο, ταγοῖτο.
D. ταγοίμεθον, ταγοῖσθον, ταγοίσθην.
P. ταγοίμεθα, ταγοῖσθε, ταγοῖντο.
Dor. ταγοίμεσθα, Poët. ταγοίατο.

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙ-
σεως ὁ ἐνεστὼς.

S. ἐὰν τεταγῶ, τεταγῇς, τεταγῇ.
D. ἐὰν τεταγῆτον, τεταγῆτον.
P. ἐὰν

P. ἐὰν τελάγωμεν, τελάγητε, τελάγωσι.
Dor. τελάγωμες.

Ἀόριστος α.

S. ἐὰν τάξωμεν, τάξῃ, τάξητον.
Jon. τάξηαι.
D. ἐὰν ταξώμεθον, τάξηθον, τάξηθον.
P. ἐὰν ταξώμεθα, τάξησθε, τάξωνται.
Dor. ταξῶμεθα.

Ἀόριστος β.

S. ἐὰν τάγωμι, τάχῃ, τάγηται.
Jon. τάγηαι.
D. ἐὰν ταγώμεθον, τάγησθον, τάγησθον.
P. ἐὰν ταγώμεθα, τάγησθε, τάγωνται.
Dor. ἐὰν τἀγώμεθα.

Α΄ΠΑΡΕΜΦΑ΄ΤΟΥ ἐγκλίσεως

Θηκέμι. τελαγῆναι. Com. τελαγέμεναι, Att. & Dor. τελαγέμεν Jonicè.
ἀόριστ. α. τάξαιθαι.
ἀόριστ. β. ταγέσθαι.
μέλλ. α. τάξεσθαι.
μέλλ. β. ταγεῖσθαι.

SVBSTANTIVVM εἰμί?
ΟΡΙΣΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστῶς.

S. εἰμί, εἶς καὶ εἷ, ἐσί.
Dor. ἐμμί, Com. ἔη ab ἔομμι Dor. ἐντί.
Aeol. ἔμ.
Dor. ἐοσὶ.
D. ἔσον, ἐσόν.
P. ἐσμὲν, ἐσὲ, εἰσί.
Dor. εἰμὲν, Jon. ἔασι.
& εἰμές. Dor. ἐντί.

Θηκτικὸς.

S. ἰῶ, ἧς, ἧ.
Jon. ἔα, Aeol. ἧθα, ἦν.
ἦα, Dor. ἧς.
Poët. ἔω.
Att. ἦ, ἦω.
Poët. ἔω, ἦεν.
ἔον.
ἔσκον, ἔσκε.
D. ἧτον, ἧτω.
ἧσον, ἧσω.
ἔσον, ἔσω.
P. ἦμεν, ἦτε, ἦσαν.
Dor. ἦμες, ἔσαν.
ἦν. ἦν ἄρα.

κἀκεῖνοι ταλακάρδιοι. In Epigrammate apud Aeschin. κατὰ κτησιφῶν Θ.

μέλ.

Μέλλων α.

S. ἔσομαι,	ἔσῃ,	ἔσεται.
	Jon. ἔσεαι.	*Syncop.* ἔσται.
	ἔσεαι.	
Dor. ἐσσῦμαι,	ἐσσῇ,	ἐσσεῖται, *&c.*

ΠΡΟΣΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S.	ἔσο,	ἔστω.
	ἴσθι,	ἤτω.
D.	ἔστον,	ἔστων.
P.	ἔστε,	ἔστωσαν.
		ἔστων.

ΕΥΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. εἶμι,	εἶης,	εἴη.
		Poët. ἔοι.
D.	εἶητον,	εἰήτην.
P. εἶμεν,	εἶητε,	εἶησαν.
Syncop. εἶμεν,	εἶτε,	εἶεν.

Μέλλων α.

S. ἐσοίμην,	ἔσοιο,	ἔσοιτο, *&c.*

ΥΠΟΤΑΚΤΙΚΗΣ ΕΓΚΛΙΣΕΩΣ ἐνεστώς.

S. ἐὰν ὦ,	ἦς,	ἦ.
		ἔω,

	ἔῃ,	ἔῃ.
	ἦθα,	*Jon.* ἦσι.
D.	ἐὰν ἦτον,	ἦτον.
P. ἐὰν ὦμεν,	ἦτε,	ὦσι.
		ἔωσι.

ΑΠΑΡΕΜΦΑΤΟΝ ἐγκλίσεως.

Ἐνεστὼς, εἶναι *Communiter*, ἔμεναι *Atticè & Doricè*, ἔμμεναι *Aeolicè*, ἔμεν *Jonicè*, ἦμεν *Doricè*.

Μέλλων α. ἔσεσθαι.

PARTICIPIUM.

ὤν, & ἐών.

OBSERVATIONES QUÆDAM.

1. *Atticè fit* προσαγωγὴ: *ut*, αἰτῶ, αἰτίζω: σελαγῶ σελαγίζω.

2. *Atticè* σ *omittitur, sicut Jonicè additur: ut*, πάγκλαυτος, *pro* πάγκλαυστος: δικτίμενος, *pro* δικτισμένος: θεὸς δωρος & θεόσδοτος, *pro* θεόδωρος & θεοδοτος.

3. ο *in* ω *Atticè: ut*, δότης, δώτης: πότης, πώτης: δύο, δύω.

4. *Duplex* ττ, *Atticè per duplex* σ *effertur:*

tur: ut, θάλασσα, θάλαθα: πρᾶσσω, πράττω.

5. ζ Doricè in σδ solvitur: at, οὐρίζω, τυρίσδω.

6. Futura in σω, à Verbis in ζω, per ξω Doricè efferuntur: ut, λυγίζω, λυγίσω, λυγίξῶ.

7. Dores ω sæpè in α mutant: ut, πρῶτος, πρᾶτος, ἐποίησω, ἐποίησα, ab ἐποίησαμὶν. Hinc credo ω pronunciatum fuisse per a obscurum, sicut Hebræorum Camez, & apud nos Straß.

8. Dorica sunt, δνόφος, pro γνόφος: Σωκράτω, pro Σωκράτες: μῆν, pro μεῖον.

9. Tenues, Ionicè pro aspiratis ponuntur: ut,

κιτὼν, κιτὼν: ἀφίκοσο, ἀπίκοντο ἐφ' ἧς, ἐπ' ἧς. At. ἐυθαῦτα, pro ἐυταῦθα.

10. Aeoles quoq; fugiunt Aspirationem. ut, ἔτος, pro ἕτος: ἀπῆκε pro ἀφῆκε. Ideo olim utebantur litera F, quod Digamma Aeolicum dicitur: ut, ἐλένλω, Fελένλω. Sic Fανὴς, pro ἀνὴς.

11. Aeoles præponunt, aut anteponunt, aut geminant Consonantes: ut,

ῥαδινος, βραδινός: χαλυβικὲς, χαλυβδικὲς: ὄχος, ὄγχος, ἄμβος, συγκοπῇ ἄμος, Aeolicè ἄμμος. Sic ἀχιλλεὺς, quia ἄχος παὶ Ἰλιεὺς ἐγ-

σὶν ἐπεποίησε, dolorem Trojanis dedit: Aeolicè Ἀχιλλεύς. Alter etiam Joannes Tzetzes in Lycophronem derivat.

12. Pro τὼλας & τύψας, dicitur Aeolicè πὶλλας & τύψασις.

13. Aeolicè Πειλεὺς, pro Πηλεὺς.

14. Eleganter mutabant: ut, ἵππος, ἵππορ: ἕτος, ἔτερ: μάρτυς, μάρτυρ. Plura de Dialectis Joan. Grammaticus, Plutarchus de Dialectis apud Homerum, & Corinthus: qui libelli in calce Lexicorum additi conspiciuntur. Item in toto Eustathio. Καὶ τόδε μὲν, βαρέαις ὀδύνῃσι πεπαρμένος ἦτορ, ἐξ ἀλόχοιο μόρε, ξυνέχεψα πολυπλανὲς ἔρον. Σοὶ δ' Βριῶν σῶτερ, μεγάλε Φίλος ἠδὲ θεοῖο, δόξα κλέος τ' ἐς αἰῶνας ἀεικύδες ἔσσεται.

DE TONIS.

Commonefactiones quædam, scriptæ ex præceptionibus Græcis Philippi Melanthonis in editione Haganoënsi, An. 1536. à Martino Taburno Rectore scholæ Aurimontanæ.

TONUS.

Quid primùm in syllabis considerandum est?

Primùm omnium in syllabis tempus considerandum est, deinde tonus. Syllabæ enim non nisi ratione temporis tono signantur, & efferuntur: ac plerumq; tempus ostendit syllabam, in quam cadit tonus. Et sicut χρόνος seu tempus significat quantitatem syllabæ: sic tonus debitam ejus pronunciationem: ut scilicet debito sono efferatur: neq; submissiùs, neq; elatiùs, neq; lentiùs, quam cuiq; syllabæ convenit.

Suntné apud Græcos idem tempus & tonus?

Diversa syllabæ accidentia sunt Tempus & Tonus: nec ea syllaba statim longa existimetur: quæ tono atq; voce acutâ pronunciatur. Ut enim apud Latinos non semper ea syllaba longa censetur, quæ acuitur, cùm sæpè brevis quoque acuatur: ut Virgilius antepenultimam acuit, etsi brevem: sic apud Græcos, cùm tonus semper ab ultima reputetur, sæpissimè fit: ut super brevem cadat acutus: ut, πολέμιος.

Quid gubernat pronunciationem?

Apud Latinos in polysyllabis tota pronunciandi ratio ex penultimæ quantitate pendet: quæ si longa est, attollitur eadem: ut, amatus, æternus. Sin brevis: acuitur antepenultima: ut, humilis. Apud Græcos verò tonus gubernat pronunciationem. Nam syllabæ elevandæ hodie notis quibusdam signantur: fitq; prolatio respectu ultimæ syllabæ: quæ si fuerit brevis: acuitur antepenultima, quantacunq; sit penultima: ut, οἴκαδε. Sin longa fuerit ultima: acuitur penultima plerunq;: ut, Δημοσθένης.

Quot sunt Toni?

Acutus,	ὀξεῖα,	*ejus signum est*	´
Gravis,	βαρεῖα,		`
Circumflexus,	περισπωμένη,		~ ^

Admittitné una dictio plures tonos?

Quælibet dictio Græcis unico tantùm tono principali notatur: ut, τηλέμαχος, σῶμα. Ergo quando duo in dictione incidunt toni: prior proprius ac nativus est: posterior accessorius propter ἔγκλισιν: ut, τηλέμαχός τε, σῶμά τε. Sunt enim Encliticæ particulæ, quæ tonum suum acutum reficiunt in ultimam syllabam gravem præcedentis dictionis.

Quot sunt in genere tonorum sedes?

Tonus incidit vel in ultimam, vel penultimam, vel antepenultimam syllabam. Plures syllabas occupare nequit.

DE TONO ACVTO.

Quid est acutus tonus?

Acutus tonus est, quo syllaba pronunciando attollitur: ut, νύξ.

In quibus locis signatur?

In tribus, scilicet, ultima, penultima, antepenultima syllaba. Unde ὀξύτονον dicitur vocabulum, quod acutum in ultima habet: ut, θεός. παροξύτονον, quod acutum in penultima habet: ut, λόγος. προπαροξύτονον, quod acutum in antepenultima habet: ut, ἄνθρωπος.

Recita Regulas de sedibus acuti toni?

PRIMA.

Dictiones monosyllabæ breves, item positione longæ, item quæ constant vocali longa, vel diphthongo non contracta, acuuntur: ut, σός, μέν, ἄλς, ῥεῦ, χθών, φώς, χεῖρ.

SECUNDA.

Derivata plerag; sunt ὀξύτονα: ut, ποιητής, γραφή, παρτὸς, σωτὴρ.

Mul-

Multa quog; primitiva: ut, καινός, ἀνὴρ.

Et barbara: ut, αβραάμ, χαβριὴλ, ἀνθρακά.

Has regulas meminisse quidem prodest: verùm cùm ὀξύτονα lati ssimè pateant: usu potissimùm ea deprehendes: regulis complecti difficilè fuerit. De cæterus nota sequentes regulas.

TERTIA.

Dissyllaba utramg; brevem habentia acuunt priorem: ut, ὅς. Excipe quædam derivata: ut, θεός.

QVARTA.

Dissyllaba primitiva, priorem positione longam, posteriorem brevem habẽtia, acuunt priorem: ut, ἄρτος, μαὶτις, μάρτυς.

QVINTA.

Ultima existente longa, si non suscipit tonum, acuitur penultima: ut, χρύσης, ὀρυγένης φιλοσοφία, ἀκόπως, ποιήσω.

Hanc Regulam Attici negligunt. Acuunt enim antepenultimam, etiam cùm ultima longa tono caret, ut videre est in quarta. Declinatione simplicium: ut, ὁ μενέλεως, τῆς πόλεως.

SEXTA.

In polysyllabis ultima si brevis est, & tono caret, acuitur antepenultima: ut, δίκαιος, ἄνθρωπος, τύπτωσι.

Excipe.

I. Comparativa Fœminini generis acuunt penultimam, ad differentiam Neutrorum suorum pluralis numeri: ut, ἡ σοφωτέρα, τὰ σοφώτερα, ἡ ἡδυτέρα, τὰ ἡδύτερα.

II. Est & alia ratio in Participijs: ut, ὁ τετυμμένος.

III. Hîc quoq; nota, Diphthongos αι *&* οι *in fine dictionis positas, quantum ad tonorum rationem, pro brevibus haberi, si non sequitur consonans: ut,* δίκαιοι, τύπτομαι, ποιήσαι. *Aorist. α. Imperat. medij. Si verò sequitur consonans, pro longis: ut,* τοῖς δικαίοις.

IV. Infinitivis Atticus & Doricis: ut, ἀκηέμεναι, *pro* ἀκήδω, *interdum Diphthongus abjicitur, tono sedem suam retinente: ut,* ἀκηέμεν.

V. In Optativis tamen & Adverbijs hæ Diphthongi producuntur: ut, ποιήσαι, γηθήσαι, οἴκοι. *Atticè* πάλαι *&* πέρπαλαι *corripiunt* αι.

Septi-

Septima.

A medijs Præteritis composita significationis quidem passivæ acuunt antepenultimam: Activæ verò penultimam: ut, ξιφόκλον, gladio cæsus, ξιφοκλόνος, gladio interficiens, λαότροφος, *à populo nutritus,* λαοτρόφος, *populi nutritor.*

Sic derivata à τόμος, *quod significat instrumentum ferreum, quo aliquid secatur, fit in compositione* ἀρτίτομος, *nuper cæsus,* ἀρτιτόμος, *nuper cædens. A* τόκος, *fit* θεότοκος, *à Deo genitus:* θεοτόκος, *pariens Deum.*

II. Huc pertinent & hæc à Præteritis medijs composita, quæ cùm activè significent, acuunt penultimam: ut, ἀστρολόγος, οἰκονόμος, παμφάγος, οἰστοφάγος, δωροφόρος, δημοβόρος.

Excipe, ἄλογος, ἄνομος.

III. A Præterito medio verbi πωλῶ, *cum præpositione composita, acuunt antepenultimam: ut,* πρόπολος, ἀμφίπολος. *Cum alia verò parte orationis composita penacuuntur: ut,* ὀνειροπόλος.

Octava.

Derivata quæ fines acuunt in compositione

tione tonum transferunt: ut, κοπός, πίσυκοπος. Idq; præcipuè, si verba, à quibus desendunt, cum ea voce componi nequeant: ut, ουαρλος, ἄωαρλος, πλήκλος, ἐλλεωπλήκτος. Idem sit in alijs quibusdam: ut, ὄρνος, εὔορνος, μεῖζον, ἔμμετρος, certa mensura constans.

DE TONO GRAVI.

Quid est gravis tonus?

Gravis tonus est, qui deprimit syllabam pronunciando, ut submissiùs efferatur. Seu, Est communis pronunciandi tenor.

Quas habet sedes?

Gravis in omnibus syllabis intelligitur, quibus nec acutus insidet, nec circumflexus: ut, in πεῖποι ἄμμβα, πεῖποιεῖτα, omnes syllabæ gravantur, præter ά & εῖ. Unde & syllabicus dicitur. Reliqui duo quidem principales sunt, cùm syllabis inscribantur, dictionum toni dicuntur: Omnis enim dictio, quotcunq; syllabis constet, alterum horum tonorum suscipit.

Cùm dicis: Gravis intelligitur in omnibus syllabis: nunquamne pingitur?

Hic tonus pro seipso seu sua voce fungens nun-

nunquam signatur. Cùm enim sæpè plures syllabæ unius dictionis eundem recipiant: deforme fuerit fortasse tot apices singulis syllabis inscribere, præsertim nihil præter communem pronunciandi tenorem designantes.

Atqui signum gravis toni nonnunquam ultimis syllabis insidet: quánam ratione id fit?

I. ὀξύτονα quando ponuntur in contextu orationis: non sequente enclitica: mutant signũ acuti in signum gravis toni: idq; κατὰ συνέπειαν seu consequentiæ causa in legendo, & quasi coherentiæ: ne asperitate acuti, vis sententiæ quodammodo interrumpatur, ac mutiletur: ut, πατὴρ ὑμῶν, θνητὸς πεφυκὼς, μὴ γελᾶν πεθνηκότα; mollis & æquabilis est pronunciatio. At si retineas acutum, θνητὸς πεφυκώς: horrida & salebrosa fuerit pronunciatio: quæ quasi divellit dictiones, ad eandem sententiam pertinentes.

II. Quando verò ὀξύτονα sententiam claudunt aut sola ponuntur, retinent acutum: ut, ἔρως διδάσκαλος μουσικῆς, ὥσπερ ἀνὴρ ἀγαθὸς πρὸς μὲν κακοὺς, ἀλλοτριοῦθλος.

Exci-

Excipe τίς interrogativum, quod acutum ubiq; retinet.

DE TONO CIRCUMFLEXO.

Quid est tonus Circumflexus.

Circumflexus tonus est, qui circumflectit & extendit syllabam, ut tardiùs & lentiùs efferatur.

Cur hic tonus compositus dicitur?

Quia per κρᾶσιν, ex acuto & gravi, & non contrà, componitur. Fit ergò quædam mora & distensio ex concursu duorum contrariorum tonorum, quorum alter attollere sonum, alter deprimere conatur.

Quæ est ergò proprietas hujus Toni?

Proprietas Circumflexi toni est, non elevare, sed tardare syllabam pronunciando, ideoq; arcu, quasi mollioris pronunciationis notula pingitur. ῀.

Quas habet sedes?

Ultimam & penultimam syllabam. Ultimam: ut, ποιῶ. *Et tales voces* περισπώμεναι *dicuntur.* Penultimam: *ut,* σῶμα. *Et tales voces* προπερισπώμεναι *dicuntur.*

Reci-

Recita regulas de Circumflexo tono.

Prima.

Circumflexus tantùm signatur super natura longis, super diphthongis, & ancipitibus: ut, πλησθῆναι, ἀγαθαί, πασῶν, πῦρ.

Super positione longis & natura brevibus non signatur. Hæ enim cùm tonum habent, acuuntur. Vt, ἔγχος. *Alicubi tamen liquidæ in causa sunt, cur in positione longam incidat Circumflexus. Nam ut circumflexus mollis naturâ tonus est: ita molles literæ liquidæ: ut,* μᾶλλον.

Secunda.

Omnis syllaba contracta ex alijs duabus, quarum prior acuto, posterior gravi notatur tono, inflectitur: ut, νόος, νοῦς, φάος, φῶς.

Excipiuntur dualia in ω, quæ semper acuuntur, etiam contracta: ut, τὼ νόω, νώ.

Et Accusativus quartæ contractorum: ut, τλῶ λητέα, λητῶ.

Diserte autem dicitur de acuto & gravi tono. Nam ex duobus gravibus nunquam fit circumflexus: ut, ὃ τειχέος, τείχεε, τῷ τείχεϊ, τείχει, ἐποίεον, ἐποίουν. *Sic nec ex gravi & acuto: ut,* ἑστάασι, ἑστᾶσι, *non* ἑστᾶσι.

Ter-

Tertia.

ὀξύτονα primæ, secundæ & tertiæ declinationis, ultimam Genitivi & Dativi omnium numerorum circumflectunt. Accusativum verò & Vocativum rursum acuunt: ut, ποιητής, τιμή, καλός, καλῆ, καλῷ, καλόν, καλώ, οἱ, οἰν, αἱ, ων, οις, οί. Ideo & Adverbia harum dictionum à Genitivo plurali descendentia inflectuntur: ut, τῶν ἀχρῶν, ἀιχρῶς.

Quarta.

Omnia nomina primæ & secundæ declinationis substantiva circumflectunt ultimam genitivi pluralis: ut, ποιφητης, τῶν ποιφητῶν, ἡ μῶσα, τῶν μωσῶν.

Nota.

Adjectiva, quorum masculina sunt tertiæ Declinationis, eorum Genitivus pluralis Fœmininus secundæ Declinationis habet tonum Genitivi pluralis sui Masculini: ut, ὁ ἁγιος, τῶν ἁγίων, ἡ ἁγία, τῶν ἁγίων, non ἁγιῶν.

Quando verò adjectivum masculinum est quintæ declinationis, Genitivus pluralis fœmininus circumflectit ultimam: ut, ὁ ἡδύς, τῶν ἡδέων, ἡ ἡδεῖα, τῶν ἡδειῶν. ὁ μέλας, τῶν

τῶν μελάνων. ἡ μελαινα, τῶν μελαινῶν. Sic in participiis, ὁ τυπτων, των τυπτοντων, ἡ τυπτουσα, των τυπτουσῶν.

Quinta.

Ευ & υ diphthongi finales, sine consonante adjuncta, si habent accentum, circumflectuntur ut, βατιλεῦ, φεῦ, παναχυῦ. Præter, ἰδύ, ἰδοὺ & οὐ, quæ acuuntur.

Sexta.

Penultima naturâ longa, si habet tonum, inflectitur, sequente brevi, vel positione tantùm longâ: ut, μῦσαι ἄιλαξ, ποιῆσαι, Aorist. 1. Infinit. Act. Nam alioqui longa ante naturâ longam non inflectitur, ex regula suprà tradita: Ultima existente longa, si non suscipit tonum, acuitur penultima. Vnde dicimus, ἡ μῦσα, τῆς μῦσης.

REGVLA GENERALIS, DE TONIS.

In quamcunq; syllabam tonus incidit in recta: eadem & in obliquis insidet: ut, ὁ ποιητής, τοῦ ποιητοῦ. ἡ λαμπάς, τῆς λαμπάδος. ὁ ξενοφῶν, τοῦ ξενοφῶντος, ὁ ἑλικών, τοῦ ἑλικῶνος, ὁ ἄραψ, ἄραβος.

Excl-

Excipe.

I. Nisi fortè in polysyllabis ultima brevis mutetur in longam: ut, δικαιος, ὁ δικαίς. *Nam hîc servanda est regula superiùs tradita.*

II. Nisi dictio sit monosyllaba, acuta, excrescens in obliquis. Nam tunc in Genitivo & Dativo omnium numerorum supra excrescentem ponitur tonus. Cæteri autem casus sequuntur rectum: ut,

ἡ φλέψ, βός, βὶ, τλὼ φλέβα, τὰ φλέβε.
τῶν φλεβοῖν. αἱ φλέβες, τῶν φλεβῶν, ταῖς φλεψί, τὰς φλέβας ὦ φλέβες.

III. Eandem tonirationem sequuntur & monosyllaba circumflexa, in singulari quidem numero semper: in plurali verò quorundam tonus ubique priori syllabæ insidet: ut,

ὁ πῶς, ὦ ποδὸς, τῷ ποδὶ, τὸν πόδα, οἱ πόδες, τῶν ποδῶν, τοῖς ποσὶ, τὰς πόδας.

Sic πῶς, παντός, παντὶ, πᾶλα. *Et pluraliter:* πάλες, πάντων, πᾶσι, πάντας. *Tonus in his casibus redit in vocalem nominativi singularis.*

Sic παῖς, παιδὸς παιδὶ, παῖδα. *Hoc tamen posteriorem Dativi pluralis etiam acuit.* οἱ παῖδες, παίδων, παισί, παῖδας.

Appen-

APPENDIX GENERALIS.

Quædam propter varia significata, variè recipiunt accentus: ut, βίος, *vita,* βιός *sagitta,* πονηρός *pravus,* πονηρος *laboriosus.*

Nonnulla omninò à communi via recedunt: ut, χρύσεος, χρυσᾶς, *pro* χρύσας, ἀργύρεος, ἀργυ, ᾶς, *pro* ἀργύρας. *Alioqui syllaba, in quam non cadit contractio, servat tonum, quem ante contractionem habuit. Sic,* ἡ μία, τῆς μιᾶς, τῇ μιᾷ, τλὼ μιά. ἡ μήτης, τῆς μητέρος. ἡ θυγάτης, τῆς θυγατέρος. *Sed hæc & plera alia usu discenda sunt.*

DE ENCLITICIS.

Appendix loci de tono acuto.

Dictiones Græcæ aut nullum habent accentum scriptum: ut, ὁ, ἡ, οἱ, αἱ, εἰς, ἐκ, ἐξ, ἐν, ἀ, σὺκ, ἀχ. *Aut saltem unum: ut,* ἄνθρωπος. *Duos verò nunquam: nisi alter adventitius sit, propter dictionem encliticam sequentem.*

Quid sunt dictiones encliticæ?

Ἐγκλιτικὰ, *Inclinativa, sunt particulæ monosyllabæ & dissyllabæ: quæ tonum suum acutum aut circumflexum, mutatum in acutum,*

inclinant seu rejiciunt in ultimam syllabam gravem dictionis proximè præcedentis: ut, ἥκουσά τινων.

Dicuntur συγκλιτικὰ, *quando plures encliticæ conjunguntur. Hæ non rejiciunt tonum in eandem syllabam: sed quæ prior est in ultimam syllabam dictionis præcedentis, si capax sit: & quæ posterior, rejicit in priorem Encliticam: ut,* ἄνθρωπός τις ποτε.

Sunt ergo dictiones encliticæ, quasi clientulæ, rejicientes tonum suum in longas dictiones, ut commodè possint adhærere. Quia enim per se minus virium habent: ideò adjungunt se potentiori, qua cum pronuncientur.

Quæ sunt ἐγκλιτικὰ?

In omnibus partibus orationis sunt ἐγκλιτικὰ, *præterquam in participijs & articulis. Vide autorem.*

Quando verò & cum quibus dictionibus concurrentes transferunt suum tonum encliticæ particulæ?

Enclitica particula tonum quandoq; transferunt in ultimã præcedentis dictionis, quandoq; omittunt, quandoq; servant suo modo, de quo sequentes teneatur regulæ.

Prima

Prima Regula.

Encliticæ transferunt tonum, quando præcedens vocabulum acuit antepenultimam: vel circumflexit penultimam, vel quando acuit penultimam longam sequente brevi: ut, ἥκουσά τινων, ἄλλόν τε, λάμπε τε, Φύλλά τε.

Secunda.

Quocunq; vocabulum aliud præcedat, si enclitica sit monosyllabum, amittit suum tonum: ut, σοφός τε, σοφῶν τε, ἀτρεκιδης τε, πάρων τε, ἄναξ τε.

Tertia.

Idem fit, si ἐγκλιτικὸν *sit dissyllabum, & præcedens vocabulum acuat vel circumflectat ultimam: ut,* καλόν τινα, ἔστιν. *Alias* ἐγκλιτικὸν *servat tonum suum: ut,* ἀνθρώπου τινός.

De Verbo ἐστὶ & ejus condeclineis.

εἰμὶ, ἐσὶ, ἐστὶ.

Prima Regula.

Quando ἐστὶ *sermonis est initium, vel Adverbijs* οὐκ, ὡς, *vel conjunctionibus* καὶ, εἰ, ἀλλὰ: *vel Pronomini* τοῦτο *immediatè postponitur: tunc non inclinat tonum, sed habet in priori syllaba: ut,* ἔστι πόλις, οὐκ ἔστω, ὡς ἔστι, καὶ ἔστι, εἰ ἔστι, ἀλλ' ἔστω, τοῦτ' ἔστι.

SECUNDA.

Quando subjungitur dictioni, quæ antepenultimam acuit, vel penultimam circumflectit: inclinat tonum in præcedentem gravem: ut, ἄκακός ἐστι, φαῦλός ἐστι.

Nisi ad penultimam circumflexam accedat ultima positione longa. Tum enim retinet ἐστὶ *tonum in posteriore: ut,* φῶνι ἐστὶ.

Idem fit, quando vocabulum præcedens penultimam acuit: ut, λόγος ἐστί, ἤρως ἐστὶ, μαίτης ἐστὶ, γέλως ἐστί.

TERTIA.

Quando subjungitur dictioni, quæ ultimam acuit vel circumflectit, prorsus amittit tonum: ut, καλός ἐστιν, ἕρμῆς ἐστιν, *&c. Vide Varrennium de accentibus Græcis.*

REGVLÆ SVCCINCTÆ.

DE CONTRACTIONE.

Dic Regulas gubernantes contractionem.

I.

Quando Vocalem brevem sequitur vocalis longa, vel diphthongus, fit contractio in longam: ut, τῶν ἀληθέων, θῶν. τοῖν ἀληθέοιν, θοῖν.

II.

Diphthongus divisa contrahitur in seipsam integram: ut, τῷ τείχεϊ, τείχῳ.

III.

Quando duæ ancipites cõcurrunt, fit contractio in priorem: ut, τῇ πόλιι, πόλι.

Sic, si prior tantùm sit anceps: ut, αἱ πόλιες, πόλις. *ao tamen in ω contrahuntur, sicut & οα, in quarta & quinta declinatione contractorum.*

IIII.

Duo οο, εο, *&* οε *contrahuntur in* ου *Diphthongum: ut,* τῆς αἰδόος, δῆς. ὦ τείχεος, τείχους, χρύσοε, χρῦσοῦ. *Imperat. à* χρυσόω.

V.

Duo εε *&* εα *pura, hoc est, si desit in fine consonans, contrahuntur in* η: *ut,* τὼ ἀληθέε, θῆ, τὰ τείχεα, τείχη.

Impura, hoc est, si accedat in fine consonans, in ει: *ut,* οἱ Δημοσθένεες, Δημοσθένεις. τοῦ Δημοσθένεας, Δημοσθένεις.

VI.

Omnis Contractio ex acuto & gravi circumflectitur: ut, ὦ ἀληθέος, θῆς. *Verùm ex*

contractione gravis & acuti nunquam fit circumflexus, sed manet acutus, etiam in syllaba contracta: ut, ἐράω, ἐρῶ. *Nec e.: duobus gravibus: ut,* Δημοσθένους, Δημόσθενες.

VII.

Syllaba, in quam non cadit contractio, tonum, quem ante contractionem habuit, servat.

FINIS.

GÖRLICII
JOHANNES RHAMBA
EXCVDEBAT.
ANNO
M. D. CI.

